

YÜCE DİVAN KARARI
(TÜRK MİLLETİ ADINA)

Esas Sayısı : 2011/1 (Yüce Divan)
Karar Sayısı : 2012/1
Karar Günü : 19.12.2012

Başkan : Haşim KILIÇ
Başkanvekili : Serruh KALELİ
Başkanvekili : Alparslan ALTAN
Üye : Fulya KANTARCIOĞLU
Üye : Mehmet ERTEN
Üye : Serdar ÖZGÜLDÜR
Üye : Zehra Ayla PERKTAŞ
Üye : Recep KÖMÜRCÜ
Üye : Burhan ÜSTÜN
Üye : Engin YILDIRIM
Üye : Nuri NECİPOĞLU
Üye : Hicabi DURSUN
Üye : Celal Mümtaz AKINCI
Üye : Erdal TERCAN
Üye : Muammer TOPAL
Üye : Zühtü ARSLAN

Yargıtay
Cumhuriyet Başsavcısı : Hasan ERBİL

Yargıtay
Cumhuriyet Başsavcı Vekili : Mehmet EKMEKÇİ

Yargıtay
Cumhuriyet Savcıları : Mehmet Reis KOCA
Mehmet Beşir GÜVEN

Raportörler : Mustafa ÇAĞATAY
Metin EFE
Abdullah ÇELİK

Stenograflar : Fahriye GÖKŞEN
Semra TOSUN
Zehra ÖLMEZ
Beyza F. EREN

- Davacı** : K.H.
- Katılanlar** : Ceyda Zeliha EREM
CNR Uluslararası Fuarçılık ve Ticaret A.Ş.
- Katılanlar Vekilleri** : Av. Haluk PEKŞEN
Av. Hande Zeynep DURSUN
Av. Merve İrem ŞAHİN
- Sanıklar** : **1- HASAN ERDOĞAN:**(T.C. 17387770044) Ali oğlu,
Elif'ten olma, 18.2.1944 doğumlu, Sivas İli Divriği İlçesi,
Göndüren Köyü, Cilt No: 68, Hane No: 9'da nüfusa kayıtlı,
Kemer Sokak, Mesa Ufuk 4 Sitesi, 16/33
Gaziosmanpaşa/ANKARA adresinde oturur, evli,
sabıkasız, Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Eski Başkanı.
- Müdafii** : Av. Bülent Hayri ACAR
- 2- Yavuz ÇAY:** (T.C. 16919796996) Mustafa oğlu,
Hüsne'den olma, 04.11.1974 doğumlu, Sivas İli Şarkışla
İlçesi Çiçekliyurt Mahallesi, Cilt No: 31, Hane No: 28'de
nüfusa kayıtlı, Osman Temiz Mah. 1003 Sk. No: 4 İç Kapı
No: 5 Çankaya/ANKARA adresinde oturur, boşanmış,
sabıkasız.
Gözaltına Alınma Tarihi: 22.10.2010
Tutuklama Tarihi: 26.10.2010
Tahliye Tarihi : 16.3.2011
- Müdafii** : Av. Mehmet Selam ENEZ
- 3- Necdet OKCU:** (T.C. 19768735130) Veli oğlu,
Feride'den olma, 22.2.1950 doğumlu, Çorum İli Mecitözü
İlçesi, Mescit Köyü, Cilt No: 3, Hane No:12'de nüfusa
kayıtlı, Yıldızevler Mah. Simon Bolivar Cad. No: 36 İç
Kapı No: 45 Çankaya / ANKARA adresinde oturur, evli,
sabıkasız.
Gözaltına Alınma Tarihi: 22.10.2010
Tutuklama Tarihi: 26 10.2010
Tahliye Tarihi : 15.9.2011
- Müdafii** : Av. Mehmet Selam ENEZ

4- Hüseyin UYSAL : (T.C. 13657042514) Ali oğlu, Hatice'den olma, 29.12.1976 doğumlu, Ankara İli Beypazarı İlçesi Yoğunpelit Mahallesi, Cilt No: 81, Hane No: 132'de nüfusa kayıtlı, Kırkgöz Mah. Şükür Sk. No: 2K/2-1 İç Kapı No: 15 Bolvadin / AFYONKARAHİSAR adresinde oturur, evli, sabıkasız.

Gözaltına Alınma Tarihi: 22.10.2010

Tutuklama Tarihi: 26.10.2010

Tahliye Tarihi: 8.7.2011

Müdafilere

: Av. Ebru TUNÇ
Av. Ayşe KÜÇÜK
Av. Şeref PEKUZ

5- Murat YALÇINTAŞ : (T.C. 10420094190) Nevzat oğlu, Meliha'dan olma, 29.11.1965 doğumlu, Ankara İli Altındağ İlçesi Çandarlı Mahallesi, Cilt No: 22, Hane No: 172'de nüfusa kayıtlı, Yeniköy Mah. Türkbostan 2. Sk. No: 39 İç Kapı No: 4 Sarıyer/İSTANBUL adresinde oturur, evli, sabıkasız.

Gözaltına Alınma Tarihi: 22.10.2010

Tutuklama Tarihi: 26.10.2010

Tahliye Tarihi: 02.12.2010

Müdafilere

: Av. Cavit ÖZTÜRK
Av. Eyyup Can CANDAS
Av. Ramazan ARITÜRK
Av. Zeki ARITÜRK

6- Süleyman BALCI: (T.C. 21299362228) Halil oğlu, Neriman'dan olma, 24.6.1974 doğumlu, Konya İli Ereğli İlçesi Yukarıgöndelen Mahallesi, Cilt No: 95, Hane No: 10'da nüfusa kayıtlı, Merkez Mevkii Acarlar Meşe Sk. No: 6E İç Kapı No: 12 Zekeriyaköy Köyü Sarıyer/İSTANBUL adresinde oturur, evli, sabıkasız.

Gözaltına Alınma Tarihi: 22.10.2010

Tutuklama Tarihi: 26.10.2010

Tahliye Tarihi : 18.4.2011

Müdafilere

: Av. Mesut YILDIZ
Av. Baki GÖKÇEBAY
Av. Nursel ERKUL
Av. Tuncay GÖRÜR

7- Abdullah PEHLİVAN : (T.C. 33175292406) Ali Oğlu, Sultan'dan olma, 11.5.1967 doğumlu, Çorum İli Merkez İlçesi Abdalata Mahallesi, Cilt No: 12, Hane No: 90'da nüfusa kayıtlı, Başak Mah. Mevlana Celaleddini Rumi Cad. No: 4C İç Kapı No: 16 Başakşehir/İSTANBUL adresinde oturur, evli, sabıkasız.
Tutuklama Tarihi: 28.10.2010
Tahliye Tarihi : 02.12.2010

Müdafii

: Av. Mustafa KÖSEOĞLU

8- Resul DALKIRAN: (T.C. 57004270960) Necati Oğlu, Makbule'den olma, 20.4.1967 doğumlu, Sakarya İli Akyazı İlçesi Beldibi Mahallesi, Cilt No: 18, Hane No: 68'de nüfusa kayıtlı, Merkez Mah. Gaziosmanpaşa Cad. No: 10 İç Kapı No: 11 Güngören/İSTANBUL adresinde oturur, evli, sabıkasız.
Gözaltına Alınma Tarihi: 22.10.2010
Tutuklama Tarihi: 26.10.2010
Tahliye Tarihi: 18.4.2011

Müdafii

: Av. Sevgi ERGİN BAY

9- İlhan BALCI : (T.C. 20875375614) Demirali oğlu, Şahinaz'dan olma, 15.3.1972 doğumlu, Artvin İli Şavşat İlçesi Balıklı Mahallesi, Cilt No: 8, Hane No: 197'de nüfusa kayıtlı, Merkez Mah. Kemaliye Sk. No: 4 İç Kapı No: 2 Güngören/İSTANBUL adresinde oturur, evli, sabıkasız.
Gözaltına Alınma Tarihi: 22.10.2010
Tutuklama Tarihi: 26.10.2010
Tahliye Tarihi: 16.3.2011

Müdafilere

: Av. Ahmet Sertaç ÖZALKAK
Av. Utku KAMILOĞLU

10- Serkan TIĞLIOĞLU : (T.C. 46918318202) Mustafa Nuri oğlu, Sevil'den olma, 28.8.1972 doğumlu, İstanbul İli Eyüp İlçesi Nişanca Mahallesi, Cilt No: 14, Hane No: 418'de nüfusa kayıtlı, Ekinciler Cad. Ertürk Sok. M. Özçelik İş Merkezi No: 5/3 Kavacık / Beykoz – İSTANBUL adresinde oturur, evli, sabıkasız.

Esas Sayısı : 2011/1 (Yüce Divan)
Karar Sayısı : 2012/1

Gözaltına Alınma Tarihi: 22.10.2010
Salıverilme Tarihi: 26.10.2010

Müdafii

: Av. Ekrem KILIÇ

11- Çamur Ali KOPUZ : (T.C 32432216070) Mustafa oğlu, Neriman'dan olma, 25.1.1961 doğumlu, Rize İli Merkez İlçesi Pınarbaşı Mahallesi, Cilt No: 118, Hane No: 1'de nüfusa kayıtlı, Küçüksu Mh. Kaldırım Cad. No: 23/1 İç Kapı No: 6 Üsküdar/İSTANBUL adresinde oturur, evli, sabıkasız.

Gözaltına Alınma Tarihi: 10.11.2010
Tutuklama Tarihi: 11.11.2010
Tahliye Tarihi : 09.12.2010

Müdafilere

: Av. İsmail AYDOS
Av. Emirhan TURAN
Av. Ünsal AKTAŞ

12- Abdullah ÇINAR : (T.C. 37570835244) Mustafa oğlu, Ayşe'den olma, 21.8.1962 doğumlu, Konya İli Meram İlçesi Aksinne Mahallesi, Cilt No: 3, Hane No: 484 nüfusa kayıtlı, Cerrahpaşa Mah. Güzel Sebzeci Sk. No: 30 İç Kapı No: 11 Fatih/İSTANBUL adresinde oturur, evli, sabıkalı.

Gözaltına Alınma Tarihi: 10.11.2010
Salıverilme Tarihi: 10.11.2010

Müdafii

: Av. Cihat GÖKDEMİR

13- İlhan PARSEKER : (T.C. 30850279318) Ahmet oğlu, Aysel Makbule'den olma, 1.2.1958 doğumlu, Bursa İli Osmangazi İlçesi Ahmetpaşa Mahallesi, Cilt No: 2, Hane No: 264'de nüfusa kayıtlı, Bademli Mah. 30. Sk. No: 5 İç Kapı No: 1 Mudanya/BURSA adresinde oturur, evli, sabıkasız.

Gözaltına Alınma Tarihi: 10.11.2010
Salıverilme Tarihi: 10.11.2010

Müdafilere

: Av. Arif YALÇIN
Av. Mehmet AYAN
Av. Mehmet DENİZ
Av. Esin BERKER
Av. Özlem GÜNERİ

Esas Sayısı : 2011/1 (Yüce Divan)
Karar Sayısı : 2012/1

14- (...)

Gözaltına Alınma Tarihi: 22.10.2010

Salıverilme Tarihi: 26.10.2010

Müdafilere

: Av. Şenol ÖZEL
Av. Yalçın İLİKLİ
Av. Enver KAYNAK

15- Murat AKBAŞ : (T.C. 44323304070) Münir Oğlu, Gülsen'den olma, 7.5.1974 doğumlu, Sakarya İli Adapazarı İlçesi Pabuçcular Mahallesi, Cilt No: 13, Hane No: 765'de nüfusa kayıtlı, Erenler Mah. 1030 Sk. No: 8 İç Kapı No: 2 Erenler/SAKARYA adresinde oturur, evli, sabıkasız.

Gözaltına Alınma Tarihi: 22.10.2010

Salıverilme Tarihi: 26.10.2010

Müdafii

: Av. Ahmet YAMAN
Av. Bülent KAYA

16- Orkun Osman BİLGİVAR: (T.C.12817020652) Ali Altan oğlu, Ferhan'dan olma, 15.10.1975 doğumlu, Ankara İli Altındağ İlçesi Kale Mahallesi, Cilt No: 97, Hane No: 3309'da nüfusa kayıtlı, Mehmet Akif Mah. Sevgi Sk. No: 18A İç Kapı No: 14 Ümraniye/İSTANBUL adresinde oturur, evli, sabıkasız.

Gözaltına Alınma Tarihi: 22.10.2010

Salıverilme Tarihi: 26.10.2010

Müdafilere

: Av. Rıza TERCÜMANOĞLU
Av. Özge ERER

Suç

: Rüşvet

Suç Tarihi

: 10.11.2008

GİRİŞ

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 148. maddesinde, Cumhurbaşkanını, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanını, Bakanlar Kurulu üyelerini, Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay, Askeri Yargıtay, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Başkan ve üyelerini, Başsavcılarını, Cumhuriyet Başsavcivekilini, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu ve Sayıştay Başkan ve üyelerini, Genelkurmay Başkanını, Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanları ile Jandarma Genel Komutanını görevleriyle ilgili suçlardan dolayı Yüce Divan sıfatıyla yargılamak görevi Anayasa Mahkemesine verilmiştir.

6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 21. maddesinde, Yüce Divan sıfatıyla yürütülecek yargılamalara bakmak görevi Mahkemenin on yedi üyesinden oluşan Genel Kuruluna verilmiştir.

Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun Yargıtay 6. Hukuk Dairesi eski başkanı Hasan ERDOĞAN hakkında vermiş olduğu 20.6.2011 günlü, K.117 sayılı kararı ile buna bağlı 2010/2928 sayılı soruşturma dosyası ve ekleri, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 3.10.2011 tarihinde Anayasa Mahkemesi Başkanlığına gönderilmiştir.

Yüce Divanda yapılan yargılama sırasında, Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığının söz konusu Mahkemenin E.2011/61 sayılı dava dosyasında görülen davayla Yüce Divanda görülmekte olan bu davanın birleştirilmesine muvafakat verilmesi isteminin Yüce Divanca yerinde görülmesi ve her iki davanın birleştirilmesine karar verilmesi üzerine, birleştirilen dosya ve ekleri Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı tarafından 9.3.2012 tarihinde Yüce Divan Başkanlığına gönderilmiş ve birleştirilen her iki dava 4.4.2012 günlü duruşmadan itibaren birlikte görülmeye başlanmıştır.

I- DAVALARIN YÜCE DİVANA GELİŞ BİÇİMİ

A- *Sanık Hasan ERDOĞAN Hakkındaki Davanın Yüce Divana Geliş Biçimi*

Sanık Hasan ERDOĞAN hakkındaki davanın Yüce Divana geliş aşamaları şöyle gerçekleşmiştir:

- İstanbul Dünya Ticaret Merkezi A.Ş. (İDTM A.Ş.), ayrı ayrı sözleşmelerle, Bakırköy Şevketiye Mahallesi 1221 ada 193 parsel sayılı taşınmazında bulunan 1-8 numaralı sergi salonları ve ofis katlarını CNR Uluslararası Fuarçılık ve Ticaret A.Ş.'ye (CNR A.Ş.) kiralamış, bir süre sonra da bu yerlere ilişkin olarak ihtiyaç nedeniyle Bakırköy Sulh Hukuk Mahkemeleri nezdinde tahliye davaları açmıştır.

- Bakırköy 5. Sulh Hukuk Mahkemesi, 3.4.2008 günlü, E.2006/47, K.2008/65 sayılı kararıyla, 2 numaralı sergi salonu ile ilgili açılan tahliye davasını reddetmiştir. (Söz konusu karar, 6. Hukuk Dairesinin 10.7.2008 günlü, 5905/9069 esas-karar sayılı kararıyla

onanmış ve aynı Dairenin 18.12.2008 günlü, 12209/13851 esas-karar sayılı kararıyla da davacının karar düzeltme istemi reddedilerek kesinleşmiştir.)

- 11.4.2008 tarihinde Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığına posta yoluyla gönderilen “A. Aydın” adına imzalanmış “İstanbul Bakırköy Adliyesi Hakimleri” başlıklı ihbar mektubu ile Bakırköy Adliyesinde görev yapan bazı hâkimlerin İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasında devam eden davalarla ilgili olarak rüşvet verilmesi ve kadın temin edilmesi olaylarına karıştıkları, ayrıca uyuşturucu ticaretine karışan kişilerle çok yakın irtibat içinde oldukları iddia edilmiştir.

- Bakırköy 4. Sulh Hukuk Mahkemesi, 17.4.2008 günlü, E.2005/1175, K.2008/433 sayılı kararıyla, ofis büroları ile ilgili açılan tahliye davasını reddetmiştir. (Söz konusu karar, 6.Hukuk Dairesinin 8.7.2008 günlü, 6402/8964 esas-karar sayılı kararı ile onanmış ve aynı Dairenin 18.12.2008 günlü, 12838/13852 esas-karar sayılı kararıyla da davacının karar düzeltme istemi reddedilerek kesinleşmiştir.)

- 21.4.2008 tarihinde Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığınca, “A. Aydın” tarafından gönderilen ihbarın ciddi görüldüğü belirtilerek adı geçen hâkimler ile inceleme ve soruşturma sırasında tespit edilecek diğer yargı mensupları hakkında konunun mahallinde adalet müfettişlerince araştırılması, incelenmesi ve delil elde edilmesi durumunda ilgililer hakkında soruşturmaya geçilebilmesi amacıyla “Bakan Olur”u alınmış ve Teftiş Kurulu Başkanlığının 30.4.2008 günlü ve 3052 sayılı yazısıyla da “Mahallinde gerekli araştırma ve incelemenin yapılması, delil elde edildiğinde soruşturmaya geçilmesi ve sonunda düzenlenecek raporun gönderilmesi” amacıyla Adalet Başmüfettişi Halit KIVRIL görevlendirilmiştir.

- 6.5.2008 tarihinde Teftiş Kurulu Başkanlığı faksına gönderilen isimsiz ancak imzalı “Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığına” başlıklı ihbar mektubu ile İDTM A.Ş. yetkilisi Resul DALKIRAN’ın Bakırköy Adliyesinde görev yapan bazı hâkimlere rüşvet verilmesi ve kadın temin etmek suretiyle etkide bulunduğu, ayrıca davanın Yargıtay aşamasında CNR A.Ş. lehine sonuçlandırılması için de girişimlerde bulunduğu iddia edilmiş ve bu ihbar mektubu da teftiş soruşturması dosyasına dâhil edilmiştir.

- Adalet Başmüfettişi Halit KIVRIL tarafından Teftiş Kurulu Başkanlığına yazılan 8.5.2008 günlü yazıyla Bakırköy Adliyesinde görev yapan bazı hâkimler hakkında araştırma ve incelemeye başlandığı bildirilmiştir.

- Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesi, 24.6.2008 günlü, E. 005/1423, K.2008/65 sayılı kararıyla, yukarıda belirtilen aynı nitelikteki davalardan farklı olarak, 1, 5, 6 ve 7 numaralı sergi salonları ile ilgili açılan tahliye davalarını kabul etmiştir.

- Adalet Müfettişi tarafından yapılan soruşturma sırasında Adalet Başmüfettişliğinin talebi veya müfettişin resen aldığı kararın Sulh Ceza Mahkemesince onanması üzerine Fatih 2., Ankara 9. ve Sincan 2. Sulh Ceza Mahkemelerince 27.8.2008 ila 26.11.2008 tarihleri arasında verilen kararlarla, rüşvet verdiği iddia olunan bazı şüphelilerin telefonlarıyla yaptığı iletişimlerinin tespitine, dinlenmesine, kayda alınmasına ve bazı şüphelilerin kamuya açık yerlerdeki faaliyetlerinin izlenmesine, ses ve görüntülerinin alınmasına karar verilmiştir.

- Adalet Başmüfettişince yapılan istemler sonucunda verilen mahkeme kararlarına dayalı olarak yapılan iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması işlemine 7.1.2009 tarihinde son verilmiştir.

- İDTM A.Ş. vekili Av. Abdullah PEHLİVAN tarafından 30.12.2008 ve 21.1.2009 tarihlerinde verilen iki ayrı dilekçeyle, Yüce Divan yargılamasına konu tahliye davasında verilen ve Yargıtayca onanarak kesinleşen ilamın infazı aşamasında Bakırköy 1. İcra Mahkemesince verilen kararlar nedeniyle mahkeme hâkimi hakkında şikâyetle bulunulması ve diğer hâkimler hakkında yürütülen araştırma sırasında elde edilen bilgiler doğrultusunda 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 82. ve 83. maddeleri ile Teftiş Kurulu Yönetmeliği'nin 97. Maddesinin (5) numaralı fıkrasının (b) bendi uyarınca Bakırköy 1. İcra Hâkimi de sonradan araştırma ve incelemeye dâhil edilmiştir.

- 7.1.2009 tarihinde Adalet Başmüfettişi Halit KIVRIL tarafından Teftiş Kurulu Başkanlığına yazılan yazıyla, inceleme ve soruşturmanın akıbeti hakkında bilgi verilmiştir.

- Bakırköy 3. Sulh Hukuk Mahkemesi, 1.7.2009 günlü, 1563/2241 esas-karar sayılı kararıyla, 3 ve 4 numaralı sergi salonları ile ilgili açılan tahliye davasını reddetmiştir. (Söz konusu karar, 6. Hukuk Dairesinin 11.2.2010 günlü, 9416/1312 esas-karar sayılı kararıyla onanmış ve aynı Dairenin 25.5.2010 günlü, 4653/6144 esas-karar sayılı kararıyla da davacının karar düzeltme istemi reddedilerek kesinleşmiştir.)

- 1.9.2009 tarihinde söz konusu inceleme, araştırma ve soruşturmaya Teftiş Kurulu Başkanlığınca Adalet Başmüfettişi İ. Tufan ATAMAN da dâhil edilmiştir.

- Adalet Başmüfettişleri Halit KIVRIL ve İ. Tufan ATAMAN tarafından yapılan inceleme, araştırma ve soruşturma sırasında soruşturmaya konu olan hâkimler ile bazı tanıkların ifadelerine başvurulmuş ve soruşturma dosyası 18.1.2010 tarihinde tamamlanarak rapor hâlinde Teftiş Kurulu Başkanlığına sunulmuştur.

- 18.1.2010 tarihli “*İnceleme ve Soruşturma Raporu*”nun “*Genel Sonuç*” bölümünde:

“...Bakırköy Hakimleri... hakkındaki iddialara ilişkin olarak yürütülen inceleme ve soruşturma sırasında adı geçen hakimlerle doğrudan irtibat ve ilişkisine rastlanılmayan;

Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığınca suç duyurusunda bulunulan (Ek. 10/143-144) Bakırköy 2. İcra Müdürü... ve 2. İcra Müdür Yardımcısı... ile Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına haklarında suç duyurusunda bulunulan (Ek. 10/631) Ankara Barosu Avukatı Necdet OKCU (5713) ile yanında çalışan Yavuz ÇAY ve Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde sözleşmeli olarak görev yapan Hüseyin UYSAL'ın dışında kalıp, soruşturmanın ikmal edilememesi sebebiyle haklarında suç duyurusunda bulunulamayan diğer kişilerle ilgili olarak;

1- “İDTM AŞ ve CNR Uluslararası Fuarçılık A.Ş. arasındaki Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde görülen 2008/10373-12832 esas-karar sayılı ve 18.11.2008 tarihli “Kiralananın tahliyesi” davasına ilişkin karara İDTM AŞ tarafından, Av. Necdet OKCU aracılığı ile etki edilmesi...

...hususlarında Yasal olarak gerçekleştirilen iletişim tespiti ve teknik takip sırasında elde edilen bulguların, haklarında inceleme ve soruşturma yapılan Bakırköy Hâkimleri... ve diğer kişilerle ilişkisine dair delil elde edilememesi ve ayrıca 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu'nun 82 ve 83. maddesi kapsamı dışında kalan iddialardan olmasından dolayı, aynı Yasa'nın 86. maddesinde öngörülen iştirakleri saptanamayan şahısların tabi olduğu özel Yasalar ve CMK'nun genel hükümleri ile 138/2. maddesi uyarınca haklarında Bakanlık Ceza İşleri Genel Müdürlüğüne yapılacak olan değerlendirme sonucunda gereğine tevessül olunması...”

şeklinde ifadelere yer verilmiştir.

- Söz konusu Rapor'da, hakkında inceleme ve soruşturma yapılan Bakırköy hâkimleri hakkında bazı disiplin cezaları uygulanması talep edilmekle birlikte (bir hâkim hariç), hiç biri hakkında cezai kovuşturma açılması istenmemiştir.

- Milliyet Gazetesi'nin 3.4.2010 günlü nüshasının ilk sayfasında “Fuar Kavgasına Rüşvet Karıştı” başlıklı haberin yayımlanması üzerine Yargıtay Birinci Başkanlığınca Adalet Bakanlığı'ndan 5.4.2010 gün ve C.02.0.GNS.0.07/2010-2928-792 sayılı ile 13.4.2010 gün ve C.02.0.YBB.0.07/2009/2928-878 sayılı yazıları ile habere konu olayla ilgili bilgi ve belgelerin gönderilmesi istenilmiştir.

- Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü tarafından, 3.5.2010 gün ve B.03.0.CİG.0.00.00.01-101-03-34-0223-2009/6595/27909 sayılı cevabi yazı ile Adalet Müfettişleri tarafından yapılan soruşturma sırasında, İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasında Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinde görülen tahliye davası sonunda verilen 24.6.2008 günlü, E.2005/1423, K.2008/658 sayılı kararın temyiz incelemesine etki edildiğine ilişkin

olarak elde edilen ve ilgililer hakkında işlem tesisini gerektiren delillerin gönderildiği bildirilmiştir.

- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunca, Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün belirtilen cevabi yazısı ve eklerinin incelenmesi neticesinde, 6.5.2010 günlü, 76 sayılı kararı ile şüpheli hakkında ön inceleme yapılmasına, ön inceleme yapmak üzere Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin bir üyesinin görevlendirilmesine karar verilmiştir.

- Görevlendirilen üye tarafından düzenlenen 17.5.2010 tarihli ön inceleme raporunda; 10.11.2008 tarihli Teknik Araçlarla İzleme Tutanağından, para olduğu belirtilen paketi alan şahsın kim olduğunun net olarak belirlenmesinin mümkün olmadığı ancak, konuşmalarda sözü edilen dosyanın 6. Hukuk Dairesine ait olduğunun anlaşılması ve diğer bulgular ile 6. Hukuk Dairesi eski Başkanı Hasan ERDOĞAN'ın belirtilen tarihlerde bu Dairede görev yapmış olması ve 17.11.2008 tarihinde, saat 12.44'de Av. Necdet OKCU ile görüşerek, "*Necdetçiğim bi atla gel sene ya*" şeklindeki tutanakla belirlenen görüşmenin, şüphelinin Hasan ERDOĞAN üzerinde yoğunlaşmasına neden olduğu, Av. Necdet OKCU'nun para verdiği kişinin belirlenmesi, benzer dosyaların var olup olmadığının araştırılması, söz konusu dosyadaki işlem ve sonuçların değerlendirilmesi, taraf ve vekilleri ile ilgili dosyaların tespit edilip incelenmesi ve delillerin toplanması için soruşturma yapılması gerektiği belirtilmiştir.

- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 31.5.2010 günlü, 89 sayılı kararı ile Yargıtay Kanunu'nun 46. maddesi uyarınca şüpheli hakkında soruşturma açılmasına ve soruşturmayı yapmak üzere Yargıtay 4. Ceza Dairesi Başkanı'nın görevlendirilmesine karar verilmiştir.

- Muhakkik olarak görevlendirilen 4. Ceza Dairesi Başkanı, şüphelinin savunması yanında, rüşvetin verildiği iddia edilen tarihte diğer bazı şüphelileri izlemekle (teknik takip tutanağını düzenleyen) görevli polis memurlarının tanık olarak ifadesine başvurmuş, şüphelinin çeşitli bankalarda bulunan hesaplarına ilişkin bilgileri getirtmiş, ayrıca şüpheliye rüşvet verdiği iddia edilen kişiler hakkında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen soruşturma ve bu soruşturma sonucunda Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesine açılan kamu davasına ilişkin bilgi ve belgeleri de celp etmiştir.

- 4. Ceza Dairesi Başkanı tarafından yapılan ilk soruşturma sonucunda hazırlanan 8.11.2010 tarihli raporda; her ne kadar suçüstü yapılmamış ve havanın karanlık olması nedeniyle görüntü alınamamış ise de para olduğu değerlendirilen deste ebadında kâğıda sarılı miktarı belirlenemeyen şeyin şüpheliye teslim edildiğine ilişkin teknik izlemeyle görevli polis memurları olan tanıkların anlatımları, diğer deliller, iletişimin denetlenmesi kararlarına dayanan para verileceğine ilişkin telefon dinlemeleri, mal beyanı bildirimine karşın, Ziraat ve Vakıflar Bankasında şüpheli adına bulunan para miktarı karşısında,

delillerin takdir ve değerlendirmesinin Anayasa Mahkemesine ait olmak üzere son soruşturmanın açılması gerektiği belirtilmiştir.

- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 14.2.2011 günlü, 32 sayılı kararıyla şüpheli Hasan ERDOĞAN hakkında 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 46. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca son soruşturma açılmasına, rüşvet almak suçundan dolayı yargılamasının yapılarak 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 252. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları ile 53. maddesi uyarınca cezalandırılmak üzere, son soruşturmanın Anayasa'nın 148. maddesinin altıncı fıkrası uyarınca Yüce Divan sıfatı ile Anayasa Mahkemesinde yapılmasına, dosyanın görevli mahkemeye sunulmak üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 17. maddesi uyarınca Yargıtay Başkanlar Kuruluna itirazı kabil olmak üzere karar verilmiştir.

- Hasan ERDOĞAN, söz konusu karara; ilk soruşturmanın 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 18. maddesinin dördüncü fıkrasının "*Yargıtay Birinci Başkanı, birinci başkanvekilleri daire başkanları ve üyeleri ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcivekilinin hâkimlik vakar ve onuruna ve kişisel haysiyetlerine dokunan veya görev gereklerine uygun düşmeyen davranışlarından, kişisel ve görevle ilgili suçlardan dolayı ön veya ilk soruşturma yapmak ve bu soruşturmanın, bir daire başkanı veya üye tarafından yapılması gerektiği takdirde, hakkında soruşturma yapılacak olandan kıdemli olması koşulu ile bu görevliyi belli etmek, bu mümkün olmadığı takdirde eşit kıdemli, o da yok ise en yakın kıdemli başkan veya üyeyi görevlendirmek*" şeklindeki hükmünde belirtilen usul ve esaslara uyulmadığı gerekçesiyle itiraz etmiştir.

- Hasan ERDOĞAN'ın itirazı üzerine Yargıtay Başkanlar Kurulu'nun 7.4.2011 günlü, 13 sayılı kararıyla, Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 14.2.2011 günlü, 32 sayılı kararının kaldırılmasına, 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 18. maddesinin dördüncü fıkrası gözetilmek suretiyle soruşturma yapıp sonucuna göre bir karar verilmek üzere 2010/2928 sayılı dosyanın Yargıtay Birinci Başkanlık Kuruluna iadesine karar verilmiştir.

- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 21.04.2011 günlü, 76 sayılı kararı ile soruşturma yapmak üzere Yargıtay 11. Ceza Dairesi Başkanı'nın görevlendirilmesine karar verilmiştir.

- 11. Ceza Dairesi Başkanı, şüpheli Hasan ERDOĞAN'ın 18.5.2011 gününde ifadesine başvurmuş, bunun dışında incelemesini dosyadaki bilgi ve belgeler üzerinden yapmıştır.

- 11. Ceza Dairesi Başkanı tarafından yapılan soruşturma sonunda hazırlanan 25.5.2011 günlü raporda; şüpheli Hasan ERDOĞAN hakkında verilmiş bir teknik araçlarla izleme ve iletişimin denetlenmesi kararının bulunmadığı, 10.11.2008 tarihinde yapılan teknik araçlarla izlemenin Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN yönünden Adalet

Başmüfettişliğinin talebi üzerine verilen Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 10.11.2008 gün ve 2008/1994 D. İş sayılı kararına, Necdet OKCU yönünden ise Adalet Başmüfettişi Halit KIVRIL'ın resen verdiği 10.11.2008 gün ve 2008/3052 Sor. sayılı kararına dayalı olarak yapıldığı, Adalet Başmüfettişince verilen kararın Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesinin 11.11.2008 gün ve 2008/2016 sayılı kararı ile onaylandığı, Adalet Başmüfettişince resen alınan ve belirtilen şekilde onaylanan kararda ayrıca Necdet OKCU'nun cep telefonunun iletişiminin tespiti, dinlenilmesi, kayda alınması ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine de karar verildiği, diğer tüm iletişim tespitlerinin ise Adalet Başmüfettişliği'nin talebi üzerine Fatih 2., Ankara 9. ve Sincan 2. Sulh Ceza Mahkemelerince verilen kararlar üzerine yapıldığı, Adalet müfettişinin gerek doğrudan kendisi tarafından verilen gerekse talebi üzerine mahkemeler tarafından verilen iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması ve teknik araçlarla izleme kararı üzerine elde edilen delillerin hukuka aykırı yolla elde edilmiş olmaları nedeniyle söz konusu deliller ile belirtilen kararlar uyarınca teknik izleme yapan polis memurlarının beyanlarının soruşturma ve kovuşturmada kullanılmasının mümkün olmadığı, ayrıca teknik araçla izlemenin rüşvet suçuna istinaden yapıldığı ve 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 46. maddesinin birinci fıkrası uyarınca ağır cezayı gerektiren bu suçta suçüstü hâlinde hazırlık ve ilk soruşturmanın genel hükümlere tabi olduğu hâlde suçüstü yapılmadığı bu nedenle de teslim edilen şeyin para olduğu ve teslim alanın da şüpheli olduğunun kesin biçimde saptanamadığı, teknik takibin olay anına ilişkin kısmına ait görüntü kayıtlarının bulunmadığı, ayrıca şüphelinin bankalarda bulunan hesaplarında dikkati çeken bir artışın bulunmadığı belirtilerek, şüpheli hakkında son soruşturma açılmasına yer olmadığı kararı verilmesi gerektiği ifade edilmiştir.

- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 20.6.2011 günlü, K.117 sayılı kararıyla; Yargıtay 11. Ceza Dairesi Başkanı tarafından düzenlenen soruşturma raporuna itibar edilmeyerek, şüpheli Hasan ERDOĞAN'ın 5237 sayılı Kanun'un 252. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları ile 53. maddesi uyarınca cezalandırılması istemiyle dosyanın Yüce Divan sıfatıyla yargılama yapmak üzere Anayasa Mahkemesi Başkanlığına gönderilmesine ve anılan karara itiraz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay Başkanlar Kurulunun 25.7.2011 günlü, 23 sayılı kararıyla da şüphelinin itirazının reddine karar verilmiştir.

- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun Yargıtay 6. Hukuk Dairesi eski başkanı Hasan ERDOĞAN hakkında vermiş olduğu 20.6.2011 günlü, K.117 sayılı kararı ile buna bağlı 2010/2928 sayılı soruşturma dosyası ve ekleri Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 3.10.2011 tarihinde Anayasa Mahkemesi Başkanlığına gönderilmiştir.

- Yargıtay 6. Hukuk Dairesi eski başkanı sanık Hasan ERDOĞAN'ın Yüce Divanda yargılanması ile ilgili olarak, 18.10.2011 tarihinde yapılan ön görüşme toplantılarında iddianame yerine geçen belge niteliğinde olan Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 20.6.2011 günlü, K.117 sayılı kararının kabulüne karar verilmiş ve davanın tensip tutanağı yapılarak duruşma günü belirlenmiştir.

B- Sanık Hasan ERDOĞAN Dışındaki Diğer Sanıklar Hakkındaki Davanın Yüce Divana Geliş Biçimi

Sanık Hasan ERDOĞAN dışındaki diğer sanıklar hakkındaki davanın Yüce Divana geliş aşamaları şöyle gerçekleşmiştir:

- Adalet Başmüfettişliğinin 13.3.2009 günlü, 03/13-1 sayılı yazısıyla yürütülmekte olan soruşturma sırasında Necdet OKCU, Hüseyin UYSAL, Yavuz ÇAY ve diğerleri hakkında görülmekte olan bir kısım davalarla ilgili rüşvet vermek suretiyle dava sonucunu etkilemeye çalıştıklarına dair elde edilen deliller, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 138. maddesinin (2) numaralı fıkrası uyarınca gereğinin takdir ve ifası için Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmiştir.

- Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca 2009/42333 sayılı soruşturma dosyasıyla soruşturmaya başlanılmıştır.

- Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca 24.3.2009 tarihinden 2.6.2010 tarihine kadar geçen süre içerisinde soruşturma yapılan kişiler hakkında iletişimin tespiti, dinlenmesi, kayda alınması ve değerlendirilmesi ile 5271 sayılı Kanun'un 140. maddesi uyarınca teknik takip yapılmasına ilişkin istemler Ankara 4, 5, 9, 10, 11 ve 12. Sulh Ceza Mahkemelerince kabul edilerek, ilgililerin telefonları hakkında 25.3.2009 gününden 22.6.2010 gününe kadar iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirleri uygulanmıştır.

- Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 2009/42333 sayılı soruşturma evrakı kapsamında yapılan soruşturma sonucunda düzenlenen 24.1.2011 gün ve 2011/156 sayılı iddianamesi ile sanıklar Necdet OKCU ve bir kısım sanıklar hakkında farklı mahkemelerde görülen ve farklı Yargıtay dairelerinde temyiz incelemesi yapılan dosyalarla ilgili olarak ilk derece yargılamaları ve temyiz incelemeleri sırasında verilecek kararlara etki etmek amacıyla suç örgütü kurmak ve üyesi olmak, rüşvet, nitelikli dolandırıcılık, yargı görevi yapanları etkilemek, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklamak suçlarından dolayı yargılanmaları istemiyle toplam 58 sanık hakkında kamu davası açılmıştır.

- Söz konusu iddianamede sanıklar Necdet OKCU, Yavuz ÇAY ve Hüseyin UYSAL hakkında suç işlemek amacıyla örgüt kurdukları ve rüşvet suçuna iştirak ettikleri; diğer sanıklar Murat YALÇINTAŞ, Süleyman BALCI, Abdullah PEHLİVAN, Resul DALKIRAN, İlhan BALCI, Serkan TIĞLIOĞLU, Çamur Ali KOPUZ, Abdullah ÇINAR, İlhan PARSEKER, (...), Murat AKBAŞ ve Orkun Osman BİLGİVAR hakkında ise suç işlemek amacıyla kurulan örgüte üye olmamakla birlikte örgüt adına rüşvet vermek suçuna iştirak ettikleri iddia edilmiştir.

- Kamu davasının açıldığı Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi, 11.2.2011 gününde iddianameyi kabul ederek E.2011/61 sayılı dava dosyası üzerinden yargılamaya başlamıştır.

- Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesince 20.2.2012 günlü, E.2011/61 sayılı yazıyla anılan kamu davası ile Yüce Divanda görülmekte olan kamu davası arasında şahsi, fiilî ve hukuki bağlantı bulunduğu belirtilerek her iki davanın birleştirilmesi için muvafakat talep edilmiştir.

- Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinin her iki davanın birleştirilmesine muvafakat verilmesine ilişkin istemi hakkında; sanık Hasan ERDOĞAN'ın rüşvet aldığı iddiasıyla bağlantılı olan sanıklar Necdet OKCU, Yavuz ÇAY, Hüseyin UYSAL, Murat YALÇINTAŞ, Süleyman BALCI, Abdullah PEHLİVAN, Resul DALKIRAN, İlhan BALCI, Serkan TIĞLIOĞLU, Çamur Ali KOPUZ, Abdullah ÇINAR, İlhan PARSEKER, (...), Murat AKBAŞ ve Orkun Osman BİLGİVAR hakkında açılan kamu davasında isnat edilen suçlardan sadece 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 252. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları uyarınca cezalandırılmaları talebiyle açılan kamu davası yönünden birleştirilmesine Yüce Divanın 23.2.2012 günlü duruşmasında karar verilmiştir.

- Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesince birleştirme kararı verilen sanıklar ve eylemleriyle ilgili davalar tefrik edilip söz konusu Mahkemenin 2012/88 sayılı esas numarasına kaydedilmiş ve anılan Mahkemenin 9.3.2012 günlü, E.2012/88, K.2012/51 sayılı kararıyla davanın Yüce Divanda görülmekte olan davayla birleştirilmesine karar verilmiştir. Birleştirilen dosya ve ekleri (18 Klasör) aynı günde Yüce Divan Başkanlığına ulaştırılmıştır.

- 4.4.2012 gününde yapılan duruşmadan itibaren birleştirilen davalar birlikte görülmeye başlanmıştır.

II- SANIKLARA YÜKLENEN SUÇLAR

- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 20.6.2011 günlü, K.117 sayılı kararında sanık HASAN ERDOĞAN'ın "*rüşvet alma*" suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 252. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları gereğince;

- Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 24.1.2011 gün ve 2011/156 sayılı iddianamesinde ise diğer sanıklar Necdet OKCU, Yavuz ÇAY, Hüseyin UYSAL, Murat YALÇINTAŞ, Süleyman BALCI, Abdullah PEHLİVAN, Resul DALKIRAN, İlhan BALCI, Serkan TIĞLIOĞLU, Çamur Ali KOPUZ, Abdullah ÇINAR, İlhan PARSEKER, (...), Murat AKBAŞ ve Orkun Osman BİLGİVAR'ın rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan dolayı 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 252. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları gereğince;

cezalandırılmaları talep edilmiştir.

III- SUÇLAMALARA İLİŞKİN MADDİ OLGULAR

A- Sanık Hasan ERDOĞAN Hakkındaki Suçlamaya İlişkin Maddi Olgular

İddianame yerine geçen belge niteliğindeki Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 20.6.2011 günlü, K.117 sayılı kararının sanık hakkındaki suçlamaya ilişkin maddi olgulara yer verilen ilgili bölümü aynen şöyledir:

“İncelenen evrak ve toplanan tüm kanıtlara göre;

Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu'nca, ön inceleme raporu ve ekindeki tüm belgelerin okunup incelenmesi neticesinde, 31.05.2010 gün ve 89 sayılı kararı ile Yargıtay Yasası'nın 46. maddesi uyarınca şüpheli hakkında soruşturma açılmasına ve soruşturmayı yapmak üzere 4. Ceza Dairesi Başkanı Osman Yaşar'ın görevlendirilmesine karar verilmiş, 4. Ceza Dairesi Başkanı Osman Yaşar tarafından yapılan ilk soruşturma sonucunda hazırlanan 08.11.2010 tarihli raporda; her ne kadar suçüstü yapılmamış ve karanlık olması nedeniyle görüntü alınamamış ise de, para olduğu değerlendirilen deste ebadında kâğıda sarılı miktarı belirlenemeyen şeyin şüpheliye teslim edildiğine ilişkin teknik izlemeyle görevli polis memurları olan tanıkların anlatımları, diğer deliller, dinleme kararlarına dayanan para verileceğine ilişkin telefon dinlemeleri, mal beyanı bildirimine karşın, Ziraat ve Vakıflar Bankasında şüpheli adına bulunan para miktarı karşısında, delillerin takdir ve değerlendirmesinin Anayasa Mahkemesine ait olmak üzere son soruşturmanın açılması gerektiği belirtilmiştir.

Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu'nun 14.02.2011 gün ve 32 sayılı kararı ile şüpheli Hasan Erdoğan hakkında Yargıtay Yasasının 46. maddesinin 5. fıkrası uyarınca son soruşturma açılmasına, Rüşvet almak suçundan dolayı yargılama yapılıp yapılmadığına ilişkin 5237 sayılı Türk Ceza Yasasının 252/1-2 ve 53.maddeleri uyarınca cezalandırılmak üzere, son soruşturmanın Anayasanın 148/6 madde-fıkrası uyarınca Yüce Divan sıfatı ile Anayasa Mahkemesinde yapılmasına, dosyanın görevli mahkemeye sunulmak üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, Yargıtay Yasasının 17. maddesi uyarınca Yargıtay Başkanlar Kurulu'na itirazı kabil olmak üzere karar verilmiş ancak, şüphelinin bu karara; ilk soruşturmanın 2797 sayılı Yargıtay Yasası'nın 18. maddesinin 4. fıkrasının “Yargıtay Birinci Başkanı, birinci başkanvekilleri daire başkanları ve üyeleri ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcivekilinin hâkimlik vakar ve onuruna ve kişisel haysiyetlerine dokunan veya görev gereklerine uygun düşmeyen davranışlarından, kişisel ve görevle ilgili suçlardan dolayı ön veya ilk soruşturma yapmak ve bu soruşturmanın, bir daire başkanı veya üye tarafından yapılması gerektiği takdirde, hakkında soruşturma yapılacak olandan kıdemli olması koşulu ile bu görevliyi belli etmek, bu mümkün olmadığı takdirde eşit kıdemli, o da yok ise en yakın kıdemli başkan veya üyeyi görevlendirmek” şeklindeki hükmünde belirtilen usul ve esaslara uyulmadığı gerekçesi ile

itiraz etmesi üzerine Yargıtay Başkanlar Kurulu'nun 07.04.2011 gün ve 13 sayılı kararı ile Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu'nun 14.02.2011 gün, 32 sayılı kararının kaldırılmasına, 2797 sayılı Yargıtay Yasasının 18. maddesinin 4. fıkrası gözetilmek suretiyle soruşturma yapılıp sonucuna göre bir karar verilmek üzere 2010/2928 sayılı dosyanın Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu'na iadesine, karar verilmiştir.

Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu'nun 21.04.2011 gün ve 76 sayılı kararı ile de soruşturma yapmak üzere 11. Ceza Dairesi Başkanı Ersan Ülker'in görevlendirilmesine karar verilmiştir. Muhakkikçe yapılan soruşturma ve dosya içerisindeki bilgi ve belgelerin incelenmesi neticesinde sonuç olarak; Adalet Müfettişinin gerek doğrudan kendisi tarafından verilen gerekse talebi üzerine mahkemeler tarafından verilen iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması ve teknik araçlarla izleme kararı üzerine elde edilen delillerin hukuka aykırı yolla elde edilmiş oldukları, Anayasa'nın 38/2 ve 5271 sayılı Yasanın 217/2. maddeleri uyarınca bu delillerin ve "zehirli ağacın meyvesi de zehirlidir" kuralı uyarınca belirtilen kararlar uyarınca teknik izleme yapan polis memuru tanıkların beyanlarının soruşturma ve kovuşturmada kullanılmalarının mümkün bulunmadığı, Yargıtay Yasası'nın 46/1. maddesi uyarınca ağır cezayı gerektiren suçlarda suçüstü halinde hazırlık ve ilk soruşturmanın genel hükümlere tabi olmasına rağmen suçüstü yapılmaması nedeniyle teslim edilen şeyin para olduğu ve teslim alanın da kesin biçimde saptanamadığı, şüphelinin hesap hareketleri incelendiğinde olay günü (10.11.2008) ve sonrasında hesaplarında dikkati çeken bir artış olduğuna ilişkin bir kayıt bulunmadığı birlikte değerlendirildiğinde ve hukuka aykırı yollarla elde edilen kanıtlar dışlandığında dosyada isnat olunan suç hakkında son soruşturma açılmasına yeterli başkaca da herhangi bir kanıt bulunmadığı cihetle; şüpheli hakkında son soruşturma açılmasına yer olmadığına, bu nedenle evrakin işleminden kaldırılmasına karar verilmesi gerektiği ifade edilmiştir.

'Sanık hakkındaki soruşturma izni, iddianame ve son soruşturmanın açılması kararına konu olan suçlar rüşvet ve görevde yetkiyi kötüye kullanma suçlarıdır. Rüşvet suçu 5271 sayılı CYY'nın 135/6. fıkrasında yer aldığından, bu suç yönünden iletişimin tespiti suretiyle elde edilen kanıt, CYY'nın 138/2. maddesi fıkrası uyarınca, hakkında iletişimin tespiti kararı bulunmayan kişi için de kanıt olarak değerlendirilir. Özel Dairece isnat edilen eylemlerin bir kısmından beraat bir kısmından ise suç niteliğinin değişmesi suretiyle görevi kötüye kullanma suçundan mahkûmiyet kararı tesis edilmiş ise de, başlangıçtaki iddia rüşvet suçuna yönelik olup, görevi kötüye kullanma suçunun özel bir biçimi olan rüşvet suçunun da çoğu zaman görevi kötüye kullanma suçuna dönüşmesi olanağı bulunduğundan, nitelik değiştirmesi olanağı bulunan suçlar yönünden de, elde edilen kanıtlar hukuka uygun delil olarak değerlendirilmelidir.

Somut olayda, iletişimin tespiti suretiyle elde edilen kanıtlar hukuka uygun kanıt niteliğinde bulunduğundan, bunun ayrıca hükümde belirtilmemesi ve bu kanıtlara dayanılarak hüküm tesisi CYY'nın 230. maddesine aykırılık oluşturmamaktadır.' şeklindeki

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun (CGK) 12.06.2007 tarih ve 2006/5MD-154-2007/145 sayılı kararı gözetilerek,

Somut olayda CMK'nın 135. maddesi uyarınca iletişimin tespitine ve CMK.'nın 140. maddesi uyarınca teknik araçlarla izlemeye dair kararlar neticesinde elde edilen delillerin hukuka uygun olduğu kabul edilmiştir.

2797 sayılı Yargıtay Yasasının 46 maddesinin 5. fıkrası uyarınca Birinci Başkanlık Kurulun'ca son soruşturmanın (kovuşturmanın) açılmasına gerek görülmediği takdirde, evrakın işlemden kaldırılmasına aksi halde son soruşturmanın (kovuşturmanın) açılmasına karar verir ve görevle ilgili suçlarda Anayasa Mahkemesi'ne, kişisel suçlarda ise Yargıtay Ceza Genel Kurulu'na tevdi olunmak üzere dosyayı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderileceği,

5271 sayılı Ceza Yargılama Yasası'nun (CMK.nun) 170. maddesinin 2. fıkrasında ise soruşturma evresi sonunda toplanan delillerin, suçun işlendiği hususunda yeterli şüphe oluşturması durumunda, Cumhuriyet Savcısının iddianame düzenlemesi (dava açması) gerektiği belirtilmiştir.

Soruşturmayı yapan Ceza Dairesi Başkanı (Ersan Ülker), iletişimin tespiti, dinlenmesi, kayda alınması ve teknik araçlarla izleme üzerine elde edilen delillerin hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle son soruşturma (kovuşturma) açılmasına gerek bulunmadığı yönünde görüş bildirmiş ise de; gerek bu delillerin hukuka uygun olması, gerekse soruşturma dosyasındaki diğer delillerin CMK.nun 170 maddesinin 2. fıkrasında belirtildiği şekilde, şüphelinin soruşturmaya konu suçu işlediği konusunda yeterli şüphe oluşturması nedeni ile delillerin değerlendirilmesi yargılamayı yapacak mahkemeye ait olmak üzere, şüpheli hakkında son soruşturma (kovuşturma) açılmasına karar vermek gerekmiştir.

SONUÇ:

1- Şüpheli HASAN ERDOĞAN hakkında, "rüşvet alma" suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 252. maddesinin 1. ve 2. fıkraları gereğince cezalandırılması ve aynı Kanun'un 53. maddesinin uygulanması için. 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 46. maddesinin 5. fıkrası uyarınca SON SORUŞTURMA AÇILMASINA,

2- 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 46. maddesinin 5. fıkrası ile Anayasa'nın 148. maddesinin 6. fıkrası gereğince son soruşturmanın Yüce Divan sıfatı ile Anayasa Mahkemesi'nde yapılmasına,

3- Dosyanın görevli mahkemeye sunulmak üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmesine,

4- Şüphelinin bu karara, 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 17. maddesi uyarınca tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde vereceği dilekçe ile Yargıtay Başkanlar Kurulu'na itiraz edebileceğine,

20.06.2011 tarihinde oybirliği ile karar verildi.”

B- Sanık Hasan ERDOĞAN Dışındaki Sanıklar Hakkındaki Suçlamaya İlişkin Maddi Olgular

Sanıklar Necdet OKCU, Yavuz ÇAY, Hüseyin UYSAL, Murat YALÇINTAŞ, Süleyman BALCI, Abdullah PEHLİVAN, Resul DALKIRAN, İlhan BALCI, Serkan TIĞLIOĞLU, Çamur Ali KOPUZ, Abdullah ÇINAR, İlhan PARSEKER, (...), Murat AKBAŞ ve Orkun Osman BİLGİVAR hakkında suçlamalara ilişkin maddi olguların yer aldığı Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 24.1.2011 gün ve 2011/156 sayılı iddianamesinin “Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinin 2008/1423 Esas 2008/65 sayılı kararının onanması amacıyla örgüt mensuplarının yaptıkları eylemler (Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 2008/10373 Esası) – Karar düzeltme aşamasındaki örgüt mensuplarının eylemleri (Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 2009/318 Esas) ve alınan rüşvetin bir kısmının iadesine ilişkin anlatımlar)” başlıklı bölümünde genel anlatım başlığı altında (s. 270 ila 292 arası) aşağıda belirtilen açıklamalara yer verildiği görülmektedir.

İddianamenin birleştirilen davayla ilgili “Ayrıntılı anlatım II/1-a” başlıklı bölümde ise (s. 292 ila 619) tape kayıtları ağırlıklı olmak üzere kronolojik olarak suçun işlenmesine ilişkin olguların tespiti yapılmış, yer yer bazı sanıkların eylemleri hakkında değerlendirmelerde bulunulmuştur.

Sanıklar hakkındaki suçlamalara ilişkin maddi olgulara yer verilen İddianame'nin ilgili bölümleri ile sonuç bölümü şöyledir:

“...Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinin 24/06/2008 tarih 2005/1423 Esas 2008/65 sayılı kararın dahi hukuka aykırı eylemler sonunda alındığı bilinmektedir.

Söz konusu kararın Yargıtay 6. Hukuk Dairesi nezdinde onanması amacıyla İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı Murat Yalçıntaş, Av. Süleyman Balcı, Resul Dalkıran, Av. Abdullah Pehlivan, İlhan Balcı ve Serkan Tıglioğlu'nun örgüt mensupları ile irtibata geçtikleri görülmektedir.

İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu Üyeleri Çamur Ali Kopuz, Abdullah Çınar ve İlhan Parseker'in de rüşvet suçuna iştirak ettikleri anlaşılmaktadır.

İDTM Finansman müdürü Resul Dalkıran ve Av. Süleyman Balcı bu amaçla Hüseyin Uysal ile irtibata geçtikleri, bu şüphelinin de örgüt mensubu Av. Necdet Okcu ile bu

şüphelileri bir araya getirdikleri görülmektedir. Örgüt mensubu olan Necdet Okcu tahliye kararının temyiz incelemesinin yapılacağı Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı Hasan Erdoğan ile irtibata geçip bu kararın onanmasını sağlayacağı konusunda rüşvet anlaşması yaptığı görülmektedir.

Verilecek rüşvet miktarının fazla olması ve verilen rüşveti gizlemek amacıyla şüpheli Murat Yalçıntaş bu paranın İDTM A.Ş. yönetim kurulunda sanki İDTM A.Ş.'nin avukatları olan Av. Süleyman Balcı ve Av. Abdullah Pehlivan'a avukatlık (s. 271) ücreti olarak çıkarılması amacıyla faaliyetlerde bulunduğu ve bu amaçla diğer yönetim kurulu üyelerini toplayıp söz konusu kararı çıkardığı görülmektedir.

İletişimin dinlenmesi esnasında; (Süleyman Balcı ve Murat Yalçıntaş'ın 06/11/2008 tarihli 08.51.30 zamanlı görüşme, 06/11/2008 tarihli 11.13.51 zamanlı görüşme, Süleyman Balcı, Resul Dalkıran ve (...) arasındaki 06/11/2008 tarihli 16.06.35 zamanlı görüşmede açıkça görüldüğü gibi) rüşveti gizlemek amacıyla alınacak yönetim kurulu toplantısının ertelenmesinin ve dolayısıyla rüşvet parasının verilmesinin gecikmesinin sıkıntılar doğuracağını belirten Av. Süleyman Balcı'ya şüpheli Murat Yalçıntaş "nasıl telefon edeceğim sorsana onlara, nasıl telefon edeceğim ben o kadar adama, yüz yüze konuşayım telefonda nasıl anlatayım bu riski onlar alabilecekler mi, telefonları biliyorsun yani, ancak yüz yüze anlatacağım o da cuma günü, nasıl anlatayım ben bu adamlara telefonda, bir kişi de değil kaç kişi yani, sen olsan alır mısın böyle risk Süleyman, tamam canları sağolsun yani bir hafta erteleyemiyorlarsa ben başkan olarak bu riski almam telefonda konuşmam " diyerek söz konusu rüşvet olayını telefonda yönetim kurulu üyelerine anlatamayacağını, yüz yüze konuşarak anlatabileceğini açıkça belirttiği görülmektedir.

Murat Yalçıntaş'ın bu talimatı vermesinden sonra, Av. Süleyman Balcı, Resul Dalkıran ve (...) 'in durum değerlendirilmesi yaptıkları hatta (...) 'in yeni alternatifler sunmaya çalıştığı görülmektedir.

Şüpheli Süleyman Balcı'ya Murat Yalçıntaş'ın ertelenmesi istediği hususun ne olduğu, söz konusu risk almak istemediği konunun ne olduğu kendisine sorulduğunda;

Hayatın gerçekleriyle uygun olmayan cevaplar verdiği görülmüştür.

Soruşturma dosyasındaki Ses Kayıt Çözüm Tutanakları değerlendirildiğinde; ertelenmesi istenen şey Yargıtay aşamasındaki temyiz incelemesinin bir hafta sonraya bırakılması ve rüşvet parasının yasal zemin oluşturmak amacıyla İDTM A.Ş. yönetim kurulunun bu paranın avukatlık ücreti olarak çıkarılmasını sağlamaktır. Murat Yalçıntaş yönetim kurulunun diğer üyelerine bu kararın içeriğinin telefonla söylemesinin mümkün olamayacağını belirtip, Süleyman Balcı'ya telefonda sen olsan alır mısın böyle risk diye sitemini de belirttiği görülmektedir.

.../...

CMK'nun 135. maddesi gereğince yapılan iletişimin dinlenmesi esnasında; İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu üyelerinden Abdullah Çınar, Çamur Ali Kopuz, İlhan Parseker'in de söz konusu paranın 6. Hukuk Dairesinde yargı mensuplarına rüşvet karşılığı verileceğini bildikleri bu amaçla diğer şüpheliler ile birlikte fikir ve eylem birliği içinde hareket ederek bu kararın alınmasını sağlayıp atılı suçları işledikleri görülmektedir. (s. 272)

CMK'nun 135. maddesindeki iletişimin dinlenmesi tedbirleri ve CMK'nun 140. maddesindeki teknik araçlarla izleme tedbirlerinin uygulandığı esnada; rüşvet parasını İstanbul'dan Resul Dalkıran ve Süleyman Balcı'nın Av. Necdet Okcu'ya 10.11.2008 tarihinde saat 19.01'de getirerek teslim ettikleri, bu şüphelinin de getirilen paradan bir kısmını örgüt mensuplarının hissesi ile kendilerine bu işi getiren diğer şüphelilerin paylarını da ayırarak o dönem Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı olan Hasan Erdoğan'a teslim ettiği görülmektedir.

Rüşvet parası gizlenip yönetim kurulu kararı olarak avukat ücreti çıkarılmasına müteakiben İDTM A.Ş.'nin Garanti Bankası Şirinevler Şubesi 1.250.144 TL hesap hareketi olduğu da bilahare tespit edilmiştir. Yapılan görüşmelerde de bu para transferine ilişkin hususlar olduğu görülmektedir. Av. Süleyman Balcı ve Resul Dalkıran rüşvet parasını 10/11/2008 tarihinde Ankara'ya getirdikleri tespit edilmiştir. CMK'nun 140. maddesince yapılan teknik araçlarla izleme tedbiri sonucu "Buna ilişkin ses kayıt çözüm tutanakları ve fotoğraf görüntüleri de soruşturma dosyasında mevcuttur." (s. 278).

.../...

Şüpheliler Süleyman Balcı ve Resul Dalkıran 10/11/2008 tarihinde Büklüm Sokak No:59 Kavaklıdere adresinde faaliyet gösteren Gordion otele geldikleri burada Resul Dalkıran'ın Av. Necdet Okcu'ya " ikinci öğrenci kaydını da benimle konuş Av. ile konuşma, selam" şeklinde mesaj gönderdiği de görülmektedir. Bu mesajın içeriğinin bilahare anlaşıldığı üzere, Av. Necdet Okcu alınan rüşvet parasının 100.000 TL'sini Resul Dalkıran'a iade etmesidir. 10/11/2008 tarihi saat 19:20'de her iki şüpheli ellerinde para poşeti ile birlikte Av. Necdet Okcu'nun bürosuna geldikleri ve rüşvet parasını teslim ettikten sonra da paranın teslimi konusunda şifreli görüşmeler yaptıkları görülmüştür.

Şüpheli Av. Necdet Okcu, 10/11/2008 tarihinde saat 20:05'te kendisi ile fikir ve eylem birliği içinde hareket eden Yavuz Çay ile birlikte binadan ayrıldıkları, 06 UK 224 plakalı araçla da Büklüm Sok. Tarhan Cad Nene Hatun Cad. Ziya Ürrahman Caddesini takip ederek Gaziosmanpaşa semtinden Kelebek Sokağı geçip Koza (s. 279) Sokağına geçtikleri, aracı Peynirci Market isimli iş yerine park edip Av. Necdet Okcu'nun araçtan inerek Koza sokakta yürümeye başladığı Yavuz Çay'ın da aynı sokakta bulunan Migros'a girdiği, Av. Necdet Okcu'nun sokakta 5 dakika kadar oyalandığı bu arada 1.60 – 1.65 boylarında saçlarının önü hafif dökülmüş 60 -65 yaşlarında çok hafif kambur, üzerinde

mont bulunan bir şahısla buluştukları ve 5 dakika kadar konuştuktan sonra Av. Necdet Okcu'nun bu şahsa elindeki poşeti verdiği, ayrılırken Necdet Okcu'un " Hasan abi sonra görüşeceğiz " dediği, Av. Necdet Okcu'nun Peynirci isimli market önünde bekleyen araca doğru gittiği, parayı alan şahsın da aynı sokakta Koza Taksinin önünde bulunan binanın önüne karton poşetin içindeki para olduğu anlaşılan ve gazete kağıdına sarılı desteleri ceplerine koymaya başladığı, poşet ve gazete kağıtlarını da yere atmamaya ceplerine koyduğu, bu olaya müteakiben bu şahsın Koza Taksi durağından sağ tarafa dönerek Kehribar sokakta yürümeye başladığı, Necdet Okcu'nun da 06 UK 224 plakalı araca binerek adresten ayrıldığı, parayı alan şahsın Kehribar Sokak üzerinde 100 metre kadar yürüdüktan sonra sokağın sol tarafında bulunan siteye girerek bu sitenin girişinde sağda bulunan binaya girerek asansör ile 7. kata çıktığı, güvenlik güçlerince bilahare yapılan çalışmalarda sitenin Adalet Sitesi olduğu tespit edilmiştir. Av. Necdet Okcu'nun 10/11/2008 günü Resul Dalkıran ve Süleyman Balcı'dan almış olduğu parayı o dönem Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı Hasan Erdoğan'a verdiği tespit edilmiştir.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca, Necdet Okcu'nun bürosunda kullandığı 0312 648 68 01 nolu telefonun iletişimin tespit raporu incelendiğinde; olay tarihi olan 10.11.2008 günü saat 20:09:31'de Av. Necdet OKCU'nun bürosunda kurulu bulunan 0312 468 68 01 nolu telefon hattından Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı Hasan ERDOĞAN'a ait 0312 439 00 10 nolu ev telefonunun arandığı ve 131 saniye görüşmenin olduğu, Av. Necdet OKCU'nun 10.11.2008 günü Koza Sokakta Resul DALKIRAN ve Av.Süleyman BALCI'dan almış olduğu parayı teslim ettiği şahsın Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı Hasan ERDOĞAN olduğu tespit edilmiştir.

Av. Necdet Okcu'ya Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca müdafii huzurunda CMK'nun 140. maddesince teknik araçlarla izlemeye ilişkin tedbir ve yukarıda belirtilen tutanak okunduğunda; söz konusu yere olay tarihinde gitmediğini Hasan Erdoğan ile buluşmadığını, bu para verme iddiasından sonra Resul Dalkıran'ın da aramadığını belirtmiş ise de; CMK'nun 140. Maddesi gereğince oluşturulan tutanak, iletişim tespit raporları Av. Necdet Okcu'nun gerçek hususu belirtmediği anlaşılmaktadır.

Bilahare yapılan CMK'nun 140. maddesince teknik araçlarla izleme tedbirlerinin uygulandığı esnada şüpheliler kendi aralarında bu paranın Hasan Erdoğan'a verildiği hususunda açık konuşmalar yaptıkları gibi bu hususta çıkan duyumların da nasıl kaynaklandığı hususunda konuşmalar yaptıkları da tespit edilmiştir.(s. 280)

Söz konusu dosyanın Yargıtay incelenmesi esnasında dahi örgüt mensuplarının diğer şüphelilerle yaptıkları görüşmelerde de kararın beklenen tarihte çıkmaması da dosyayı inceleyen tetkik hakiminin olumsuz raporundan kaynaklandığını belirttikleri görülmüştür.(s. 281)

.../...

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca soruşturma devam ederken İDTM Yönetim Kurulunun kararları ve bankadan alınan bilgilerden de açıkça anlaşılacağı üzere; Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinin 24/06/2008 tarih 2008/1423 Esas 2008/65 sayılı kararının onanması amacıyla verilecek rüşvet parasının İDTM Yönetim Kuruluna avukatlık vekalet ücreti ve primi adı altında çıkarıldığı, bu paranın (s. 281) da İDTM A.Ş.'nin Garanti Bankası hesabından Av. Süleyman Balcı ve Abdullah Pehlivan'ın banka hesaplarına aktarıldığı, bu paranın bir kısmını şüphelilerin Ankara'ya getirip rüşvete aracı olan Necdet Okcu'ya getirdikleri anlaşılmıştır. Bu esnada dönemin İDTM Genel Müdür Vekili Orkun Osman Bilgivar'ın istifaya zorlandığı bilinmektedir.

Rüşvet parasının verilmesine müteakiben Hasan Erdoğan'a para verdiği konusunda bazı şahısların konuşmalarına müteakiben Av. Necdet Okcu'nun diğer örgüt mensuplarını arayıp talimatlar verdiği görülmüştür. Hatta Necdet Okcu'nun Hüseyin Uysal'ı arayıp talimat verdiği, rüşvet veren ve bu suça iştirak eden şahısları arayıp ağızlarını sıkı tutmaları konusunda talimatlar verdiği görülmüştür. CMK'nun 140. maddesince yapılan teknik araçlarla izlemede de bu hususta konuşmalar yaptıkları görülmüştür. (Buna ilişkin Ses Kayıt Çözüm Tutanakları ve Teknik Araçlarla İzleme Tutanakları soruşturma dosyasında mevcuttur.)

Teknik araçlarla izleme tedbirleri esnasında; Av. Necdet Okcu'nun diğer şüphelilere kızarak Hasan Erdoğan'ın kendisini makamına çağırdığını, konunun herkes tarafından duyulduğunu ifade ettiğini, takip edilmekten korktuğunu belirtmesine müteakip, şahıslar arasında bu meselenin nerden çıktığı konusunda görüşler belirttikleri, Av. Necdet Okcu'nun Hüseyin Uysal'ı da çenesini tutması konusunda kendisini uyardığını, başkana parasını verdiğini, bu işin önemli bir iş olduğunu, bakanlıktaki adliyedeki işlere benzemediğini, duyulması halinde Türkiye'nin gündeminin değişeceğini, böyle bir şeyin duyulmasının karşılıklı hatalardan kaynaklandığını dolayısıyla çok dikkatli olunması gerektiğini belirtmiştir. Ayrıca Hasan Erdoğan'ın üyeleri tek tek makamına çağırarak güven tazelediğini, gelecekte yapılacak soruşturma esnasında kendi lehlerine delil oluşturmak amacıyla Av. Necdet Okcu'nun bu davayı yasal olarak takip ediyormuş gibi gösterip Av. Süleyman Balcı'ya telkinlerde bulunduğu anlaşılmıştır.

Yargıtay 6. Hukuk Dairesi tarafından inceleme sonucu karar verdiği tarihte dahi rüşvet verme fiillerine iştirak eden Av. Süleyman Balcı ve Resul Dalkıran'ın Ankara'ya gelerek sonucu bekledikleri görülmüştür.

18/11/2008 tarihinde rüşvet verme fiiline iştirak eden Murat Yalçıntaş, 18/11/2008 tarih saat 17:30'da Süleyman Balcı'yı telefonla arayarak karşı tarafa hiçbir şey vermemesini, kendisinin Ankara'ya geleceğini belirttiği ve Süleyman Balcı ile yüz yüze görüşmek amacıyla da 19/11/2008 tarihinde de Ankara'ya geldiği ve Süleyman Balcı ile saat 16:50'de TBMM bahçesinde görüştüğü tespit edilmiştir.

Şüpheli Murat Yalçıntaş rüşvet parasını daha önce yargı mensubuna verildiğini bildiği halde bu şekilde tavır içinde takınmasının nedeni; kuvvetle muhtemeldir ki, tespit edilemeyen birimlerce bu konuda bir soruşturmanın yapıldığını izleme ve görüntünün alındığını bilmesinden kaynaklanmaktadır.

Murat Yalçıntaş'ın bu görüşmesinden sonra şüpheli Süleyman Balcı, fikir ve eylem birliği içinde bulunduğu Abdullah Pehlivan'ın telefonla arayıp Murat Yalçıntaş ile yapmış olduğu görüşmeyi aktardığı ve birlikte değerlendirme yaptıkları, Abdullah Pehlivan'ın Süleyman Balcı'ya "yaptım bitirdim deseydin" diyerek görüş belirttiği, (s. 282) Süleyman Balcı'nın bu görüşmeyle ilgili Hanefi Bektaş'ı da bilgilendirdiği ve Murat Yalçıntaş'ı tekrar telefonla aradığı, söz konusu talimatın kendisini çok zor duruma düşürdüğünü, bu parayı vermesi gerektiğini, davayı kendi lehlerine çevirmek için iki tane grup ile çalıştıklarını, birinci gruba Resul Dalkıran tarafından paranın zaten verildiğini belirttiği anlaşılmaktadır.

18/11/2008 tarihinde soruşturmaya konu olan temyiz kararının; bozma isteminin reddedilip mahalli mahkeme kararının onandığı ve bu tarihte de Murat Yalçıntaş'ın Süleyman Balcı'yı telefonla arayıp karşı tarafa hiçbir şey vermemesini kendisinin Ankara'ya geleceğini belirttiği tarih olduğu bilinmektedir. Şüpheli Süleyman Balcı, Murat Yalçıntaş ile görüşüp durumu derhal Abdullah Pehlivan'a anlattığı ve bu konuda Abdullah Pehlivan'ın talimatları doğrultusunda hareket ettiği görülmektedir.

Şüpheli Abdullah Pehlivan rüşvet verme suçuna iştirak etmediğini hatta olayları dahi bilmediğini belirtmiş ise de; 18/11/2008 tarihindeki görüşmelerden açıkça anlaşıldığı üzere,

Murat Yalçıntaş'ın ikinci aşamadaki rüşvet parasının verilmemesi konusundaki talimatına istinaden Süleyman Balcı'ya Murat Yalçıntaş ile sabit telefonda konuşmasını söyleyip, Süleyman Balcı'yı yönlendirdiği, Süleyman Balcı'ya kararı alıp almadığını sorduğu, Süleyman Balcı'nın ise kararda bir sıkıntı olmadığını, kararı aldıklarını, rüşvet parasının daha önce zaten birinci gruba verildiğini, ikinci gruba verileceğini söylemesi üzerine Abdullah Pehlivan'ın Süleyman Balcı'ya sizin de ikinci gruba da verdim deseydin deyip yönlendirdiği, hatta bilahare konuşmasında da riski hep biz mi alacağız dediği görülmektedir.

Soruşturmadan da anlaşıldığı üzere İDTM'nin CNR Fuarcılık A.Ş.'ye açtığı davanın tahliye kararının onanması amacıyla 6. Hukuk Dairesi Başkanı Hasan Erdoğan'a verilecek rüşvet parası ile ilgili olarak paranın miktarının yüksek olmasından dolayı bu parayı İDTM A.Ş.'nin yönetim kurulundan Abdullah Pehlivan ve halen atılı suçtan tutuklu bulunan Süleyman Balcı'ya vekalet ücreti olarak verilmesi şeklinde çıkarıldığı bilinmektedir.

Abdullah Pehlivan bu konuda çıkarılan yönetim kurulu kararı sonucu İDTM kasasından çıkan paranın rüşvet parası olarak Ankara'ya getirildiğini ve buna ilişkin olarak da bilahare rüşvet parasını bizzat getiren Süleyman Balcı'yı yönlendirip talimatlar verdiği görülmektedir.

Abdullah Pehlivan bu suretle diğer şüphelilerle birlikte rüşvet suçuna iştirak ettiği anlaşılmaktadır.

Örgüt mensupları ile diğer şüphelilerin eylemleri ile Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı Hasan Erdoğan'a verilen rüşvet sonucu mahalli mahkeme kararının onanmasına müteakiben, 20.11.2008 tarihinde 12.44.05 zamanlı Süleyman Balcı ile Çamur Ali Kopuz'un telefon görüşmesi yaptıkları görülmektedir. Söz konusu (s.283) görüşmelerde şüpheli Çamur Ali Kopuz'un işin bittiğine ilişkin haberi dün aldığını, hatta " peki dün öbürü geldi mi sana" diyerek Murat Yalçıntaş'ın Ankara'ya gelip gelmediğini sorduğu görülmekle birlikte kararla ilgili ve konuyla ilgili değerlendirme yaptığı görülmektedir. (284)

.../...

Şüpheliler daha önce rüşvet parasının bir kısmını 10/11/2008 tarihinde Necdet Okcu'ya verdikleri, Necdet Okcu'nun da aynı gün Daire Başkanı Hasan Erdoğan'ın payını götürdüğü, bilahare kalan kısmın ise 18/11/2008 tarihinde ödendiği (s. 285) bilinmektedir.

Şüpheliler Süleyman Balcı, Necdet Okcu, Resul Dalkıran 10/11/2008 tarihinde ve 18/11/2008 tarihinde ödenen rüşvet parasının miktarı konusunda çelişkili beyanlarda buldukları gibi tashihi karar aşaması sonucu kararın bozulması neticesi Necdet Okcu'nun da rüşvet parasının istenmesi karşısında Necdet Okcu'nun sadece kendisinde kalanı verebileceğini başkana verdiğini, veremeyeceğini belirtmesine rağmen; bir kısmı iade edilen rüşvet parasının miktarı konusunda dahi örgüt mensupları ile şüphelilerin farklı cevaplar verdikleri anlaşılmaktadır. Necdet Okcu herhangi bir iade olmadığını belirtip miktarı gizlediği, diğer şüphelilerin de iade edilen 180.000 TL konusunda farklı yorumlar yaptıkları görülmektedir.

Resul Dalkıran ve Süleyman Balcı tarafından getirilen rüşvet parasının bir kısmı Necdet Okcu'nun aldığı, bir kısmını Hasan Erdoğan'a verdiği, hatta bir kısmını da İlhan Balcı aracılığıyla Resul Dalkıran'a teslim ettiği de görülmektedir.

19/11/2008 tarihinde Necdet Okcu örgüt mensubu Hüseyin Uysal'dan onama kararından bir suret alarak kendisine getirmesini istediği tespit edilmiştir. Bu talimat üzerine Hüseyin Uysal'ın da karardan bir suret ve Hasan Erdoğan'ın el yazısı notlarını Av. Necdet Okcu'nun bürosuna getirdiği tespit edilmiştir.

Ses Kayıt Çözüm Tutanaklarından anlaşılacağı üzere; şüpheli NTCR yetkilisi Serkan Tıĝlıođlu, Murat Yalçıntaş ile fikir ve eylem birliği içinde hareket edip rüşvet vermek suçuna da iştirak ettiği görölmektedir. İDTM A.Ş.'nin söz konusu fuar alanına CNR Uluslararası Fuarcılık A.Ş.'yi tahliye ettirmesinin temelinde de tahliye işleminden sonra bu yerin Serkan Tıĝlıođlu'nun şirketine kiraya vermesinin yattığı görölmektedir.

.../...

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının talebi üzerine Ankara Sulh Ceza Mahkemelerince şüpheli Necdet Okcu hakkında CMK'nun 140. maddesince teknik araçlarla izleme tedbiri uygulanmıştır.

Bu tedbirin uygulanması esnasında;

Av. Necdet Okcu'nun tedbir uygulandığı esnada emekli olduğu anlaşılan Yargıtay 6. Hukuk Dairesi eski başkanı Hasan Erdoğan ile söz konusu dava ile ilgili konuştuklarını, Av. Necdet Okcu'nun kendisi ile Resul Dalkıran ve Süleyman Balcı'nın muhatap olduğu, bu iş karşısında kendisine 350.000 TL para getirdikleri, tashihi kararın olumsuz çıkması nedeniyle bu paranın 180.000 TL'sini iade ettiğini belirttiği tespit edilmiştir.

Bu gelişmeler esnasında örgüt mensupları haklarında soruşturma yapıldığını ve dinlendiklerini öğrenmeleri üzerine de telefon görüşmelerini aza indirip, zorda kaldıkları zaman sabit telefonlardan görüşme yaptıkları görölmektedir. Hatta birbirlerini açıkça uyardıkları görölmektedir.

Kasım 2009 tarihinde Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinin 24/06/2008 tarih 2008/65 sayılı kararını veren Hakim ... hakkında Adalet Müfettişlerince soruşturma kapsamında ifade alımına başlanması üzerine şahısların şüphelerinin daha da arttığı görölmektedir. (s. 290)

.../...

SONUÇ:

Yukarıda açık kimlikleri yazılı şüphelilerin üzerlerine atılı müsnet suçlardan dolayı yargulamalarının yapılarak:

I. NECDET OKCU'NUN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

.../...

6.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesinde güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

7.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesinde mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1433)

.../...

V. HÜSEYİN UYSAL'IN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

.../...

6.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesinde güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

7.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesinde mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1435)

VI. YAVUZ ÇAY'IN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

.../...

5.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesinde güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

6.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesince mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1435-1436)

.../...

XIV. MURAT YALÇINTAŞ'IN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

3.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesince güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

4.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesince mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1438)

XV. SÜLEYMAN BALCI'NIN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

.../...

4.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesince güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

5.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesince mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1438)

XVI. ABDULLAH PEHLİVAN'IN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

3.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesinde güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

4.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesinde mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1438-1439)

XVII. RESUL DALKIRAN'IN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

.../...

5.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesinde güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

6.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesinde mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1439)

XVIII. İLHAN BALCI'NİN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

3.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesinde güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

4.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesinde mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1439)

XIX. SERKAN TIĞLIOĞLU'NUN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

3.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesince güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

4.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesince mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1440)

XX. ÇAMUR ALİ KOPUZ'UN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

3.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesince güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

4.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesince mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1440)

XXI. İLHAN PARSEKER'İN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

3.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesince güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA, (s. 1440)

XXII. 'İN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

3.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesince güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

4.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesince mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1440-1441)

XXIII. MURAT AKBAŞ'IN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

3.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesince güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

4.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesince mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1441)

XXIV. ORKUN OSMAN BİLGİVAR'IN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

3.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesince güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA,

4.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 63. Maddesince mahsup hükmünün UYGULANMASINA, (s. 1441)

.../...

XXVII. ABDULLAH ÇINAR'IN;

.../...

2.) İddianamenin II/1. başlığı altında anlatımı yapılan rüşvet suçuna iştirak etmek suçundan eylemine uyan 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 252.-(1)-(2). Maddelerince CEZALANDIRILMASINA,

3.) Şüpheli hakkında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 53. Maddesince güvenlik tedbirlerinin UYGULANMASINA, (s. 1442)

.../...

KARAR VERİLMESİ KAMU ADINA İDDİA VE TALEP OLUNUR. 24/01/2011 (s. 1449)”

IV- YARGILAMANIN AŞAMALARI

A- Sanıkların Soruşturma Evresinde Yaptıkları Savunmalar

1- Hasan ERDOĞAN'ın Yaptığı Savunmalar

Sanığın Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunca Muhakkik Olarak Görevlendirilen Yargıtay 4. Ceza Dairesi Başkanı Huzurunda 2.7.2010 Gününde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- İDTM A.Ş.'nin fuarcılık alanında bulunan yerlerini CNR A.Ş.'ye kiraya verdiğini, İDTM A.Ş.'nin ihtiyaç nedenine dayanarak kiracı aleyhine tahliye davası açtığını, mahalli mahkemelerin CNR A.Ş.'nin lehine tahliye talebinin reddolunmasına karar verdiklerini, davaların temyiz yoluyla Daire önüne geldiğinde kendilerinin ihtiyaç sebebine dayanan davacının fuarcılık belgesi olmadığı için kararları onadıklarını ancak, son davada yerel mahkemenin tahliye kararı verdiğini ve davacının da TOBB'dan fuarcılık belgesi olarak ibraz etmesini dikkate alarak bu kez ihtiyaç iddiasını samimi görerek tahliye kararını onadıklarını,

- Kendisinin emekli olduktan sonra, yapılan tashihi karar başvurusu üzerine hükmün ortadan kaldırılarak yerel mahkemenin tahliye kararının bozulduğunu, bu karar verilirken diğer kararlara ters düşmemek amacıyla hareket edildiğini,

- Dosyaların tetkik hâkimleri tarafından anlatıldığını ve bu anlatımların da sonuca etkili olabildiğini, dosyayı sunan Tetkik Hâkiminin Bayram TEMİZ olduğunu,

- İddiaya konu olan dosya takip edildiği için kendisinin dairede bulunan tüm üyeleri, karara katılmayanlar da dâhil, toplam yedi kişiyi topladığını, konuyu üç saat konuşup tartıştıklarını,

- Kendilerine her iki taraftan da devamlı isim vermeden telefonla randevu talebinde bulunulduğunu ancak, hiç birisinin isteğini kabul etmediğini,

- Avukatların müzakere sırasında gelip gittiklerini, onların bu paraları alıp davacı şirketi kandırıp parayı ceplerine atmış olabileceklerini,

- Kendisinin rüşvet alması durumunda polislerin neden suçüstü yapıp kendisini yakalamadığını,

- Böyle bir durumun kesinlikle cereyan etmediğini,

- Av. Necdet OKCU'yu tanıdığını ancak, kendisiyle çok fazla içli dışlı samimi olmadığını, yılbaşı ve bayramlarda gelip kısa bir süre kalıp kutlamasını yaparak gittiğini, kendisini Ankara Adliyesinden bu tarafa tanıdığını, Av. Necdet OKCU'ya telefonla görüşerek kendisine uğramasını söylemediğini, böyle bir olayı hatırlamadığını, olayın üzerinden 2 yıl gibi bir süre geçtiğini, bazen avukatların hukuki konularda görevi dışında soru sorduklarını, bu konuda da kitap yazdığı için onları görevi haricinde yanıtlamış olabileceğini,

ifade etmiştir.

Sanığın Aynı Muhakkik Tarafından Yapılan İnceleme ve Soruşturma Sırasında 26.7.2010 Günlü Havale Tarihli Yazılı Savunması

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- İddiaya konu onama kararının verilmesinden hemen sonra hakkında her hangi bir şikayet yapılmamasına karşın olaydan yaklaşık iki yıl geçtikten sonra böyle bir soruşturmanın açılmasının iddianın tamamen bir senaryo olduğunu ortaya koyduğunu,

- Dosyayla ilgili olarak bazı kişilerin defalarca kendisini İstanbul'dan telefonla arayarak randevu talebinde bulduklarını ancak, bu isteklerin hepsini reddettiğini, dosyanın takip edilen bir dosya olduğunu bildiği için bütün üye arkadaşlarını davadan haberdar ederek, Dairede görevli tüm Yargıtay üyelerinin katılımıyla dosyanın tartışıldığını ve oy birliğiyle onama kararı verildiğini,

- Hakkında takibi gerektirecek boyutta şüpheli bir durumun bulunması ve ayrıca adı geçen avuktan para aldığı belirlenmesi hâlinde “*reddi hâkim*” yoluna dahi gidilmemesinin olayın senaryo olduğunu gösterdiğini,

- Menfaat karşılığı iş yapmış olsa idi Başkanlığı döneminde tashihi karar talebi istemiyle Daireye gelen dosyayı bir şekilde ele alıp tashihi karar talebinin reddini de sağlayabileceğini ancak, bu yolda bir işlem yapmadığını, emekli olduktan sonra tashihi karar talebi üzerine yeniden yapılan inceleme sonucu Dairece bu defa onama kararı kaldırılarak bozma kararı verilmesinin normal bir yargı süreci olduğunu,

- Rüşvetin Av. Necdet OKCU tarafından kendisine Koza Sokakta verildiği, ancak karanlık olduğu için görüntü alınmadığı yönündeki iddianın tamamen uydurulmuş bir senaryo ve iftira olduğunu, bu sokağın Gaziosmanpaşa semtinin en işlek ve en aydınlık bir nevi cadde konumunda bir yer olduğunu, yirmibeş yıldır aynı lojmanda oturduğu için çoğu kimsenin kendisini tanıdığını, böyle bir ortamda adı geçen avukattan para almasının çok gayri ciddi bir iddia olduğunu, para almak amacıyla olan bir kimsenin kapalı ve kimsenin göremeyeceği bir ortam seçmek yerine, sokak üzerinde üstelik hâkim lojmanlarının bulunduğu ve bütün meslektaşların gelip geçtiği bir yerde ulu orta para alma yoluna gitmesinin hayatın olağan akışına aykırı olduğunu,

- Kendisini takip görevlilerinden birisinin avukatın kendisine siyah poşet verdiği, diğer görevlinin ise para verdiği yolundaki ifadelerinin çelişkili olduğunu ve bunun olayın ne kadar yalan ve iftira olduğunu gösterdiğini,

- Kendisini lojmana kadar takip eden kimselerin kendisini durdurup, kim olduğunu sorup, kimliğini belirleme, sesini kaydetme ve nihayet suçüstü yaptırma gibi maddi deliller elde etme imkânları varken, boy ve yaş gibi afakî bir tarifile yola çıkılarak böylesine ağır bir suçlama ile itham edilmesinin gayri ciddilik olduğunu,

- Gerek ailesinden gelen gerekse 1965 yılından bu yana çalışma hayatı boyunca ve gerekse yazdığı 8 adet kitabından elde ettiği bütün birikimlerinin Devletin kontrol ve denetiminde bulunan bankalarda bulunduğunu, gayri meşru yoldan para elde eden kimsenin parasını bankada tutmasının tutarlı olmadığını, paralarının kuruşuna kadar hesabını vermeye hazır olduğunu,

ifade etmiştir.

Sanığın Yargıtay Başkanlar Kuruluna Sunduğu 7.3.2011 Günlü İtiraz Dilekçesindeki Savunması

Sanık söz konusu savunmasında, önceki ifadelerinden farklı olarak, özetle;

- Dairenin tüm üyelerinin katılımıyla üç saat süren görüşme ve inceleme sonucunda tahliyeye ilişkin mahkeme kararının onanmasına oy birliği ile karar verildiğini,

ilk soruşturmada daire üyeleri tanık olarak dinlenmiş olsa idi müzakerede cereyan eden bu olayları anlatmış olacaklarını,

- Adalet Bakanlığı Müsteşarı imzasıyla Bakanlık Ceza İşleri Genel Müdürlüğüne ait 3.5.2010 tarihli yazısı ile Yargıtay Birinci Başkanlığına ilgililer hakkında işlem tesisi için ihbarda bulunulmasından bir ay kadar önce 3.4.2010 tarihinde Milliyet Gazetesi'nde yayınlanan konuya ilişkin bir haber üzerine derhal Yargıtay Birinci Başkanına giderek gazete haberinin ihbar kabul edilip hakkında inceleme yapılmasını bizzat talep ettiğini,

- Muhakkik olarak görevlendirilen 4. Ceza Dairesi Başkanı'nın tanık olarak dinlediği dört polis memurunun ifadelerinin sorgusu sırasında kendisine okunmadığını, muhakkikin huzurunda o ifadeleri inceleme imkânının tanınmadığını, rüşvet verdiği iddia edilen şahıs hakkındaki Ankara Savcılığındaki hazırlık dosyası ve ağır cezaya dava açıldığı anlaşılan savcılık iddianamesi ifadesi alındığı tarihte henüz getirilmediğini, malvarlığına ilişkin banka cevaplarının da o tarihte dosyaya gelmediğini, bu nedenlerle gerek sözlü savunmasında gerekse yazılı savunmasında bu deliller hakkında beyanda bulunmasının mümkün olmadığını,

- 4. Ceza Dairesi Başkanı tarafından yapılan soruşturma sırasındaki sözlü ve yazılı savunmasının çok sathi duyumlara dayanan bir içerik arz ettiğini, toplanan delillerin yasal olmadığını, teknik takip ve izlemenin hukuki dayanaktan yoksun bulunduğunu dile getirmesi mümkün iken bu delillerin nasıl elde edildiğini bilmediği için buna ilişkin savunma yapılamadığını,

- Adalet müfettişlerine inceleme ve soruşturma yetkisini veren 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 101. maddesinde, söz konusu müfettişlere teknik takip ile haberleşmenin tespiti ve dinlenilmesi yetkisinin verilmediğini, adalet müfettişlerine bu yetkileri veren Teftiş Kurulu Yönetmeliği'nin 98. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (ç) bendinin iptali ve yürürlüğünün durdurulması istemiyle açılan davada Danıştay 5. Dairesince yürütmenin durdurulmasına karar verildiğini ve bu karara karşı yapılan itirazın da Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun kararıyla reddedildiğini, idari yargı mercilerince verilen yürütmenin durdurulması ve iptal kararlarının kanunen belli sebepler muvacehesinde idari tasarrufu yapıldığı tarihe kadar ortadan kaldıracığı için geçmişe şamil olduğunun idari hukukunun genel prensiplerinden bulunduğunu, böylece Adalet Müfettişi resen almış olduğu iletişimin tespiti, dinlenmesi, kayda alınması ve kamuya açık yerlerdeki faaliyetlerin izlenmesi yönündeki tüm işlemlerin hukuka aykırı olarak elde edilmiş delil niteliğine dönüştüğünü,

- Adalet Başmüfettişinin hukuki dayanaktan yoksun izleme kararı ve mahkemenin buna ilişkin onaylama kararı üzerine Av. Necdet OKCU'nun izlendiğinin anlaşıldığını, kendisi hakkında teknik takip yapılacağına dair hiç bir karar bulunmadığını, esasen olay tarihinde Yargıtay Daire Başkanı olarak görev yapması nedeniyle Adalet Başmüfettişinin ve mahkemelerin hakkında telefon dinleme, takip kararı almalarına yasal

yönden imkân da bulunmadığını, bu nedenle tanıkların kendisini takibi, buna ilişkin beyanları ve düzenlenen tutanakların yasaya aykırı ve yok hükmünde olduğunu,

-Teftiş Kurulunun yüksek mahkemenin başkan ve üyeleri hakkında herhangi bir inceleme ve soruşturma yapma yetkileri bulunmadığını, ancak böyle bir durumun varlığı hâlinde gecikmeksizin Yargıtaya bildirme yükümlülüğünün bulunduğunu,

- Üçüncü kişilerin kendi aralarında yaptıkları telefon görüşmelerinin aleyhine delil olarak kullanılmasının mümkün olmadığını, kaldı ki bu konuşmalardan sadece 10.11.2008 gününde Av. Necdet OKCU'nun büro telefonundan kendi evinin telefonunun arandığına ilişkin tespit ile 17.11.2008 gününde Yargıtaydaki makamından Av. Necdet OKCU'nun bürosunun aranmasına ilişkin kaydın şahsıyla ilgili olduğunu,

- Aradan uzun zaman geçmesi nedeniyle telefon görüşmelerinin içeriğini hatırlamasının mümkün olmadığını,

- Telefon dinleme tutanaklarında Av. Necdet OKCU'nun işyeri telefonundan 10.11.2008 günü ev telefonunun saat 20:09:31'de arandığı ve 131 saniye konuşulduğu bilgisinin bulunmasına karşın, olayla ilgili olarak 11.11.2008 günlü tutanakta ise Av. Necdet OKCU'nun bürosundan saat 20:05'te ayrıldığıнын belirtilmesi karşısında bürosundan saat 20:05'te ayrılan birisinin saat 20:09'da büro telefonundan telefon görüşmesi yapmasının izaha muhtaç olduğunu,

- Görevli polislerce olaya ilişkin düzenlenen tutanağın olayın cereyan ettiği akşamın ertesi günü 11.11.2008 tarihinde kaçakçılık daire başkanlığında saat 10.30'da düzenlendiğinin anlaşıldığını, böylece tutanağın olay mahallinde tanzim edilmemiş ve krokiye bağlanmamış olduğunun açığa çıktığını,

- Teknik takip yapan tanık polis memurlarının ifadelerinin çelişkilerle dolu olduğunu, kartondan yapılan mağaza çantasının katlanıp cebe konmasına maddeten imkân bulunmadığını, hazır poşete konmuş şeyi poşetten çıkarmadan öylece götürmek var iken içini boşaltıp içindekileri ceplerine koyup daha sonra da poşeti cebe sokmanın mantıklı bir izahının bulunmadığını,

- Özel takip amacıyla donanımlı olarak gelen kişilerin kayıt yapmaları gerekirken karanlık olduğu için kayıt yapılamadığı iddiasının gerçekçi olmadığını, izlemeye hazırlıklı gelen ekibin en azından ses kaydı aleti, fotoğraf makinesi, cep telefonu bulunması icap ettiğinden bunlardan biri ile dahi görüntü almaları veya ses kaydı yapmaları mümkün iken bunun yapılmamasının gerçekte bir teknik takip yapılmadığının göstergesi olduğunu,

- Malvarlığı incelenirken rüşvetin verildiği iddia edilen 10.11.2008 tarihinden sonra malvarlığında artış olup olmadığı, var ise bu artışın rüşvet olarak verildiği iddia

edilen ve miktarı belirlenemeyen nesneden kaynaklanıp kaynaklanmadığı hususlarının irdelenmediğini,

ifade etmiştir.

Sanığın Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunca Muhakkik Olarak Görevlendirilen Yargıtay 11. Ceza Dairesi Başkanı Huzurunda 18.5.2011 Gününde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında, önceki ifadelerine ek olarak, özetle;

- Karar düzeltme isteminin Daireye ulaştığı tarihte görevde olduğunu, menfaat temin etmiş olması durumunda başkanlığı sırasında karar düzeltme talebinin reddini sağlayabileceğini, kaldı ki kendi başkanlığı döneminde tarafları aynı olan başka bir dava dosyasının tashihi karar isteminin reddine oy birliğiyle karar verildiğini,

- Başkanı olduğu Dairede diğer üyeler gibi kendisinin de yalnızca bir oy hakkı bulunduğunu, diğer üyeleri tesir altına alma gibi bir gücünün bulunmadığını, tashihi karar aşamasında ilk karardan dönülmesinin kendisi aleyhine delil olarak kabul edilemeyeceğini,

- Olay tarihinde Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı olması nedeniyle, hakkında soruşturma ve kovuşturma yapma yetkisinin 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 46. maddesi uyarınca Yargıtay Birinci Başkanlık Kuruluna ait olmasına karşın, bu yolda alınmış bir karar bulunmadığını,

- Adalet Müfettişlerinin 5271 sayılı Kanun'un 135. ve 140. maddeleri uyarınca, hiçbir şekilde hâkim ve savcı olmayan kişiler hakkında iletişimin tespiti, kayda alınması ve teknik takipte bulunulması gibi tedbir kararları almaya yetkilerinin bulunmadığını, oysa şahsına yöneltilen suçlamanın hâkim ve savcı olmayan Av. Necdet OKCU ve arkadaşlarının telefonlarının dinlenmesi yoluyla elde edildiğini, bu nedenle hukuka aykırı delil niteliğinde bulunduğunu,

- İletişimin tespiti, dinlenilmesi ve kayda alınması gibi kararları veren Fatih Sulh Ceza Hakiminin yetkili olmadığını, bu kararları vermeye yetkili mahkemenin Ankara Sulh Ceza Mahkemeleri olduğunu,

ileri sürmüştür.

Sanığın Aynı Muhakkik Tarafından Yapılan İnceleme ve Soruşturma Sırasında 18.5.2011 Günlü Yazılı Savunması

Sanık söz konusu savunmasında sözlü savunması ile önceki savunmalarında ileri sürdüğü hususları tekrar etmekle birlikte, ek olarak özetle;

- 5271 sayılı Kanun'un 138. maddesinde tesadüfi delilin ancak yapılmakta olan bir soruşturma veya kovuşturmayla ilgisi olmayan başka bir suçun işlendiği şüphesini uyandıracak bir delil elde edilmesi anlamına geldiğini, oysa suça konu olayda Adalet Müfettişinin yaptığı soruşturmada elde ettiği delillerin bizatihi soruşturma konusu suçla ilgili olması nedeniyle tesadüfi delil niteliğinde kabul edilemeyeceğini,

- Adalet Müfettişinin isnat edilen suçu öğrenir öğrenmez Yargıtay Birinci Başkanlığına durumu derhal bildirmesi gerekirken, olaydan yaklaşık bir buçuk yıl sonra 3.5.2010 tarihinde durumun Adalet Bakanlığına bildirildiğini,

- Üçüncü kişilerin kendi aralarında yapmış oldukları telefon konuşmalarının aleyhine delil olarak kullanılamayacağını, kaldı ki bu konuşmalardan sadece 10.11.2008 gününde Av. Necdet OKCU'nun büro telefonundan kendi evinin telefonunun arandığına ilişkin tespit ile 17.11.2008 gününde Yargıtaydaki makamından Av. Necdet OKCU'nun bürosunun aranmasına ilişkin kayıdın şahsıyla ilgili olduğunu,

- 17.11.2008 günlü telefon konuşmasıyla ilgili olarak hakkında alınmış yasal bir dinleme kararı bulunmadığını, 10.11.2008 günlü telefon konuşmasıyla ilgili olarak ise aradan uzun zaman geçmesi nedeniyle böyle bir görüşmeyi ve içeriğini hatırlamasının mümkün olmadığını,

- Adalet Müfettişinin resen aldığı iletişimin tespiti ve kayda alınması kararını Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesine onaylattığını, oysa bu kararın suçun işlendiği yer olan Ankara Sulh Ceza Mahkemelerinin yetkisi dâhilinde bulunduğunu,

- Yargıtay Daire Başkanı olarak müfettişin ve savcının hakkında soruşturma yapma yetkisi bulunmadığını, bu yetkinin 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 46. maddesi uyarınca Yargıtay Birinci Başkanlık Kuruluna ait olduğunu, bu nedenle hukuki dayanaktan yoksun olan izlemeye ilişkin kararlar ve bu kararlara dayalı yapıldığı iddia edilen izleme işlemleri ile polis memurlarının hakkında vermiş oldukları çelişkili ifadelerin ve tutulan tutanakların hukuki delil niteliği taşımadığını,

- Takip yapan polis memurlarının poşetten çıkarıldığı iddia olunan şeyleri net olarak tanımlamadıklarını,

- CD kayıtlarının incelendiğinde kamera kaydının en son saat 20:01'e kadar olmasının bu saatten sonra herhangi bir çekimin yapılmadığı anlamına geldiğini, zira Av. Necdet OKCU'nun bürosunda yapılan çekimlerden sonra çekime devam edilmiş olması

durumunda karanlık nedeniyle herhangi bir görüntü alınamasa da kameradaki saatin işlemeye devam etmesi gerektiğini,

- Av. Necdet OKCU'nun bürosuna kadar kamerayla görüntü alındığı hâlde ondan sonra görüntünün alınmamasının ve kamera saatinin dahi işlememesinin takibin orada kesildiğini ve Koza Sokakta takibin yapılmadığını ortaya koyduğunu,

- Rüşvet verme olayının 10.11.2008 günü akşam saat 20.00 civarında olduğu iddia edildiğini, oysa 10.11.2008 günü Av. Necdet OKCU ile İstanbul'dan gelerek görüşen İDTM A.Ş. çalışanı Süleyman BALCI ve finans müdürü Resul Dalkıran'ın Av. Necdet OKCU'ya o gün hiçbir ödeme yapmadıkları yolunda Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesindeki beyanları ile bunu doğrulayan şirket yönetim kurulunun 14.11.2008 tarihli ödeme kararının, 10.11.2008 günü Av. Necdet OKCU'ya bir ödeme yapılmadığını ortaya koyduğunu, bu durumda 10.11.2008 günü mevcut olmayan ve Av. Necdet OKCU'ya verilmeyen bir paranın kendisine Av. Necdet OKCU tarafından rüşvet olarak verilmesine de imkân olmadığını,

- Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde sanık olarak yargılanan Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN'ın ifadelerinde geçen 10.11.2008 günündeki banka kayıtlarında para hareketinin, İDTM A.Ş. yöneticilerinin talimatıyla söz konusu şirketin Vakıflar Bankası İstanbul-Merter Şubesinde bulunan hesaptaki bir miktar paranın daha fazla faiz veren Garanti Bankasının İstanbul-Şirinevler şubesindeki hesaba EFT yapılmasından ibaret olduğu ve rüşvetle ilgili bir durumun söz konusu olmadığını,

- Para alacak kişinin kapalı ve kimsenin göremeyeceği bir ortamı tercih etmesi gerekirken ulu orta sokak ortasında bunu yapmasının hayatın olağan akışına aykırı olduğunu, poşet içinde verildiği iddia olunan nesneyi yine poşet içinde alıp götürmek var iken poşet içindekileri boşaltıp herkesin göreceği şekilde aleniyete dökerek içindeki nesnelere cebe koyup boşalan karton poşeti de cebe sokmanın mantıklı bir davranış olarak değerlendirilmesinin mümkün bulunmadığını,

- Kendisinin varlıklı bir aileden geldiğini, Ankara'da ailesi adına kayıtlı 8 daire ve 3 dükkandan oluşan bir apartmanlarının bulunduğunu, meslek hayatı boyunca yazdığı 8 adet kitaptan elde ettiği nakit paranın banka hesaplarında bulunduğunu, 2000 yılında verdiği mal bildiriminde de bu hususları belirttiğini, emekli olduktan sonra verdiği mal bildiriminde 67.00 TL emekli ikramiyesine bir miktar para ilave ederek 80.000 TL parası olduğunu beyan ettiğini, mevduat hesapları devren geldiği için mal bildiriminde önceki beyanlarına gönderme yapmakla yetindiğini,

ifade etmiştir.

Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 20.6.2011 Günlü ve 117 Sayılı Kararına Karşı 11.7.2011 Gününde Yaptığı İtiraz Başvurusunda Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında, önceki savunmalarında belirttiği hususları yinelemiştir.

2- Murat YALÇINTAŞ'ın Yaptığı Savunmalar

Sanığın Müdafileri Huzurunda 25.10.2010 Gününde Poliste Alman İfadesi

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- 2005 yılında İDTM A.Ş.'nin taşınmazının boşaltılması için CNR A.Ş.'ye tahliye davasının açıldığını, davanın Yargıtay'a intikalinden sonra Av. Süleyman BALCI ile Av. Abdullah PEHLİVAN'ın dava ile ilgili olarak Ankara'dan bir avukat ile çalışacaklarını söylediğini, anılan avukatların dava dosyası içerisinde fuarcılık belgesinin konulmasının gerekli olduğunun bildirilmesi üzerine bu belgenin TOBB'dan alınarak dosyaya konulduğunu,

- Anılan avukatların vekalet ücretlerini alamadıkları için kendisiyle irtibata geçtiklerini, avukatların vekâlet ücretlerini gösterir listeyi ibraz etmeleri üzerine yönetim kurulu olarak bu ücretlerin ödenmesine karar verdiklerini,

- İlerleyen süreçte bir şahıs tarafından İDTM A.Ş.'nin davaları ile ilgili olarak bazı kişilerden zarar göreceğinin, adının kullanıldığının, haberleri olmadan iş çevrildiğinin, avukatların yasadışı işlemler içerisine girebileceğinin bildirildiğini, bunun üzerine Av. Süleyman BALCI'yı aradığını ve Ankara'dan her kiminle görüşüyorsa görüşmemesini söylediğini, Av. Süleyman BALCI'nın davanın takibi amacıyla avukatlık ücreti olarak para vermesi gerektiğini söylediğini, sonrasında TBMM'ye yasalar ile ilgili olarak geldiğinde Av. Süleyman BALCI'yla görüşerek yüz yüze bu adamlar ile görüşmemesini ve irtibatını kesmesini söylediğini, hakkında isnat edilen rüşvet verme suçunu işlemediğini

beyan etmiştir.

Sanığın Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesinde 26.10.2010 Gününde Yapılan Sorgusu Sırasında Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında; daha önce savunma yaptığını ve bu savunmasını tekrar ettiğini belirtmiştir.

3- Resul DALKIRAN'ın Yaptığı Savunmalar

Sanığın Müdafileri Huzurunda 24.10.2010 Gününde Poliste Alman İfadesi

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- İDTM A.Ş.'nin finans müdürü olduğunu, aynı şirketin avukatı Süleyman BALCI'nın her zaman Ankara'ya gelip gidememesi nedeniyle, Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinde görülen suça konu kiralananın tahliyesi davasına ilişkin danışman avukat arayışında iken Av. Necdet OKCU ile tanıştırdığını,

- Daha sonra Süleyman BALCI ile Necdet OKCU arasında protokol imzalandığını, bu sırada kendisinin de hazır bulunduğunu, davayla ilgili olarak TOBB'den alınan fuarcılık belgesinin Yargıtayda bulunan dava dosyasına koydurmak için gittiğinde Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde odacı olarak görev yapan Hüseyin UYSAL ile rastgele tanıştığını ve birbirlerinin telefon numaralarını aldıklarını, amacının Yargıtaydaki dosyanın gidişatı ile ilgili bilgi almak olduğunu, birkaç kez bu çerçevede kendisiyle görüştüğünü,

- Murat AKBAŞ'ı siyasi nedenlerle tanıdığını ve davanın temyiz aşamasıyla ilgili olarak uzman bir avukat bulmasını ondan istediğini, ancak, bu isteğini gerine getirmediğini,

- (...)’i Murat AKBAŞ vasıtasıyla tanıdığını, bu kişiden de aynı istekte bulunduğunu ancak, onun da isteğini yerine getiremediğini, Av. Necdet OKCU’nun verdiği görüş doğrultusunda davayla ilgili fuarcılık belgesini TOBB’den kendisinin aldığını, suça konu davanın İDTM A.Ş. lehine sonuçlanması için davanın hiçbir aşamasında ne legal ne de illegal hiçbir faaliyet içine girmediğini, bu davayla ilgili olarak ne kendisine ne de başkasına bir menfaat temin etmediğini,

- Süleyman BALCI ile Av. Necdet OKCU’nun dosyanın incelenmesi karşılığı 250.00 TL’ye anlaştıklarını, Süleyman BALCI’nın Av. Necdet OKCU’ya anlaşma gereği temyiz aşaması için 70.000 TL vermesi sırasında hazır bulunduğunu, tashihi karar aşamasında ödenmesi gereken bakiye 180.000 TL’nin ise tashihi kararın aleyhlerine çıkması nedeniyle iade edildiğini, 350.000 TL ile ilgili kendisi, Süleyman BALCI ve Necdet OKCU arasında görüşme veya para alışverişi olmadığını,

- İlhan BALCI’nin bürosuna gelerek Av. Necdet OKCU’dan 115.000 TL para aldığından haberdar olmadığını, Av. Necdet OKCU’nun bürosuna görüşmek için birkaç kez gittiğini, ancak büroda suça konu davaya ilişkin onama kararı ve Hasan ERDOĞAN’ın el yazısıyla tuttuğu notları görmediğini, davayla ilgili olarak Hüseyin UYSAL’a gönderilen havaleden haberinin olmadığını, CNR A.Ş. tarafından telefonlarının ve ofislerinin dinletildiğinden şüphelendikleri için telefon görüşmelerinde dikkatli davrandıklarını, Hüseyin UYSAL’ın kendisine Av. Necdet OKCU’nun suça konu davayla ilgili olarak gelip gittiğini söylediğini,

- Şifreli konuşmalar yapmadığını, kendisine okunan bir kısım telefon görüşmelerini hatırlamadığını,

beyan etmiştir.

Sanığın Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesinde 26.10.2010 Gününde Yapılan Sorgusu Sırasında Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu sorgusunda özetle; kollukta daha önce verdiği savunmasını tekrarladığını, Av. Necdet OKCU ile bir banka avukatının, iyi bir avukat olduğunu söyleyerek kartını vermesi üzerine bürosuna giderek tanıştığını, Süleyman BALCI'nın her zaman Ankara'ya gelip gidemediklerini, bir avukata ihtiyaçlarının olduğunu söylemesi nedeniyle bunu yaptığını, bazı resmi belgeleri Yargıtaya vermek dışında suça konu davayla ilgisinin olmadığını, Av. Necdet OKCU ile Süleyman BALCI'yı sadece tanıştırdığını, Süleyman BALCI'nın bir kısım işlemleri Av. Necdet OKCU'ya yaptırdığını beyan etmiştir.

4- Süleyman BALCI'nın Yaptığı Savunmalar

Sanığın Müdafileri Huzurunda 24.10.2010 Gününde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığında Alınan İfadesi

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinde görülen suça konu kiralananın tahliyesi davasında İDTM A.Ş.'nin vekili olduğunu, davanın lehe sonuçlanmasından sonra, gerek bu davanın temyiz sürecindeki işlerin, gerekse de şirketin Ankara'daki diğer işlerinin takibi için Av. Necdet OKCU'ya yetki belgesi verdiğini, Av. Necdet OKCU'nun Resul DALKIRAN aracılığıyla bulunduğunu,

- 2008 yılı Kasım ayı başlarında Resul DALKIRAN ile birlikte Av. Necdet OKCU'nun Ankara'daki bürosuna geldiğini, suça konu davanın temyiz aşamasında verilecek para konusunda, Av. Necdet OKCU ile Resul DALKIRAN'ın daha önce anlaşmış olduklarını, kendisinin para konusunda değil hukuki meselelerde görüşme yaptığını, 2008 yılı Kasım ayı başlarında yapılan bu görüşmede Av. Necdet OKCU'ya para verilmediğini, 18.11.2008 gününde lehlerine onama kararı çıktıktan sonra 70.000 TL parayı Av. Necdet OKCU'ya kendisinin verdiğini ve serbest meslek makbuzu aldığını, bunun dışında kendisinin para vermesinin söz konusu olmadığını, bu parayı İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu kararıyla kendi hesabına vekâlet ücreti olarak yatırılan paradan verdiğini ancak, makbuzu ibraz etmesine rağmen kendisine şirket tarafından bu paraya ilişkin ödeme yapılmadığını, karar düzeltme aşamasında ise yaklaşık 200.000 TL parayı Resul DALKIRAN'ın Av. Necdet OKCU'ya verdiğini, bu sırada kendisinin hazır bulunmadığını, bu paranın Abdullah PEHLİVAN ile kendi cebinden çıktığını, tashihi karar aşamasında lehlerine karar çıkmayınca söz konusu paranın 180.000 TL'sinin Av. Necdet OKCU tarafından iade edildiğini, paranın 20.000 TL'sinin ise Resul DALKIRAN tarafından Av. Necdet OKCU'ya

eksik ödendiğini, Yönetim Kurulu tarafından Av. Abdullah PEHLİVAN ve kendisine ödenmesine karar verilen tutarın, kendilerinin birikmiş vekalet ücretleri olduğunu,

- Av. Necdet OKCU'nun Hasan ERDOĞAN ile bağlantısının olup olmadığını, ona para verip vermediğini bilmediğini, Av. Necdet OKCU'ya verilen 70.000 TL paranın, fuarcılık belgesinin dosyaya eklenmesine ilişkin görüş bildirmesi karşılığı olduğunu, kendisinin bu görüşe katılmamasına rağmen şirketin talebi üzerine Av. Necdet OKCU ile görüştüğünü, telefon konuşmalarında şifreli sözler söylemediğini, yapılan telefon görüşmelerinin bir kısmının hukuki meselelere ilişkin olduğunu, bir kısmını ise hatırlamadığını,

beyan etmiştir.

Sanığın Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesinde 26.10.2010 Gününde Yapılan Sorgusu Sırasında Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu sorgusunda özetle; Cumhuriyet savcısı huzurunda daha önce verdiği savunmasını tekrarladığını, üzerine atılı suçları işlemediğini, Av. Necdet OKCU'nun bürosunda Yargıtay 6. Hukuk Dairesi başkanı olan Hasan ERDOĞAN'ın suça konu davanın temyiz incelemesine ilişkin tuttuğu notları gördüğünü, ayrıca suça konu davanın temyiz incelemesinden sonra Hasan ERDOĞAN'a rüşvet verildiğine ilişkin dedikodular çıktığını beyan etmiştir

5- Serkan TIĞLIOĞLU'nun Yaptığı Savunmalar

Sanığın Müdafileri Huzurunda 22.10.2010 Gününde Poliste Alınan İfadesi

Sanık söz konusu savunmasında özetle; CNR A.Ş. ile İDTM A.Ş. arasındaki davada sektör adına eski olmasından dolayı tanıklık yaptığını, dosyada mevcut bulunan görüşmeleri sektör adına yapmasının normal olduğunu, CNR A.Ş.'nin kurduğu fuar şirketleri ile fuar organizasyonları yapması nedeniyle diğer fuar şirketlerini saf dışı bıraktığını, bundan rahatsız olmaları nedeniyle İTO yetkilileri ve TOBB ile sektör olarak birtakım görüşmeler yaptığını, bu görüşmeler neticesinde İDTM A.Ş.'nin CNR A.Ş.'ye tahliye davası açtığını, yerel mahkemenin İDTM A.Ş.'yi haklı bulduğunu, yerel mahkemedeki davanın gidişatı hakkında aldığı bilgiler doğrultusunda haklılıklarını ortaya koymak için yazılı veya sözlü olarak bir kez de Yargıtay'da görüşmeler yapabileceğini söylediğini, bu işi maddi menfaat için değil sektörün dertlerini anlatmak için yapmak istediğini, davanın gidişatını avukat aracılığı ile takip ettiğini, sektör yetkilisi olarak hiçbir girişimde bulunmadığını, telefon görüşmelerinde geçen her konuyu hatırlamadığını, onama kararı çıkması için rüşvet verilmesi konusunda bilgisinin olmadığını, suça iştirakinin bulunmadığını, sektör adına lehe olacak tüm gelişmeleri takip ettiğini beyan etmiştir.

Sanığın Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesinde 26.10.2010 Gününde Yapılan Sorgusu Sırasında Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu sorgusunda; daha önce savunma yaptığını ve bu savunmasını tekrar ettiğini beyan etmiştir.

6- İlhan BALCI'nin Yaptığı Savunmalar

Sanığın Müdafileri Huzurunda 25.10.2010 Gününde Poliste Alınan İfadesi

Sanık söz konusu savunmasında özetle; sanık Resul DALKIRAN'ın halasının oğlu olduğunu, İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasındaki davayı sanık Resul DALKIRAN'ın eşinden aile arası sohbetinde duyduğunu ancak, davanın içeriği ve detayları hakkında bilgi sahibi olmadığını, sanık Resul DALKIRAN ile birlikte Ankara'ya zaman zaman geldiğini ve çeşitli kurumlara uğradıklarını fakat bu gelişlerin davayla ilgili olup olmadığını bilmediğini, sanık Resul DALKIRAN ile diğer sanıkların söz konusu davanın Yargıtay'da onanması girişimlerinden bilgisinin bulunmadığını, sanık Resul DALKIRAN'a müsait olduğu zamanlarda şoförlük yaparak yardım ettiğini ve kendisinden harçlık aldığını, olaylarla ilgisi olmadığını belirterek hakkında isnat edilen rüşvet verme suçunu işlemediğini beyan etmiştir.

Sanığın Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesinde 26.10.2010 Gününde Yapılan Sorgusu Sırasında Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu sorgusunda; daha önce savunma yaptığını ve bu savunmasını tekrar ettiğini belirtmiştir.

7- (...)’in Yaptığı Savunmalar

Sanığın Müdafii Huzurunda 22.10.2010 Gününde Poliste Alınan İfadesi

Sanık söz konusu savunmasında özetle; İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasındaki tahliye davasını sanıklar Murat AKBAŞ ile Resul DALKIRAN'dan öğrendiğini, kendi dosyaları için Yargıtay'a gittiğinde bu dava dosyasının da muhtemel sonuçlanma tarihini daha önceden tanıdığı sanık Bekir AKBAL'dan sorduğunu, bu tür soruların cevabının herkese verildiğini, devam eden süreçte sanık Resul'ün kendisini arayarak dava dosyası ile ilgili bilgiler sorduğunu, kendisinin de hukuk fakültesinden ayrıldığı için dava dosyası ile ilgili olarak lehe sonuçlanacağını söylediğini, sanık Resul'ün kendisine dava dosyası ile Ankara'da birilerinin ilgileneceğini ve kendisinin bir çabası olması hâlinde bu çabasının karşılıksız bırakılmayacağını söylediğini, dosyanın lehe sonuçlanacağını tahmin ettiğinden dolayı Yargıtay'da ilgili daire başkanının hemşerisi olduğunu söylediğini, sonrasında bu durumun sanık Resul tarafından öğrenilerek kendisine güven noktasında sitemde

bulduğunu, yüz yüze bu konuyu görüştiklerinde sanık Resul'e bir daha kendisiyle görüşmek istemediğini söylediğini, davanın İDTM A.Ş. lehine sonuçlandığını daha sonradan öğrendiğini, sanıklar Hüseyin UYSAL ile Necdet OKCU'yu tanımadığını ve dolayısıyla bu sanıkları sanık Resul ile tanıştırmasının mümkün olmadığını beyan etmiştir.

Sanığın Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesinde 26.10.2010 Gününde Yapılan Sorgusu Sırasında Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu sorgusunda; daha önce ifade verdiğini ifadesinin doğru olduğunu ve kimseye rüşvet vermediğini, almadığını ve aracılık da yapmadığını beyan etmiştir.

8- Murat AKBAŞ'ın Yaptığı Savunma

Sanığın Müdafii Huzurunda 23.10.2010 Gününde Poliste Alınan İfadesi

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasındaki mahkeme sürecini sanık Resul DALKIRAN'dan öğrendiğini, sanık Resul'ün bu dava ile ilgili olarak Ankara'ya gelip gittiğini söylemesi üzerine sanık (...)’i kastederek Ankara’da bir tanıdığı olduğunu, bu kişinin de tanıdığı ve çalıştığı birçok avukat olduğunu, kendilerine yardımcı olabileceğini söylediğini, söz konusu konuşmayı sanık (...)’ye aktardığını ve sanık (...)’nin İstanbul’a geldiği bir sırada birlikte Piyer Loti’de bir çay bahçesinde buluştuklarını, bu buluşmada sanık (...)’nin sanık Resul’e dava ile ilgili olarak avukata vekâletname ile bazı yetki belgelerinin hazırlanması gerektiğini söylediğini, daha sonradan sanık (...) ile yaptığı görüşme sonrasında vekâletname ile yetki belgesinin verilmediğini söylediğini,

- Sanık (...) ile sanık Resul’ü kendisinin tanıştırdığını ancak, dava sürecinde kendisinin bulunmadığını, ayrıca bir tarihte sanıklar (...) ve Resul ile Ankara’ya geldiklerini, Yargıtay’daki dosyaya konulmak üzere fuarcılık ile ilgili belgeyi Yargıtaya getirdiklerini, kendisinin Kızılay’da indiğini, sanık Resul ile sanık (...)’nin Yargıtaya gittiğini, bir süre sonra sanık (...)’nin kendisini arayarak sanık Resul’ün vekâlet ile yetki belgesini vermediğini, bu konu ile ilgili olarak kendi avukatına mahcup olacağını söylediğini, sanık Resul ile görüştüğünde sanık Resul’ün davayı kendi avukatlarının takip edeceğini söylediğini, bu konu ile ilgili olarak kimseden maddi menfaat almadığı gibi talebinin de olmadığını,

- Sanık Resul’ün milletvekili aday adayı olması nedeniyle zaman zaman tayin işlerini telefonla konuştuğunu, rüşvet ile ilgili bir bilgisinin bulunmadığını, telefon kayıtlarında geçen görüşmesinde İDTM A.Ş.’nin boş bulunan genel müdür yardımcılığı kadrosuna sanık Resul’ün seçilmesi için yapılan konuşmalar olduğunu, konuşmalarda geçen bir haftaya sonra ertelenme meselesinin genel müdür yardımcısı seçilmesi için toplanan

genel kurulun çoğunluk sağlanamaması nedeniyle bir hafta sonraya ertelenmesi olayı olduğunu, bazı konuşmalarında geçen “*araba, arabanın satışı, arabanın devri ve galerici arkadaş*” ifadelerinden İDTM A.Ş.’nin kiraladığı araçların sözleşmesinin bitmesi ve bu sözleşmesi biten araçlardan bir tanesinin kendisinin almak istemesi ile ilgili olduğunu, hakkında isnat edilen suçlamayı kabul etmediğini,

beyan etmiştir.

9- Orkun Osman BİLGİVAR’ın Yaptığı Savunma

Sanığın Müdafii Huzurunda 23.10.2010 Gününde Poliste Alınan İfadesi

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- 2007 yılında İDTM A.Ş. Genel Müdür Vekili olarak atandığını, İDTM A.Ş.’nde göreve başladığı tarihten sonra Yönetim Kurulu Başkanvekili sanık Murat YALÇINTAŞ’ın tarihini hatırlamadığı bir icra kurulu ve aynı gün yapılan yönetim kurulu toplantısında şirket davalarının değerlendirilmesi maddesine gelindiğinde Bakırköy Adliyesi’nde süren İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasındaki tahliye davası ile ilgili olarak davayı yürüten hâkimin İDTM A.Ş.’nden lehte karar çıkartması için rüşvet istediğini ve bu bilginin şirket avukatları olan sanıklar Av. Süleyman BALCI ile Av. Abdullah PEHLİVAN tarafından ulaştırıldığını söylediğini,

- Anılan davanın İDTM A.Ş. lehine sonuçlandığını ancak, hâkime rüşvet verilip verilmediğini bilmediğini, o tarihlerde avukatlara ödenecek ücret ile ilgili yönetim kurulu kararının çıktığını, davanın Yargıtay aşamasındaki rüşvet olayı ile ilgili bilgi sahibi olması üzerine de bu yönetim kurulundan çıkan kararın rüşvet için çıkarıldığını düşündüğünü; Kasım ayında şirket avukatları olan sanıklar Süleyman ile Abdullah’ın yanına gelerek 1 Trilyonun (eski para ile) üzerinde bir rakam söyleyip fatura karşılığında para almak istediklerinin bilgisini verdiklerini, kendisinin de Yönetim Kurulu üyeleri ve sanık Murat YALÇINTAŞ ile konuyu görüşmelerinin gerektiğini söylediğini, bunun üzerine özel kalem eliyle sanık Murat’a kendisinden önceki İDTM A.Ş.’de görev yapan genel müdürün imza sirkülerinde belirtilen limitleri aştığı için görevden alındığını,

- Şirket avukatlarının istediği icra ve davalara ait ödemenin tarafından yapılamayacağını, böyle bir yetkisinin bulunmadığını, konu ile ilgili vermiş olduğu karardan ötürü yönetim kurulunda kendisi ile ilgili olarak her türlü tasarrufta bulunabileceğini bildirdiğini, sonrasında Dubai’ye gittiğini, döndüğünde hava limanında Genel Müdür yardımcısı Hanefi BEKTAŞ’ın kendisini aradığını ve sanık Murat’ın avukatlara 200 Bin TL ödenmesi talimatını verdiğini söylediğini, kendisinin de bu talimatı imzalamayacağını söylediğini, bu paranın Hanefi BEKTAŞ tarafından imzalanarak ödendiğini,

- Yine o tarihlerde sanık Resul DALKIRAN'ın kendisini aradığını ve TOBB'un fuarcılık belgesini vermediğini söylemesi üzerine kendisinin İDTM A.Ş.'nin fuarcılık düzenleme yetkisinin olmadığını ve kendisini oraya kim gönderdi ise onu araması gerektiğini söylediğini, 14.11.2008 tarihinde yapılan yönetim kurulunda icra kuruluna gündemi sunduğu sırada sanık Murat'ın geldiğini ve kuruldan çıkmasını istediğini, akabinde sanık Murat'ın kendisini yanına çağırdığını ve şahsi menfaat sağladığına yönelik duyular nedeniyle istifasını istediğini, kendisinin de istifasını verdiğini, o gün alınan iki karardan birinin kendisinin istifası ile ilgili karar diğerinin ise avukatlara ödenecek ücret olduğunu, bu avukatlara ödenecek olan ücret ile ilgili kararın İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasındaki dava ile ilgili olarak verilecek rüşvet parası olduğunu düşündüğünü, bu nedenle bu düşüncesini bazı yönetim ve denetim kurulu üyeleri ile paylaştığını, ancak bu kararın rüşvet verilmesi için alındığını kimseden duymadığını, yüksek meblağ sebebi ve şimdiye kadar böyle yüksek bir ücretin avukatlara ödenmemesi nedeniyle avukatlara ödenecek ücret olamayacağını düşündüğünü, bu aşamadan sonra İDTM A.Ş.'den ayrılması nedeniyle başka bir bilgisinin bulunmadığını,

beyan etmiştir.

10- Çamur Ali KOPUZ'un Yaptığı Savunmalar

Sanığın Müdafileri Huzurunda 10.11.2010 Gününde Poliste Alınan İfadesi

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- CNR A.Ş. ile İDTM A.Ş. arasındaki dava içeriği hakkında yönetim kurulunda avukatlar tarafından bilgi verildiği zamanlarda haberinin olduğunu, Dubai'de bulunduğu bir zamanda akrabası olan Akif KOPUZ tarafından şirket avukatlarının Ankara'da bir avukat ile anlaştıklarını ancak avukata parasının ödenmediğini söylediğini, bunun üzerine Av. Süleyman BALCI'yı arayarak avukata neden parasının verilmediğini sorduğunu ve paranın yönetimden daha sonra alınmak üzere ceplerinden ödenmesini istediğini,

- 2009 yılından sonra Yönetim Kurulu'ndan ayrıldığını, konuyla ilgili başka bir bilgisinin bulunmadığını, 14.11.2008 tarihinde alınan Yönetim Kurulu kararı ile avukatlara yaptıkları hizmetler nedeniyle ödeme yapılmasına karar verildiği, bu kararın rüşvet parası ile ilgisinin bulunmadığını, iddia edildiği üzere rüşvet vermediğini ve aracılık etmediğini,

beyan etmiştir.

Sanığın Ankara 11. Sulh Ceza Mahkemesinde 11.11.2011 Gününde Yapılan Sorgusu Sırasında Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu sorgusunda; poliste verdiği ifadeye benzer mahiyette beyanda bulunmuştur.

11- Abdullah ÇINAR'ın Yaptığı Savunma

Sanığın Müdafii Huzurunda 10.11.2010 Gününde Poliste Alınan İfadesi

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Suç tarihinde İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu üyesi olduğunu, CNR A.Ş. ile İDTM A.Ş. arasındaki davanın Yargıtay boyutu ile ilgili bir bilgisinin bulunmadığını, söz konusu davanın şirket avukatlarının Yönetim Kurulu'nda verdikleri bilgiler neticesinde davanın seyri hakkında bilgisinin bulunduğunu, verilen bilgiler altında gerekli olursa Yönetim Kurulu kararı aldıklarını,

- Yargıtay nezdinde bir görüşmesinin bulunmadığını, bilgisi dışında yapılan telefon görüşmelerinden bilgisinin ve ilgisinin bulunmadığını, herhangi bir yönetim kurulu toplantısında ne sanık Murat YALÇINTAŞ'ın ne de başka birisinin Yargıtay'daki dosya için rüşvet verileceği hususunda teklifte bulunmadığını, imzasının bulunduğu Yönetim Kurulu kararında yasal olmayan bir paranın ödenmesi hususunda bir karar alınmadığını, 14.11.2008 tarihinde alınan Yönetim Kurulu kararı ile avukatlara yaptıkları hizmetler nedeniyle ödeme yapılmasına karar verildiğini, rüşvet suçunu işlemediğini,

beyan etmiştir.

12- Necdet OKCU'nun Yaptığı Savunmalar

Sanığın Müdafii Huzurunda 23.10.2010 Gününde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığında Alınan İfadesi

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Hüseyin UYSAL'ın Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde odacı olduğunu, bu kişinin kendisine her hangi bir iş getirmediğini, bu kişiyle ortak bir iş de yapmadığını,

- Av. Süleyman BALCI'nın suça konu davayla ilgili olarak kendisine yetki belgesi verdiğini ancak, bu belgeye istinaden her hangi bir işlem yapmadığını, yalnızca bu kişiye dilekçe yazmasında yardımcı olduğunu ve karşılığında 75.000 TL aldığını, bunun dışında her hangi bir ücret almadığını ve sonradan her hangi bir miktar para iadesinin yapılmadığını,

- Suça konu dosyanın temyiz aşamasında her hangi bir Yargıtay üyesiyle görüşmediğini ve dosyanın karar düzeltme aşamasında bozulmasıyla Av. Süleyman BALCI'yla ilgisini kestiğini.

- Suça konu dosyayı Av. Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN'ın kendisine getirdiğini, bu kişilerin kendisinin İstanbul'da çevresinin bulunması nedeniyle kendisine ulaşmış olabileceklerini, bu kişiler dışında suça konu davayla ilgili olarak başka bir kişi ya da kişilerle muhatap olmadığını, bu kişilerin birkaç defa bürosuna geldiklerini,

- Hüseyin UYSAL'ın davanın kendisinde olmasından sonra bürosuna gelip gitmeye başladığını, Av. Süleyman BALCI'nın kendisine bu kişiyi tanıdığını söylediğini,

- 10.11.2008 gününde teknik araçlarla izleme tutanağında belirtildiği şekilde sanık Hasan ERDOĞAN ile Koza Sokakta buluşup kendisine para teslimi yapmadığını, söz konusu tarihte o sokağa gitmediğini, sokaktan dahi geçmediğini ve aynı gün Resul DALKIRAN'ı telefonla aramadığını,

- Murat YALÇINTAŞ'ı tanımadığını ve bu kişiyle her hangi bir irtibatının bulunmadığını,

- Suça konu dosyanın onama kararının Hüseyin UYSAL tarafından bürosuna getirilmiş olabileceğini ancak, bu kişiye bunun karşılığında her hangi bir para vermediğini,

- Suça konu dosyayla ilgili olarak ortaya çıkan rüşvet alındığı dedikodularıyla ilgili olarak hiç kimseyi arayıp uyarıda bulunmadığını,

- Sanık Hasan ERDOĞAN'la 2009 yılında her hangi bir görüşme yapmadığını, yalnızca 2010 yılında Hasan ERDOĞAN hakkında Yargıtay 4. Ceza Dairesince soruşturma yapıldığı hususunun gazetelerde çıkması üzerine Hasan ERDOĞAN'ın bürosuna gelerek kendisiyle görüştüğünü,

beyan etmiştir.

Sanık söz konusu ifadesinde, iletişimin denetlenmesi tedbiri ve teknik takip işlemleri sonucunda düzenlenen tutanaklarda belirtilen hususların birçoğunu ya hatırlamadığını ya da içeriklerinin doğru olmadığını ileri sürmüştür.

Sanığın Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesinde 26.10.2010 Gününde Yapılan Sorgusu Sırasında Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu sorgusunda özetle; daha önce Cumhuriyet savcılığında yaptığı savunmasını aynen tekrar ettiğini, iki yıldır takip edildiğini ve kendisiyle uğraşıldığını, işyerindeki televizyonu izleme cihazı takılarak bürosunun izlendiğini beyan etmiştir.

13- Yavuz ÇAY'ın Yaptığı Savunmalar

Sanığın Müdafii Huzurunda 24.10.2010 Gününde Poliste Alınan İfadesi

Sanık söz konusu ifadesinde özetle;

- Av. Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN'ı sadece yanında çalıştığı Av. Necdet OKCU'nun bürosuna gelip gitmeleri nedeniyle tanıdığını,

- 10.11.2008 gününde Necdet OKCU'yla birlikte Hasan ERDOĞAN'a para vermediğini, kendisinin patronu olan Necdet OKCU'yu araçla istediği yere getirip götürdüğünü ancak, belirtilen tarihte Koza Sokağına gidip gitmediklerini hatırlamadığını,

- Hasan ERDOĞAN'ın Necdet OKCU'nun bürosuna bir veya iki kez gelmiş olabileceğini,

- (...) ve Hüseyin UYSAL'ı

tanımadığını, beyan etmiştir.

Sanık söz konusu ifadesinde, iletişimin denetlenmesi tedbiri ve teknik takip işlemleri sonucunda düzenlenen tutanaklarda belirtilen hususların birçoğunu ya hatırlamadığını ya da içeriklerinin doğru olmadığını ileri sürmüştür.

Sanığın Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesinde 26.10.2010 Gününde Yapılan Sorgusu Sırasında Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu sorgusunda, daha önce poliste verdiği ifadenin doğru olduğunu ve aynen tekrar ettiğini beyan etmiştir.

14- Hüseyin UYSAL'ın Yaptığı Savunmalar

Sanığın Müdafii Huzurunda 22.10.2010 Gününde Poliste Alınan İfadesi

Sanık söz konusu ifadesinde özetle;

- 2006 ila 2009 yılları arasında Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde 4-C statüsünde sözleşmeli personel olarak çalıştığını,

- Necdet OKCU'yu avukat olması ve Yargıtaya gelip gitmesi nedeniyle tanıdığını, kendisiyle herhangi bir samimiyeti veya ticari ilişkisi olmadığını, zaman zaman Yargıtaydaki dosyalar için bilgi sunduğunu ve kendisinin de bildiği kadarıyla cevapladığını,

- Resul DALKIRAN ve Süleyman BALCI'nın ne iş yaptıklarını bilmemekle beraber Yargıtaya gelerek dosya sormaları nedeniyle tanıdığını, kendileriyle ara sıra yüz yüze ve telefonla görüştüğünü,

beyan etmiş, bunun dışında susma hakkını kullanarak başkaca bir açıklamada bulunmamıştır.

Sanığın Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesinde 26.10.2010 Gününde Yapılan Sorgusu Sırasında Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu sorgusunda özetle; hazırlık aşamasında yaptığı savunmalarının içeriğini aynen tekrar ettiğini (oysa, sanık poliste alınan önceki ifadesinde susma hakkını kullanmıştır), maddi sıkıntı içerisinde bulunduğu için bazı avukatlardan borç aldığını ancak, bu borçlarını sonradan ödediğini, Resul DALKIRAN'la Yargıtaya gelip gitmelerinde tanıştığını ve suça konu dosyanın durumu hakkında maddi menfaat temin etmeksizin bilgiler verdiğini beyan etmiştir.

15- Abdullah PEHLİVAN'ın Yaptığı Savunmalar

Sanığın Müdafileri Huzurunda 23.10.2010 Gününde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığında Alınan İfadesi

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- İDTM A.Ş.'nin 2005 yılından beri vekili olduğunu ancak, Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinde görülen suça konu kiralananın tahliyesi davası ile ilgili kendisinin herhangi bir faaliyeti olmadığını, bu davayı Süleyman BALCI'nın yürüttüğünü,

- Kendilerine ödenecek birikmiş vekâlet ücreti konusunda İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu kararına ihtiyaç duyulmasının nedeninin şirketin genel müdürü Orkun Osman BİLGİVAR'ın imza atma yetkisinin sınırlı olduğunu ileri sürmesi olduğunu, hatta Orkun Osman BİLGİVAR'ın yönetim kurulu kararı olsa bile ödeme yapmayacağını söylediğini, şirketten hesabına yatan yaklaşık 400.000 TL parayı aynı gün aldığını ve kendisi için kullandığını, Necdet OKCU'ya yapılacak ödeme için kimseye para vermediğini,

- Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN'ın, Necdet OKCU'ya verdiklerinden başlangıçta haberdar olmadığını, sonradan duyduğunu ve bu parayı yönetimden alamazsa ortaklaşa karşılayacaklarını Süleyman BALCI'ya söylediğini, 18.11.2008 tarihinde

Süleyman BALCI ile yaptığı telefon görüşmelerinin onun önceden anlaşma yaptığı bir avukatın ücretinin ödenmesiyle ilgili olduğunu,

beyan etmiştir.

Sanığın Ankara 7. Sulh Ceza Mahkemesinde 28.10.2010 Gününde Yapılan Sorgusu Sırasında Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu sorgusunda; genel olarak Cumhuriyet savcısı huzurunda daha önce verdiği ifadesini tekrarlamıştır.

16- İlhan PARSEKER'in Yaptığı Savunma

Sanığın Müdafii Huzurunda 10.11.2010 Gününde Poliste Alınan İfadesi

Sanık söz konusu ifadesinde özetle;

- Suç tarihinde A.Ş. Yönetim Kurulu üyesi olduğunu, ayrıca TOBB Yönetim Kurulu üyesi olması ve Bursa'daki işlerinin yoğunluğu nedeniyle İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu toplantılarına ayda bir kere katılabildiğini, bu durumda diğer yönetim kurulu üyelerine güvenmek ve uyum sağlamak durumunda kaldığını,

- Suça konu davanın Yargıtay aşaması ile ilgili bir görüşme yapmadığını, 14.11.2008 tarihinde alınan Yönetim Kurulu kararı ile avukatlara yaptıkları hizmetler nedeniyle ödeme yapılmasına karar verildiğini, Yönetim Kurulu toplantısında sanık Osman Orkun BİLGİVAR'ın istifası ile ilgili olarak yerine kimin alınacağı ve suçlamaların tespiti hususunda İstanbul'daki yönetim kurulu üyelerinin anlaşıp emrivaki yapmaları nedeniyle toplantıyı terk ettiğini, bu toplantıyı terk ederken anılan Yönetim Kurulu kararının arkasından yetiştirilerek imzalatıldığını, sanık Osman Orkun BİLGİVAR'ın kendisini telefon ile aradığını ve kararla ilgili olarak rüşvet kelimesini söylediğini, sanık Osman'ın istifası ile ilgili şaşkınlık içerisinde bu kelimeyi söylediğini düşündüğünü ancak yine de konuyu sanık Murat YALÇINTAŞ'a sorduğunu, sanık Murat YALÇINTAŞ'ın ise böyle bir şeyin söz konusu olamayacağını, kamu adına görev yaptıklarını, İDTM A.Ş.'nin menfaatlerini hukuki yollardan arayacaklarını söylediğini, rüşvet suçunu işlemediğini,

beyan etmiştir.

B- Sanıkların Kovuşturma Evresinde Yaptıkları Savunmalar

1- Hasan ERDOĞAN'ın Savunması

Sanığın 21.11.2011 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında, önceki ifadelerine ek olarak, özetle;

- Şüpheli sıfatıyla daha önce verdiği 2.7.2010, 26.7.2010, 7.3.2011 ve 18.5.2011 günlü yazılı ve sözlü savunmalarının da bulunduğunu,

- Dosyanın temyiz incelemesi sırası yaklaştığında o tarihlerde Daire Başkanı olması hasebiyle her iki tarafın da telefonla kendisiyle görüşme ve randevu taleplerini reddettiğini, bundan dolayı da rahatsız olduğu için bu durumu heyet arkadaşlarıyla paylaştığını, bu dosyanın takipli bir dosya olduğunu, gerekirse bu dosyaya bakmaktan çekilebileceğini dahi söylediğini, Üye arkadaşlarının “*Biz birbirimizi biliyoruz, birbirimizden endişe mi edeceğiz, niye bakmayalım?*” diye bir sonuca varması üzerine dosyanın takririne geçildiğini, takrir gününün 18.11.2008 günü olduğunu, öğleden sonra, sadece heyette bulunan arkadaşlarıyla değil bütün üyeleri toplamak suretiyle, onların da haberdar olması amacıyla birlikte toplandıklarını ve detaylı bir inceleme yaptıklarını, yaptıkları inceleme sonucunda yine oy birliğiyle kararın onanmasına karar verdiklerini, Daire Başkanı olarak üye arkadaşlarını etkilemesinin mümkün olmadığını,

- Dosya mahalline gittikten sonra, karar düzeltme talebi üzerine tekrar Daireye geldiğini, kendisini o tarihte yine Daire Başkanı olduğunu, ilk inceleme sırasında menfaat temin eden bir daire başkanının bir şekilde bu dosyaya öncelik tanıyıp, kendi oyunu da o şekilde kullanmak suretiyle bu dosyayı pekâlâ emekli olmadan önce sonuçlandırabileceğini, oysa kendisinin dosyanın sırasını bozmadan, kendisinden sonra seçilecek arkadaşına bırakarak yeni kurulacak heyetin incelemesini istediğini, yeni seçilen daire başkanının başkanlığında kurulan heyet tarafından inceleme yapıldığını ve tashihi karar istemi kabul edilerek kararın bu defa bozulduğunu, tashihi karar üzerine yapılan inceleme sonucu karardan dönülmesinin normal hukuki bir süreç olduğunu,

- İDTM A.Ş. tarafından davalı CNR A.Ş. aleyhine farklı bir stant için açılan tahliye davasının Bakırköy 4. Sulh Hukuk Mahkemesince karara bağlandığını, suça konu dosyanın ise Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesince karara bağlandığını, Bakırköy 4. Sulh Hukuk Mahkemesinin CNR A.Ş. lehine verdiği kararının 8.7.2008 tarihinde onandığını, Daire Başkanlığı sıfatı devam ederken suça konu olan davanın temyiz incelenmesinden bir ay sonra yani 18.12.2008 tarihinde yine kendisinin başkanlığında kurulan heyetçe incelenip tashihi karar talebinin reddedildiğini, daha önceki dosyada davacı lehine menfaat temin ettiği ileri sürülen bir kimsenin bir ay sonra görüşünü yüzde 100 değiştirip bu defa kiracı lehine bir karar verebilmesinin mantıklı bir durum olmadığını,

- Teknik takibin yapıldığı iddia edilen Gaziosmanpaşa Koza Sokaktaki taksi durağında Av. Necdet OKCU’yla buluşmadığını, kendisinden herhangi bir şeyler almadığını ve böyle bir olayın kesinlikle vuku bulmadığını,

- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunca muhakkik olarak atanan 4. Ceza Dairesi Başkanı'nın kendisinden çok kıdemsiz olduğunu, Yargıtay Kanunu'nun 18. maddesindeki koşulları taşımadığını, bu itibarla muhakkik olarak atanamayacağını, dolayısıyla hakkında rapor da düzenleyemeyeceği yönündeki itirazının Başkanlar Kurulunca kabul gördüğünü ve Yargıtay 1. Başkanlık Kurulunun kararı kaldırılarak 11. Ceza Dairesi Başkanı'nın muhakkik olarak atandığını, adı geçen muhakkikin baştan beri yapılan işlemler ve iddianın dayandığı delillerin hukuka aykırı olarak elde edildiğini raporunda açıkça belirttiğini, gerekçe olarak da adalet müfettişinin gerek doğrudan doğruya gerekse onun talebiyle mahkemelerin iletişim tespitine, dinlenmesine, teknik araçla izlenmesine karar verme yetkisinin olmadığını, hukuka aykırı olarak elde edilen bu delillerin de Anayasa'nın 38. maddesine göre kullanılamayacağını ve bu delillere itibar edilemeyeceğini, ayrıca takip edilen kişinin kimliğinin belirlenemediğini, alınan verilen şeyin ne olduğunu bilinemediğini, saptanamadığını, özellikle suçüstü yapma imkânı varken bu yola da başvurulmadığını belirterek hakkında son soruşturmanın açılmasına gerek olmadığına dair rapor düzenlediğini,

- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun, Yargıtay 11. Ceza Dairesi Başkanı'nın bu gerekçeli ve ayrıntılı raporuna rağmen yok hükmünde olan ve itirazı üzerine kaldırılan birinci Muhakkik 4. Ceza Dairesi Başkanı'nın raporuna gönderme yaparak hakkında son soruşturmanın açılmasına karar verildiğini,

- Hakkında yetkili mercilerce alınmış bir iletişimin tespiti, izleme ve teknik takip kararı bulunmadığını, Yargıtay mensubu olması sebebiyle böyle bir kararın ancak Birinci Başkanlık Kurulunca verilebileceğini,

- 10.11.2008 günündeki olaya ilişkin olarak düzenlenen tutanağın, ertesi gün 11.11.2008 günü saat 10.30'da Kaçakçılık Daire Başkanlığında düzenlendiğini, oysa söz konusu tutanağın olay mahallinde düzenlenmesi gerektiğini,

beyan etmiştir.

2- Murat YALÇINTAŞ'ın Savunması

Sanığın 11.4.2011 Gününde Sarıyer 2. Asliye Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle; üzerine atılı suçları işlemediğini, suçlamaları kabul etmediğini, sözleşmeli olarak çalıştırılan Av. Abdullah PEHLİVAN ile Av. Süleyman Balcı'nın mahkemeler ve icra dairelerinde takip edilen işler nedeniyle birikmiş vekalet ücretlerini talep etmeleri üzerine İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu'nca 8.2.2008 gün ve 13 No'lu kararla bu ücretlerin ödenmesine karar verildiğini, daha sonra avukatların takip edilen işlerin listesinin istenilmiş olduğunu, avukatların sonradan verdikleri dilekçelerle

İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu'nun 8.2.2008 tarihli kararının uygulanmasını ve Şirkete sağlanan yarar da dikkate alınarak prim takdir edilmesini istediklerini, talep üzerine İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu tarafından 14.11.2008 gün ve 23 No'lu kararlar avukatlara vekalet sözleşmesi hükümleri doğrultusunda ve resmi yoldan ödeme yapıldığını, yapılan ödemenin tüm yönetim kurulu üyelerinin bilgisi ve rızası ile avukatların hak ettiği şekilde ödendiğini, atılı suçlamaları kabul etmeyip beraatını istediğini beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 ve 7.6.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunmalar

Sanık söz konusu savunmalarında özetle;

- 2005 yılından beri Avukatlar Abdullah PEHLİVAN ile Süleyman BALCI ile İDTM A.Ş. olarak beraber çalıştıklarını, anılan kişilere İstanbul Barosu'nun belirlediği vekalet ücretleri ödediklerini, Yargıtay 6. Hukuk Dairesi'ndeki davayla ilgili olarak avukatların yönetim kurulunda yaptıkları sunumlardan ibaret olduğunu, aynı şekilde Yargıtay'daki davayla ilgili olarak Ankara'dan bir avukat ile çalışıldığı bilgisinin sunular sırasında öğrendiğini, temsil ettiği kurumun haysiyetini, şerefini korumak için görev yapmaya çalıştığını ve yanlış bir davranışta bulunmadığını,

- Sanık Serkan TİĞLİOĞLU'yu daha önce tanımadığını, randevu alarak ofisine geldiğini, A.Ş. ile ilgili sıkıntılarının olduğunu söyleyerek açılan tahliye davasının A.Ş. tarafından kazanılmasını arzu ettiklerini ve kendilerinin bir şey yapıp yapamayacaklarını ifade ettiğini, kendisinin de hukuk işlerinden anlamadığı için sanık Av. Süleyman BALCI'yı arayarak sanık Serkan TİĞLİOĞLU ile görüştüğünü, sanık Serkan'ı ilk defa görmesi nedeniyle sanık Süleyman'a "*Yargıtay'a rüşvet vermek lazımmış veya vermek istiyorlar*" demesinin mümkün olmadığını,

- O günlerde sanık Orkun Osman BİLGİVAR ile ilgili sıkıntıların olduğunu, sanık Orkun Osman'ın görevinden alınacak olması nedeniyle sanık Av. Süleyman BALCI'ya telefonda Ankara'ya gitmemesini söylediğini, bu konuyu telefonda anlatamayacağı için de yönetim kurulu üyeleri ile birebir konuşması gerektiğini belirttiğini, dolayısıyla sanık Süleyman'ın rüşvet meselesi ile ilgili Ankara'ya gitmesini engellemediğini,

- İDTM A.Ş.'nin kamu niteliğinde ve birçok kuruluşun hissedarı olması nedeniyle İDTM A.Ş.'nin edeceği kârdan ve zarardan herhangi bir yönetim kurulu üyesinin menfaati olmadığını, söz konusu davanın kazanılması ya da kaybedilmesi hâlinde kendisinin bir kuruluş menfaatinin bulunmadığından rüşvet suçunu işlemesi için bir neden olmadığını,

- Avukatların fuarcılık yapma yetkisine sahip olduklarını söylemesi üzerine "*gidin o zaman o belgeyi alın*" dediğini, hiçbir kimseye Yargıtay'daki davanın bir hafta sonraya ertelenmesi için bir şey demediğini,

- Sanık Necdet OKCU'yu hayatında ilk defa emniyette gördüğünü, tek bildiği şeyin avukatların Ankara'dan bir avukat ile çalışacaklarını bildirmeleri üzerine yönetim kurulunun buna onay vermesi olduğunu,

- O tarihlerde avukatların şirketten alacaklı olduklarını, bu alacak nedeniyle avukatlara 100'er Bin TL verilmesini söylediğini, bu paranın avukatlarca kime verildiğini bilmediğini, bir gün Oda'da otururken meclis üyelerinden bir iki tanesinin "*Sayın Başkan, haberiniz olsun. Ankara'da Yargıtay da sizin avukatlar gidiyorlarmış konuşuyorlarmış, Allah saklasın yanarsınız dikkat edin*" dediklerini, bunun üzerine sanık Süleyman'ı aradığını ve Ankara'da toplantısının olduğunu, hiçbir şey yapmamasını söylediğini, durumu kendisine anlattıktan sonra ne yapılması gerektiğine karar vereceklerini söylediğini, beyan etmiştir.

3- Resul DALKIRAN'ın Savunması

Sanının 16.3.2011 Gününde Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasındaki kiralananın tahliyesi davasının temyiz aşamasıyla ilgili karşı tarafın Ankara'da avukat aradığının İDTM A.Ş. yetkilileri tarafından tespit edilmesi üzerine, kendisinin de Ankara'da avukat arayışına girdiğini, bir kamu bankasının avukatından Av. Necdet OKCU'nun ismini öğrendiğini ve onunla görüştüğünü, ön görüşmede temyiz aşaması için 100.000 TL., karar düzeltme aşaması için 250.000 TL olmak üzere toplam 350.000 TL alacağını söylediğini, kendisinin de yaptığı bu görüşmeyi şirket yetkililerine ilettiğini,

- Av. Necdet OKCU'nun görüşü doğrultusunda TOBB'dan fuarcılık belgesini alarak Yargıtay'a kendisinin götürdüğünü, orada tanıştığı Hüseyin UYSAL'a Av. Necdet OKCU'yu tanıyıp tanımadığını sorduğunu, onun da tanıdığını ve iyi bir avukat olduğunu söylediğini, ancak kendisini ona yönlendirmediğini, sadece kendisinin değil, İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu üyesi Ali KOPUZ'un akrabası Akif KOPUZ'un verdiği bilgiler doğrultusunda Av. Necdet OKCU ile görüşülmesine karar verildiğini,

- 10.11.2008 gününde Süleyman BALCI ile Ankara'ya geldiklerini ancak, yanlarında para getirmediğini, Av. Necdet OKCU ile yapılan görüşmede temyiz aşamasında 70.000 TL, karar düzeltme aşamasında 200.000 TL olmak üzere toplam 270.000 TL ödenmesi, karar düzeltmenin aleyhlerine sonuçlanması hâlinde 200.000 TL'nin iade edilmesi konusunda anlaşmaya vardıklarını, 70.000 TL'nin kararın onanmasından sonra 18.11.2008 tarihinde ödendiğini, karşılığında makbuz alındığını, karar düzeltme aşamasına

yakın bir tarihte şirket avukatlarının 20.000 TL'yi kendisine verdiklerini ve kendisinin Av. Necdet OKCU'ya götürdüğünü, şirketin diğer işlerini de takip ettiğinden ve yanında para olmadığından bu paranın 20.000 TL'sini kendisinin aldığını, karar düzeltme aleyhlerine sonuçlanınca 180.000 TL'nin iade edildiğini, bu para ile kendi aldığı 20.000 TL'nin kendisi tarafından şirket avukatlarına iade edildiğini, Av. Necdet OKCU ile yaptıkları görüşmede Hasan ERDOĞAN veya Yargıtay'da tanıdığı etkili birisi olup olmadığı hususunun hiç konuşulmadığını,

beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesindeki ifadesini aynen tekrarladığını,

- Rüşvet suçuna iştirak etmediğini, 2005 yılı sonunda İDTM A.Ş.'de Finansman Müdürü olarak göreve başladığını, fuarcılık sektöründeki derneklerin tahliye davalarını yakından takip ettiğini, 2008 yılı Ekim ayı içerisinde Necdet OKCU'nun ismini hukukçu milletvekillerinin yanında bulunan bir kamu bankası müşavirinden aldığını ve onunla ofisinde görüştüğünü, kendisinden birtakım bilgiler istediğini, davanın kaybediliş sebebinin İDTM A.Ş.'nin fuar düzenleme yetki belgesinin olmaması olduğunu söylediğini, kendisinin de bu bilgileri şirketin avukatlarına aktardığını, yetkililerin fuar düzenleme yetki belgesinin alınmasına karar verdiklerini, kendisine verilen talimat doğrultusunda fuar düzenleme yetki belgesini TOBB'den alarak, şirket avukatlarının kendisine vermiş olduğu dilekçeye ekleyerek Yargıtaya ibraz ettiğini, Hüseyin UYSAL'ı, bu aşamada tanıdığını, daha önce bir kere görüşmüş olduğum Necdet OKCU'nun nasıl bir avukat olduğunu sorduğunu, onun da "*İyi bir avukattır, hukuksal işleri iyi biliyor.*" dediğini,

- Şifreli konuşmalar yapmadığını, daha önce siyasi olarak da Mecliste görev yapmasından dolayı, tarafına burs, tayin, atama gibi konularda birtakım taleplerin geldiğini, kendisinin de tanıdıkları aracılığıyla yardımcı olmaya çalıştığını, belgeyi dosyaya sunmak dışında, görevi haricinde herhangi bir işlem yapmadığını,

- 10.11.2008 gününde Süleyman BALCI'yla birlikte ilk defa Necdet OKCU'ya gittiklerini, kesinlikle yanlarında para götürmediklerini, ödeme yapmadıklarını, 18.11.2008 gününde Necdet OKCU'ya 70.000 TL'nin temyiz aşaması için ödendiğini ve makbuz alındığını, karar düzeltme aşaması için verilecek 200.000 TL'nin şirket avukatlarından alınarak, kendisi tarafından Av. Necdet OKCU'ya getirildiğini, fakat yanında hiç para olmadığından kurumun diğer işlerinde kullanılmak üzere 20.000 TL'nin eksik olarak ödendiğini, 180.000 TL'nin Av. Necdet OKCU'ya verildiğini, dava kaybedildiğinde bunun iade edildiğini, kendisinin de eksik kısmı tamamlayarak parayı şirketin avukatlarına iade ettiğini, karar

düzeltilme aşamasıyla ilgili kendisinin komisyon alma gibi bir düşüncesi olduğunu, dava kaybedildiğinden bunun gerçekleşmediğini, suça konu dosyayı takip etmesindeki asıl amacın, genel müdür ya da yardımcısı olma gibi bir düşüncesi olduğunu,

beyan etmiştir.

Sanığın 7.6.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- 8 Kasım 2008 gününde Çamur Ali KOPUZ ile yaptığı görüşmenin ödenecek parayla ilgili olmadığını, gerçekten burs konusuyla ilgili olduğunu,

- 10 Kasım 2008 gününde Necdet OKCU'ya herhangi bir ödeme yapılmadığını, 18.11.2008 gününde sadece 70.000 TL ödeme yapıldığını ve makbuz alındığını, 125.000 TL paranın kendisi tarafından alınmadığını,

- Necdet OKCU'nun yazıhanesinden İlhan BALCI'ye aldırıldığı paketin dayısının oğluna aldığı hediyeye paketinin olduğunu,

- Necdet OKCU ile toplamda 270.000 TL'ye anlaşıldığını, bakiye 200.000 TL'yi avukatların kendisiyle birlikte gönderdiğini, masrafları karşılamak için 20.000 TL'sini kendisinin aldığını, 180.000 TL'sini ise Necdet OKCU'ya verdiğini, sonradan bunun iade edildiğini, kendisinin de aldığını ekleyerek bunları avukatlara iade ettiğini ve buna dair tek nüsha tutanak tutulduğunu,

- Dosya için "öğrenci", "arkadaş" gibi tabirleri konuşmasına gizem katmak için kullandığını, şifreli konuşma amacı taşımadığını,

- 17.11.2008 günü saat 09.55'de Yavuz ÇAY ile yaptığı telefon görüşmesinde, "Senden ricam, bugün bir şey getiriyoruz biz yanımızda, onun 25 binini sen kendine alacaksın, 125'ini iade edeceksin. Unutma, oldu mu? O biliyor." şeklinde konuşmasının olduğunu, ikinci aşamayla ilgili komisyon alma düşüncesi olduğunu ancak bunun fiiliyata geçmediğini,

beyan etmiştir.

4- Süleyman BALCI'nın Savunması

Sanığın 16.3.2011 Gününde Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasındaki kiralananın tahliyesi davalarıyla ilgili olarak başka fuarcılık firmalarının yetkilileri tarafından İDTM A.Ş. yetkilileri üzerine yoğun baskı yapıldığını, bu nedenle suça konu kiralananın tahliyesi davasını Ankara'da takip etmek için İDTM A.Ş. Finans Müdürü Resul DALKIRAN'ın Ankara'ya geldiğini ve bir bir parlamenterden ismini aldığı Av. Necdet OKCU ile görüştüğünü,

- 10.11.2008 günü Resul DALKIRAN ile Ankara'ya geldiklerini, Av. Necdet OKCU'nun bürosuna gittiklerini, Av. Necdet OKCU ile Resul DALKIRAN arasında daha önce yapılan görüşmede, 100.000 TL'sinin temyiz, 250.000 TL'sinin ise tashihi karar aşamasında olmak üzere toplam 350.000 TL verilmesi hususunda pazarlık yapıldığını, kendisinin yaptığı görüşmede ise bu paradan indirim yapılmasını istediğini, temyiz aşamasında 70.000 TL, tashihi karar aşamasında ise 200.000 TL ödenmek üzere anlaşmaya vardıklarını,

- 18.11.2008 tarihinde 70.000 TL ödediklerini, 200.000 TL'yi ise daha sonra Resul DALKIRAN ile gönderdiklerini, bu paranın 20.000 TL'sinin Resul DALKIRAN tarafından Av. Necdet OKCU'ya verilmediğini, sadece 180.000 TL'sinin verildiğini, tashihi karar aşamasında kendi lehlerine karar çıkmayınca Av. Necdet OKCU'nun 180.000 TL'yi iade ettiğini, kalan 20.000 TL'nin ise Resul DALKIRAN tarafından kendilerine ödendiğini, Av. Necdet OKCU ile bu hususta bir sözleşme yapılmadığını, ona yetki belgesi verdiğini,

beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Daha önce savcılıkta ve Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde vermiş olduğu ifadeleri tekrar ettiğini,

- İDTM A.Ş. avukatlığına 2005 yılı itibarıyla başladığını, şirketin CNR A.Ş.'nin işletmekte olduğu fuar alanlarına ihtiyacı olduğunu, özellikle şirketin bu alanlardaki haksız rekabeti engellemek şeklindeki amacını gerçekleştirebilmek için bu alanları elinde tutması gerektiği belirtilerek ihtiyaç sebebiyle muhtelif mahkemelerde davalar açıldığını, bu davalar son derece önemi haiz olduğundan diğer bütün fuarcıların ve İstanbul Ticaret Odasının Meclis üyelerinin kendilerine bu davaları sorduklarını, bu manada kendilerini ciddi baskı altında hissettiklerini, şirket müdürlerinden Resul DALKIRAN'ın Ankara'ya geldiği bir sırada bir avukatla tanıştığını, bu avukata bu dosyaları incelediğini, onun da fuarcılık yetki belgesinin alınması hâlinde bu kararın onanabileceğine dair görüş bildirdiğini, kendisinin ise fuarcılık yetki belgesinin dahi bu davada etkili olmayacağı görüşünü ifade ettiğini, bu davanın kendileri için çok önemi haiz olduğunu, davayı bitirememeleri nedeniyle

kendilerine yönelik yakınmaların olduğunu, sorumluluğu paylaşmak için fuarcılık belgesi alınmasını kabul ettiğini,

- Av. Necdet OKCU'ya ilk defa 10.11.2008 tarihinde talep etmiş olduğu ücrette indirim yapmak, dosya üzerinden tekrar fikir alışverişi yapmak, kendisiyle tanışmak amacıyla gittiğini, o tarihte hiçbir şekilde ödeme yapmadığını, 10.11.2008'de kendileriyle görüştüğünden sonra Av. Necdet OKCU'nun ne yaptığını, nereye gittiğini bilmediğini ancak, yaptıkları görüşmede, Yargıtayda ne bir hâkim ne daire üyesi ne de başkanın isminin zikredildiğini, Av. Necdet OKCU'nun, Resul DALKIRAN ile daha önceki görüşmesinde, 350.000 TL para alacağını ifade etmiş olduğunu, kendisinin yaptığı görüşmede ise, en son karar kıldıkları rakamın toplamda 270.000 TL olduğunu, bunun 70.000 TL'sinin temyiz aşamasında, 200.000 TL'sinin de bilahare kararın kesinleşmesini müteakip ödeyecek olduklarını, Av. Necdet OKCU'nun 70.000 TL'yi hiçbir şekilde iade etmeyeceğini de ifade ettiğini, tashihi kararda davayı kaybettiklerinde, Resul DALKIRAN'dan 180.000 TL olarak aldığı parayı ise iade ettiğini,

beyan etmiştir.

Sanığın 7.6.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Sanık Necdet OKCU'ya yetki belgesi vermiş olduğunu, onun vermiş olduğu hukuki hizmetin, fuarcılık belgesinin dosyaya konulması biçiminde görüş bildirmesi olduğunu, karar düzeltme aşamasında da fikir alışverişinde bulduklarını, aslında kendisinin bu çerçevedeki bir hukuki hizmete de ihtiyacı olmadığını ancak, davanın sonucuna ilişkin sorumluluğu paylaşmak amacıyla kendisinden hukuki hizmet aldığını, kendisinin temyiz incelemesi için gerekli her şeyi yaptığını, temyiz dilekçelerini yazdığını, bu aşamaya gelmiş bir dosyada, Av. Necdet OKCU'ya verilecek 270.000 TL ücretin kendisine de fazla geldiğini ancak, uygulamada avukatların ücreti belirlerken davanın değerine baktığını, suça konu davanın değerinin de fazla olduğunu, bu nedenle belirlenen ücretin normal olduğunu,

- 10.11.2008'de Necdet OKCU'yla tanıştığını, daha önce, Resul DALKIRAN'ın Ankara'da bir avukatla görüştüğünü bir şekilde öğrenen İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu üyesi Ali KOPUZ'la bir görüşme yaptığını, onun avukatın ücretinin ödenmesi noktasında bir güven sorunu oluştuğunu söylediğini, ayrıca Av. Necdet OKCU'nun da kendisiyle görüşmek istediğini, bu kapsamda Av. Necdet OKCU ile görüştüğünü, 10.11.2008'de gittiğinde de kesinlikle para götürmediğini, başlangıçta toplam 350.000 TL talep edilmesine rağmen, 270.000 TL üzerinde anlaştıklarını, ilk ödemeyi 18.11.2008 tarihinde yaptıklarını, o gün

yanında 150.000 TL para olduğunu, Murat YALÇINTAŞ'ın kendisini arayarak parayı vermemesini söylemesi üzerine en azından temyiz aşamasında ödemesi gereken 70.000 TL'yi ödediğini, 8.000 TL'nin üzerindeki paraların kanunen banka aracılığıyla ödenmesi gerektiğini bildiğini ancak, o gün için öyle icap ettiğinden elden ödeme yaptıklarını, bakiye 200.00 TL'lik ödemenin ise 18.11.2008 gününde değil tashihi karar aşamasında 2009 yılının başında yapıldığını, parayı Resul DALKIRAN'la gönderdiğini, kendisinin gitmediğini ancak, onun bu paranın 20.000 TL'sini eksik vermiş olduğunu sonradan öğrendiğini,

- Ödenen paranın kendi paraları olduğunu, şirketin parası olmadığını, sonradan şirketten tahsil edecek olduklarını, İDTM A.Ş. yetkilileri tarafından "*Tamam anlaşın, anlaşmanızı yapın, masraflarınızı yaparsınız, size bir para ödendi hatta bundan yapın, dolayısıyla ciddi bir bedeldi hatta ödedik*" dediğini,

- 200.000 TL'nin sonradan iade edilmemiş olması hâlinde, onun da makbuzunu alacak olduklarını, bu para iade edildiğinde ibraya ilişkin tek nüsha belge düzenlendiğini, belgenin de Av. Necdet OKCU'da kaldığını, alınacak fuarcılık belgesi yönünden yönetim kurulu kararına gerek olup olmadığı noktasında tereddüt üzerine, bu belgenin alınmasının ertelenmesi yönünde görüşmeler yapıldığını, ancak ertelenmediğini,

- Suça konu davanın temyiz incelemesinin ertelenmesine dair girişimlerinin olmadığını,

- 10.11.2008 gününde İDTM A.Ş. tarafından hesabına yatan paranın vekâlet ücretine ilişkin olduğunu,

- Hüseyin UYSAL ile 10.11.2008 gününde tanıştığını, Resul DALKIRAN'ın ise daha önce tanışmış olduğunu, ondan dosyaların genel işleyişi, dairenin işleyişi ve sair hakkında bilgi aldığını, bunun karşılığında ona hiçbir menfaat temin etmediğini,

- İDTM A.Ş. Yönetim Kurulunun 14.11.2008 günlü kararıyla yapılan ödemenin birikmiş alacaklarına ilişkin olduğunu, hesabına yatan paradan bir kısmını kasasına koyduğunu, bir kısmını da 17.11.2008 gününde Ankara'ya giderken yanında götürdüğünü,

- Resul DALKIRAN'ın konuşmasında geçen "*öğrenci kaydı*"nın dosyaya ilişkin olduğunu, Av. Necdet OKCU'yla yaptığı hiçbir görüşmede Hasan ERDOĞAN'a para verilmesi veya para karşılığında herhangi bir karar alınması hususunda konuşma olmadığını, 18.11.2008 günlü görüşmelerinde Av. Necdet OKCU'nun bir takım şaibeler çıktığından bahsedip, kendileri tarafında şaibenin çıkarılmış olduğunu düşünerek kızdığını, kimseye rüşvet vermediğini, kendilerine de bu yönde bir şey söylemediğini ifade ettiğini,

- 19.11.2008 günü Av. Necdet OKCU'nun bürosunda inceledikleri belgenin ne takrir notu ne de Hasan ERDOĞAN'ın el yazısı notu olduğunu, sadece dairede o gün görüşülen bütün dosyalarının listesinin olduğunu,

beyan etmiştir.

5- Serkan TIĞLIOĞLU'nun Savunması

Sanığın 12.4.2011 Gününde Beykoz 2. Asliye Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında; soruşturma ve sorgu aşamasında savunmasını yaptığını ve aynen tekrar ettiğini, hakkında dinleme kararı bulunmadığını ve şifreli konuşmalardan hiçbirinin tarafından yapılmadığını beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında; Emniyet Müdürlüğünde, Cumhuriyet Savcılığında, Sulh Ceza Mahkemesinde ve Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde yaptığı savunmaları tekrarladığını beyan etmiştir.

6- İlhan BALCI'nin Savunması

Sanığın 16.3.2011 Gününde Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle; halasının oğlu olan sanık Resul DALKIRAN'a müsait olduğu zamanlarda şoförlük yaparak yardım ettiğini, Ankara'ya iki kez beraber geldiklerini, Resul DALKIRAN'ı işi nedeniyle muhtelif yerlere götürdüğünü, ikinci gelişlerinde Resul DALKIRAN'ın çantasını Av. Necdet OKCU'nun bürosunda unuttuğunu, kendisinin çantayı almaya gittiğini, bunun dışında Resul DALKIRAN'ın kendisini söz konusu büroya göndermediğini, zaman zaman sanık Resul DALKIRAN'ın cep telefonunu kullandığını, sanık Hüseyin UYSAL'ın kayınpederi Ali DEMİREL ile konuşmuş olabileceğini, sanık Hüseyin UYSAL'ın hesap numarasını almış olabileceğini ancak, para gönderme işlemi yapmadığını beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 ve 7.6.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunmalar

Sanık söz konusu savunmalarında özetle; hazırlık aşamasında vermiş olduğu ifadeyi aynen kabul ettiğini, rahatsız olan teyzesi için 17.11.2008 tarihinden bir gün önce Ankara'ya geldiğini, daha önceden sanık Resul DALKIRAN'ın sanık Necdet OKCU'nun bürosunda bir paket unuttuğunu ve işinin Ankara'ya düşmesi hâlinde almasını istediğini, Ankara'ya gelmesi nedeniyle sanık Necdet OKUCU'nun bürosuna uğrayıp o paketi aldığını, para almadığını beyan etmiştir.

7- (...)’in Savunması

Sanığın 16.3.2011 Gününde Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle; sanıklardan Bekir AKBAL ile Resul DALKIRAN'ı tanıdığını, sanık Resul'ü ziyarete gittiği bir sırada Ankara'daki bazı işleri takip etmesini ve iyi bir avukat bulmasını istediğini ancak, kendisinin bir avukat bulmadığını, bilgisi dışında buldukları sanık Av. Necdet OKCU'nun talebi üzerine fuarcılık belgesinin alınmasının gerektiğini, bu nedenle Ankara'ya sanık RESUL ile geldiklerini, belgeyi sanık Resul'ün aldığını, olaya hiçbir suretle katılmadığını beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle; daha önceki vermiş olduğu ifadelerin geçerli olduğunu, tekrar ettiğini, suçsuz olduğunu, tüm iddiaların sadece telefon görüşmelerine dayandığını, yalnızca sanık Resul DALKIRAN'ı tanıdığını, tanımadığı diğer sanıkları birbirleriyle tanıştırmasının eşyanın tabiatına aykırı olduğunu, rüşvet suçunu işlemediğini beyan etmiştir.

8- Murat AKBAŞ’ın Savunması

Sanığın 16.3.2011 Gününde Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde ve 4.4.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunmalar

Sanık söz konusu savunmalarında; daha önceki aşamalarda ayrıntılı biçimde vermiş olduğu ifadelerin geçerli olduğunu, rüşvet suçunu işlemediğini beyan etmiştir.

9- Orkun Osman BİLGİVAR’ın Savunması

Sanığın 22.4.2011 Gününde Ümraniye 5. Asliye Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında; poliste ayrıntılı ifade verdiğini, bu ifadeyi tekrar ettiğini beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 ve 7.6.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunmalar

Sanık söz konusu savunmalarında özetle;

- Poliste samimi olarak verdiği ifade ile daha önce sunduğu yazılı savunmasını aynen tekrar ettiğini,

- İDTM A.Ş.'ye önemli görevlerden vazgeçerek geldiğini ancak, hak etmediği muamele ile karşılaşması ve oluşan ortamın düzeleceğine olan inancının kaybolması nedeniyle görevinden istifa ettiğini, istifa etmesine neden olan son olayın şirket avukatlarının takip ettikleri icra dosyaları ve davalara ilişkin olarak bir milyon liranın üzerinde belirtmiş oldukları vekâlet ücretlerini fatura karşılığında birkaç gün içinde almak istemeleri olduğunu, Genel Müdür Vekili olarak çift imza ile ödeme yapabileceği miktarın 180.00 TL olması ve talep edilen miktarı ödemeye yetkili olmaması nedeniyle bu konunun Yönetim Kurulu ile görüşmelerinin gerektiğini söylediğini, durumu da özel kalem eliyle sanık Murat YALÇINTAŞ'a ilettiğini ve hakkında alınacak her türlü tasarrufta bulunabileceğini yazılı olarak belirttiğini,

- 14.11.2008 tarihinde istifasını verdiğini, istifası sonrasında yaptığı telefon konuşmalarında geçen ve 23 no'lu yönetim kurulu kararını rüşvet kararı olarak nitelendirmesinin nedeninin, daha önceki Yönetim Kurulu kararlarının 8-10 maddenin bir arada imzalanmasına karşın 14.11.2008 günü münferit iki ayrı kararın alınması, avukatların şirketten talep ettiği miktarların şahsi kanaatine göre oldukça yüksek olması, kısa bir sürede ödemenin yapılmasının istenmesi, şirket içinde CNR A.Ş. ile olan davanın şirket lehine sonuçlanması için rüşvet verileceği izleminin kendisinde uyanması olduğunu, bu kanaatinin somut bilgiye dayalı olmayıp olayların gelişimine dair şüphelerini yansıttığını,

- İstifası sonrasında İDTM A.Ş. Denetim Kurulu'nu görev yaptığı dönemi incelemek üzere göreve çağırdığını, gerek denetçi raporlarında gerekse Ticaret Bakanlığı müfettişlerinin incelemelerinde hiçbir olumsuzluğa rastlanmadığını, istifası sonrasında gelişmeleri basından takip ettiğini,

- Eylül 2007'de göreve gelip Kasım 2008'e kadar görevde kaldığını, 2005'ten itibaren avukatların takip ettikleri davalar için Şubat 2008'de yönetim kurulunca bir karar alındığını ancak, daha önceden böyle bir vekalet ücreti ödemesi için karar alınıp alınmadığını bilmediğini, suçsuz olup beraatına karar verilmesi gerektiğini,

beyan etmiştir.

10- Çamur Ali KOPUZ'un Savunması

Sanığın 17.6.2011 Gününde Ümraniye 5. Asliye Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında; daha önce verdiği ifadeleri tekrar ettiğini ve suçsuz olduğunu beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 ve 7.6.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunmalar

Sanık söz konusu savunmalarında özetle;

- Kendisine isnat edilen suç kabul etmediğini, İDTM A.Ş. avukatlarının birçok dava dosyasının takipleri ile ilgili üç yıllık ücret taleplerinin yerinde görülmesi nedeniyle Yönetim Kurulu kararı alındığını, bu kararı talepleri haklı gördüğü için imzaladığını,

- Yapmış olduğu telefon görüşmelerinde rüşvet suçu ile ilgili bir görüşme yapmadığını, Av. Süleyman BALCI'yı arayarak davayı gereği gibi takip edilmesini ve Ankara'daki avukata parasının verilmesini istediğini, sanık Resul DALKIRAN'ın zaman zaman çalışanların çocukları için burs istediğini, telefon görüşmelerinde geçen konunun öğrencilere verilecek burs meselesi olduğunu, isnat edilen suç kapsamında bir görüşmesinin ya da temasının olmadığını,

- Dubai'deyken akrabası Akif KOPUZ tarafından şirket avukatlarının takip ettikleri dava ile ilgili olarak Ankara'daki avukatın parasının ödenmediğini söylediğini, bunun üzerine sanık Süleyman BALCI'yı aradığını ve bilgi aldığını, sanık Süleyman BALCI'nın paralarının olmadığını söylemesi üzerine "*Yoksa paranız verin. Yoksa bu davada bu kadar emek sarf edildi kaybedilmesine neden olacak bir şey olmasın*" dediğini,

- Suç konu davayı yönetim kurulu üyesi olarak herhangi bir şekilde takip etmediğini; yönetim kurulu üyesi olarak önüne gelen kararları imzaladığını, dolayısıyla İDTM A.Ş.'nin 14.11.2008 günlü 23 sayılı kararının suça konu davanın Yargıtay'da görüşülmesinden önceye gelmesiyle bir bilgisinin bulunmadığını, beraatına karar verilmesi gerektiğini,

beyan etmiştir.

11- Abdullah ÇINAR'ın Savunması

Sanığın 13.6.2011 Gününde Fatih 3. Asliye Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında; atılı suçu kabul etmediğini, yazılı olarak savunma hazırladığını ve yazılı savunmayı tekrar ettiğini beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 ve 7.6.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunmalar

Sanık söz konusu savunmalarında özetle; daha önceki vermiş olduğu ifadelerin geçerli olduğunu ve söz konusu ifadeleri aynen tekrar ettiğini, bir tane tape kaydının olduğunu ve bu tape kaydında “*süreç devam ediyor mu*” şeklinde ifadesinin bulunduğunu, sanık Süleyman BALCI’yla aralarında geçen bu tape kaydındaki beyanını hangi süreç ile ilgili söylediğini hatırlamadığı gibi bir fikrinin de bulunmadığını, herhangi bir şekilde nereye ne ödendiğini bilmediğini ve suçsuz olduğunu beyan etmiştir.

12- Necdet OKCU’nun Savunması

Sanığın 16.3.2011 Gününde Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- İDTM A.Ş.’nin finans müdürünün kendisinden randevu aldığını, bu randevu neticesinde Resul DALKIRAN ile İlhan BALCI’nin geldiğini, bu kişilere söz konusu dosya ile ilgili belge ve dokümanları toplayıp avukatlarıyla birlikte getirmelerini söylediğini, bu görüşmede herhangi bir sözleşme imzalanmadığı gibi para da alınmadığını,

- Daha sonra Resul DALKIRAN ile İDTM A.Ş.’nin vekili Av. Süleyman BALCI’nın birlikte geldiklerini, dava ile ilgilenmek üzere 250.000 TL’ye anlaştıklarını ve paranın birkaç parça hâlinde teslim edildiğini,

- Suça konu davanın temyiz aşamasında dosyaya fuarcılık yetki belgesinin konulmasının kendisi tarafından önerildiğini ve bu belgenin Süleyman BALCI tarafından verildiğini,

- Dosyanın tashihi karar aşamasında bozulmaması hâlinde 200.000 TL daha paranın kendisine verileceğini ancak davanın tashihi kararla bozulması ve bunun üzerine aralarında vardıkları uzlaşma gereğince daha önce alınan 250.000 TL’den 180.000 TL’yi iade ettiğini, 70.000 TL’nin ise uhdesinde kaldığını, para iade ettiği kişinin İlhan BALCI olup olmadığını tam olarak hatırlayamadığını,

- Koza Sokakta yanında 15 yıldır çalışan Yavuz ÇAY’la birlikte saat 20.00 sularında Hasan ERDOĞAN’a rüşvet verdiği iddiasının gerçek dışı olduğunu, Yavuz ÇAY’ın zorunlu bir neden olmadıkça saat 17.00’da yazıhaneyi terk ettiğini,

- Hasan ERDOĞAN'a rüşvet verdiğinin teknik araçlarla takip edilmesine rağmen suçüstü yapılmamasının nedenini Cumhuriyet Savcısına sorduğunda görevlilerin korkudan yapamadıklarını söylediğini,

beyan etmiştir.

Sanığın 7.6.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Gerek ağır ceza mahkemesinde gerekse duruşma öncesi yazılı olarak verdiği savunmasını aynen tekrar ettiğini,

- Bu davayla ilgili olarak Resul DALKIRAN'ın kendisinden randevu alması üzerine görüştüğünü, kendisine avukat arkadaşıyla beraber gelmesi gerektiğini söylediğini ve bir hafta sonra avukat arkadaşıyla (Süleyman BALCI) beraber geldiklerini ve suça konu dava için 250.000 TL'ye anlaştıklarını ancak, paranın bir defada değil parça parça ödendiğini, kararın tashihi karar aşamasında bozulması üzerine 180.000 TL'sini iade ettiğini,

- Av. Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN'ın bürosundan ayrılmasından 5 dakika sonra İlhan BALCI'nin büroya gelerek "*Resul Bey'in bir emaneti varmış, onu alacağım.*" diye beyanda bulunduğunu, kendisinin de Resul DALKIRAN'a "*Benim yazıhanemde benim adıma böyle oyunlar yapmayın. Bir daha bunu görmek istemiyorum.*" dediğini ve yüz yüze geldiklerinde de Resul DALKIRAN'a bu durumu kınadığını ve çok çirkin olduğunu beyan ettiğini,

- 10.11.2008 gününde Av. Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN'ın her hangi bir para getirmediğini, Cumhuriyet savcısının İDTM A.Ş. Yönetim Kurulunca alınan kararda geçen paradan "*Ne kadarını Hasan ERDOĞAN'a vereceksin?*" şeklinde kendisine çok baskı yapması üzerine, "*Ne kadar istiyorsanız, yazın oraya, imza atacağım.*" dediğini ve 70.00 TL'den başka para almadığını beyan ettiğini, 180.000 TL para iadesinden ise bilinçli olarak söz etmediğini,

- 10.11.2008 gününde sanık Hasan ERDOĞAN ile 3 adet telefon görüşmesi yapmış olabileceğini, içeriklerinin tape kayıtlarında da olmaması nedeniyle hatırlamadığını,

- 17.11.2008 günü saat 12.44 de Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı Hasan ERDOĞAN'ın kendi bürosunu arayarak yanına gelmesini istediğini ve kendisinin de Hasan ERDOĞAN'ın makamına giderek görüştüğünü,

- Telekomünikasyon İletişim Başkanlığınca gönderilen bilgilerden 10.11.2008 gününde Koza Sokak civarında bulunduğuyla ilişkin sinyal bilgilerinin doğru olabileceğini, söz konusu sokağın yol güzergâhında bulunduğunu, o yerde dostları ve arkadaşlarının bulunması nedeniyle haftada 2-3 gün oralara gittiğini, telefon kayıtlarında da belli olduğu gibi gelen misafirlerini de bırakmasının söz konusu olabileceğini ayrıca, yanında çalışan Yavuz ÇAY'ın eşinin de aynı sokakta çalışması nedeniyle beraber gitmiş olabileceklerini, bunlara bir itirazının olmadığını, ancak, kendisine savcılığın sorgusunda tarihi bilmediği için “Ben hiçbir zaman o sokakta Hasan ERDOĞAN'a para vermedim.” şeklinde beyanda bulunduğunu, belirtilen o sokakta Hasan ERDOĞAN'la karşılaşmış para vermediğini, otuz altı yıllık avukat olarak yolda para verecek kadar da düşüncesiz olmadığını,

beyan etmiştir.

13- Yavuz ÇAY'ın Savunması

Sanığın 16.3.2011 Gününde Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- 15 yıldır Av. Necdet OKCU'nun yanında çalıştığını,
- Resul DALKIRAN ve Süleyman BALCI'nın bir kaç defa büroya geldiklerini,
- 10.11.2008 gününde Necdet OKCU'yla birlikte ve kendisine ait araçla Koza Sokağına gitmediğini,

beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 ve 7.6.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunmalar

Sanık söz konusu savunmalarında özetle;

- Önceki ifadelerini tekrar ettiğini,
- Resul DALKIRAN'la tam tarihine hatırlamadığı bir telefon görüşmesinde Av. Necdet OKCU'ya verilmek üzere bir miktar para getireceğini, paranın bir miktarının kendisine bir miktarının ise daha sonra alınacağı gibi bir şeyler söylediğini, paranın paket içerisinde getirildiğini,
- Eşinin işyerinin Koza Sakağa yakın bir yerde olduğunu, eşinin annesi ve kendi annesinin de Yıldız'da oturduğunu, bu nedenle telefonunun sinyal bilgilerinin belirtilen yerlerde olabileceğini,

- Necdet OKCU'nun kendisinden suç tarihinde Hasan ERDOĞAN'a götürmesini istemediği gibi kendisinin de Hasan ERDOĞAN'la karşılaşmadığını,
beyan etmiştir.

14- Hüseyin UYSAL'ın Savunması

Sanığın 16.3.2011 Gününde Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Sanık Necdet OKCU'yla yaptığı telefon görüşmelerinin içeriğinden kendisine emir ve talimat verildiği şeklinde bir anlam çıkarılamayacağını,

- Resul DALKIRAN'ı Yargıtayda tanıdığını, bu kişinin vasıtasıyla da Süleyman BALCI'yla tanıştığını,

- Av. Necdet OKCU'yu Yargıtayda işleri olduğu için tanıdığını, Resul DALKIRAN ve Süleyman BALCI'yı Av. Necdet OKCU'ya yönlendirmediğini, Resul DALKIRAN ve Süleyman BALCI'nın başkalarından aldıkları referansla Av. Necdet OKCU'yla tanıştıklarını,

- Av. Süleyman BALCI'nın Yargıtayda davayla ilgili olarak karşı tarafında ilgilendiğini öğrenmesi üzerine kendisinden bu davayla ilgilenenler hakkında bilgi vermesini istediğini,

- Hasan ERDOĞAN ve tetkik hâkiminin davayla ilgili notlarını temin edip başkalarına vermediğini,

- Av. Necdet OKCU'dan emir ve talimat almadığını ve bu Avukatın bürosuna hiç gitmediğini,

beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 ve 7.6.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunmalar

Sanık söz konusu savunmalarında özetle;

- Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde verdiği ifadeleri aynen tekrarladığını,

- Av. Necdet OKCU'nun Yargıtayda hiç kimseyle olan ne telefon veya başka bir özel görüşmesine tanık olmadığını, dosyada buna dair de hiçbir tape kaydının bulunmadığı gibi dosyadaki diğer tape kayıtlarının da bunu doğruladığını,

- Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN'ı Av. Necdet OKCU'yla kendisinin tanıştırmadığını, Resul DALKIRAN'ı fuarcılık yetki belgesini vermeye geldiğinde tanıdığını, Süleyman BALCI ile ise daha sonra tanıştığını,

- Resul DALKIRAN ve Süleyman BALCI ile farklı zamanlarda bir araya gelip yemek yediğini ve söz konusu kişilerle davayla ilgili olarak kimlerin gelip gittiğini ve dosyanın akıbetiyle ilgili olarak konuştuklarını,

- 17.11.2008 gününde Resul DALKIRAN ile yaptığı telefon görüşmesinde "Öğrenci gelecek herhalde yarın, izin kağıdı yazılmış baş patron müzakerede ayar veriyordu." şeklindeki beyanındaki "Öğrenci geliyordu" kelimesini "dosya sonuçlandı" veya "çıkıyor geliyor" anlamında söylediğini, bu kelimeyi Resul DALKIRAN'ın sıklıkla kullandığını, "izin kağıdı yazılmış baş patron müzakerede ayar veriyordu" ibaresini ise tam hatırlanamamakla birlikte Yargıtay üyelerinin "Bu konuda bu dosyada titiz davranalım, daha iyi araştıralım." şeklindeki konuşmalarını ifade etmek için kullandığını,

- Suça konu davaya ilişkin onama kararının çıkması üzerine bu kararı Av. Necdet OKCU'ya götürdüğü, Av. Necdet OKCU'nun da dava ile ilgili yaptığı takip ve verdiği bilgiler karşılığında "harçlığını filan al işte" diyerek para almasını, ayrıca Yargıtaydan çıkan kararın imzasız bir suretini kendisine ertesi günü getirmesini söylediği, kararın bir suretini ve Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı Hasan ERDOĞAN'ın el yazısı ile tuttuğu notları alarak ertesi günü Av. Necdet OKCU'ya bürosunda verdiği, akabinde Resul DALKIRAN'ı arayarak kararın bir suretini aldığı ve kendilerine verebileceğini beyan ettiği yönündeki iddiaları tam hatırlayamamakla birlikte, iddia edilenin mahkeme kararı ya da Başkan yahut tetkik hâkiminin notları olmadığını,

- Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde verdiği ifadede, Av. Necdet OKCU'nun bürosuna hiç gitmediğini beyan etmesine karşın, polis tarafından yapılan teknik takip tutanağı ve dosyadaki bilgilere göre 19.11.2008 gününde söz konusu avukatın bürosuna gittiği ve ondan bir miktar para aldığı yönündeki iddiaları karşısında, "Avukat Necdet OKCU'nun bürosuna hiç gitmediği" yönündeki beyanının doğru olmadığını, "gitmediği" şeklinde beyanda bulunduğunu, adı geçen kişinin bürosuna gitmiş olabileceğini, ancak Av. Necdet OKCU'dan hiç para almadığını,

- Resul DALKIRAN'dan 5000 TL borç para istediğini ve bu paranın İlhan BALCI aracılığıyla kayınpederi adına gönderildiğini, daha sonra bu parayı kendisine ödediğini, söz konusu paranın Yargıtaydaki dosyanın çabuk çıkarılması için alınmadığını,

esasen kendisinin böyle bir yetkisinin de bulunmadığını, kendisinin yolda olması ve kayınpederinin esnaf olması nedeniyle paranın kayınpederi adına gönderilmesini istediğini, beyan etmiştir.

15- Abdullah PEHLİVAN'ın Savunması

Sanığın 31.3.2011 Gününde Bakırköy 1. Ağır Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında; daha önce Cumhuriyet savcısı huzurunda verdiği ifadesini tekrarladığını beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 ve 7.6.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunmalar

Sanık söz konusu savunmalarında özetle;

- 18.11.2008 tarihinde Süleyman BALCI ile yaptığı telefon konuşmasının üzerine atılı suça delil olarak gösterildiğini, bu görüşmelerin tamamının Süleyman BALCI'nın bir avukatla yaptığı anlaşma uyarınca ödemesi gereken ücretin ödenmemesi hususunda Murat YALÇINTAŞ tarafından talimat verilmesi üzerine sıkıntıya düşmesi ve kendisinin ona bu hususta tavsiyede bulunmasıyla ilgili olduğunu,

- İddia edildiği gibi birine rüşvet verildiği varsayılsa bile, iddianamede ve Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun son soruşturma açılması kararında isnat edilen suçun 10.11.2008 tarihinde işlendiğinin belirtildiğini, hâlbuki Süleyman BALCI ile yaptığı ilk konuşmanın 18.11.2008 tarihinde olduğunu,

- Hakkında rüşvet suçuna iştirak ettiğine dair diğer bir delil olarak da İDTM A.Ş.'den aldığı vekâlet ücreti olduğunu, bunun tamamen kendi yasal alacağına ilişkin olduğunu, tutanaklarda kolluk ve adalet başmüfettişi tarafından düzenlenen belgelerde birtakım tutarsızlıklar olduğunu, yöneltilen iddia ve bu iddiaları desteklemek için ileri sürülen hiçbir belge ve delili kabul etmediğini,

- 2009 yılında Necdet OKCU'ya ödenen 200.000 TL için kendisi tarafından Süleyman BALCI'ya verilen bir miktar parayı sonradan iade aldığını ve beraatını talep ettiğini,

beyan etmiştir.

16- İlhan PARSEKER'in Savunması

Sanının 14.3.2011 Gününde Mudanya Asliye Ceza Mahkemesinde Yaptığı Savunma

Sanık söz konusu savunmasında; atılı suçu kabul etmediğini, yazılı olarak savunma hazırladığını ve yazılı savunmayı tekrar ettiğini beyan etmiştir.

Sanığın 4.4.2012 ve 7.6.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Savunmalar

Sanık söz konusu savunmalarında özetle;

- Daha önceki vermiş olduğu ifadelerin geçerli olduğunu ve bunları tekrar ettiğini, suçsuz olduğunu, isnat edilen fiilin işlendiği yönetim kurulu toplantısının normal gününde, normal gündemle toplandığını, birçok konunun tartışıldığını, bunlardan bir tanesinin de avukatlara ödenecek ücretin olduğunu, avukatların birçok davayı takip etmelerinden dolayı ücret ödenmesini ve ilave ücret verilmesini istediklerini, 1 milyon 200 TL gibi bir miktarı duyunca başta bu paranın çok yüksek olduğunu düşündüğünü, sonrasında bu paranın dava değeri 40-45 milyon TL olduğunun ifade edilmesi üzerine ikna olarak imza attığını, hiçbir şekilde şahsi menfaatin söz konusu olmadığını, yönetim kurulu kararı ile avukatların hak ettikleri ücretin ödendiğini, davaların miktarı ile avukatlara ödenmesine karar verilen miktarın uygun olduğunu,

- Sanık Orkun Osman BİLGİVAR'ın 14.11.2008 tarihinde kendisini telefonla aradığını ve rüşvet meselesi ilk defa duyduğunu, bu meseleyi duyduktan sonra konuyu sanık Murat YALÇINTAŞ'a ilettiğini,

beyan etmiştir.

C- Deliller

1- Yazılı Deliller

- İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasında Bakırköy Şevketiye Mahallesi 1221 ada 193 parsel sayılı taşınmazında bulunan 1-8 numaralı sergi salonları ve ofis katlarının tahliyesine ilişkin Bakırköy Sulh Hukuk Mahkemeleri nezdinde açılan ve karara bağlanan tahliye davalarına ilişkin kararlar ile söz konusu kararlara ilişkin Yargıtayca verilen onama ve tashihi karar örnekleri,

- A. Aydın imzalı ve 11.4.2008 havale tarihli, imzalı ancak isimsiz 6.5.2008 tarihinde Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığına faks yoluyla gönderilen şikayet dilekçeleri,

- İletişimin Dinlenilmesi, Tespiti ve Kayda Alınması - Teknik Araçlarla İzleme Sonucu Tutulan Tutanaklar,

- Ankara 11.Sulh Ceza Mah. 2.6.2010 tarih, 732 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 12. Sulh Ceza Mah. 14.5.2010 tarih ve 2010/640 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 12. Sulh Ceza Mah. 14.4.2010 tarih ve 2010/493 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 10. Sulh Ceza Mah. 22.1.2010 tarih ve 2010/93 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 4. Sulh Ceza Mah. 18.1.2010 tarih ve 2010/74 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 9. Sulh Ceza Mah. 22.12.2009 tarih ve 2009/1326 Müt. sayılı yazısı ve ekleri
- Ankara 10. Sulh Ceza Mah. 23.11.2009 tarih ve 2009/1354 Müt. sayılı yazısı ve ekleri
- Ankara 9. Sulh Ceza Mah. 23.10.2009 tarih ve 2009/1120 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 5. Sulh Ceza Mah. 1.10.2009 tarih ve 2009/1011 Müt. sayılı yazıları ve ekleri
- Ankara 9. Sulh Ceza Mah. 23.9.2009 tarih ve 2009/994 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 4.Sulh Ceza Mah. 21.8.2009 tarih ve 2009/947 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 4.Sulh Ceza Mah. 22.7.2009 tarih ve 2009/840 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 9. Sulh Ceza Mah. 25.6.2009 tarih ve 2009/692 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 9. Sulh Ceza Mah. 26.5.2009 tarih ve 2009/567 Müt. sayılı kararı ve ekleri

- Ankara 5. Sulh Ceza Mah. 24.4.2009 tarih ve 2009/485 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 11. Sulh Ceza Mah. 8.4.2009 tarih ve 2009/380 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 9. Sulh Ceza Mah. 27.3.2009 tarih ve 2009/350 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 4. Sulh Ceza Mah. 3.4.2009 tarih ve 2009/391 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 4. Sulh Ceza Mah. 24.3.2009 tarih ve 2009/360 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Fatih 2. Sulh Ceza Mah. 26.11.2008 tarih ve 2008/2145 Müt. sayılı kararı ve ekleri
- Ankara 9. Sulh Ceza Mah. 17.11.2008 tarih ve 2008/1546 Müt. sayılı kararı
- Fatih 2. Sulh Ceza Mah. 13.11.2008 tarih ve 2008/2041 Müt. sayılı kararı
- Fatih 2. Sulh Ceza Mah. 12.11.2008 tarih ve 2008/2016 Müt. sayılı kararı
- Fatih 2. Sulh Ceza Mah. 11.11.2008 tarih ve 2008/2016 Müt. sayılı kararı
- Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığının 10.11.2008 tarih ve 2008/3052 soruşturma numaralı sayılı yazısı
- Fatih 2. Sulh Ceza Mah. 10.11.2008 tarih ve 2008/1994 Müt. sayılı kararı
- Sincan 2. Sulh Ceza Mah. 27.8.2008 tarih ve 2008/594 Müt. sayılı kararı
- Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesinin 13.11.2008 tarih ve 2008/2041 Müt. sayılı kararı
- Ankara 9. Sulh Ceza Mahkemesinin 27.3.2009 tarih ve 2009/353 Müt. sayılı kararı
- Soruşturma kapsamında İDTM A.Ş. ve CNR A.Ş. arasındaki davalara ilişkin ses kayıtlarının bulunduğu 931459MD11522 seri nolu TDK marka 1 adet CD.

- Ankara 9. Sulh Ceza Mah. 27.3.2009 tarih, 2009/353 Müt. Sayılı karar fotokopisi
- 2008 yılı içerisinde yapılan teknik araçlarla izleme tutanakları
- Adalet Başmüfettişliğinin 17.11.2008 tarih, 11/17-1 sayılı yazısı
- Adalet Başmüfettişliğinin 11.11.2008 tarih, 11/11-1 sayılı yazısı
- 5.5.2009 tarih ve 2009/42333 soruşturma no'lu teknik araçlarla izleme, ses ve görüntü alınmasına yönelik talimat ve bu talimat ile ilgili Ankara 9. Sulh Ceza Mahkemesinin 6.5.2009 tarih ve 2009/481 sayılı kararı
- Emniyet Genel Müd. 25.6.2009 tarih, 12837 sayılı yazısı ve eki
- 15.7.2009 tarih ve 2009/42333 soruşturma no'lu teknik araçlarla izleme, ses ve görüntü alınmasına yönelik talimat ve bu talimat ile ilgili Ankara 10. Sulh Ceza Mahkemesinin 14.10.2009 tarih ve 2009/1156 sayılı kararı
- Emniyet Genel Müd. 23.10.2009 tarih, 21152 sayılı yazısı ve eki
- 14.10.2009 tarihli teknik araçlarla izleme tutanağı
- 10.12.2009 tarihli teknik araçlarla izleme sonucu elde edilen konuşmaların çözümüne ilişkin tutanak
- 10.11.2008 tarihli teknik araçlarla izleme tutanağı
- 30.6.2010 tarihli Rapor ve eki
- Kapalı zarf içerisinde; C.M.K. 140 kapsamında teknik araçlar ile izleme tutanak ve görüntülerinin bulunduğu 1-1907090901557729 seri no'lu,, 2-1907090901557730 seri no'lu ve 3-1907090713528437 seri no'lu DIAMOND marka DVD ler
- Resul DALKIRAN, Süleyman BALCI, Orkun Osman BİLGİVAR, (...), Murat AKBAŞ, İlhan BALCI, Necdet OKCU ve Hüseyin UYSAL'a ait iletişimin dinlenmesi ve kayda alınmasına ilişkin tutanaklar
- Hüseyin UYSAL, Resul DALKIRAN, Necdet OKCU, Süleyman BALCI, Orkun Osman BİLGİVAR, İlhan BALCI, (...), Murat AKBAŞ'a ait iletişimin dinlenmesi ve kayda alınmasına ilişkin tutanaklar

- Hüseyin UYSAL, Necdet OKCU, Resul DALKIRAN, Süleyman BALCI'ya ait iletişimin dinlenmesi ve kayda alınmasına ilişkin tutanaklar
- Hüseyin UYSAL'a ait ifade tutanakları
- Murat YALÇINTAŞ'a ait ifade tutanakları
- Resul DALKIRAN'a ait ifade tutanakları
- Ankara 9. Sulh Ceza Mah. 27.3.2009 tarih, 2009/353 Müt. sayılı kararı
- Necdet OKCU'ya ait ifade tutanakları ve eki
- Süleyman BALCI'ya ait ifade tutanakları ve eki
- (...)’e ait ifade tutanakları
- Murat AKBAŞ'a ait ifade tutanakları
- İlhan BALCI'ye ait ifade tutanakları
- Serkan TIĞLIOĞLU'ya ait ifade tutanakları
- Orkun Osman BİLGİVAR'a ait ifade tutanakları
- Yavuz ÇAY'a ait ifade tutanakları (Ek)
- Yavuz ÇAY'a ait ifade tutanakları
- Bekir AKBAL'a ait ifade tutanakları
- Abdullah PEHLİVAN'a ait ifade tutanakları ve eki
- Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesinin 26.10.2010 tarih, 2010/229 sorgu no'lu kararı ve eki tutuklama müzekkereleri
- Ankara 7. Sulh Ceza Mahkemesinin 28.10.2010 tarih, 2010/259 sorgu no'lu kararı ve eki
- Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Kaçakçılık ve Mali Suçlar Soruşturma Bürosunun 26.10.2010 tarih, 2009/42333 sayılı yazısı ve eki

- Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Kaçakçılık ve Mali Suçlar Soruşturma Bürosunun 1.11.2010 tarih, 2009/42333 sayılı yazısı

- Resul DALKIRAN, Süleyman BALCI, Orkun Osman BİLGİVAR, (...), Murat AKBAŞ, İlhan BALCI, Hüseyin UYSAL ve Necdet OKCU'ya ait İletişimin Tespitine İlişkin 2 Adet CD (Bir Suret)

- Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 2009/42333 soruşturma no'lu iddianamesi

- 17 Adet CD-DVD

- Ziraat Bankasından gönderilen yazılar ve hesap ekstreleri

- Vakıflar Bankasından gönderilen yazılar ve hesap ekstreleri

- Muhtelif Bankalardan gönderilen yazılar ve hesap ekstreleri

- Hasan ERDOĞAN hakkında ön inceleme yapılmasına ve ön inceleme yapmak üzere Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin bir üyesinin görevlendirilmesine ilişkin Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 6.5.2010 günlü, 76 sayılı kararı

- Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin görevlendirilen bir üyesi tarafından düzenlenen 17.5.2010 tarihli ön inceleme raporu

- 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 46. maddesi uyarınca Hasan ERDOĞAN hakkında soruşturma açılmasına ve soruşturmayı yapmak üzere Yargıtay 4. Ceza Dairesi Başkanı 4. Ceza Dairesi Başkanı'nın görevlendirilmesine ilişkin Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 31.5.2010 günlü, 89 sayılı kararı

- Sanık Hasan Erdoğan hakkında 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 46. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca son soruşturma açılmasına, rüşvet almak suçundan dolayı yargılamasının yapılarak 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 252. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları ile 53. maddesi uyarınca cezalandırılmak üzere son soruşturmanın Anayasa'nın 148. maddesinin altıncı fıkrası uyarınca Yüce Divan sıfatı ile Anayasa Mahkemesinde yapılmasına ilişkin Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 14.2.2011 günlü, 32 sayılı kararı

- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 21.4.2011 günlü, 76 sayılı kararı ile Hasan ERDOĞAN hakkında soruşturma yapmak üzere görevlendirilen 11. Ceza Dairesi Başkanı tarafından hazırlanan 25.5.2011 günlü rapor

- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun Yargıtay 6. Hukuk Dairesi eski başkanı Hasan ERDOĞAN hakkında vermiş olduğu 20.6.2011 günlü, K.117 sayılı kararı ile buna bağlı 2010/2928 sayılı soruşturma dosyası (2 klasör)

- Yargıtay Başkanlar Kurulunun 25.7.2011 günlü, 23 sayılı kararı

- Sanıklar Necdet OKCU ve arkadaşları hakkında farklı mahkemelerde görülen ve farklı Yargıtay dairelerinde temyiz incelemesi yapılan dosyalarla ilgili olarak ilk derece yargılamaları ve temyiz incelemeleri sırasında verilecek kararlara etki etmek amacıyla suç örgütü kurmak ve üyesi olmak, rüşvet, nitelikli dolandırıcılık, yargı görevi yapanları etkilemek, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklamak suçlarından dolayı yargılanmaları istemiyle toplam 58 sanık hakkında düzenlenen ve Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun soruşturma dosyası ekinde gönderilen Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 24.1.2011 gün ve 2011/156 sayılı iddianamesi ve ekleri (16 klasör)

- Yargıtay 6. Hukuk Dairesi eski Başkanı Hasan ERDOĞAN'ın Yargıtayda hangi tarihlerde görevli olduğuna ilişkin Yargıtay Birinci Başkanlığının 3.11.2011 günlü yazısı

- Sanıklara ait nüfus ve sabıka kayıtları

- Yüce Divanca istenen banka kayıtları

- Yüce Divanca istenen TİB kayıtları

- Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinin 30.11.2011 günlü, E.2011/61 sayılı yazısıyla gönderilen belgeler

- HSYK'nın 12.12.2011 günlü, 47057 sayılı yazısıyla gönderilen soruşturma dosyası

- İDTM A.Ş.'nin 19.4.2012 ve 1.6.2012 günlü yazıları ekinde gönderilen belgeler

- Garanti Bankası Şirinevler Şubesi'nin 22.5.2012 tarihli yazısı ekinde gönderilen belgeler

- Bir kısım sanıklar tarafından sunulan 4 adet uzman mütalaası

2- Tanıklar

Yargılama sırasında dinlenen tanıklara ilişkin bilgiler aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Sıra No	Adı Soyadı	Unvanı	Dinlenildiği Duruşma
---------	------------	--------	----------------------

1	A.Nazım KAYNAK	Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi	23.2.2012
2	Erdoğan KABAKÇI	Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi	23.2.2012
3	Canan ÇÖKE	Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi	23.2.2012
4	Tülün TOPRAK	Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi	23.2.2012
5	M. Nuri ŞERBETÇİOĞLU	Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi	23.2.2012
6	Yılmaz İĞREK	Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi	23.2.2012
7	Halit KIVRIL	Adalet Başmüfettişi	23.2.2012
8	Bayram TEMİZ	Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Tetkik Hâkimi	23.2.2012
9	Vedat ESLEK	Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Tetkik Hâkimi	23.2.2012
10	Aydın ŞİŞMAN	Polis memuru	2.5.2012
11	Ali DURHAN	Polis memuru	2.5.2012
12	Mehmet Ali EBCİ	Polis memuru	2.5.2012
13	Deniz ÖZKOÇAK	Komiser	2.5.2012
14	Ahmet SELAMET	İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu Üyesi	2.5.2012
15	Yılmaz ŞENER	İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu Üyesi	2.5.2012
16	İbrahim DUMANKAYA	İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu Üyesi	2.5.2012
17	Onur SOYSAL	İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu Üyesi	2.5.2012
18	Halil ŞAHİN	İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu Üyesi	2.5.2012
19	İsmail DEMİRKOL	İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu Üyesi	2.5.2012
20	İskender ELVERDİ	TOBB Hukuk Müşaviri	2.5.2012
21	Hanefi BEKTAŞ	İDTM A.Ş. Genel Müdür Yardımcısı	2.5.2012
22	Ömer ARSLAN	Muhasebeci	2.5.2012

D- Davaya Katılanlar ve İddiaları

21.11.2011 günlü duruşmada suçtan zarar gören Ceyda Zeliha EREM'in vekili Av. Hande Zeynep DURSUN tarafından verilen dilekçeyle, Ceyda Zeliha EREM'in menfaatlerinin açıkça zedelenmesi ve mağdur edilmesi nedeniyle davaya katılma talebinde bulunulmuş ve aynı duruşmada Yüce Divanca;

“Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 237 ve 238'inci maddeleri uyarınca Ceyda Zeliha EREM'in katılan olarak usulüne uygun düzenlenmiş vekâletname uyarınca Ankara Barosu avukatlarından Avukat Hande Zeynep DURSUN ile Avukat Haluk PEKŞEN'in katılan vekili olarak dava ve duruşmalara kabulüne”

oy birliğiyle karar verilmiştir.

CNR A.Ş. vekilleri Av. Haluk PEKŞEN ve Av. Merve İrem ŞAHİN tarafından verilen 9.1.2012 günlü dilekçeyle, adı geçen şirketin de katılan olarak dava ve duruşmalara kabulüne karar verilmesi istenmiştir. Yüce Divanca 7.2.2012 günlü duruşmada;

“Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 237’nci maddesi uyarınca CNR Uluslararası Fuarçılık ve Ticaret AŞ’nin katılan olarak; usulüne uygun düzenlenmiş vekâletname uyarınca Ankara Barosu avukatlarından Avukat Hande Zeynep DURSUN, Avukat Haluk PEKŞEN ve Avukat Merve İrem ŞAHİN’in ise aynı zamanda katılan CNR Uluslararası Fuarçılık ve Ticaret AŞ vekilleri olarak dava ve duruşmalara kabulüne,”

oy birliğiyle karar verilmiştir.

Katılanlar vekili Av. Haluk PEKŞEN, esasa ilişkin iddialarına ilişkin görüşünü 25.9.2012 günlü duruşmada sözlü olarak dile getirmiştir. Katılanlar vekilinin esasa ilişkin iddialarına ilişkin görüşü aynen şöyledir:

“Sayın Başkanım, gerek Ankara Ağır Ceza Mahkemesinde gerekse Yüce Divanda dosyanın delillerinin toplanması yönünde titiz ve özellikli bir yargılama süreci takip edilmiştir. Bizler katılan olarak bu yargılama sürecine ilişkin toplanılan deliller, ortaya konulan vakıalarla ilgili ayrıntılı bir savunma yapmakta, ayrıntılı bir görüş ileriye sürmekte yarar görmüyoruz çünkü aslında tümüyle dosyanın çok net bir şekilde ortaya çıktığını fark ediyoruz. Buna ilişkin kısa, özet birtakım bilgileri Yüce Divanın hafızasının tekrar hatırlatılması açısından takdirine sunmak istiyoruz efendim.

Öncelikle Sayın Başkanım, davanın içerisinde yani tahliye davası süreci içerisinde görev almış olan yargı mercileri, idari mercilerin tamamı her nedense mutlaka bir akçalı ilişkiyle ilişkilenmekte. Mahkemenin hâkimi, icra dairesi, Yargıtay Başkanı, İstanbul Ticaret Odası, Türkiye Odalar Borsalar Birliği bu davanın içerisinde birlikte hareket etme iradesiyle son derece sistematik bir vakıalar dizini içerisinde yer almışlardır ve ne yazık ki vakıaların her aşamasında mutlaka bir akçalı iddia vardır. Doğal olarak akçanın ilk çıktığı yer de bir rahatlıkla organize edilmiş olan sistematik bir sürecin başlangıcı. Yönetim Kurulu, kamu kurumu niteliğindeki bir sivil toplum kuruluşunun Yönetim Kurulu bir akçayı kendilerince hukuki bir kılıfa uydurarak, meslektaşlarımızı da bu işin içerisine katarak kendi amaçlarına alet etmişlerdir. 2 trilyon liralık bir paranın hayatın olağan akışı değildir bir avukata avukatlık ücreti olarak verilmesi. Bizler hayatın olağan akışıyla ilgili maddi gerçeği arıyoruz burada. Elektrikler kesikti, lambalar kısıktı, taksi durağında bilmem ne oldu, bunlar hikâye ve çok üzülerek ifade etmek istiyorum ki sanık buradaki savunmasında suçu reddetmiyor, toplanan delilleri reddediyor, bu delillerin toplanma usulüne saldırıyor, maddi gerçek başka ama, maddi gerçek ortada, onlara ilişkin hiçbir savunma cümlecığı yok burada, ben göremedim. Elektrikler kesilmiş, elektrikler kısılmış, taksi durağında bilmem ne olmuş. Niye suçüstü yapmamışlar? Orada bir ihmal varsa, kamu ajanı görevini gereği gibi yapmamışsa o başka bir şey. Atılı suçlamaya ne

söylüyorsunuz? 206/2-a. Evet, 206/2-a'ya baktığınız zaman, tek tek vakıalara baktığınız zaman, dosya sizin önünüze geldiği zaman yerleşik içtihadınızdan niye döndünüz? Ben de soruyu böyle soruyorum. Neden? Çünkü çok net. Hasılat kirasında en önce Yargıtay bize şunu öğretti, bütün avukatlara: İhtarnameye bakın, süreye bakın, eğer ihtarname ya da süre hasılat kirasının süresinde değilse dava şartı gerçekleşmemiştir, dosyayı açmayın bile. O hâlde ihtarnameye bakıyorsunuz tutarsız vesaire vesaire vesaire. İlginç olan şey, bugüne kadar Türkiye'nin tarihinde ilk defa bir şirkete kendi tüzüğünde olmamasına rağmen, fuarcılık yapma yetkisi olmamasına rağmen sırf ihtiyaç iddiası güçlendirilsin diye sahte fuarcılık belgesi düzenlenip veriliyor. O da ne hikmetse Yargıtayın tam karar aşamasında. Hadi buradan bari diyolar bu kılıfa oturtalım.

Uzatmaya gerek görmüyorum Sayın Başkanım, çok fazla da zamanınızı almak istemiyorum. Vakıaların ilk başladığı, tahliye sürecinin ilk başladığı andan itibaren bir akçalı zincir de süreci takip ediyor. O akçalı zincir Yargıtayda geliyor ve final oluyor. Benim asıl ilgimi çeken başka bir şey daha var: Bu mesleğin içerisinde ömrümün uzun bir kısmını geçirdim, bugüne kadar bu meslekte birçok kamu ajanını savundum; bakan, müsteşar, müsteşar yardımcısı, genel müdür falan filan. Haklarında böyle akçalı iddia olanların tamamı iddiayla birlikte açığa alınmışlardır. Dünyanın en elit ve en ayrıcalıklı sanığı da bu davada, rüşvet vermekten sanık ama hâlâ dünyanın en büyük Ticaret Odası Başkanı. Bunu yüce heyetinizin takdirine sunuyorum. Vakıalar çok net, olaylar çok sabit, müvekkil bu olaydan dolayı tarihin en büyük zararına uğramış, 1 milyar dolara satış pazarlığı yapmakta olduğu şirketini şu anda hayatta tutabilmek, ayakta tutabilmek uğraşı içerisinde. Daha büyük zarar nasıl olabilir? Aynı şekilde bu davayla birlikte bütün fuarcılık firmalarına, bütün müşterilere faks göndererek, yazılı talimatlar göndererek "Biz onu tahliye ettik, biz onu tahliye ediyoruz, aman sakın onunla sözleşme yapmayınız." diye tehditler savurmuşlardır. Birçok fuarı kaybettik, Auto Show Fuarı bizden gitti, Boat Show gitti, gitti, gitti. Bunların hepsi büyük akçalı maliyetler. İşte, en son Savunma Sanayi Fuarı sırf tahliye olabiliriz gerekçesiyle elimizden gidiyor. Şimdi, böyle bir hukuksuzluğa Sayın Yüce Divan heyeti, işte, 206/2-a'daki delilleri şöyledir böyledir diye göz yumacak mı? Bunu yüce heyetinizin en ince ayrıntısına kadar takdir edeceğine eminim.

Detaylara girmeyeceğim çünkü zaten iddia makamı bu konuda muhtemelen kendileri yasal gerekçelerini de ortaya koyarak sizlere bu konudaki talepleri sunacaklardır. Ben -mükerrer olmasın- zamanınızı almak istemiyorum. Bu hususta sanık, atılı suçlamayı hiçbir tereddüde yer bırakmayacak şekilde işlemiştir.

Takdir yüce heyetinizindir efendim.

Saygılar sunarım."

E- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Esas Hakkındaki Görüşü

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, 25.9.2012 günlü duruşmada özetlediği, yazılı mütalaasında; iddia, sanık savunmalarının özetleri ve rüşvet suçuna ilişkin açıklamalara yer verildikten sonra delillerin değerlendirmesi başlığı altında sırasıyla;

- Genel değerlendirme,
- Adalet Müfettişince yapılan işlemlerin hukukiliğinin değerlendirilmesi,
- Tanık beyanlarının değerlendirilmesi,
- Sanıkların eylemlerinin ayrı ayrı değerlendirilmesi,

yapılmış ve en son olarak her bir sanık hakkında istenen sevk maddelerine yer verilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının esas hakkındaki mütalaasında özetle;

- Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinde görülen E.2005/1423 sayılı dosyanın İDTM A.Ş. lehine karara bağlanması ve dosyanın temyiz edilmesi üzerine, İDTM A.Ş. Başkanvekili olan Murat YALÇINTAŞ'ın aynı şirketin vekili Av. Süleyman BALCI ve şirketin finans müdürü olan Resul DALKIRAN'ın Yargıtay 6.Hukuk Dairesinde yapılan temyiz incelemesinin lehlerine sonuçlanması için hukuk dışı yollarla girişimlerde bulunmaları sonucunda, sanıklar (...) ve Murat AKBAŞ aracılığı ile suç tarihi itibarıyla Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde sözleşmeli memur olarak görev yapan sanık Hüseyin UYSAL'a ulaştıkları,

- Sanık Hüseyin UYSAL'ın, Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN'ı Ankara'da avukatlık yapan Necdet OKCU'yla tanıştırdığı,

- Sanık Necdet OKCU'nun bu sanıklara sanık Hasan ERDOĞAN ile şahsi münasebetinin ve samimiyetinin olduğunu söyleyerek söz konusu davanın kendi lehlerine sonuçlanması için sanık Hasan ERDOĞAN'la görüşebileceğini söyleyerek rüşvet verme suçuna yönelik iradesini ortaya koyduğu,

- Daha sonra sanık Necdet OKCU'nun sanık Hasan ERDOĞAN'la görüşerek karşı tarafın teklifini sunduğu, sanık Hasan ERDOĞAN'ın bu teklifi kabul ederek "*rüşvet sözleşmesinin*" tamamlandığı,

- Rüşvet veren tarafın söz verdiği parayı, 10.11.2008 tarihinde sanık Necdet OKCU aracılığı ile sanık Hasan ERDOĞAN'a ulaştırdığı ve söz konusu tahliye davasının sanıkların istediği yönde 18.11.2008 tarihinde onandığı ve böylece rüşvet suçunun oluştuğu,

- İDTM A.Ş.'nin davacı olarak, CNR A.Ş. aleyhine açtığı ve konuları tamamen aynı olan Bakırköy 4. Sulh Hukuk Mahkemesinin E.2005/1175, K.2008/433, Bakırköy 5. Sulh Hukuk Mahkemesinin E.2006/47, K.2008/565 ve Bakırköy 3. Sulh Hukuk Mahkemesinin E.2005/1563, K.2009/2241 sayılı kararları ile bu tahliye davalarının tamamının reddine hükmedilmesi ve temyiz üzerine de Yargıtay 6. Hukuk Dairesince bu kararların tamamının onanmasına karar verilmesi karşısında, rüşvet verme suçuna iştirak eden sanıkların bu davanın da aynı şekilde kendi aleyhlerine sonuçlanacağını bildikleri için, Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin emsal kararlarına aykırı olan tahliye kararının onanması yönünde girişimlerde bulunmak ve bu bağlamda rüşvet ilişkisi içine girmek zorunda kaldıkları,

- Rüşvet verme suçuna iştirak eden sanıkların rüşvet sözleşmesini “*yapılmaması gereken işi yaptırmak*” amacı ile yaptıkları, onanmasını istedikleri kararın Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin emsal kararlarına aykırı olduğu gibi kendilerinin taraf olduğu diğer tahliye davalarına yönelik olarak verilen kararlara da tamamen ters bir karar olduğu,

- Rüşvet alma suçunu işleyen sanık Hasan ERDOĞAN'ın, görev alanına giren ve yapılmaması gereken bir işlemi, görevinin gereğine aykırı olarak yapmak için, rüşvet sözleşmesi içine girdiği ve bu sözleşmeye uygun şekilde menfaati alarak yapmaması gereken işi yaptığı,

- Sanık Murat YALÇINTAŞ'ın emir ve direktifleri doğrultusunda, sanık Hasan ERDOĞAN ile rüşvet anlaşması yapıldıktan sonra, rüşvet anlaşması gereği sanık Hasan ERDOĞAN'a verilmesi gereken maddi menfaatin kaynağını bulma yolunun araştırıldığı,

- Ticari tüzel kişi niteliğinde olan İDTM A.Ş.'nin bütün defter, belge ve harcamalarının kayıt ve kontrol altına bulunmasından dolayı, rüşvet verilecek paranın hileli bir şekilde başka bir kalemde harcanmış gibi gösterilerek çıkarılmasının kararlaştırıldığı,

- İDTM A.Ş.'nin avukatlığını yapan İstanbul Barosu avukatlarından Süleyman BALCI ve Abdullah PEHLİVAN'a ücreti vekalet borçları bulunduğundan, bu avukatlara ödeme yapılmasına yönelik yönetim kurulu kararı çıkarılacak ve bu kararda bazı kalemlerde fazla ödeme yapılarak avukatların bilgisi ve izni dâhilinde fazladan çıkarılan bu para avukatlardan alınarak sanık Hasan ERDOĞAN'a verilmesi planının yapıldığı,

- Bu plan çerçevesinde, İDTM A.Ş. Yönetim Kurulunun 14.11.2008 tarihinde toplanarak, 23 no'lu kararıyla avukatlar Süleyman BALCI ve Abdullah PEHLİVAN'a toplam 1.253.144 TL ücreti vekalet ödenmesine karar verildiği ancak, Yönetim Kurulu üyelerinin tamamının suça konu kararın rüşvete dayanak olarak verildiğini bilmedikleri,

- İDTM A.Ş. Yönetim Kurulunun almış olduğu 14.11.2008 tarihli kararı ile kendilerine ödenmesine karar verilen ücreti vekâlet parasının bir kısmının rüşvet parasının

kaynağı olduğunu bilerek kabul eden ve daha sonra da bu paranın yaklaşık 400.000 TL'lik kısmının rüşvet parası olarak sanık Hasan ERDOĞAN'a ödenmesine aracılık eden sanıklar Süleyman BALCI ile Abdullah PEHLİVAN'ın rüşvet verme suçuna bu şekilde iştirak ettiklerinin ortaya çıktığı,

- Sanıkların iletişimin tespitine düşen telefon konuşmalarında bazen açık bazen de şifreli şekilde söyledikleri ve rüşvet verme suçunu işlediklerini gösteren sözlerini hayatın olağan akışına uygun şekilde açıklayamadıkları,

- İDTM A.Ş ile CNR A.Ş. arasında Bakırköy mahkemelerinde devam eden tahliye davaları ile ilgili olarak, davaya bakan hâkimler hakkında birçok şikayetin ve ihbarın yapılması üzerine, Adalet Bakanınca rüşvet konusu olayın incelenip soruşturulması için Olur verildiği,

- Söz konusu Olur'un kişi bazında değil olay bazında verildiği hususunun, söz konusu inceleme, araştırma ve soruşturmayı yapan ve Yüce Divanın 23.2.2012 günlü duruşmasında tanık olarak dinlenen Adalet Başmüfettişi Halit KIVRIL tarafından da teyit edildiği,

- Suça konu soruşturma yürütülürken toplanan delil ve belgelerden davanın temyiz aşamasında onanması yönünde İDTM A.Ş. yetkililerinin hukuk dışı girişimlerde bulunarak bu kapsamda bir takım görüşmeler yaptıkları ve davanın temyiz aşamasında görevli bir hâkime rüşvet vererek olayı çözmek istediklerinin anlaşılması üzerine soruşturmanın bir ayağının Ankara'ya kaydırıldığı,

- Adalet müfettişinin, suç konusu olayı soruştururken rüşveti kimlerin alacağını bilmediği ve bunu anlamaya çalıştığı,

- Rüşvet konusu olayın soruşturulmasının asıl hedefinde rüşvet alacak olan hâkim veya hâkimlerin belirlenmesi olduğundan, bu olayı Adalet Müfettişlerinin soruşturmasında ve delil toplamasında hukuka aykırı bir husus bulunmadığı,

- Rüşvet suçu iki taraflı işlenen suçlardan olduğundan, rüşvet alanları tespit etmek amacı ile rüşvet verenler üzerinden de delil toplanabileceği,

- Suç konusu olayın Yargıtay kısmında rüşvetin verileceği taraflar arasında konuşulmakla birlikte, bu rüşvetin hangi hâkime veya hâkimlere verileceği hususunun kesin olarak belli olmadığı, rüşvet alacak olan hâkimin; dava dosyasını inceleyecek olan Yargıtay tetkik hâkimi olabileceği gibi, bir başka hâkim de olabileceği, bu nedenle Adalet Başmüfettişince dinlemeye ve teknik takibe devam edilerek suç konusu olayın ortaya çıkarıldığı,

- Adalet müfettişinin, suç konusu olayı soruşturmasında her hangi bir usulsüzlük veya yetki aşımının bulunmadığı,

- Soruşturma kapsamında alınan tüm iletişimin tespiti ve teknik takip kararlarının 5271 sayılı Kanun'un 135 ve devamı maddelerine uygun şekilde, yetkili ve görevli mahkemelerden alındığı,

- 2802 sayılı Kanun'un 86. maddesinde, hâkim ve savcı statüsünde bulunmayan kişilerin hâkim ve savcıların suçlarına iştirak etmeleri durumunda bu kişilerin de aynı soruşturma ve kovuşturma mercilerine tabi olduklarının ifade edildiği,

- 2802 sayılı Kanun'un 101. maddesinde Adalet müfettişlerinin lüzum gördükleri kimseleri yeminle dinleyebilecekleri, gerektiğinde istinabe yoluna başvurabilecekleri ve soruşturmanın zorunlu kıldığı hâllerde arama yapabilecekleri, sübut delillerini, gereken bilgileri bütün daire ve kuruluşlardan doğrudan doğruya toplayabilecekleri hükmüne yer verildiği,

- Söz konusu maddede Adalet müfettişlerinin tanık dinleme, istinabe yoluna başvurabilme ve arama yapabilme yetkilerinden söz edildiği, söz konusu hükmün Adalet müfettişinin bunlar dışında başkaca bir soruşturma işlemi yapamayacağı anlamına gelmediği gibi, 2802 sayılı Kanun'un diğer maddelerinde de bu yolda yasaklayıcı bir hüküm bulunmadığı,

- Adalet müfettişlerinin kendilerine tevdi olunan adli soruşturmalarda C. Savcısının tüm hak ve yetkilerine sahip olduğu, bu bağlamda Adalet müfettişlerinin 5271 sayılı Kanun'da öngörülen iletişimin denetlenmesi tedbiri ile teknik takip konusunda yetkili hâkimden karar talep etme yetkisinin bulunduğu açık olduğu,

- 24.1.2007 gün ve 26413 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Yönetmeliği'nin 98. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (ç) bendinde yer alan "*haberleşmenin tespiti, denetlenmesi ve dinlenmesi gibi delil toplama*" ibaresinin iptali ve yürütmesinin durdurulması istemiyle açılan davada verilen yürütmenin durdurulması kararının, dava konusu idari işlemin uygulanmasını durduran, başka bir deyimle onun icrailik niteliğini askıya alan ve söz konusu işlemin tesisinden önceki hukuki durumun geri gelmesini sağlayan geçici nitelikteki bir karar olduğu,

- Söz konusu davanın esası hakkında verilen iptal kararının ise temyiz edildiğini ve henüz karara bağlanmaması nedeniyle üçüncü kişiler açısından iptal kararının etki ve gücünde olduğunu kabule imkân bulunmadığı,

- Yüce Divan yargılamasına konu suçun işlendiği iddia edildiği tarihten sonra verilen yürütmenin durdurulması kararının davaya taraf olmayan kişiler açısından etkili

olmadığı, bu nedenle suçun işlendiği iddia edildiği tarihte müfettişlerin, hâkim ve savcılarla ilgili bir suç soruşturması kapsamında iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınmasını isteme yetkilerinin bulunduğu kabulü gerektiği,

- Adalet Müfettişlerinin soruşturma sırasında farklı yerlerde bulunan sulh ceza mahkemelerinden iletişimin denetlenmesi ve teknik takip kararları almasında hukuka aykırı bir durumun bulunmadığı, kaldı ki 5271 sayılı Kanun'un 20. maddesinin (1) numaralı fıkrasında yer alan “*Yetkili olmayan hakim veya mahkemece yapılan işlemler, sadece yetkisizlik nedeniyle hükümsüz sayılmaz.*” biçimindeki hüküm ile 21. maddesinin (1) numaralı fıkrasında yer alan “*Bir hakim veya mahkeme, yetkili olmasa bile gecikmesinde sakınca bulunan hallerde, yargı çevresi içinde gerekli işlemleri yapar.*” şeklindeki hüküm bir bütün olarak dikkate alındığında, Adalet müfettişinin görev yaptığı yerlerdeki sulh ceza mahkemelerinden talep ederek aldığı kararların, elde edilen delillere ilişkin olarak, hukuksal açıdan bir sorun oluşturmadığı,

- Adalet Müfettişince Bakırköy hâkimleri hakkında rüşvet verilmesi iddiasına ilişkin olarak yapılan soruşturma sırasında alınan iletişimin denetlenmesi tedbiri kararlarının uygulanması aşamasında, daha önceden yasal olarak soruşturma izni alınan ikinci olayla ilgili deliller ortaya çıktığından yeni delillerden yola çıkılarak ikinci bir olayın soruşturulmasına başlandığı,

- İkinci olayın delillerinin birinci olayın soruşturulması sırasında ortaya çıkması bu delilleri “*tesadüfi delil*” kapsamına sokmayacağı, Adalet müfettişinin ikinci olayı da soruşturma yetkisi bulunduğu ortaya çıkan bu delillere dayanarak daha önceden başlatmış olduğu soruşturmaya devam ederek ikinci olaya karışan ve bu suça iştirak eden sanıkları da tespit etmesinin gayet doğal ve yapılması gereken bir işlem olduğu,

- Adalet Müfettişinin aynı olayla bağlantılı ikinci bir olayı tespit etmesi üzerine daha önceden kendisine verilen soruşturma izninin bu olayı da kapsamı sebebi ile ikinci olayı soruşturmaya devam etmesinin ve delilleri toplamaya başlamasının yetkisi ve görevi kapsamında olduğu,

- Adalet Bakanlığının vermiş olduğu “*soruşturma izni*”nin kişi bazında değil de olay bazında verilmesi nedeniyle, iznin soruşturmaya konu “*tahliye davalarında rüşvet alımı*” ile ilgili olan ikinci olayı da kapsadığı,

- Adalet Müfettişince yapılan inceleme, araştırma ve soruşturmanın kapsamı içinde yeni ortaya çıkan bulguların farklı bir eylem olarak da değerlendirilemeyeceği, Adalet Müfettişi açısından soruşturmanın aynı dosya kapsamında değerlendirilebilecek bir eylem olduğu, Adalet Müfettişinin aldığı yetki çerçevesinde rüşvetin hangi hâkime verileceğini araştırma yetkisinin bulunduğu,

- Olay yerinde adli soruşturma ile görevli olan emniyet görevlilerinin ellerinde olmayan sebeplerle kayda alamadıkları hususları olay yeri görgü tanığı olarak tutanağa bağlamasına hiçbir yasal engelin bulunmadığı,

- Bu tutanağı tutan ve olay yerinde adli görevli olarak bulunan emniyet görevlilerinin tanık olarak ifadelerine başvurulmasının 5271 sayılı Kanun'un 164. ve 165. maddeleri uyarınca hukuki bir işlem olduğu, zira teknik araçlarla izlemeyi yapan, konuşmaları dinleyen, kayıt yapan kişilerin beş duyu organlarıyla şüpheli (veya sanığın) algıladıkları faaliyetlerinin tanığı olarak dinlenebilecekleri,

- Soruşturmayı yürüten ve Yüce Divanda tanık olarak dinlenen emniyet görevlilerinin daha önceden vermiş olduğu beyanlarını aynen tekrar ettikleri ve söz konusu tanıkların beyanlarının birbiri ile örtüşükleri,

- Suç konusu olayın esasına yönelik olarak tanıklıkta bulunan ve teknik takip ile görevli olan tanıkların beyanlarının birbiri ile örtüşükü gibi 5271 sayılı Kanun'un 135. maddesi çerçevesinde yasal yolla elde edilen telefon dinleme kayıtları ile 5271 sayılı Kanun'un 140. maddesi çerçevesinde elde edilen teknik takip sonucu elde edilen görüntülerin de karşılaştırılması neticesinde olayın tanıkların beyanlarında belirttiği şekilde gerçekleştiğinin ortaya çıktığı,

- Yargılama sırasında dinlenen tanık beyanları ile diğer deliller karşılaştırıldığında tanıkların beyanları ile diğer delillerin örtüşükü ve suç konusu rüşvet olayının açık bir şekilde gerçekleştiğinin sübuta erdiği,

ifade edilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, yukarıda anlatılan ve izah olunan sebeplere, dosyada bulunan mevcut delil durumuna, dinlenen tanık beyanlarına, mahkeme kararlarına dayanılarak elde edilen iletişimin dinlenilmesine ve denetlenmesine ilişkin kayıt ve tutanaklara, teknik takip sonucu elde edilen kayıt, görüntü ve tutanaklara göre;

- Sanıklar Abdullah ÇINAR, İlhan PARSEKER, Orkun Osman BİLGİVAR, Yavuz ÇAY, İlhan BALCI ve Serkan TİGLİOĞLU'nun, üzerlerine atılı "rüşvet vermek" suçuna iştirak ettiklerine dair cezalandırılmalarını gerektirir nitelikte kesin ve inandırıcı deliller elde edilemediğinden ayrı ayrı beraatlarına,

- Sanık Hasan ERDOĞAN'ın üzerine atılı "rüşvet almak" suçunu işlediği sübuta erdiğinden, eylemine uyan 5237 sayılı TCK'nın 252/2. maddesi delaletiyle, aynı Kanun'un 252/1, 252/7, 53/1-2-3-5. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına,

- Sanık Necdet OKCU'nun üzerine atılı "rüşvet vermek" suçunu işlediği sübuta erdiğinden, eylemine uyan 5237 sayılı TCK'nın 252/1, 53/1-2-3. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına,

- Sanık Hüseyin UYSAL'ın üzerine atılı "rüşvet vermek" suçunu işlediği sübuta erdiğinden, eylemine uyan 5237 sayılı TCK'nın 252/1, 53/1-2-3. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına,

- Sanık Murat YALÇINTAŞ'ın üzerine atılı "rüşvet vermek" suçunu işlediği sübuta erdiğinden, eylemine uyan 5237 sayılı TCK'nın 252/1, 53/1-2-3. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına,

- Sanık Süleyman BALCI'nın üzerine atılı "rüşvet vermek" suçunu işlediği sübuta erdiğinden, eylemine uyan 5237 sayılı TCK'nın 252/1, 53/1-2-3. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına,

- Sanık Abdullah PEHLİVAN'ın üzerine atılı "rüşvet vermek" suçuna ferî şekilde iştirak ettiği sübuta erdiğinden, eylemine uyan 5237 sayılı TCK'nın 39/2-c. maddesi delaletiyle aynı Kanun'un 252/1, 39/1, 53/1-2-3. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına,

- Sanık Resul DALKIRAN'ın üzerine atılı "rüşvet vermek" suçunu işlediği sübuta erdiğinden, eylemine uyan 5237 sayılı TCK'nın 252/1, 53/1-2-3. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına,

- Sanık Çamur Ali KOPUZ'un üzerine atılı "rüşvet vermek" suçunu işlediği sübuta erdiğinden, eylemine uyan 5237 sayılı TCK'nın 252/1, 53/1-2-3. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına,

- Sanık (...)’in üzerine atılı "rüşvet vermek" suçundan eylemine uyan 5237 sayılı TCK'nın 252/3. maddesi delaletiyle, aynı Kanun'un 252/1, 53/1-2-3. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına,

- Sanık Murat Akbaş'ın üzerine atılı "rüşvet vermek" suçundan eylemine uyan, 5237 sayılı TCK'nın 252/3. maddesi delaletiyle, aynı Kanun'un 252/1, 53/1-2-3. maddeleri uyarınca cezalandırılmasına,
karar verilmesini talep etmiştir.

F- Sanıklar ve Müdafilerinin Esas Hakkındaki Savunmaları

1- Hasan ERDOĞAN ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın 14.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında, önceki savunmalarına ek olarak, özetle;

- İhtiyaca dayalı tahliye davalarında emsal kararı olmayacağını, ihtiyaç davasının farklı bir şey olduğunu, belli, elle tutulan maddi bir şey olmadığını, birisinde kanıtlanıp diğerinde kanıtlanamayabileceğini, birisinde ihtiyacın gerekli görülüp, birisinde gerekli görülemeyebileceğini,

- Teftiş Kurulu Yönetmeliğinin 98/1-ç maddesinde Adalet müfettişlerine her ne kadar hâkim ve savcı sınıfından olan kişiler için inceleme ve soruşturma yetkisi verilmiş ise de bu durumun hukuka aykırı olduğunu, zira kanunlarla verilmeyen yetkinin yönetmelikle verilemeyeceğini,

- Adalet müfettişinin yetkisi olmadığı hâlde 10.11.2008 tarihli ses ve görüntü kaydı alınması, teknik araçla izlenmesi kararını aldığını, bu kararın saati el yazısıyla tahrifatlı olarak “*saat 19.00*” yazıldığını, faks saatinin ise 21.49, ikinci sayfada 22.52 olarak yazıldığını, alınan bu kararın Kaçakçılık Daire Başkanlığına faksla 21.49’da ulaştığı hâlde yani takibin yapıldığı iddia edilen saatlerde polislerin ellerinde henüz takip kararı olmadan güya takip yaptıklarını ve bir gün sonra 11.11.2008 tarihinde saat 10.30’da Kaçakçılık Daire Başkanlığında tutanak düzenlendiğini,

- İddia makamının mütalaasının 48. sayfasında emniyet görevlilerince yapılan takibin teknik takip niteliği taşımadığının kabul edildiğini ancak, iddia makamını bu takibi fiziki takip olarak değerlendirdiğini, oysa bu görüşe katılmanın mümkün olmadığını, zira kanuna aykırı olarak yapılan teknik takibin yok hükmünde olması durumunda fiziki takipten de söz edilemeyeceğini, fiziki takipten söz edebilmek için takip edilen kişilerin yakalanıp kimliklerinin tespit yapılmasının, ne alınıp verildiğinin tespit edilmesinin, o nesneye derhâl el konulmasının yani suçüstü hükümlerinin uygulanması gerektiğini,

- Üçüncü kişilerin cep telefonu sinyal bilgilerinin şahsını ilgilendirmediğini ve bu şekilde ihtimaller üzerinden suç işlendiği sonucuna varılamayacağını, bir baz istasyonunun kapsama alanının 2 kilometre civarında olduğunun teknik bir veri olduğunu,

- 14.10.2009 tarihinde yapıldığı iddia edilen ortam dinlemesine ilişkin CD kayıtlarının hukuki delil niteliğinin bulunmadığını, hakkında alınmış bir karar olmadığından başka bir şahsın dinlenmesi suretiyle kanuna karşı hile yoluna başvurulduğunu, öte yandan ortam dinlemesine ilişkin CD kayıtlarının farklı çözümleri sonucunda farklı metinlerinin elde edildiğini, Yüce Divan olarak gönderdiğiniz çözüm sonucunda da çok farklı bir metin geldiğini, esasen kendi içinde bütünlük arz etmeyen bu çözümlerin delil niteliği taşımadığını,

- Yargıtay üyelerinin huzurda vermiş oldukları ifadelerinde savunmasını aynen doğruladıklarını, özellikle de müzakerede kendilerini hiçbir şekilde telkin ve yönlendirmesinin olmadığını, sırası geldiğinde dosyanın müzakeresinin yapıldığını, kendi vicdani kanaatlerine ve delil durumuna göre oylarını kullandıklarını ifade ettiklerini, keza huzurda dinlenen Tetkik Hâkimi Bayram TEMİZ'in de dava dosyasının içeriğini ve müzakerede cereyan eden hususları ayrıntılı bir şekilde ortaya koyduğunu, kendisini hiçbir şekilde yönlendirmediğini ve etkilemediğini açıkça beyan ettiğini, hatta kendisini dosyada her ne varsa her şeyi heyette anlatması gerektiği şeklinde uyardığını söylediğini,

- Takiple görevli polislerin olayda taraf durumuna geldiklerini, bu nedenle tanık olarak dinlenemeyeceklerini, düzenledikleri tutanağın da yok hükmünde olması nedeniyle polislerin ifadelerine değer verileyeceğini,

- Polis memurlarının olayın hemen akabinde Yargıtaydaki muhakkike verdikleri beyanlarında “*Şimdi görsek o kişiyi tanıyamayız.*” demelerine rağmen olaydan dört sene geçtikten sonra kendisini otururken yüzüne dahi bakmadan burada “*Tanıdım.*” demelerinin inandırıcı olmadığını, üstelik kendi beyanlarına göre zifirî karanlık bir ortamda sadece bir iki dakika gördüklerini ifade ettikleri kişiyi “*Şimdi tanıdım.*” demelerine yüksek mahkemenin itibar etmeyeceğine yürekten inandığını,

- Polis memurlarının soruşturma ve kovuşturma aşamalarda verdikleri ifadelerin birbirleriyle çelişkili olduklarını, bu nedenle çelişkili olan bu beyanlara itibar edilemeyeceğini,

- Olayda tesadüfi delilin olmadığını, hakkında son soruşturmanın açılmasına ilişkin kararda tesadüfi delile dayanılmış ise de olayda tesadüfi delilden bahsedilemeyeceğini, iddia makamının da mütalaasında tesadüfi delilin olmadığını kabul ettiğini, zira soruşturma ve iletişimin tespitinin bizatihi işlendiği iddia olunan rüşvet suçuyla ilgili olduğunu, ortada işlenmiş başka bir suçun olmadığını, elde edildiği iddia edilen delilin de aynı suça ait olduğunu,

- İddia makamının esas hakkındaki mütalaasının 28. ve sonraki sayfalarında Bakırköy hâkimlerinin suçuna iştiraktan söz edildiğini, oysa Bakırköy hâkimleri hakkında Adalet Müfettişi tarafından yapılan inceleme sonucunda soruşturma yapılmasına yer olmadığına karar verilerek evrakın işlemde kaldırıldığını, bu durumda suç olmayan bir konuda suça iştiraktan söz edilemeyeceğini,

- İddia makamının mütalaasının 47. sayfasında Adalet Müfettişince yapılan işlemlerin geçerli kılınması amacıyla rüşvet alan kişinin kimliğinin 10.11.2008 tarihinde önce bilinmediğini ancak, 10.11.2008 tarihinde belirlendiğinin ifade edildiğini, mütalaanın 143. sayfasında ise rüşvet suçunun esaslı unsuru olan anlaşmayı ortaya koymak için bu defa

iddia makamının 10.11.2008 tarihine kadar kimliği belirsiz kişiyi 2008 yılı kasım ayı başında kimliği belirli bir kişi hâline getirdiğini ve “*Falancayla rüşvet anlaşması yaptı.*” dediğini, 10.11.2008 tarihine kadar kimliği belirsiz olan bir kişinin nasıl olur da 2008 yılı kasım ayı başında kimliği belirli hâle getirildiğini anlamamanın mümkün olmadığını, iddia makamının rüşvet sözleşmesinin kiminle, nerede ve ne zaman yapıldığını açıklamak ve bunu kanıtlamak zorunda olduğunu,

- Esas hakkındaki mütalaanın 62. ve 74. sayfalarında, sanık Süleyman BALCI'nın diğer sanık Murat YALÇINTAŞ'ın bilgisi dâhilinde rüşvet anlaşmasını bizzat kendisiyle yaptığının ileri sürülmesine karşın buna dair en ufak bir delilin ortaya konmadığını, esasen anlaşma yapıldığı iddia olunan Av. Süleyman BALCI'yı tanımadığını, bu kişiyi Yüce Divan yargılaması sırasında gördüğünü,

- Mütalaanın 64. sayfasında iddia edildiği gibi fuarcılık belgesi alınması konusunda kimseye tavsiyede bulunmadığını, söz konusu belgenin 5 Kasım'da TOBB'dan alındığını ve 6 Kasımda kaleme bırakıldığını,

- Adalet müfettişinin huzurda verdiği ifadede, polis memurlarının kendisine verdiği bilgi sonucunda raporunda rüşvet parasının miktarının 250,000 TL olduğunu ifade ettiğini, kolluk görevlisi Deniz ÖZKOÇAK ise huzurdaki ifadesinde “*Vicdanen 200.000 lira diyebilirim*” dediğini, iddia makamının ise mütalaasının 62. sayfasında, Süleyman BALCI'ya atfen yapıldığı iddia olunan rüşvet anlaşmasına istinaden para miktarının yaklaşık 400.000 TL olarak ileri sürüldüğünü, tüm bunların iddianın gayriciddiliğini gösterdiğini,

- Kamu görevlisinin rüşvete konu işi tek başına yapmaya hukuken yetkili olması gerektiğini, oysa Daire Başkanı olarak temyiz incelemesine konu dosyayı taraflardan biri lehine diğeri aleyhine tek başına sonuçlandırma gibi bir yetkisinin bulunmadığını,

beyan etmiştir.

Sanık Müdafinin 14.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında özetle;

- Yazılı olarak sunduğu savunmasını aynen tekrarladığını, daha evvel yaptığı yazılı ve sözlü savunmalarını da kamusal savunma bağlamında aynen tekrarladığını,

- İddianame yerine geçen belgedeki bulguların tamamına yakınının Adalet Başmüfettişinin 2008/3052 sayılı soruşturma kapsamında yaptığı yetkisiz işlem ve kararları dayanması nedeniyle bu bulguların yargılamada delil olarak kullanılamayacağını,

- Mahkemenin bu bulguları dava dosyasının kapsamından çıkarması gerektiğini,
- Sanığın sorgusunun yargılanan fiile (olguya) göre yapılması gerektiğini, kamu davasında yargılanan fiilin iddianamede gösterilmesi gerektiğini, iddianamede delillerin gösterilmesi gerektiğini ve sorgunun da bu delillere göre yapılmasının zorunlu olduğunu,
- Mahkemenin yargılama konusu olan fiili tespit edip bunu sanığa bildirmesi ve dosyada sanığa isnat olunan fiil dışındaki delillerin dosyadan çıkarılması gerektiğini ve mahkemece bunun sanığın sorgusundan önce yapılması gerektiğini,
- Bu tür bir işlem yapılmadan sanığın sorgusunun yapılması durumunda sorgunun usulsüz olacağını,
- Türk hukuk sisteminde yargısal faaliyetin meşru araçlarla yapılması gerektiğini, Anayasa'nın 38. maddesinin altıncı fıkrası ve 5271 sayılı Kanun'un 217. maddesinin (2) numaralı fıkrasının da bu hükmü amir olduğunu,
- Yetkinin işlemin olmazsa olmaz koşulu olduğunu, yetkisiz işlemlerle elde edilen delillerin her zaman hukuka aykırı deliller olduğunu ve yetkisiz işlem veya yetkinin aşılması suretiyle yapılan işlemin yok hükmünde olduğunu,
- Ceza hukukunda delil ve bulgunun farklı kavramlar olduğunu, delilin yargılana fiili temsil eden ispat aracı olmasına karşın; bulgunun iddia konusu fiili temsil etmeyen her türlü araç anlamına geldiğini,
- Delil yasaklarının ya da delilin uzak etkisi ilkesi uyarınca hukuka aykırı elde edilen kovuşturmada kabulü, takdiri ve karara esas alınmasının mümkün olmadığını,
- 5271 sayılı Kanun'un 206. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinde kovuşturmanın başında hukuka aykırı yolla elde edilen delilin reddedileceğinin kurala bağlandığını,
- Mahkemenin istem üzerine bir delilin hukuka aykırı olup olmadığının tespitini ve bu istemin karara bağlanmasını erteleyemeyeceğini,
- Anayasa'nın 12. maddesinin birinci fıkrası maddesi bağlamında, kişinin iletişim/haberleşme özgürlüğünün kısıtlanmasının, bireysel ve kişisel olmasının iki sonucu olduğunu, birincisinin 5271 sayılı Kanun'un 135. maddesinin (6) numaralı fıkrasına göre verilen hâkim kararıyla kısıtlamanın, salt hakkında karar verilen kişiyle (şüpheli, sanık) sınırlı ve onun hakkında hukuki sonuç doğurabilmesi olduğunu, ikincisinin ise, 5271 sayılı Kanun'un 135. maddesinin (6) numaralı fıkrası göre katalog suçlar dışı suçlarla ve şüpheli veya sanık dışındaki kişilerle ilgili karar verme yasağı olduğunu,

- Bir kişi hakkında 5271 sayılı Kanun 135. maddesinin (6) numaralı fıkrasına göre alınan kararın, bu kişiyle görüşen ve hakkında karar alınmayan diğer kişinin haberleşme özgürlüğünün kısıtlanması aracı olarak kullanılırsa, burada hukuka aykırı yolla elde edilen bir delilin söz konusu olacağını, hakkında dinleme kararı bulunmayan kişi, bu telefon görüşmesini ve içeriğini kabul etse bile bu kayıt ve beyanların, o kişinin aleyhine delil olarak kullanılmayacağını,

- 5271 sayılı Kanun 138. maddesinin (2) numaralı fıkrasında, dolaylı dinlenen kişinin, “*yapılmakta olan soruşturma ve kovuşturma ile ilgisi olmayan*” suçta konu olan beyanları, belirli ve sınırlı katalog suçlara ve unsurlarına konu eylem ve olgularla ilgili ise tesadüfen elde edilmiş delilden söz edilebileceğini, ancak dinlenen kişiyle ilgili işlem, Anayasa’ya ve 5271 sayılı Kanun’un ilgili kurallarına aykırı ise bu görüşmede dolaylı dinlenen kişinin beyanlarının 5271 sayılı Kanun 138. maddesinin (2). Numaralı fıkrası kapsamında tesadüfen elde edilen delil niteliğini taşımayacağını,

- 5271 sayılı Kanun 135. maddesine göre alınan kararın muhatabı olmayan/dolaylı dinlenen kişinin, yapılmakta olan soruşturma kapsamında olması veya olmamasının mümkün olduğunu, dolaylı dinlenen kişinin, dinlenen kişinin soruşturması kapsamındaki suçta ilişkin beyanda bulunmuşsa beyan tarihinde, soruşturma kapsamında olmamakla birlikte, soruşturma kapsamına alınması durumunda, soruşturma konusu suçun iştirak hâlinde faili veya çok faili suçun faili olduğunu, buna karşın dolaylı dinlenen kişinin 5271 sayılı Kanun 135. maddesinin (6) numaralı fıkrasına göre beyanının alındığı tarihte, karara konu soruşturma kapsamında kişi, yani şüpheli değilse, üçüncü kişi niteliğinde olması nedeniyle diğer kişinin suçta konu olsun veya olmasın söz konusu beyanının da soruşturma dışı üçüncü kişinin beyanı niteliğinde olduğunu,

- Tesadüfen delili elde eden yetkilinin, bunu derhal ilgili Cumhuriyet savcısına bildirmesi gerektiğini, aksi takdirde dinlemeye devam edilmesi sonucunda elde edilen delillerin hukuken yetkisizlik nedeniyle yok hükmünde olduğunu,

- Cumhuriyet savcısının, hukuka uygun davranması durumunda, soruşturmada, hakkında karar olmayan diğer kişinin (dolaylı dinlenen) suçta ilişkin beyanı yönünden kaybının ilk konuşmaya ait beyan olduğunu,

- 5271 sayılı Kanun 140. maddesinin (1) numaralı fıkrasına göre, ses veya görüntü kaydı alınabilmesi için, hakkında işlem yapılacak kişinin, şüpheli veya sanık olmasının zorunlu olduğunu,

- Adalet Müfettişinin soruşturma yetkisinin hâkim ve Cumhuriyet savcıları ile bunların suçlarına iştirak edenlerle sınırlı olduğunu,

- Adalet müfettişlerinin Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Tüzüğü'ne göre, birinci sınıf hâkimler dışındaki hâkim ve savcılar ve 6/C'de sayılan kişiler hakkında ceza soruşturması yapabileceğini,

- Somut olayda Adalet müfettişinin Bakırköy'ün ilgili hâkimleri hakkında bir soruşturma yapıp bitirdiğini, topladığı bulguları tesadüfen delil elde edilen kalıpla yetkili ve görevli Ankara Cumhuriyet Savcılığına göndermekle Adalet müfettişliğinin zaten kendisini yetkili görmediğinin açıkça anlaşıldığını, zira söz konusu raporda sadece davada sözü edilen tahliye kararını veren Bakırköy hâkimiyle ilgili "disiplin işlemi" yapılması önerisinin bulunduğunu, anılan Bakırköy hâkimi hakkında açılan ceza soruşturması olmadığı, anılan Bakırköy hâkiminin suçuna iştirak edenin bulunmadığı, soruşturma yetkisi kapsamında tespit edilmiş olan bir yargı mensubunun olmadığına ispatlandığını, bu durumda Adalet Başmüfettişlerinin ilgili Bakırköy hâkimiyle sınırlı soruşturma yetkisi kapsamındaki özel soruşturmada, yetkisiz olarak bu soruşturma dışındaki üçüncü kişilerle ilgili olarak, 13.3.2009 tarihine kadar işlem yaptıklarını,

- Tahliye kararının temyizi üzerine, dosyanın Yargıtay aşamasıyla ilgili üçüncü kişilerin gayrimeşru amaçlı bir arayış içinde olmaları durumunda, rüşvet verme fiilini işlediği izlenimini veren kişiler hakkındaki soruşturmanın genel hükümlere göre yürütülmesi gerektiğini, bu nedenle Adalet Başmüfettişinin üçüncü kişilerin rüşvet vermeye ilişkin fiillerini özel soruşturmaya takip yetkisi bulunmadığını,

- Böyle bir durumda Adalet müfettişinin durumu yetkili Cumhuriyet savcılığına bildirmesi ve Cumhuriyet savcısının da üçüncü kişilere atılı fiillerle ilgili yapacağı soruşturma sırasında, rüşvet alması olasılığı olan bir yargı mensubuna (adalet personeli, Cumhuriyet savcısı, tetkik hâkimi, Yargıtay Daire Üyesi ve Başkanı) ilişkin bir bilgiye ve bulguya ulaşması hâlinde bu yargı mensubu ile ilgili özel soruşturmayı yapmakla yetkili organa/makama durumu derhal bildirmekle (ihbarla) görevli olduğunu,

- Adalet müfettişinin Bakırköy hâkimleri hakkında soruşturmayı bitirdikten sonra elde ettiği delillere göre üçüncü kişiler hakkında soruşturma açamayacağını, bu nedenle mütalaadaki aksi görüşe itibar edilemeyeceğini, zira böyle bir durumda söz konusu soruşturmanın örneğin Anayasa'nın 148. maddesinde Yüce Divanda yargılanacak kişilerle ilgili olması durumunda bu kişilerin de Adalet müfettişince soruşturulmasının mümkün hâle gelebileceğini, oysa böyle bir yetkinin Adalet müfettişine verilmesinin mümkün olmadığını,

- Adalet Müfettişlerinin koruma tedbirleriyle ilgili yetkisinin 2802 sayılı Kanun'un 101. maddesi uyarınca "arama" ile sınırlı olduğu, maddede telekomünikasyon yoluyla iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirine karar verme bu hususta talepte bulunma yetkilerinin bulunmadığını,

- Kanunda olmayan yetkinin Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Yönetmeliği'ndeki hükümlerle verilemeyeceğini,

- Adalet Müfettişinin ilgili Bakırköy hâkimiyle iştirak ilişkisi iddiası olmayan üçüncü kişilerle ilgili olarak telekomünikasyon yoluyla iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirine karar verme ve bu hususta talepte bulunma yetkisi bulunmadığından, bu tedbirlere ilişkin Adalet müfettişlerinin kararlarının onaylanması ve doğrudan verilen mahkeme kararının da hukuka aykırı olduğunu,

- Hukuka aykırı olarak verilen kararlara dayalı olarak elde edilen kayıtların yok hükmünde olduğunu,

- Hukuka aykırı olarak uygulanan tedbirler sırasında elde edilen delillerin tesadüfen elde edilen delil olarak kabul edilemeyeceğini,

- Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Yönetmeliği'nin 98. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (ç) bendinde yetkisiz olarak sadece haberleşmenin tespiti ve dinlenmesine yer verildiğini, buna karşılık 5271 sayılı Kanun'un 140. maddesindeki teknik takiple izleme işlemine yer verilmediğini, maddedeki "gibi işlemler" gibi, "belirsiz/açık ve belli olmayan" sözlerle, anılan hükmün kapsamına 5271 sayılı Kanun'un 140. maddesindeki teknik takiple izleme işleminin konulamayacağını,

- 10.11.2008 tarihinde üç ayrı teknik takip işlemi yapılmış olduğu; ilk takibin Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN'ın İstanbul-Ankara Otobanına girişi ile başlayıp yanlarındaki poşeti Av. Necdet OKCU'ya teslim etmeleriyle sona erdiğini, ikinci takibin Av. Necdet OKCU ile Yavuz ÇAY'ın bürodan ayrılmasıyla başlayıp Koza Sokakta poşeti kimliği belirsiz kişiye teslim etmeleriyle son bulduğunu, üçüncü takibin ise polisin kimliği belirsiz kişiyi izlemesi olduğunu,

- Adalet Başmüfettişinin, soruşturmakla yetkili olduğu Bakırköy hâkimi dışındaki Süleyman BALCI, Resul DALKIRAN ve Necdet OKCU hakkında Anayasa'nın 20., 5271 sayılı Kanun'un 140., 2802 sayılı Kanun'un 101. maddesi hükümlerine göre, 5271 sayılı Kanun 140'taki işlemleri yapabilme, tabii ki, kolluğa yaptırabilme yetkisinin bulunmadığını, bu nedenle ilk iki takibin hukuka aykırı olduğunu, üçüncü takip bakımından ise polise verilmiş bir talimat dahi bulunmaması nedeniyle söz konusu takibin bu nedenle de hukuka aykırı olduğunu, esasen anılan tutanağı düzenleyen polislerden herhangi birisinin, özellikle Adalet Başmüfettişinin yetkisiz/fiili, yani keyfi kararı dışındaki bir kişiyi takip yetkisinin bulunmadığını, dolayısıyla anılan tutanakta yer alan üçüncü takibin bizzat tutanağa göre de keyfi ve hukuken yok hükmünde olduğunu,

- 11.11.2008 tarihli Teknik Araçlarla Takip Tutanağı'nda, Necdet OKCU adlı kişi hakkındaki ikinci teknik takip işleminin herhangi bir teknik araçla yapılmadığının anlaşıldığını, oysa 5271 sayılı Kanun 140. maddesinin (1) numaralı fıkrasına göre yapılacak koruma önlemi işleminin "teknik araçla yapılma" "geçerlik koşuluna" bağlı olduğunu,

- Teknik araçlarla izleme tedbiri bakımından tesadüfen elde edilen delil sayılma biçiminde bir hükme yer verilmediğini,
- Hükümsüz veya hukuken yok hükmündeki belgenin duruşmada okunması veya böyle bir belgeyi düzenleyenlerin duruşmada dinlenmesinin 5271 sayılı Kanun 214. maddesinin (1) numaralı fıkrasındaki usule aykırı olduğunu,
- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu tarafından yapılan ilk soruşturmanın usulsüz olması nedeniyle bu soruşturma sonucu verilen kararın kaldırıldığı, usulsüz olan bu soruşturma sırasında muhakkik olan 4. Ceza Dairesi Başkanı tarafından toplanan delillerin hukuka aykırı olduğunu,
- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu'nun hukuka aykırı olarak elde edilen delilleri kullanarak karar verdiğini,
- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu'nun ikinci soruşturma sırasında muhakkik olan Yargıtay 11. Ceza Dairesi Başkanı'nın soruşturma açılmasına gerek olmadığına ilişkin raporunu gerekçesiz olarak göz önüne almadığını,
- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu kararının daha önceki emsal kararlarına aykırı olduğunu,
- Adalet Başmüfettişi'nin 7.7.2008 gün ve 07/04-1 sayılı talep yazısı ile bu talep yazısı üzerine Sincan 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 7.7.2008 gün ve 2008/538 Müt. sayılı kararının;
- Adalet Başmüfettişi'nin 27.8.2008 gün ve 08/27-1/3052 sayılı talep yazısı ile bu talep yazısı üzerine Sincan 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 27.8.2008 gün ve 2008/594 Müt. sayılı kararının;
- Adalet Başmüfettişi'nin 10.11.2008 gün ve 11/10-1 sayılı talep yazısı ile bu talep yazısı üzerine Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 10.11.2008 gün ve 2008/1994 Müt. sayılı kararının;
- Adalet Başmüfettişi'nin Necdet OKCU hakkında 10.11.2008 günlü 5271 sayılı Kanun'un 135. ve 140. maddelerine göre işlem yaptırma kararı ve bu kararın onaylanmasına ilişkin 11.11.2008 gün ve 11/11-1 sayılı yazısı ile Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesinin 11.11.2008 gün ve 2008/2016 Mü. sayılı kararının;

- Adalet Başmüfettişi'nin 13.11.2008 gün ve 11/13-1 sayılı talep yazısı ile bu talep yazısı üzerine Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 13.11.2008 gün ve 2008/2041 Müt. sayılı kararının;

- Adalet Başmüfettişi'nin 26.11.2008 gün ve 11/26-1 sayılı talep yazısı ile bu talep yazısı üzerine Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 26.11.2008 gün ve 2008/2145 Müt. sayılı kararının, yetkisizlikle hukuken yok hükmünde olduğunu ve hukuken yok hükmünde olan anılan talep ve kararlara dayalı olarak yapılan 5271 sayılı Kanun'un 135. maddesindeki işlemlere konu beyanların tamamının hukuka aykırı yollarla elde edilmiş bulgular olduğunu,

- 10.11.2008 gün ve 2008/1994 Müt. ile 11.11.2008 gün ve 2008/2016 Müt. sayılı kararlara dayalı olarak yapılan 5271 sayılı Kanun'un 140. maddesindeki işlemlere konu beyanların, görüntü ve ses kayıtlarının tamamının hukuka aykırı yollarla elde edilmiş olduğunu,

- Adalet Başmüfettişi'nin 10.11.2008 günlü kararı ile 11.11.2008 günlü onay talep yazısı ve 2008/2016 Müt. sayılı kararlar onaylanarak elde edilen 5271 sayılı Kanun'un 140. maddesindeki işlemlere ait 11.11.2008 günlü teknik araçlarla izleme tutanağındaki ikinci takip işlemiyle ilgili polis beyanları ile üçüncü takip işlemine konu kayıt ve tespitlerin usulsüz ve hukuka aykırı yollarla elde edilmiş olduğunu,

- Adalet Müfettişi Halit KIVRIL'ın Yüce Divanda "*Bana sözlü olarak başvurular, ben de kendilerine sözlü talimat verdim. 'Kararı bana yazın gönderin' dedim. Bana gönderdiler, ertesi gün onay aldım.*" şeklinde beyanda bulunduğunu, bu beyandan 10.11.2008 günü yapılan teknik takibin her hangi bir karara dayanmadan yaptırıldığının ve kararın daha sonra alındığının ispatı anlamına geldiğini,

- Halit KIVRIL'ın imzaladığı kararda, el yazısıyla kararın verilmiş zamanının "*saat 19.00*" olarak gösterildiğini, karar içeriğinde, Resul DALKIRAN ve Süleyman BALCI'nın ellerinde poşet ile Av. Necdet OKCU'nun bürosuna geldiklerinin belirtildiğini, buna karşın teknik verilere göre, her iki kişinin daha otelde iken, Resul DALKIRAN'ın Av. Necdet OKCU'ya saat 19.09.15'te mesaj çektiği, Resul DALKIRAN'ın Av. Necdet OKCU'yla saat 19.26.18'de görüşme yaptığının anlaşıldığını, bu iki teknik verinin Resul DALKIRAN ve Süleyman BALCI'nın saat 19.26.18'de otelde olduklarını gösterdiğini, bu durumda saat 19.26.18'de otelde olan ve otel çalışanlarından poşet aldıkları belirtilen iki kişinin saat 19.26.18'den önceki bir zamanda Av. Necdet OKCU'nun Bestekar Sokaktaki bürosunda olmalarının aklen ve fiziken mümkün olmadığını,

- Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu'nun, ilk verilen son soruşturmanın açılması kararının, itiraz ile geri olarak kaldırılmasıyla birlikte, ilk soruşturmanın bütün hüküm ve sonuçlarıyla hükümsüz kaldığı ve bu kaldırılan soruşturmada tanık sıfatıyla dinlenen polislerin beyanlarının hukuka aykırı yollarla elde edilmiş hâle geldiğini,

- Soruşturmada hukuka aykırı yolla elde edilen delillerin, hukuka aykırı olarak elde edildiğinin tespit edilerek Yüce Divanın bu delillerin reddine karar vermesi gerektiğini,
- Yüce Divanın, hukuka aykırı elde edilmiş delilin reddi istemini, esasla birlikte karara bağlanacağını ileri sürerek bu hususta karar verme görevinden kaçamayacağı gibi esasla birlikte karar verilmek üzere şimdilik reddine de karar veremeyeceğini,
- Yüce Divanın, soruşturmada hukuka aykırı olarak elde edilmiş delile dayalı iddiaları, sorgunun kapsamı dışında bırakması gerektiğini,
- Yüce Divanın, hukuka aykırı yollarla elde edilmiş delile dayalı yapacağı bir sorguda, elde edilecek sanık savunmasının da hukuka aykırı yolla elde edilmiş delil olacağını,
- Müvekkili olan sanığın, yargılandığı tek fiil olan 10.11.2008 tarihinde işlendiği iddia edilen rüşvet alma fiili dışındaki herhangi fiil ve olgudan dolayı isnat altında bulunmadığını, bu nedenle sanığın yargılanmayan fiilden veya olgudan dolayı sorguya çekilemeyeceğini, beyana zorlanamayacağını ve soru sorulamayacağını,
- Bu bağlamda, birleştirilen davanın iddianamesindeki 14.11.2008'de verilecek rüşvetin sağlanmasına ilişkin İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu kararı alınmasıyla başlayan süreçte işlendiği iddia edilen fiil ve olguların, müvekkili olan sanığın yargılandığı 10.11.2008 tarihinde işlendiği iddia edilen rüşvet alma fiilinden ayrı ve farklı fiil ve olgular olduğunu,
- Suça konu olayla ilgili olarak yapılan ikinci soruşturmada müvekkilinin verdiği yazılı savunma, tahliye kararına ilişkin onama kararı ve onunla ilgili dosyalar ile HTS kaydı dışında hukuka uygun elde edilen bulgu bulunmadığını,
- Kovuşturma aşamasında hukuka uygun elde edilen bulguların ise Yargıtay Başkan ve üyelerinin beyanları, onama kararıyla ilgili dinlenen tanıkların beyanları, İDTM A.Ş.'nin 14.11.2008 tarihli kararlarla ilgili olara dinlenen Yönetim Kurulu üyelerinin beyanları ile HTS kayıtlarıyla sınırlı olduğunu, bunlar dışında kalan tüm bulguların hukuka aykırı olarak elde edilen bulgular olduğunu,
- Adalet müfettişinin, soruşturmaya yetkili olmadığı üçüncü kişilerle ilgili yetkisizlikle hukuken yok hükmündeki dinlemelerle elde edilen bulguların Yüce Divan tarafından takdir edilemeyeceğini ve sanığın aleyhine karara esas alınamayacağını,
- Diğer sanıklarla ilgili telefon dinlemeleri hukuka uygun bile olsa bu telefon görüşmelerine konu beyanların sanık emekli Daire Başkanı dışındaki diğer sanıkların kendi

aralarındaki beyanlar olması nedeniyle görüşmenin tarafı olmayan emekli Daire Başkanı aleyhine olarak, delil olarak takdir edilemeyeceğini ve karara esas alınamayacağını,

- 10.11.2008 tarihli 350951523 tape kayıt sıra no'lu Av. Necdet OKCU-Resul DALKIRAN arasındaki görüşmede Av. Necdet OKCU'nun "*Şimdi haftaya Salı günü görüşülecek çünkü sen gelince öyle oldu*" sözündeki "*Salı günü görüşülecek*" ibaresinin belirsiz olduğunu, onama kararının 18.11.2008 gününde verilmesi ve görüşme tarihinde her hangi bir değişikliğin olmadığını tanık beyanlarıyla doğrulandığını,

- Uzmanlık Raporuyla, 14.10.2009 tarihli ses kaydında yargılanan rüşvet alma fiiline ilişkin teknik tespitin yer almaması nedeniyle, kolluk tarafından yapılan 10.12.2009 tarihli ses kaydı çözümündeki tespitlerin teknik olarak doğru ve geçerli olmadığını tespit edildiğini,

- Sanık Daire Başkanının, 10.11.2008 tarihinden sonra atılı rüşvet alma fiilini temsil eden bir bulgunun bulunmaması nedeniyle dava açan belgedeki 14.11.2008 ile 18.12.2008 tarihleri arasındaki süreçte yapılan görüşmelerdeki beyanlarla Daire Başkanının suçlanmasına olanak bulunmadığını,

- 14.11.2008 gününde Orkun Osman BİLGİVAR'ın Mehmet GÜNGÖR adında birisiyle yaptığı telefon görüşmesinde "*Rüşvet –meşhur söz- bugün verecekler.*" "*Bugün verilecek rüşvetin parası çıktı.*" şeklinde beyanda bulunduğu dikkate alındığında, 14.11.2008 gününde veya daha sonrasında verileceği iddia edilen rüşvetten söz edilmesi karşısında, bu konuşmanın 10.11.2008 gününde verildiği iddia edilen rüşvet suçunun delili olamayacağını açık olduğunu,

- Yine Resul DALKIRAN ile Yavuz ÇAY arasında geçen telefon görüşmesinde "*Ya, sana bugün para gelecek, işte oradan şu kadar ayır.*" şeklindeki beyanlardan da 17.11.2008 tarihinde getirileceği anlaşılan paranın 10.11.2008 gününde verildiği iddia edilen rüşvetin delili olarak kabul edilmesinin mümkün olmadığını ortaya çıkarttığını,

- 11.11.2008 tarihli Teknik Araçlarla İzleme Tutanağı'nda, "*Takip edilen rüşvet suçunun delillendirilebilmesi amacıyla söz konusu takipte geçen paranın bir kısmının 10.11.2008 günü teslim edileceği öğrenilmiş, söz konusu paranın kime teslim edileceğini öğrenmek maksadıyla alınan talimat gereği yapılan takipte*" denildiğini, polis memuru Deniz ÖZKOÇAK'ın da 26.7.2011 ve Yüce Divanda verdiği 2.5.2012 günlü beyanlarında Orkun Osman BİLGİVAR'ın beyanlarına göre, 10.11.2008 günü ve öncesinde, İstanbul'dan Ankara'ya rüşvet verilmek için gelineceğinin öğrenildiğini beyan ettiğini, oysa Orkun Osman BİLGİVAR'ın "*hâkimlere rüşvet verilmek üzere yönetim kurulu kararı çıkartıldığı*" şeklindeki beyanının Orkun Osman BİLGİVAR ve Mehmet GÜNGÖR arasında 14.11.2008 günü saat 19.44.41'de gerçekleşmesi karşısında, 14.11.2008'de yapılan görüşmenin,

10.11.2008 tarihinde öğrenilmesinin fiilen ve hukuken mümkün olmadığını, Deniz ÖZKOÇAK'ın beyanın akla aykırı olduğunu,

- Esasen Orkun Osman BİLGİVAR'ın, 10.11.2008 tarihli bir telefon görüşmesinin de bulunmadığını,

- Deniz ÖZKOÇAK'ın 1.250.000 TL ile ilgili banka hesap hareketlerine göre, 10.11.2008 günü ve öncesinde, İstanbul'dan Ankara'ya rüşvet verilmek için gelineceğini öğrenmesinin de fiilen ve hukuken imkânsız olduğunu, zira banka kayıtlarının incelenmesinden 10.11.2008 tarihinde, İDTM A.Ş.'nin banka kayıtlarından 1.250.000 TL veya yüklü miktarda olarak ifade edilen bir para çıkışının bulunmadığının anlaşıldığını,

- Deniz ÖZKOÇAK'ın kısmi rüşvet ödenmesinin öğrenilmesi olgusuyla ilgili olarak 2.5.2012 günlü duruşmada beyan ettiği "*Ankara'ya gelirken yolda... Biz işte bunları nereden biliyoruz, bu paranın para olabileceğini, oraya gidenin para olabileceğini?*", Resul DALKIRAN, Necdet OKCU'yu arayarak "*O ikinci işi avukatla birlikte Süleyman BALCI'nın yanında konuşma, benim daha sonra birisini göndereceğim, sana o, ona teslim edeceksin o parayı.*" şeklindeki ifadesinde geçen telefon görüşmesinin 10.11.2008 günün saat 19.26.18'te yapıldığı dikkate alındığında, sonraki zaman dilimine ait bir fiilden önceki zaman dilimine ait fiilin öğrenilmesi anlamına geleceğini, oysa böyle bir şeyin mümkün olamayacağını,

- 10.11.2008 günlü teknik takip tutanağını düzenleyen polis memurlarının beyanlarının çelişkilerle dolu olduğunu, bu nedenle söz konusu beyanlara itibar edilemeyeceğini,

- 11.11.2008 tarihli tutanakta 10.11.2008 günü saat 20.05 itibariyle Av. Necdet OKCU'nun yanında Yavuz ÇAY'la beraber, ofisinin bulunduğu Yılmaz Apartmanından çıktığının belirtildiğini, buna karşın, HTS kayıtlarından saat 20.09.31'de, Av. Necdet OKCU'nun bürosunda kurulu bulunan 312 468 68 01 numaralı hattından, Hasan ERDOĞAN'ın evinde kurulu bulunan 312 439 00 10 numaralı hattın arandığı ve 131 saniyelik bir görüşme yapıldığının tespit edildiğini, bu durumun da tutanağın gerçeği yansıtmadığını gösteren bir başka delili olduğunu,

- Hasan ERDOĞAN'ın adına kayıtlı iki ayrı cep telefonu hattıyla ilgili "*iletişimin tespiti*" (5271 sayılı Kanun 135/1) kayıtlarının tetkikinden söz konusu cep telefonlarından, Necdet OKCU'yla veya birleştirilen davanın sanıklarıyla herhangi bir görüşme kaydı tespitinin bulunmadığının anlaşıldığını,

- Necdet OKCU'nun (0 532 2729181) nolu cep telefonu hattına ilişkin iletişimin tespitinde, 10.11.2008 günü saat 20.21.54'te, Necdet OKCU'nun cep telefonu hattından, Hasan ERDOĞAN'ın 10.11.2008 tarihinde oturmakta olduğu konutun sabit ev telefonunun

(0 312 4300010) “15 saniye iletişim” kaydının yer aldığını ancak, bu kayıta, 10.11.2008 tarihinde, belirtilen telefon hatları arasında, salt 15 saniyelik iletişim bulgusu dışında bir bulgunun yer almadığını,

- Baz istasyonu belli bir kapsama alanına sahip olduğunu, 5271 sayılı Kanun’un 135. maddesinin (1) numaralı fıkrasına göre elde edilen iletişimin tespitinin iletişimde bulunan kişilerin, baz istasyonu kapsama alanı içinde belli bir noktada buldukları yeri göstermediğini, diğer söylemlerle noktasal tespit söz konusu olmadığını, kişinin baz istasyonu kaplama alanı içinde herhangi bir noktada olabileceğini gösterdiğini,

- Teknik takip tutanağı ile bu tutanağı düzenleyen polis memurlarının beyanlarında ifade edilen Resul DALKIRAN ve Necdet OKCU’nun 10.11.2008 gününde İstanbul’dan Ankara’ya beyaz bir poşet içerisinde getirildiği iddia edilen şeyin para olup olmadığının şüpheli olduğu ve şüphenin de sanık lehine yorumlanması gerektiğini, zira polislerin, beyaz poşet içindeki şeyi para olarak değerlendirmelerinin onların kanaatlerinden veya yorumlarından ibaret kaldığını,

- Karton çantanın veya beyaz poşetin içindeki şeyin para olduğu kabul edilse bile, iki sanığın ileri sürülen rüşvetin kısmi ödemesi için Ankara’ya para getirip, sanık avukata verdiklerinin kanıtlanamadığını,

- Hukuka uygun ve hukuka aykırı elde edilen bulguların tamamının tek ve birlikte değerlendirilmesi sonucunda sanık Daire Başkanının atılı rüşvet alma suçundan dolayı fiilin yokluğundan veya delil yetersizliğinden beraatına karar verilmesinin zorunlu olduğunu,

- Polis memurlarının, iddiaya konu olaydan 10.11.2008-2.7.2010 arasındaki 1 yıl 7 ay 12 gün sonra, ilk beyanlarında, kimliği belirsiz kişinin teşhis yoluyla, sanık emekli Daire Başkanı olduğunu söyleyememelerine karşın, Yüce Divanda 2.5.2012 gününde yapılan duruşmada oy birliği ve ağızbirliği ile kimliği belirsiz kişinin sanık Daire Başkanı olduğunu çok açık, net ve tereddütsüz biçimde söylemelerinin açıkça çelişkili bir durum olduğunu,

- 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun 765 sayılı Türk Ceza Kanunu’ndaki basit rüşveti, rüşvet suçunun kapsamından çıkardığını, 5237 sayılı Kanun’un 252. maddesinde sadece nitelikli rüşvetin düzenlendiğini,

- 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun 252. maddesinin (3) numaralı fıkrasına göre, rüşvetin bir kamu görevlisinin, görevinin gereklerine aykırı olarak bir işi yapması veya yapmaması için kişiyle vardığı anlaşma çerçevesinde bir yarar sağlaması olduğunu, buna karşın 5237 sayılı Kanun’da “yapılması gereken işin yapılması veya yapılmaması gereken

işin yapılması için menfaat sağlama”nın 257. maddenin (3) numaralı fıkrasında, “*menfaat sağlama yoluyla görevi kötüye kullanma suçu*” olarak düzenlendiğini,

- 5237 sayılı Kanun’un 252. maddesinde, görevin gereklerine aykırı olarak yapılması gereken işin yapılmaması veya yapılmaması gereken bir işin yapılması için menfaat sağlanmasının rüşvet suçu olarak düzenlendiğini, buna karşın, 5237 sayılı Kanun’un 257. maddenin (3) numaralı fıkrasında ise görevin gereklerine uygun olarak yapılması gereken bir işin yapılması veya yapılmaması gereken bir işin yapılmaması için menfaat sağlamanın görevi kötüye kullanma suçunun maddi unsuru olarak kabul edildiğini,

- 5.7.2012 tarihinde yürürlüğe giren 6352 sayılı Kanunla 5237 sayılı Kanun’un 252. maddesindeki rüşvet suçunun tamamıyla değiştirildiğini, yapılan değişiklikle 5237 sayılı Kanun’la getirilen menfaat sağlamada görevin gereklerine uygun veya görevin gereklerine aykırı olarak işin yapılması veya yapılmaması ayırımına dayalı iki farklı suçun varlığına son verilerek tek bir rüşvet suçunun varlığının kabul edildiğini,

- 6352 sayılı Kanun’la yapılan bu değişikliğin en önemli sonucunun 5237 sayılı Kanun’un 257. maddesinin (3) numaralı fıkrasındaki suçun kaldırılmasının olduğunu,

- Daire Üyesi tanıkların beyanlarıyla, tahliye kararının onanması gerektiği için onama kararı verdiklerinin, onama kararının oy birliğiyle verildiğinin ve Daire Başkanının onama kararına katılmaları konusunda herhangi bir yönlendirmesi olmadığını ispatlandığını, böylece verilen onama kararının baştan sona görevin gereklerine uygun yapıldığının ortaya çıktığını, bu durumda iddia geçerli olsa bile, buradaki fiilin ancak yapılması gereken bir işin yapılması için menfaat sağlama fiili olabileceğini ve bu suçun da 5237 sayılı Kanun’un 257. maddenin (3) numaralı fıkrası kapsamında değerlendirilmesi gerektiğini,

- Sonradan yürürlüğe 6352 sayılı Kanunla değişik 5237 sayılı 5237 sayılı Kanun’un 252. maddesindeki suç, 5237 sayılı Kanun’un 252. maddesindeki suça göre aleyhe düzenleme olduğunu ve bu nedenle 5237 sayılı 5237 sayılı Kanun’un 7. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre, suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise failin lehine olan kanun uygulanması gerektiğini,

- Kaldı ki, 5237 sayılı 5237 sayılı Kanun’un 7. maddesinin (2) numaralı fıkrasındaki emredici hüküm gereğince, sanığın üzerine atılı 10.11.2008 tarihli menfaat sağlama fiili gerçek fiil olsa veya ispatlansa bile, atılı bu fiilin maddi unsuru olacağı 5237 sayılı Kanun’un 257. maddesinin (3) numaralı fıkrasındaki suçun, hukuk düzeninden çıkarılmasından dolayı, sanık Daire Başkanının cezalandırılmasına karar verilebilmesinin söz konusu olmadığını,

- Birleştirilen davadaki iddianamede yer verilen belirsiz tarihli rüşvet verme anlaşmasının doğru ve geçerli olmadığı gibi dava açan belgede böyle bir rüşvet anlaşması olgusuna yer verilmemesi nedeniyle esas hakkındaki mütalaadaki iddiayla yargılamaya kalkışılan diğer sanıklarla sanık avukat arasındaki rüşvet verme anlaşması olgusunun iddianın genişletilmeye çabası niteliğinde olduğunu, kaldı ki Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının diğer sanıklarla ilgili rüşvet verme anlaşması olgusunu, 5271 sayılı Kanun'un 170. maddesinin (3) numaralı fıkrasının (i) bendi hükmüne aykırı olarak, "yer, tarih ve zaman dilimi" unsurlarıyla birlikte iddia edemediğini,

- Yukarıda açıklanan tüm bu nedenlerle sanığın üzerine atılı rüşvet alma suçundan beraatına, Yüksek Mahkemenin aksi kanaatte bulunması durumunda 257. maddesinin (3) numaralı fıkrasından, fiil kabul ediliyorsa, ispatlanmışsa, bu fiilin ancak bu olabileceğine, onun da yürürlükten kalktığı için beraatına, hiçbirisi kabul edilmiyorsa 257. maddesinin (3) numaralı fıkrası ile ilgili lehine olan 62., 51. ve 52. maddelerinin ve diğer lehe takdiri hükümlerin uygulanmasına karar verilmesini,

beyan etmiştir.

2- Murat YALÇINTAŞ ve Müdafilerinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- İDTM A.Ş.'nin kamu kuruluşlarının ortak olduğu bir kurum olduğunu, dolayısıyla bu Kurum'un kazancından ya da kaybından şahsi bir menfaatinin ya da kaybının söz konusu olamayacağını, bu Kurum'dan yalnızca Yönetim Kurulu toplantılarına katılması nedeniyle huzur hakkı aldığını, kendisinin birçok yerde görevlerinin olduğunu, bu nedenle olayların detayına kadar girme imkânının bulunmadığını ve profesyonel kişilerle işlerin götürüldüğünü,

- 2008 yılının şubat ayında avukatların İDTM A.Ş. Yönetim Kuruluna bir dilekçe verdiklerini ve yapılan kısım kısım ödemelerin alacaklarını karşılamadığını, alacaklarının biriktiğini ve ödeme yapılmasını istediklerini, bu konunun Yönetim Kuruluna geldiğini, Kurulun ise nereden ne kadar borcun olduğunu gösterir liste hazırlanmasını istediğini, istenen bu listenin avukatlarca hazırlandığını, bu listenin öncelikle denetçiler tarafından incelendiğini ve sonrasında Yönetim Kurulu'na tekrar geldiğini ve sonuçta Kasım ayında ödemenin yapıldığını,

- Avukatlara yapılan ödemenin Şubat ayına kadar sürmesinin sebebinin Yönetim Kurulunun ayda bir toplanması ve akla gelen şüphe ya da sorular nedeniyle sürecin uzaması

olduğunu, Yönetim Kurulu gündemlerinin ilk sırasını her zaman hukuki meseleler olduğunu,

- Toplantılardan bir tanesinde avukatların dosyaların Yargıtayda olması nedeniyle Ankara’da avukatlarla çalışacaklarını söylediğini, Yönetim Kurulunun da buna izin verdiğini ancak, kiminle, nerede çalışıldığını ya da kimlerle ne konuşulduğunu bilmediğini,

- Sanık Hasan ERDOĞAN’ı ilk kez Ankara’da Emniyette gördüğünü; iddia makamının hiçbir somut delil olmadan yalnızca varsayımla, yorumla ve peşin kabullerle cezalandırılmasını talep ettiğini; lehine olan bilgilerin ve delillerin olmasına rağmen iddia makamının bunları değerlendirmedeğini, iddia makamının kendisini merkezde olan bir kişi olup bütün işleri kontrol ettiğini ve denetlediğini belirttiğini ancak, soruşturma boyunca hakkında ne bir dinleme kararı ne de teknik takip kararı bulunduğunu, dolayısıyla bütün soruşturma boyunca bu soruşturmayı götüren kişilerin bu meselenin içinde olduğunu düşünmediklerini, zira bu kişilerin ellerinde kendisinin suç işlediğine dair herhangi bir bulgunun ellerinde bulunmadığını,

- 29.8.2008’de daha önce iki ya da üç defa gördüğü sanık Serkan TIĞLIOĞLU ile ilk defa gördüğü yanındaki kişilere “*Yargıtay’da davamız var. Bizim Yargıtay Başkanı’na rüşvet vermemiz lazım*” deyip eliyle işaret yapmasının hayatın olağan akışına ve mantığa uygun olmadığını, insanın menfaati olmayan bir konuda böyle bir suçu işlemesinin hayatın olağan akışına uygun olmadığını,

- Sanık Av. Süleyman BALCI ile görüşmesinde geçen ve telefonda anlatamayıp yüz yüze görüşülmesi gerektiğini belirttiği hususun sanık Orkun Osman BİLGİVAR ile ilgili olduğunu, zira sanık Orkun Osman BİLGİVAR’ın istifasının isteneceğini ve bu sebeple bu konuşmayı yaptığını, ayrıca çıkacak hukuki meselelerin halledilmesi için sanık Av. Süleyman BALCI’dan Ankara’ya gitmemesini istediğini,

- Sanık olmayan diğer Yönetim Kurulu üyelerinin tanık olarak dinlenmesine rağmen iddia makamının bu tanıkların işin esasına yönelik herhangi bir beyanlarının bulunmadığını belirterek ifadelerini değerlendirmedeğini, kendisinin yüz yüze bu kişilere rüşvet olayını anlattığı ileri sürülüyorsa bu tanıkların anlattıklarının neden değerlendirilmediğini, neden sadece kendisinin sanık olduğunu,

- Rüşvetin 10 Kasım’da verildiği ileri sürülmüşse de Yönetim Kurulu kararının 14 Kasım’da alınması nedeniyle Yönetim Kurulu’ndan rüşvet kararının alınmasının mümkün olmadığını ayrıca hakkında delil olarak gösterilen konuşmanın 17 Kasım’da yapılması nedeniyle verilmiş olan rüşvetin konuşmasının yapılamayacağını,

- Sanık Av. Süleyman BALCI’yla “*para verme makbuz da alma*” şeklindeki konuşmasının iddia makamınca normal bir vekâlet ilişkisinden çok gayri hukuki bir ilişki

olduğunu değerlendirmiş ise de Meclis üyesi iki kişinin İDTM A.Ş.'nin dosyası ile ilgili olarak söylenti çıktığını söylemeleri üzerine yaptığını,

- Ankara'ya TBMM'deki kanun çalışmaları için gittiğini, iddia makamının rüşvet parasının sanık Hasan ERDOĞAN'a verilirken sanık Av. Süleyman BALCI ile telefon görüşmesi yaptığını ve talimat verdiğinin ileri sürüldüğünü ancak, rüşvetin verilme tarihinin 10 Kasım olmasına rağmen kendisinin sanık Av. Süleyman BALCI'ya telefon edip "*Bir şey yapma, hiç kıpırdama*" dediği tarihin 18 Kasım olduğunu,

- Rüşvete konu kararın onanması üzerine kendisinin Ankara'ya gelerek paraları bizzat vereceğinin iddia makamınca insafsızca ileri sürüldüğünü, rüşvete aracılık edip suç işlemediği ve beraatına karar verilmesini,

beyan etmiştir.

Sanık Müdafilerinin 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafileri söz konusu savunmalarında özetle;

- Esas hakkındaki mütalaanın hukuki bakımdan bir kıymet ifade etmediğini, bu mütalaada hukuk düzeninin en temel prensipleri ile 5271 sayılı Kanun'un açık hükümlerinin çarpıtılarak mahkemeye sunulduğunu,

- İddia makamının mütalaasında aramanın koruma tedbirleri arasında en ağır koruma tedbiri olduğunun ileri sürüldüğü oysa bu tedbire karar verme yetkisinin hâkimin yanı sıra gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde cumhuriyet savcısına ve hatta savcıya ulaşılamadığı durumlarda kolluk amirine verildiğini, buna göre arama tedbirinin en kolay başvurulabilen tedbir hâline geldiğini, dolayısıyla iddia makamının değerlendirmesinde olduğu gibi adalet müfettişinin bu tedbire başvurabileceği hususundaki yorumunun yerinde olmadığı ve 5271 sayılı Kanun prensiplerine aykırı olduğunu,

- Esas hakkındaki mütalaada "*çoğun içinde azın da bulunacağı*" yönündeki yorumunun hem Anayasa'nın hem de temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasına ilişkin düzenlemelere aykırı olacağını, Anayasa'da özel hayatın gizliliğine, kişi özgürlüğüne, haberleşme mahremiyetine hangi sebeplerle kimler tarafından sınırlandırma getirilebileceğinin ayrı ayrı gösterildiğini, 5271 sayılı Kanun'da da bu temel hak ve özgürlüklere müdahale teşkil eden koruma tedbirlerinin şartlarının sıkı surette ve yine ayrı ayrı belirtildiğini, hâlbuki iddia makamına göre sadece arama konusundaki düzenlemenin ilgili mercilerin kişilerin her türlü temel hak ve özgürlüklerine müdahale edebileceği gibi bir yetki verdiğini savunduğunu, oysa böyle bir anlayışın hukuk devletinde kabul edilebilir bir anlayış olmadığını,

- 2802 sayılı Kanun'da adalet müfettişine verilen yetkiler arasında sayılmayan bir yetkiye sahip olduklarının kabul edilmesinin hukuken mümkün olmadığını, nitekim Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 25.10.2010 tarihli kararında adalet müfettişlerinin yetkilerinin sınırının açık bir şekilde gösterildiğini; iddia makamının, adalet müfettişine arama yetkisi veren 2802 sayılı Kanun'un 101. maddesinden hareketle yetkisiz olduğu diğer koruma tedbirlerine de başvurabileceğini ileri sürmesi, "*ceza muhakemesinde istisnai ve sınırlı hükümlerde kıyas yapılamaz ilkesi*"ne de aykırı olduğunu, zira bu ilkeye göre, yetkili kişinin ancak kanunda tek tek sayılan koruma tedbirlerine başvurabileceğini ve bunun dışında kalan diğer tedbirlere başvurulmasının mümkün olmadığını,

- Dosyaya sunulan bilimsel mütalaaların iddia makamınca bilirkişi raporu gibi değerlendirilmemesi gerektiği yönündeki görüş ile bu mütalaaların hafife alındığını, adalet müfettişlerinin delil elde etmek amacıyla diğer koruma tedbirlerine, özellikle temel hak ve özgürlüklere yoğun bir müdahale sonucu doğuran telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenmesi veya teknik araçlarla izleme gibi nitelikli delil elde etme yöntemlerine başvurmalarının kabul edilmediğini, kanunda açıkça düzenlenmedikçe, bu tür tedbirler uygulanma alanı bulamayacağını, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin bu konuda çok sayıda içtihadının bulunduğunu,

- Kamu hukukunda yetkisizliğin kural, yetkinin ise istisna olduğunu, dolayısıyla adalet müfettişine verdiği yetkinin dışına çıkarak kişilerin temel hak ve özgürlüklerinin çeşitli koruma tedbirleri vasıtasıyla sınırlandırılabilmesinin kabul edilmesi hukuk devletinin bireylere sağlamış olduğu hukuk güvenliğini tamamen ortadan kaldıracı bir yaklaşım olacağını,

- Kanun koyucunun, adalet müfettişlerinin bu konuda 2802 sayılı Kanun uyarınca sınırlı bir yetkiye sahip olması karşısında, 6087 sayılı Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kanunu'nun kurul müfettişlerinin görev ve yetkilerini düzenleyen 17. maddesi ile müfettişlere 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu ile tanınan yetkilerin genişletildiğini, dolayısıyla 5271 sayılı Kanun'un 135. ve 140. maddelerinde yer alan telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme gibi tedbirlere ilk defa kabul edildiğini,

- İddia makamının esas hakkındaki mütalaasında adalet müfettişine verilen soruşturma yetkisinin kişi bazında değil, olay bazında olduğunu ve dolayısıyla tahliye davasıyla ilişkisi olan herkesi hakkında soruşturma yetkisinin bulunduğunu kabul ettiğini oysa adalet müfettişinin görevlendirildiği olay ve kişileri bir kenara bırakarak Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinde görülen tahliye davasında karar verildikten sonra somut olarak herhangi bir yargı mensubuna yöneltilmeksizin yeni bir olaya ilişkin soruşturma başlattığını, nitekim iddia makamının da mütalaasında bu soruşturmanın ikinci olay olarak nitelendirildiğini ve Yargıtay'daki hâkimlere rüşvet verileceğine ilişkin duyum üzerine bu

ikinci olay hakkında soruşturma başlatıldığının belirtildiğini; ikinci olayın ilk rüşvet olayından tamamen bağımsız bir süreç olduğu, bu ikinci olayın adalet müfettişince soruşturmaya başlanabilmesi için yeniden Bakan Oluru'nun alınması gerektiğini, ayrıca adalet müfettişinin Yargıtay üyeleri hakkında soruşturma yetkisinin bulunmadığını,

- Adalet müfettişinin yetkisi olmadığı hâlde sivil kişiler hakkında telefon dinleme kararı aldığı, üçüncü kişiler hakkındaki soruşturmanın, izin verilmiş bulunan yargı mensupları bakımından soruşturma devam ettiği müddetçe geçerli olacağını, adalet müfettişinin ikinci olayın duyumunu aldıktan sonra konuyu ya ilgili cumhuriyet savcısına ya da Yargıtay üyeleri ile ilgili şüphesi varsa Yargıtaya dosyayı intikal ettirmesi gerekirken bunun yapılmadığını,

- Adalet müfettişinin, herhangi bir hâkim veya savcıyla irtibatlandırmaksızın tamamen varsayma dayalı olarak ve rüşvet vereceği düşünülen sivil kişilerden hareketle bir rüşvet olayını ortaya çıkarma görev ve yetkisinin bulunmadığını, ikinci olayın ilk olaydan bağımsız olması nedeniyle ilk olayla ilgili soruşturmanın muhatabı olan hâkimlerin hâlihazırda görülmekte olan bu davada sanık olarak bulunmadıklarını, bunun dahi her iki olayın farklı olduğunu ve olaylar arasında bir iştirak ilişkisinin olmadığını açıkça gösterdiğini, bu nedenle somut olay bağlamında tesadüfen elde edilen delillere ilişkin 5271 sayılı Kanun'un 138. maddesinin ikinci fıkrasının uygulanma imkânının bulunmadığını, zira adalet müfettişinin bir yüksek mahkeme üyesine yönelik soruşturma yapma yetkisinin bulunmadığından bu kapsamda yapılan işlemler ile elde edilen delillerin hukuka aykırı olacağı,

- Hakkında karar bulunmayan kişi ile ilgili kişinin ilk görüşmesinin tesadüfen delil niteliğinde olduğunun oysa davada ilk görüşmenin tespitinden sonra değil, bütün görüşmeler kayıt edildikten sonra durumun cumhuriyet savcılığına bildirildiğini,

- Telefon konuşma kayıtlarının hukuka uygun yollarla elde edilmiş olsalar dahi Yargıtayın istikrar kazanmış kararlarında da kabul edildiği üzere, tek başlarına bir olayı ispat etme gücünün bulunmadığını, diğer delillere de hukuka aykırı yollarla elde edilen tape kayıtları ve teknik takip kayıtları vasıtasıyla ulaşıldığını, “*zehirli ağacın meyveleri de zehirlidir*” kuralı gereğince hukuka aykırı yollarla elde edilen diğer delillerin de bu yargılamada değerlendirilmesinin mümkün olmadığını; ceza muhakemesinde fiziki takip adı altında düzenlenmiş bir delil elde etme yönteminin bulunmadığını, fiziki takip tutanağının tutulmasının hukuka aykırı olması nedeniyle bu tutanağı tutan kişilerin de tanık olarak dinlenemeyeceğini,

- Rüşvet suçunun ispatının zor olması nedeniyle suçüstü yapılması gerektiğini ancak, adalet müfettişinin ve kolluk görevlilerinin suçüstü hükümlerini uygulamadıklarını, tanık olarak dinlenen Adalet Müfettişi Halit KIVRIL'ın soruşturmayı yapan kişi ve objektif olmasının mümkün olamayacak olması nedeniyle beyanının tanık beyanı olarak kabul

edilmesinin mümkün olmadığını, bu kişinin beyanının kişisel değerlendirmelerden ibaret olduğunu,

- Avukatlara ödenen ücretin Avukatlık Kanunu'na ve avukatlık ücret sözleşmesine göre ödendiğini, fazla ödeme yapılmadığını, bu durumun aksinin de ispat edilmediğini, sanık Av. Necdet OKCU ile İDTM A.Ş. vekili arasındaki anlaşmanın rüşvet anlaşması olmayıp Avukatlık Kanunu'nun 36. maddesine göre vekâlet ilişkisi olduğunu, bu vekâlet ilişkisi içerisinde sanık Av. Necdet OKCU'nun ne şekilde davrandığının sanık Murat YALÇINTAŞ'ı bağlamadığını, dosya içeriğinde rüşvet anlaşmasının ne zaman, ne şekilde ve hangi kapsamda yapıldığının açıklanmadığını, toptancı bir anlayışla rüşvet anlaşmasının yapıldığı sonucuna varıldığını, oysa böyle bir anlaşmanın yapılmadığını ortaya koyacak delillerin bulunduğunu,

- Sanık Hasan ERDOĞAN'ın yüksek hâkim olan diğer üyeleri hissettirmeden etkilemesinin mümkün olmadığını, tanık olarak dinlenen tetkik hâkimi ile yüksek hâkimlerin bu hususu doğruladıklarını, kaldı ki müzakerenin uzun süre sürdüğünün açık olduğunu, sanık Hasan ERDOĞAN'a yapılmış bir rüşvet teklifinin söz konusu olmadığını ve iştirak hükümlerinden mahkumiyete gidilemeyeceğini,

- Tahliye kararının onanması tüm heyetin uzun süren müzakere sonucunda oy birliği ile alındığını, dolayısıyla görevinin gereklerine aykırı hareketin söz konusu olmadığını, yargısal takdir yetkisinin bir menfaat karşılığında alınmış olması durumunda ise görevin gereklerine aykırı davranıldığının söylenemeyeceğini, bunun görevin kötüye kullanılması ve eski 5237 sayılı Kanun'un 252. maddenin üçüncü fıkrasındaki suçun olacağını, rüşvet konusu paranın miktarının belli olmayıp rüşvet suçunun konusunun ortaya konulmadığını, ayrıca bu paranın sanık Hasan ERDOĞAN'a verildiğinin tespit edilemediğini, dolayısıyla suçun oluşmadığını,

- Sanık Murat YALÇINTAŞ hakkında iletişimin denetlenmesi ve teknik takip kararı alınmadan dosyaya sunulan telefon konuşma tutanaklarının hukuka aykırı yollarla elde edilmiş delil niteliğinde olduğunu ve 5271 sayılı Kanun'un 135. maddesindeki usul şartlarına uyulmadığını; iddia makamının mütalaasında "*kuşkudan sanık yararlanır*" ilkesinin ihlal edildiğini, sanık Murat YALÇINTAŞ ile ilgili hukuka aykırı yollarla elde edilen delillerin ve telefon tapeleri içeriklerinin gerçek anlam ve mahiyetinden koparılarak aleyhe değerlendirme yapıldığını; ceza yargılamasında kuşkunun bulunduğu yerde mahkumiyet kararından bahsedilemeyeceğini,

- Sanık Murat YALÇINTAŞ'ın İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu'ndan sanık Orkun Osman BİLGİVAR'ın görevden ayrılması kararının çıkması hâlinde, kararın icrası için ibra, yeni müdür tayini ve imza sirküleri gibi birçok hukuki usuli işlemin yerine getirilmesi gerektiğinden, bu prosedürlerin alt yapısının hazırlanması işinin de İDTM A.Ş. avukatlarının görevleri arasında bulunmasından dolayı, sanık Murat YALÇINTAŞ'ın telefon

konusmasında sanık Av. Süleyman Balcı'nın İstanbul'dan ayrılmamasını ve öncelikle bu işleri halletmesi gerektiğini söylediğini ayrıca, Genel Müdür sanık Orkun Osman BİLGİVAR'ın görevden ayrılması hassas bir konu olduğundan, telefonla böyle bir konunun diğer yönetim kurulu üyelerine anlatılmasının dedikodulara yol açabileceği kuvvetle muhtemel olduğundan, bu konunun İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu'nda yüz yüze ve bire bir anlatılması gerektiğini, sanık Murat YALÇINTAŞ'ın konuşmasında geçen erteleme hususunun bu mesele olduğunu,

- İddia makamının mütalaasında, 17.11.2008 tarihli sanık Av. Süleyman Balcı ile sanık Murat YALÇINTAŞ arasında geçen konuşmadaki, "*E, İşte, Yönetim kurulu kararı aldık, her şeyimiz tamam, halledin, gidin yani*" sözünden hareketle, 14.11.2008 tarih ve 23 numaralı İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu kararının, rüşvete kaynak oluşturmaya yönelik olduğu iddia edildiğini, mütalaada 14 Kasım 2008 tarihli İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu toplantısında rüşvet konusunun tartışıldığının belirtilmesine rağmen sanık Çamur Ali KOPUZ dışındaki diğer yönetim kurulu üyelerinin bu hususu bilmediğinin ileri sürüldüğünü, bu durumun dahi soruşturmanın, iddianamenin ve esas hakkındaki mütalaanın sanık Murat YALÇINTAŞ'ın hedef alınarak gerçeklerden uzak bir şekilde hazırlandığını açıkça gösterdiğini,

- Sanık olmayan diğer Yönetim Kurulu üyelerinin tanık olarak dinlenmesine rağmen bu tanıkların beyanlarının esas alınmadığını, sanık Murat YALÇINTAŞ'ın 18.11.2008 akşamı, İstanbul Ticaret Odası'nda geç bir saatte, İstanbul Ticaret Odası meclis üyelerinden bir iki kişinin sanık Murat YALÇINTAŞ'a gelerek, "*Sayın Başkan, haberin olsun, Ankara'da Yargıtay'da sizin avukatlar gidiyorlarmış, konuşuyorlarmış, Allah saklasın yanarsınız, dikkat edin.*" demesi üzerine, sanık Av. Süleyman Balcı'ya "*Süleyman ne yapıyorsan dur, ben Ankara'ya geleceğim, zaten toplantım vardı. Seninle konuşuruz, ondan sonra ne yapmamız gerekiyorsa yaparsın*" dediğini, sanık Av. Süleyman Balcı'nın sanık Murat YALÇINTAŞ'a "*işte ya oluyor, olmuyor, verdim, zor duruma düşerim*" demesi üzerine, sanık Murat YALÇINTAŞ'ın ikinci kere aynı şeyi yeniden "*İki dakika dur, ben nasıl olsa geleceğim anlatırsın bana ne olduğunu, bana anlattıktan sonra karar veririz ne yapmamız gerektiğini*" dediğini, bu tape kaydının gerçek anlamından koparılarak iddia makamının mütalaasında rüşvet verme işini durdurma konusunda sanık Murat YALÇINTAŞ'ın talimat verdiği ve rüşvet parasını bizzat gelerek vereceği şeklinde yorumlandığını, yoğun bir iş temposuna sahip olan sanık Murat YALÇINTAŞ'ın avukatların yürüttüğü bir davayla yakinen ilgilenmesinin mantiken düşünülemeyeceğini, sanık Murat YALÇINTAŞ'ın Ankara'ya gelme nedeninin TBMM'deki kanun çalışmaları için olduğunu,

- Sanık Murat YALÇINTAŞ'ın ilk defa gördüğü sanık Serkan TİĞLİOĞLU ile suç oluşturabilecek bir konuda görüşme yapmasının hayatın olağan akışı ile bağdaşmadığını, sanık Orkun Osman BİLGİVAR'ın telefon konuşmalarının kızgınlık içinde yapılmış konuşmalar olduğunun kabul edilmesi gerektiğini, rüşvet verme suçunun unsurlarının oluşmadığını, delillerin tamamının hukuka aykırı yollarla elde edilmiş

olduğundan değerlendirme dışı bırakılması ve sanık Murat YALÇINTAŞ'ın beraatına karar verilmesi gerektiğini,

beyan etmişlerdir.

3- Resul DALKIRAN'ın Esas Hakkındaki Savunması

Sanının 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Rüşvetin kaynağı olduğu iddia edilen 1.253.144 TL'nin 10.11.2008 tarihinden 22.12.2008 tarihine kadar 35 gün vadeli mevduat olarak bağlandığını, 14.11.2008 günlü yönetim kurulu kararıyla avukatlara verilmesine karar verilen prim, dava ve icra takip ücretinin 17.11.2008 gününde avukatların hesaplarına yatırıldığını,

- 6.11.2008 günü saat 16.06'da Süleyman BALCI ile yaptığı görüşmede "Başkanla görüşürdü (...) beni" sözünün, fuarcılık belgesinin önemini artırmaya yönelik gerçek dışı bir beyan olduğunu, Hasan ERDOĞAN ile görüşmediğini, yalnızca TOBB'dan aldığı fuarcılık belgesini Yargıtay'a götürdüğünü, (...)’in açık alanda beklediğini, Hüseyin UYSAL ile bu sırada tanıştığını, onu kendisiyle (...) veya Murat AKBAŞ'ın tanıştırmadığını,

- 7.9.2008 günü saat 20.16'da Murat AKBAŞ ile yaptığı telefon görüşmesinin Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yatmakta olan annesiyle ilgili olduğunu, şifreli konuşma olmadığını,

- 26.9.2008 günü saat 14.25'te Murat AKBAŞ ile yaptığı görüşmenin annesinin yattığı hastanedeki bir doktorun tayini ile ilgili olduğunu,

- 11.9.2008 günü saat 11.13'te Süleyman BALCI ile yaptığı telefon görüşmesinde kullanılan "muhtar" ve "mühür" sözcüklerinin şifre olmadığını, İDTM A.Ş.'ye gelen evrakların mahalle muhtarlığına bırakıldığını ve kendileri tarafından oradan alındığını, görüşmenin bununla ilgili olduğunu, şirket avukatlarıyla görüşmelerinde Ankara'da davaların iyi takibi için bir avukat arayışına girildiğini öğrendiğini,

- 10.11.2008 gününde Necdet OKCU'nun bürosuna Süleyman BALCI ile birlikte ilk defa gittiklerini, bunun tanışma, davayla ilgili görüş alışverişinde bulunma, yetki belgesi verme ve ücret konularıyla ilgili olduğunu, Necdet OKCU ile Süleyman BALCI'nın 70.000 TL'si temyiz, 200.000 TL'si karar düzeltme aşamasında ödenmek üzere toplam 270.000 TL ücret üzerinde anlaştıklarını, davanın aleyhe sonuçlanması hâlinde 200.000 TL'nin iade edilecek olduğunu, bu tarihte herhangi bir ödemenin yapılmadığını, ilk ödemenin 70.000 TL olarak 18.11.2008 gününde ödendiğini, bu tarihte ikinci bir gruba ödeme yapmasının söz

konusu olmadığını, böyle olsaydı, kendisini izleyen emniyet görevlilerinin bunu tespit etmiş olacaklarını,

- 2009 yılı Şubat ayında başka bir işi nedeniyle Ankara'ya gelecek olması nedeniyle şirket avukatları Abdullah PEHLİVAN ve Süleyman BALCI'dan alınan toplam 200.000 TL'nin Av. Necdet OKCU'ya verilmek üzere kendisine verildiğini, şirketin diğer yapılacak işleri için bunun 20.000 TL'sinin kendisi tarafından alındığını, 180.000 TL'sini ise Av. Necdet OKCU'ya teslim ettiğini, daha sonra dava aleyhlerine sonuçlanınca iade edilen paraya kendi aldığını da ekleyerek şirket avukatlarına daha önce aldığı parayı geri verdiğini, davanın kazanılması hâlinde şirket yöneticileri nezdinde itibar kazanarak daha yüksek görevlere gelmeyi beklediğini, ayrıca Av. Necdet OKCU'ya davayı getirmesi nedeniyle vekalet ücretinden pay alacağını umduğunu, ancak davanın aleyhe sonuçlanması ve paranın iade edilmesi nedeniyle bunun gerçekleşmediğini,

- Av. Necdet OKCU'dan bir hâkimi, daire üyelerini veya başkanını tanıdığına dair bir şey duymadığını, konuşmalarda Hasan ERDOĞAN isminin hiç geçmediğini,

- Telefon görüşmeleri sırasında kalabalık ortamlarda bulunması nedeniyle anlaşılmasını için gizemli konuşmaya çalıştığını ve atılı suçlamaları kabul etmediğini,

beyan etmiştir.

Sanık Müdafinin 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında özetle; sanığın ve diğer sanıkların Yargıtay 6. Hukuk Dairesi başkan ve üeleriyle bağlantıya geçtiklerine dair somut tek delil bulunmadığını, Av. Necdet OKCU'nun Hasan ERDOĞAN'a teslimat yaptığına dair delil bulunmadığını, soruşturmayı yürüten kolluk görevlilerinin tanıklık sıfatlarının bulunmadığını, temyiz incelemesinin ertelenmesinin söz konusu olmadığını, rüşvet anlaşmasının yapıldığının varsayımla kabul edildiğini beyan ederek, sanığın beraatine karar verilmesini talep etmiştir.

4- Süleyman BALCI ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Herhangi bir şekilde rüşvet vermek fiiline iştirak etmediğini, ortaya konulan telefon tapelerinin ve teknik takip sonucu elde edilen ortam dinleme kayıtlarının

hiçbirisinde herhangi bir yargı mensubuna bir rüşvet verilmesine dair bir konuşma bulunmadığını,

- Av. Necdet OKCU'yla bir vekâlet anlaşmasını yapmalarının temel sebebinin fuarcılık yetki belgesine dayandığını, Ankara'da bir avukatla çalışılabileceği fikrinin hâkim olduğunu, fuarcılık yetki belgesinin alınmasını mütalaa etmiş, bu noktada davayı takip edebileceğini de söylemiş bir kişi olduğunu şirket yetkililerine aktardıklarını, onların da bu avukatla çalışmayı kabul ettiklerini, Av. Necdet OKCU'yla ilk defa 10.11.2008'de görüşmek için geldiğini,

- Resul DALKIRAN'ın, kendisine ekim sonu veya kasım başlarında fuarcılık belgesi meselesini kendisine söylediğini, kendisinin de durumu Murat YALÇINTAŞ'a aktardığını, onun da belgenin alınması ve dosyaya konulmasını istediğini, Resul DALKIRAN'ın, 6 Kasım'da, kendisinin dilekçesi ekinde bu evrakı dosyaya sunmak üzere geldiğini, dosyaya 6 Kasım'da ibraz edilen ve ibraz tarihinden bir gün önce hazırlanmış bir belgenin Hasan ERDOĞAN tarafından Resul DALKIRAN'a tavsiye edilmiş olduğu iddiasının doğru olamayacağını,

- Hasan ERDOĞAN'ı ilk defa yüce salonunda gördüğünü, bizzat rüşvet anlaşması yapmasının mümkün olmadığını,

- (...) veya Murat AKBAŞ aracılığıyla Hüseyin UYSAL'a ulaştığı, onun aracılığıyla da Necdet OKCU'ya ulaştığı iddiasını kabul etmediğini, Murat AKBAŞ'ı hiç tanımadığını, (...)’i kendisiyle Resul DALKIRAN’ın tanıştırdığını ve bir kere görüşme yaptığını, Necdet OKCU'ya ilk defa 10.11.2008'de geldiğini, Hüseyin UYSAL'la ise ilk defa 11.11.2008'de görüştüğünü,

- Av. Necdet OKCU'yla görüştüğünde Hüseyin UYSAL diye bir şahsın olduğunu dahi bilmediğini, 10 Kasım 2008 tarihinde Necdet OKCU'ya iki hukukçu olarak görüş alışverişinde bulduklarını, ücret konusunda mutabık kaldıklarını ancak kendisine herhangi bir ödeme yapmadığını, Necdet OKCU ve kendilerinin ortam dinlemelerinde geçen ve rüşvet vermek fiiline ilişkin iradelerinin olmadığını açıkça ortaya koyan ifadelerin göz ardı edildiğini,

- 14 Kasım'da Yönetim Kurulu kararı alıp 17 Kasım'da ödenen parayı 10 Kasımda vermelerinin mümkün olmadığını, Av. Necdet OKCU'ya 10.11.2008 tarihinde bir para ödediklerinin kuşkudan uzak, somut, inandırıcı, maddi hiçbir delille ortaya konulmadığını, poşette sadece o gün örf âdet gereğince götürülen hediyelik bir şeylerin bulunduğunu,

- Av. Necdet OKCU ile Hasan ERDOĞAN'ın 10.11.2008'de buluşmuş olsa bile İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş.'nin temyiz incelemesinin görüldüğü davaya ilişkin olmak üzere

Hasan ERDOĞAN'la Av. Necdet OKCU'nun bir görüşme yaptığı ya rüşvet anlaşması yaptığının ispatlanamadığını,

- Tutanak tanıklarının ifadelerinin çelişkili olduğunu, konuşmaların yorumlanıp bir bütün hâlinde ele alınıp bir suça temel teşkil ettiği iddiasının, modern ceza hukukunda kabul edilemeyeceğini, rüşvetin bir amaç suçu olduğunu, rüşveti alanın görev gereğine aykırı davranması ve hiç onanması mümkün olmayan, bozulması kati olan bir kararın onanması için rüşvet almış olması, bu yolda da bir çaba sarf etmesinin gerektiğini, tanık olarak dinlenen Yargıtay üyelerinin ve tetkik hâkiminin bu hususu doğrulamadıklarını, atılı suçlamalardan beraatını talep ettiğini,

beyan etmiştir.

Sanık Müdafinin 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında özetle;

- Sanığın atılı suçu işlemediğini, atılı suçun unsurları itibariyle oluşmadığını, atılı suçun işlendiğine dair kuşkudan uzak bir delil de elde edilemediğini, şirket yetkililerinin bilgisi ve izni dâhilinde sanığın Av. Necdet OKCU ile görüştüğünü ve tarafların temyiz aşamasında 70.000 TL, karar düzeltme aşamasında 200.000 TL karşılığı iki ayrı hukuki yardım konusunda anlaşabildiklerini,

- Sanığın, Hüseyin UYSAL ile 11.11.2008 gününde tanıştığını, Hüseyin UYSAL'ın sanık ile Necdet OKCU'yu tanıştırdığı iddiasının gerçek dışı olduğunu, zaten Hüseyin UYSAL ile Resul DALKIRAN arasındaki konuşmalardan sanığa bilgi verilmesinden imtina edilmiş olduğunun anlaşıldığını,

- Sanık ile Hasan ERDOĞAN arasında hiçbir görüşmenin olmadığını,

- Sanığın, 10.11.2008 gününde Av. Necdet OKCU'ya rüşvet verdiğine dair herhangi bir delil bulunmadığını, tutanak tanıklarının da para verildiğine dair beyanda bulunmadıklarını,

- Sanığın 18.11.2008 gününde Av. Necdet OKCU'ya 70.000 TL para verdiğini ve karşılığında makbuz aldığını, Hasan ERDOĞAN ile rüşvet anlaşması yapıldığına ve Hasan ERDOĞAN'ın lehe karar çıkarmak için diğer daire üyelerini yönlendirdiğine dair herhangi bir delil bulunmadığını, aksine tanık olarak dinlenen daire üyelerinin yönlendirme olmadığı yönünde beyanda bulduklarını, Av. Necdet OKCU ile yapılan görüşmelerde Hasan ERDOĞAN'a lehe karar alınması için rüşvet verileceğine dair konuşma bulunmadığını,

aksine Av. Necdet OKCU'nun çıkan dedikodular üzerine rüşvet vereceği yönünde hiçbir şey söylemediğine ilişkin birçok sözünün bulunduğunu,

- Rüşvet suçunun oluşabilmesi için görevin gereklerine aykırılık olması gerektiğini, velev ki Hasan ERDOĞAN menfaat elde etmiş olsa bile bunun 5237 sayılı Kanun'un 257. maddesinin üçüncü fıkrasındaki görevi kötüye kullanma suçunu oluşturacağı,

- İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasındaki davalardan bir kısmının ofis yerlerine ilişkin olduğunu, hollere ilişkin olan davalardan birinin ise suça konu davanın temyiz incelemesinden sonra karara bağlandığını, bu nedenle suça konu dava ile benzer nitelikte olan sadece bir davanın olduğunu, buna ilişkin kararın ise dayanak ve gerekçelerinin farklı olduğunu, dolayısıyla suça konu davanın temyiz incelemesinde emsal kararlara aykırı olarak karar verildiğinden bahsedilemeyeceğini, taraflar arasında bir rüşvet anlaşması olmadıkça menfa temin edilse bile rüşvet suçunun oluşmayacağını,

beyan etmiştir.

5- Serkan TIĞLIOĞLU ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle; fuarcılık sektörü içerisinde ön planda olması nedeniyle kendisini asılsız, gerçek ve mantık dışı, adaletli olmayan iddialara ile yargılandığını, iddia makamının davaya konu fuar alanını ihale yapılmadan kendisine verilemeyeceği hâlde sanki kendisine verilecekmiş gibi suçlama içerisine girdiğini, bu yerin hukuken başka bir firma tarafından işletilebilmesinin mümkün olmadığını, Yüce Divanın adaletine güvendiğini ve beraatına karar verilmesini talep ettiğini belirtmiştir.

Sanık Müdafinin 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında özetle;

- İddia makamının esas hakkındaki mütalaasına katıldıklarını, iddia makamının sanık hakkında ileri sürülen verilerin kesin, inandırıcı ve ciddi olmaması nedeniyle beraat kararı istediğini,

- Sanığın fuarcılık sektöründe uğraşması ve dolayısıyla söz konusu tahliye davaları sonucunda bir menfaatin olacağı ve tahliye edilmesi nedeniyle de bu ilişkiye girdiğinin ileri sürüldüğünü, sanık Serkan TIĞLIOĞLU hakkında bir dinleme, takip ve izlemenin olmadığını, tanık olarak dinlenen Deniz ÖZKOÇAK tarafımızdan sanığın diğer

sanıklarla olan telefon görüşmelerinde isminin geçmesi nedeniyle merak etmesinden dolayı Google'a girerek sanığın ismini sorguladığında fuarcılık yaptığını, fuarcı olması nedeniyle şüphelendiğini ve dolayısıyla şüphelendiğinden hareketle böyle bir ilişki de olabileceğini yorumladığını, sanık hakkında başkaca bir delilin bulunmadığını ve tanık Deniz ÖZKOÇAK'ın da bunu ifadesinde doğruladığını,

- 1 Temmuz'da yürürlükten kalkan ve Borçlar Kanunu kapsamına alınan tahliye hukuku ile ilgili 6570 sayılı Kanun'un 7. maddesindeki ihtiyaç nedenine dayadığını, aynı Kanun'un 15. maddesinin ihtiyaç nedeniyle tahliye edilen taşınmazlarda üç sene başka bir kişiye kiraya verilemeyeceğini, verilirse bunun hukuki ve cezai yaptırımının bulunduğunu, bu nedenle gerek sanık Murat YALÇINTAŞ'ın bulunduğu konum, gerekse sanık Serkan TİĞLIOĞLU'nun basiretli bir ticaret adamı olarak ihtiyaç nedenine dayalı bir tahliye davasında burasının sanık Serkan TİĞLIOĞLU'na verilemeyeceğini bilebilecek düzeyde ve konumda olduklarını, iddianamenin ana eksenini oluşturan bu iddianın hiçbir yasal dayanağının bulunmadığını,

- Sanığa isnat edilen suçun maddi ve manevi unsurunun oluşmadığını ve sanığın beraatına karar verilmesi gerektiğini,

beyan etmiştir.

6- İlhan BALCI'nin Esas Hakkındaki Savunması

Sanık 13.11.2012 gününde Yüce Divanda yaptığı esas hakkındaki savunmada, iddia makamının mütalaasına katıldığını ve beraatına karar verilmesi gerektiğini beyan etmiştir.

7- (...) ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- İyi derecede İngilizce bilmesi ve Güney Koreli bir firmanın Türkiye temsilcisi olması nedeniyle bir toplantıya katılmak üzere İstanbul'a geldiğini ve 5.11.2008'de sanık Murat AKBAŞ ile bir araya geldiğini, sanık Murat AKBAŞ'ın kendisini sanık Resul DALKIRAN ile tanıştırdığını, sanık Resul'ün İDTM A.Ş.'nin bir davası bulunduğunu ve bir avukat bulup bulamayacağını sorduğunu, bu avukatın herhangi bir avukat olmayıp Şirket'in Ankara'da temsilcisi olacağını ve sanık Resul'ün İDTM A.Ş.'de genel müdür olabileceğini söylediğini, bu konuşmanın üzerine sanık Av. Süleyman BALCI ile bürosunda görüştüğünü, bu görüşmenin ardından sanık Resul DALKIRAN'ın Ankara'ya geleceğini ve Yargıtaya bir

belge ibraz edeceğini söylediğini, kendisinin de işinin bitmesi nedeniyle beraber Ankara'ya gelmek istediğini söylediğini,

- 6.11.2008'de Ankara'ya geldiklerini ve kendisinin Yargıtay bahçesinde beklerken sanık Resul DALKIRAN'ın Yargıtaya girdiğini, sanık Resul'ün telefonla sanık Av. Süleyman BALCI'yla konuştuğunu ve kendisinin de telefonda İstanbul görüşmüş oldukları konu olan avukat tutulması hâlinde ücretlerin nasıl ödeneceği hususunda görüştiklerini,

- İddia makamının mütalaasının temelinde kendisinin sanık Resul DALKIRAN'ı sanık Hüseyin UYSAL ile tanıştırdığına dayandığını, oysa telefon dinlemelerin tamamına bakıldığında sanık Hüseyin UYSAL ile konuşmasının bulunmadığı gibi adının dahi geçmediğini, sanık Resul DALKIRAN'ı sanık Hasan ERDOĞAN'ın yanına götürmediğini, sanık Resul'ün konuşmalarında kendisinden bahsederek "*Beni Başkanla görüştü.*" dediğini sonradan öğrendiğini, neden bu şekilde konuştuğunu bilmediğini ancak, kendisinin onara etmek için söylemiş olabileceğini,

- Yargıtaya kim telefon etse dosyanın devam edip etmediği hususunda bilgi verildiğini, tek suçunun konuyla ilgisi olmayan sanık Bekir AKBAL'ı aramak olduğu, zaten Sanık Bekir AKBAL ile görüşme kayıtlarından konunun dışında olduğunun açık şekilde anlaşılacağını, telefon konuşmalarının hiç birisinde ne paradan ne de bir rüşvetten bahsetmediğini,

- Mahkûmiyetine yeter delil bulunmadığını ve şüpheden sanık yararlanır ilkesi gereğince beraatına karar verilmesi gerektiğini,

beyan etmiştir.

Sanık Müdafinin 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında özetle;

- Sanığın diğer sanıklardan Resul DALKIRAN ve Süleyman BALCI ile görüşmelerine dair telefon tapelerine dayanarak ve esasında dosyanın kilit sanığı Hüseyin UYSAL ile hiçbir tanışıklığı bulunmamasına ve aralarında tek bir telefon konuşması olmamasına rağmen sanki sanık Resul DALKIRAN'ı sanık Hüseyin UYSAL ile tanıştırmış gibi kabul edilerek aleyhlerine iddianamenin tanzim edildiğini,

- Mahkûmiyet hükmüne yetecek başkaca delil bulunmadığı hâlde sanığın cezalandırılmasına karar verilmesinin istendiği, sadece telefon tapelerine dayanılarak mahkûmiyet hükmünün tesis edilemeyeceğini; suçüstü ya da benzeri işlemlerin yapılmadığını, dosyanın diğer sanıklarının da iddia olunan rüşveti verme-alma sırasında

suçüstü yapılmaması ve kamera kayıtlarının rüşvet alma-verme anının görüntülenmemiş olması nedeniyle mahkumiyet hükmü verilmesinde maddi delil yokluğu yaratacak iken rüşvete yardımcı olma suçunun oluştuğunun kabul edilmesinin büyük bir yanlışlık oluşturacağını,

- Gerek iddianamede gerekse esas hakkındaki mütalaada rüşvet sözleşmesinin yapıldığı tarihin kesin olarak açıklanmamış ve bu konuda değişik tarihlerin belirtilerek büyük çelişkiler içine düşülmesi durumunun müvekkili olan sanık hakkındaki iddianın hiçbir delille desteklenmediğini açık bir şekilde ortaya koyduğunu,

- Tüm telefon dinlemeleri ve teknik takiplerin kronolojik sırası sanıktan bağımsız olarak sanık Resul DALKIRAN ve sanık Hüseyin UYSAL arasında görüşme ve tanışmanın gerçekleştiğini,

- İddia olunan rüşvet suçunun gerçekleşmiş olması hâlinde dahi bunun sanık dışında gerçekleştiğinin açık olduğunu, ortada sanık Hasan ERDOĞAN ile herhangi bir biçimde görüşülmemesi dikkate alındığında sanıklar Resul DALKIRAN, Süleyman BALCI, müvekkili olan sanık (...) ile sanık Murat AKBAŞ'ın birbirleriyle görüşmüş olmalarının ve de sanık Resul DALKIRAN'ın müvekkili olan sanık (...)’den bağımsız olarak sanık Hüseyin UYSAL ile görüşmüş olmasının rüşvet sözleşmesinin yapıldığı anlamına gelmeyeceğini,

- Sanığın yapmış olduğu telefon görüşmelerinde ne açıkça ne de şifreli olarak rüşveti çağrıştıracak herhangi bir konuşmasının bulunmadığını, sanığın konuşmalarının dava konusuyla Ankara’da İDTM A.Ş. adına uzman bir avukat bulmak amacıyla yaptığını ve telefon konuşmalarının da tamamen bu çerçevede olduğunu, sanık hakkında teknik ve fiziki takip için mahkemeden karar alınmışsa da bu karardan önce ve sonra yapılan dinleme kararlarının usulsüz olması nedeniyle aleyhe delil olarak değerlendirilemeyeceğini,

- Sanığın fiziki olarak takibe maruz kalmadığını, Yüce Divanda dinlenen tanıkların sanık hakkında müspet veya menfi herhangi bir beyanda bulunmadıklarını, sanığın suça iştirak ettiğini gösterir aleyhine hiçbir delilin bulunmadığını, sanığın beraatına karar verilmesi gerektiğini,

beyan etmiştir.

8- Murat AKBAŞ ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Sanıklar Resul DALKIRAN ve İlhan BALCI’yi hemşerileri olmaları nedeniyle, sanık (...)’i ise memleketine iş yapmak için geldiği sırada tanıdığını, sanık Resul’ün çalıştığı şirkette iyi bir konumda olması ve yükselmesi amacıyla kulis yaptıklarını, bu nedenle sanık

Resul'ü sanık (...) ile tanıştırdığını, sonrasında sanık Resul'ün kendisine sanık (...)’nin bulunduğu avukatın yetersiz olduğunu söylediğini, arada kaldığı için her iki sanıkla da ilişkisini kestiğini,

- Diğer sanıklarla ya da kendi başına hiçbir yargı mensubuyla görüşmediğini, aracılık etmediğini, zaman zaman çevresindeki insanların sosyal çevresinin geniş olması nedeniyle talepte bulduklarını, bu talepleri tanıdığı siyasi kişilere ilettiğini, amacının kamuya faydalı olmak olduğunu,

- Telefon konuşmalarında şifreli konuşmadığını, konuşmalarında geçen “*hasta, doktor ve ameliyat*” gibi kelimelerinin şifreli kelimeler olmadığını, “*hasta ve ameliyat*” kelimesinden sanık Resul'ün annesinin rahatsızlanması ve sonrasında vefat etmesi nedeniyle konuşulduğunu, “*doktor*” tayinin de gelen tayin talebinin iletilmesi olduğunu, suçlamaları kabul etmediğini ve beraatına karar verilmesi gerektiğini,

beyan etmiştir.

Sanık Müdafinin 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında özetle;

- Adalet müfettişlerinin, 5271 sayılı Kanun’da yazılı ve Cumhuriyet savcılarında tanınan hak ve yetkilere sahip olmadığını, bu kapsamda 5271 sayılı Kanun’un 135. maddesinde geçen iletişimin denetlenmesi yetkisi ile 140. maddede geçen teknik araçlarla takip yapma yetkisinin hiçbir suretle adalet müfettişlerine verilmeyeceğini, dosyada delil olarak bulunan tüm dinleme ve teknik izleme taleplerinin yetkisiz adalet müfettişinin talebi ile alınan kararlarla yapıldığını, bu delillerin hukuka aykırı olması nedeniyle yasak delil niteliğinde olduğunu,

- Mahkeme tarafından kabul edilse bile yetkisiz talebin hukuki olarak geçerli hâle gelmeyeceğini, hiç kimsenin kendisine tanınmayan hak ve yetkileri kullanamayacağını,

- Adalet müfettişinin kanunda olmayan yetkiyi kullanarak telefonları dinlettiğini, teknik araçla izleme ve fiziki takip yaptırdığını, dolayısıyla adalet müfettişinin talebiyle elde edilen delillerin yasak delil kapsamında bulunduğunu,

- Sanığın adalet personeli olmadığını, Adalet Bakanı’nın izni ile soruşturulan yargı mensupları ile ilgili asıl soruşturma devam ediyorsa, onlarla ilgili delil toplama işlemleri yapılmadığı hâlde iştirakten veya konunun başka kişilere veya yerlere sirayet edeceği şüphesi ile soruşturmaya ve delil toplamaya devam edilmesinin hukuki

olamayacağını, adalet müfettişinin izninin kapsam ve gereklerini ihlal ederek yetkisi ve görevi dışındaki kişileri soruşturmaya devam ettiğini,

- Adalet müfettişinin konusu, yeri, kapsamı belirli olan soruşturmayı genişlettiğini oysa adalet müfettişinin dosyayı ya ilgili Cumhuriyet savcısına göndermesi ya da yeni bir onay alarak bu yeni duruma göre soruşturmaya devam etmesi gerektiğini,

- Sanığa atılı suç olan rüşvet suçunun suçun sanık tarafından işlendiğinin sübut bulmaması nedeniyle oluşmadığını, sanık Av. Necdet OKCU ile İDTM A.Ş. vekili arasındaki anlaşmanın bir rüşvet anlaşması olmayıp temyiz edilen davanın takibi hususunda yapılan bir vekalet anlaşması olduğunu, nitekim sanık Av. Necdet OKCU'nun Avukatlık Kanunu'nun 36. maddesine göre yetkilendirildiğini,

- Sanık Av. Necdet OKCU'nun vekâlet ilişkisi çerçevesinde üstlendiği görevini ne şekilde yerine getirdiği hususunun müvekkili olan sanığın bağlamadığını,

- Dosya içeriğinde sanıklar Av. Necdet OKCU ile Hasan ERDOĞAN arasındaki rüşvet anlaşmasının nerede, ne zaman, nasıl ve hangi kapsamda yapıldığına dair bir açıklamanın bulunmadığını, bu anlaşmanın yapıldığına dair herhangi bir delil veya somut bulgunun dosyaya konulmadığını,

- Suçun oluşabilmesi için ekonomik menfaatin kamu görevlisine görevinin gereklerine aykırı davranmasını temin amacıyla verilmiş olmasının gerektiğini, bu bağlantı kurulmadığı sürece menfaat temin edilmiş dahi olsa fiilin rüşvet suçunu oluşturmayacağını, müvekkili olan sanığın sosyal konumu itibarıyla yargıya rüşvet gibi bir suçu işlemeye ve iştirakine uygun olmadığını,

- Sanığın daha önce iyi bir hukukçu grupla çalıştığını söyleyen sanık (...) ile sanık Resul DALKIRAN'ı tanıştırdığını, bunun amacının şirkete genel müdür olmak isteyen sanık Resul DALKIRAN'a yardımcı olmak olduğunu, bu tanıştırmadan sonra sanıklar (...) ile Resul DALKIRAN'ın ilişkilerini müvekkili olan sanığın bilgisi dışında devam ettirdiklerini,

- Müvekkili olan sanığın hiçbir yargı mensubu ile görüşmesinin bulunmadığı gibi sanıklar Hüseyin UYSAL, Necdet OKCU, Bekir AKBAL ve Hasan ERDOĞAN ile de herhangi bir görüşmesinin bulunmadığını, sanığın tek amacının hemşerisi ve arkadaşı sanık Resul DALKIRAN'a yardım etmek olduğunu, sanıklar Necdet OKCU ile Hasan ERDOĞAN arasında tartışmaya ve kuşkuya yer bırakmayacak şekilde sübut bulmuş bir rüşvet anlaşmasının bulunmadığını, dolayısıyla teşebbüs aşamasında kalmış veya tamamlanmış bir rüşvet suçu bulunmadıkça rüşvete şerik olarak bir kişinin cezalandırılmayacağını,

- İddia makamının ve kolluğun hayatın olağan akışına uygun olan ve günü birlik alım-satım, eşin-dostun tayin meseleleri gibi hususları dosya ile ilişkilendirerek ayrı bir anlam yüklediğini, böylece izaha muhtaç, aleyhe, şifreli bir durumun oluşturulduğunu, sanık hakkında telefon tapelerinden ve bir adet teknik takip tutanağından başka delilin bulunmadığını, bu delillerin de hukuka aykırı deliller olduğunu; anığın suçsuz olduğunu, bu delillerin başkaca deliller ile desteklenmediğini ve sanığın suçsuz olduğundan beraatına karar verilmesi gerektiğini,

beyan etmiştir.

9- Orkun Osman BİLGİVAR ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında, önceki sözlü ve yazılı savunmalarını tekrar ettiğini ve iddia makamının mütalaasına katıldığını beyan etmiştir.

Sanık Müdafinin 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında, tüm yazılı ve sözlü olarak beyan edilen savunmaları tekrar ettiklerini, iddia makamının mütalaasına katıldıklarını ve sanık hakkında beraat kararı verilmesi gerektiğini beyan etmiştir.

10- Çamur Ali KOPUZ ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın, 13.11.2012 gününde rapor ibraz ederek duruşmaya katılmaması nedeniyle esas hakkındaki savunmasını içeren beyanı bulunmamaktadır.

Sanık Müdafinin 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında özetle;

- İddia makamının hukuk dışı sözde delillere dayalı varsayım ve yorumla ileri sürdüğü şekilde sanığın hiçbir kimse ile bir rüşvet anlaşması yapmayıp bu yönde hareket ederek rüşvet vermediğini, iddia makamının varsayım ve yorumlarıyla ileri sürdüğü olayların maddi gerçeği yansıtmadığını,

- İDTM A.Ş avukatlarının baktıkları birçok dava dosyasının takipleriyle ilgili 3 yıllık ücret taleplerini atılı suç tarihinden önce ve defalarca istemeleri üzerine incelemeler

yapılarak bu taleplerin yerinde görüldüğünü, sanığın da diğer yönetim kurulu üyeleri gibi İDTM A.Ş.'nin işlerinin hacmi dikkate alınarak böyle bir talibin haklı olduğu düşüncesiyle avukatlara ödeme yapılmasına karar verildiğini ve bu kararın imzalandığını, dolayısıyla sanığın suç işleme kastının bulunmadığını,

- Sanığın, diğer sanık Av. Süleyman BALCI ile yaptığı telefon konuşmalarının da atılı suç kastı ile yapılmadığını, iddia makamının mütalaasında (3. sayfasının sonu) sanığın *“rüşvetin bir kısmının bugün verilmesi gerektiğini yoksa Salı günü çıkacak kararın bozuk olacağını, bugün halletmeleri gerektiğini”* belirttiğini, oysa sanığın böyle bir söz söylemediğini, tapelerde de böyle bir sözün yer olmadığını, iddia makamının yanıltıcı bir tavır takındığını,

- Sanığın, diğer sanık Resul DALKIRAN ile yaptığı görüşmelerin dava ile ilgisinin bulunmadığını, sanık Resul DALKIRAN'ın zaman zaman çalışanların çocukları ve yakınları için burs talebinde bulunduğunu, sanığın da bu talepleri değerlendirerek talepleri bazı vakıf ve kuruluşların yöneticilerine yönlendirerek burs almalarına yardımcı olduğunu, İTO'nun yaptığı meslek liselerinin öğrenci kaydı için İTO'ya tahsis edilmiş kontenjanlarının bulunduğunu, bu Üniversitenin yüksek lisans ve doktora burslarının bulunduğunu, Ticaret Üniversitesine öğrenci kaydı için yapılan indirimlerin de öğrenci kaydı için yapılan burs olarak ifade edildiğini, sanığın diğer sanık Resul DALKIRAN ile yaptığı görüşmenin bununla ilgili olduğunu,

- Sanığın, diğer sanık Necdet OKCU ile ve de Yargıtay Başkanı, üyesi yahut herhangi bir çalışanı ile hiçbir temasının ve tanışıklığının bulunmadığını, kimseyle isnat edilen suç kapsamında görüşme yapmadığını,

- Sanığın soruşturmanın başından itibaren samimim ve tutarlı olarak ifade verdiğini, sanık olarak yargılanan İDTM A.Ş. avukatlarının vekalet ücretlerini talep ettiklerinde henüz iddia konusu davanın yerel mahkemede derdest olup Yargıtay'a gelmediğini, avukatların Yargıtay'a rüşvet vermek amacıyla daha karar çıkmamış ve temyiz aşamasına gelmemiş bir dosya için önceden öngörülebilir olarak ücreti vekalet adı altında para istemelerinin inandırıcı ve tutarlı olmadığını, bunun hayatın olağan akışına uygun bulunmadığını,

- Sanığın yönetim kurulu kararını avukatlara ücret verilmesi kastı ile değil de rüşvet verilmesi kastı ile söz konusu kararı bilerek ve isteyerek imzaladığının da kesin olarak ispatlanmadığını, dolayısıyla suçsuzluk karinesinden yararlanması gerektiğini,

- Sanık hakkında telefon dinlemeye dair herhangi bir iletişimin tespiti kararı ya da teknik takip kararının bulunmadığını, sanık dışında başka kişilerin telefonlarının dinlenmesi ve teknik takibi kararları ile sanık hakkındaki iddiaların ileri sürüldüğünü, bu nedenle ilgili delillerin sanık açısından hukuk dışı ve yasak delil niteliğinde bulunduğunu,

- Ceza soruşturması ya da kovuşturması kapsamında olmayan ve cumhuriyet savcısı ya da hâkim marifetiyle değil de Adalet Bakanlığı müfettişi eliyle yapılan bir soruşturma kapsamında iletişimin tespiti kararı alınmasının hukuken mümkün olmadığını, sanık Hasan ERDOĞAN dışındaki sanıkların hâkim ve savcı olmadıkları göz önüne alındığında Adalet Bakanlığı müfettişinin Yönetmelik hükümlerine dayanarak aldığı iletişimin tespiti ve fiziki takip kararlarının hukuka aykırı olacağını, bu nedenle sanık hakkında yasak delil niteliğinde bulunmalarından ötürü bu delillerin kullanılamayacağını,

- Sanık Hasan ERDOĞAN'a rüşvet ya da paranın verildiğinin ispatlanamadığını, teknik ve fiziki takip yapan tanıkların bu paranın alındığını görgüye dayalı olarak ifade edemediklerini, dolayısıyla sanık Hasan ERDOĞAN'ın para aldığını ispat etmeden diğer sanıkların rüşvet verdiklerini iddia etmenin mümkün olmadığını, suçun maddi ve manevi unsurlarının oluşmadığını, zehirli ağacın meyvelerinin de zehirli olacağını ve sanık hakkında beraat kararı verilmesi gerektiğini,

beyan etmiştir.

11- Abdullah ÇINAR ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında, iddia makamının beraat mütalaasına katıldığını beyan etmiştir.

Sanık Müdafinin 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında, iddia makamının sanık hakkındaki beraat mütalaasına katıldıklarını belirterek sanık hakkında beraat kararı verilmesini gerektiğini beyan etmiştir.

12- Necdet OKCU ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın 14.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığın mütalaasının (a) bendinin 2. paragrafında "*Sanık Avukat Necdet OKCU'nun Yargıtay çevresindeki yakın ilişkilerini kendisine dosya getiren avukatları ve dosya sahibi şahıslarla yüz yüze ya da telefon görüşmeleriyle sıklıkla*

ifade ederek, istenilen kararın çıkarılabileceği konusunda güven telkin ettiğini...” devam ederek, bu yorumlarla menfaat temin ettiği, yine çalışanlara verileceği bahanesi ile dava sahipleri veya avukatlardan para aldığı yorumunu yapmasına karşın bu konuşmaların kiminle yapıldığına ilişkin tape kayıtlarını delil olarak sunmadığını, olmayan delilleri var gibi gösterdiğini,

- Hazırlık soruşturmasında emniyet mensuplarının ifadesi tetkik edildiğinde, 10.11.2008 tarih, saat 20.05’te, iş yeri olan Bestekâr Sokak’tan yardımcısı Yavuz ÇAY’ın aracı ile Koza Sokak’a gittiğinin belirtilmesine karşın aynı emniyet mensuplarını ifade ve tutanaklarında belirttikleri gibi Koza Sokak’ta rüşvet işlemi bittikten sonra kendisinin arabasıyla Yavuz ÇAY’ı alarak olay yerinden ayrıldığının ifade edildiğini,

- Emniyet mensuplarının 10.11.2008 günü saat 20.05’te kendisinin Bestekâr Sokak’taki bürosundan ayrıldığını, saat 20.09’da yani dört dakika sonra ofisinden 468 68 01 no’lu telefon ile Hasan ERDOĞAN’ı evinden aradığını ve yüz otuz bir saniye görüşüğünü belirtmeleri karşısında, bu kısa süre içerisinde nasıl dönüp de telefonla konuştuğunu anlayamadığını,

- İddia Makamının mütalaasında özellikle üzerinde durduğu hususlardan birinin de dosyadaki sanıklardan Resul DALKIRAN, Hüseyin UYSAL, Süleyman BALCI ve tanımadığı diğer kişilerle konuşmaları ve bu konuşmaların şifreli olduğu ve İTO Başkanı ve Yönetim Kurulu üyelerinin avukatlara ödenmek üzere karar alıp bunlara para ödedikleri konusu olduğunu, oysa bunların kendisinin dışında olan olay ve konuşmalar olup her nedense kendisiyle ilişkilendirilmeye çalışıldığını,

- Rüşvet verdiği iddia edilenler ile alanlar arasında bir ilişki bulunmadığını, zira rüşvet verdiği iddia edilen kişilerin hiçbirisinin rüşvet aldığı iddia edilen Hasan ERDOĞAN’la hiçbir konuşma ve münasebetinin olmadığını dosya kapsamından anlaşıldığı gibi kendisinin de aynı şekilde herhangi bir konuşma ve tapesinin olmadığını,

- Hüseyin UYSAL ile konuşmalarının yer aldığı tape kayıtlarının hiçbirisinde kendisinin *“Başkan ve üyeleri tanıyorum, bunlara para vereceğim.”* mealinde hiçbir konuşmasının olmadığını, aynı şekilde bu kişilerin de Başkan ve üyeleri kendisinin tanıyıp tanımadığı ve bunlara para verip vermeyeceği hususunda da bir talepleri ve konuşmalarının olmadığını, aksine, bir gazetede çıkan yazı üzerine, ortam dinlemesinde de belirtildiği gibi, tarafından sitem edilerek -hatta hakarete varacak şekilde sözleri olduğunu , *“Ben size Başkana para vereceğimi mi söyledim? Bu yazı nereden çıktı?”* şeklinde beyanlarının bulunduğunu,

- İddia Makamının mütalaasının 9. sayfasının 2. paragrafının son cümlesinde, kendisinin sanık Hüseyin UYSAL’ı çenesini tutması konusunda uyardığı, *“Başkana parasını verdim.”* cümlesinin nereden çıktığını anlayamadığını, kaldı ki, aynı kişiyle

konuşmasında CNR A.Ş.'den Ceyda Hanım'ın avukatlarının kendisiyle görüşmek istediklerini, onların tarafına geçmesini öneren teklifini de reddettiğini, böyle bir şeyin olmayacağı, dava satılacağını da bu tapelerde belirtmesine rağmen bunlara İddia Makamının mütalaasında yer verilmediğini,

- Hakkında savcılık ve emniyet tarafından araştırma yapıldığın ve en ufak harcama ve havalelerinin dahi tespit edilmesine rağmen suç tarihi, öncesi ve sonrası itibarıyla rüşvet parası iddia edilen bir miktar tespit edilemediğini, 70 bin TL avukatlık ücreti alan (vergi ve stopaj dâhil) bir kişinin nasıl olur da 400 bin veya 600 bin TL rüşvet verdiğinin iddia edilebileceğini,

- Avukatlık Kanunu'nun 35. maddesi uyarınca, hizmet dışında vekâlet olmadan da dava ve iş takip etme yetkisinin bulunduğunu, nitekim davaya konu 6. Hukuk Dairesindeki derdest olan dosyayı ilgililerle anlaşarak takip ettiğini, şirket yetkilisi Av. Süleyman BALCI'dan yetki belgesi alarak bu dosya ile ilgili avukatlık görevini üstlendiğini, layihaların yazılmasına yardım edip, dosyadaki eksikleri belirttiğini ve ilgili dosyada fuarcılık belgesinin eksik olduğunu, temininin gerektiğini bildirdiğini, Hasan ERDOĞAN'ın bu konuda her hangi bir yönlendirmesinin bulunmadığını,

- Suça konu davada sadece İstanbul grubundan Resul DALKIRAN ve Süleyman BALCI ile muhatap olduğunu, avukatlık ücreti ve daha evvel avans olarak ödenen paralar da Resul DALKIRAN tarafından ödendiğini, iddia edildiği üzere 10.11.2008 tarihinde hiç bir tarafa ödeme yapılmadığını,

- Suça iştirak eden Sanık Hüseyin UYSAL'ın diğer sanıklar Resul DALKIRAN ve Süleyman BALCI'ya avukat olarak şahsını önermesinin tamamen iradesi dışında olan bir durum olduğunu,

- Mütalaada kendisinin Hasan ERDOĞAN ile rüşvet anlaşması yaptığı ve parayı verdiğinin iddia edilmesine karşın buna ilişkin her hangi bir somut delile dayanılmadığını, rüşvet olarak verildiği iddia edilen paranın ne kadar olduğunun dahi belli edilmediğini,

- Adalet Başmüfettişinin yetkisi olmadan yaptığı soruşturmada elde edilen delillerin hukuka aykırı olduğunu,

beyan etmiştir.

Sanık Müdafinin 14.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında özetle;

- Hâkim veya savcıların işlediği suçu aydınlatmak adına, hâkim veya savcı olmayan kişilerin şüpheli sıfatıyla iletişimlerine müdahale etme yetkisinin hiçbir kanun ve yönetmelikle Adalet müfettişlerine verilmediğini,

- Hâkim ve savcılar hakkındaki soruşturmalar esnasında, suçun hâkim ve savcı olmayanlarla iştirak hâlinde işlendiğinin tespit edilmesi durumunda Adalet Bakanlığı Teftiş Yönetmeliği'nin 98. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendinde yer alan "*karar mercii ayrı olan görevlilere ait inceleme ve soruşturmalar 2802 sayılı kanunun 86. maddesinde yer alan iştirak hali yoksa ayrı ayrı yapılır, iştirak halinin söz konusu olduğu hallerde ise aynı soruşturma evrakı ile neticelendirilir.*" şeklindeki hüküm uyarınca işlem yapılması gerektiğini,

- Adalet Bakanlığının müvekkillerinin de aralarında bulunduğu sanıklar hakkındaki soruşturma evrakını 13.3.2009 tarih ve 3/13-1 sayılı yazısı ile Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına gönderdiğini, bu işlemin ise müfettişliğin sanıkların hâkim ile iştirak hâlinde suç işlemedikleri kanaatine varmış olması anlamına geldiğini, Adalet Başmüfettişliğinin bu işleminin, hâkim ve savcı olmayanlar hakkında yaptığı soruşturma işlemlerinin hukuka aykırı olduğunu mutlak bir şekilde gösterdiğini,

- Tesadüfi delili düzenleyen 5271 sayılı Kanun'un 138. maddesinde, iletişimin denetlenmesi sırasında yapılmakta olan soruşturma veya kovuşturma ile ilgisi olmayan, ancak kanunda sayılan katalog suçlardan birinin işlendiği şüphesini uyandırabilecek bir delil elde edilirse, bu delilin muhafaza altına alınacağı ve durumun derhal savcılığa bildirileceğinin hüküm altına alındığını, oysa suça konu soruşturmada gerçekleştiği iddia edilen tesadüfen öğrenmenin soruşturulan hâkimin iletişiminin denetlenmesi suretiyle değil, soruşturulmayan kişilerin iletişiminin denetlenmesi suretiyle gerçekleştiğini, ayrıca Adalet Başmüfettişliğinin delil olduğu savında bulunduğu bilgileri elde etmesine rağmen, Cumhuriyet Savcılığına hiçbir bildirimde bulunmadığı gibi, 5 ay gibi uzun bir süre boyunca telefon dinlemelerine devam ettiğini,

- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının mütalaasında, "*Adalet Bakanlığınca Adalet Başmüfettişliğine verilen soruşturma izninin rüşvet konusu olayın incelenip soruşturulmasına yönelik olması nedeniyle olay bazında verildiği*" yönünde ileri sürdüğü görüşün, ceza hukukunda olay bazında yetki şeklinde bir kavramın bulunmaması nedeniyle tutarlı olmadığı gibi, Bakanlık Olur'unda tam aksine birkaç kez "*ilgili yargı mensupları*", ya da "*ilgili kişiler*" ifadeleri kullanılmak suretiyle Adalet Başmüfettişliği tarafından yapılacak soruşturmanın, sadece görevde bulunan yargı mensupları açısından meşruiyetinin söz konusu olabileceğinin ifade edildiğini,

- İletişimin denetlenmesi tedbiri kararlarının soruşturmanın yürütüldüğü Sulh Ceza Mahkemesince verilmesi gerektiği hâlde, farklı yer Sulh Ceza Mahkemelerinden kararlar alınmak suretiyle hukuka aykırı hareket edildiğini,

- Avukat bürolarında arama yapılması hususunu düzenleyen 5271 sayılı Kanun'un 130. maddesinin (1) numaralı fıkrasında "Avukat büroları ancak mahkeme kararı ile ve kararda belirtilen olayla ilgili olarak Cumhuriyet savcısının denetiminde aranabilir." hükmünün yer aldığı, müvekkilinin büro olarak kullandığı yere girilebilmesi, arama kararının uygulanması anlamını taşıdığını, bu nedenle aramanın tüm şartlarının müvekkilinin bürosundaki televizyona teknik cihazın yerleştirilmesi safhasında da gözetilmesi gerektiğini,

- Hukuka aykırı olarak elde edilen delillerin, yani dinleme, izleme, teknik takip tutanaklarının içeriğine ve işbu delilleri tanzim eden kolluk görevlilerinin tanık sıfatıyla verdikleri ifadelerle bakıldığında, bir senaryonun yaratılmaya çalışıldığını, ancak baştan sona gerçek dışılıklarla dolu bu senaryonun son derece başarısız ve tutarsız olduğunu,

- 10.11.2008 günlü teknik takip tutanağını düzenleyen polis memurlarının ifadelerinin, böyle bir olayın yaşanmadığını gösterdiğini, yaşanmayan bir olayın izlenmesi, takip edilmesi ve kayıt altına alınması mümkün olmadığından ötürü de ifadelerin gerçek dışı ve çelişkilerle dolu olduğunu,

- 10.11.2008 gününde teknik takip yapmakla görevli polis memurlarının, kamerayla çekim yapamamaları durumunda, fotoğraf çekebileceklerini ya da olaydan sonra civarda bulunan binalardaki güvenlik kameralarının kayıtlarını inceleyebilecekleri ancak bunları yapmadıklarını,

- Suça konu davanın temyiz aşamasında verilen karara iştirak eden Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyelerinin, açıklıkla ve tutarlı bir biçimde, verilecek karar konusunda yönlendirilmediklerini beyan etmelerine karşın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, âdetâ bu üst düzey yargıçların adına konuşarak "(...) bu tanıkların ifadesi ile suç konusu tahliye davasının üzerinden uzunca bir zamanın geçmesi ve sanık Hasan ERDOĞAN'ın yönlendirmesini bu tanıkların hissetmeyeceği şekilde yapması(...)" şeklinde ifadeler kullanmasının, bu yargıçlara "Yönlendirilip yönlendirilmediğinizi siz değil, biz biliyoruz." demek anlamına geldiğini,

- Müvekkili olan Necdet OKCU'nun davanın hiçbir aşamasında, Koza Sokak'a anılan tarihte asla gitmediğini iddia etmediğini, müvekkilinin soruşturmanın başından itibaren dile getirdiği hususun, olay günü ya da başka bir gün, Hasan ERDOĞAN'a para veya bir başka eşyayı vermediği, onunla böyle bir görüşmesinin bulunmadığı şeklinde olduğunu,

- Koza Sokak'ın, müvekkili Necdet OKCU'nun işyeri ile evi arasındaki rutin güzergâh üzerinde olması ve diğer müvekkili Yavuz ÇAY'ın eşinin işyerinin ve ailesinin

evinin o mahallede yer bulunması nedeniyle müvekkillerinin söz konusu güzergâhtan her gün geçebileceklerini,

- Baz istasyonlarının çalışma prensibinin, yüklenme ve yoğunluğun fazlalığı ölçüsünde civardaki diğer yakın istasyonlara yönlendirme üzerine kurulu olduğunu, bu bağlamda, talep edilen kayıtların suçun işlendiğini değil, tam aksine beyanlarını destekler nitelikte, müvekkilinin hemen her gün olduğu gibi Ziyaürrahman Caddesi üzerinden evine gidiyor olduğunu gösterdiğini,

- Necdet OKCU'nun yasa dışı biçimde elde edilmiş bulunan tape kayıtlarının hiçbirinde, mütalaada iddia edildiği gibi şifreli bir konuşma yapmadığını, yapmadığı bir şeyi de doğal olarak kabul etmediğini, kabul etmediği bir olgunun sebebini de doğal olarak açıklayamadığını, bu durumun varlığına rağmen, mütalaada, tapelerde yer alan ve hiçbir surette gizli ya da şifreli herhangi bir kelime içermeyen ifadelerin, müvekkilinin bir suçun faili veya iştirakçisi olarak yorumlanmasına araç olarak kullanılmaya çalışıldığını,

ifade etmiştir.

13- Yavuz ÇAY ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın 14.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının mütalaasında belirttiği gibi olaylar ile ilgisi bulunmadığını belirtmiş, suçsuz olması nedeniyle beraatına karar verilmesini talep etmiştir.

Sanık Müdafinin 14.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında özetle;

- Mütalaanın "*Sonuç ve İstem*" bölümünde her ne kadar müvekkili Yavuz ÇAY'ın cezalandırılması yönünde herhangi bir talep yoksa da varılan bu sonucun gerekçesinin yanlış olduğunu, zira mütalaada "*kesin ve inandırıcı delillerin elde edilememiş olması*"nın bu isteme gerekçe olarak gösterildiğini, oysa müvekkili olan Necdet OKCU açısından dile getirilen usule ve esasa ilişkin tüm itiraz ve savunmalarının diğer müvekkili Yavuz ÇAY açısından da geçerli olmakla beraber, müvekkili Yavuz ÇAY'ın isnat edilen suçlamalarla bir ilgisinin bulunmadığını,

- Yavuz ÇAY'ın Necdet OKCU'nun kâtibi olduğunu, dosyada adı geçen diğer şahısları ise ya hiç tanımadığını ya da çalışmakta olduğu avukatlık bürosuna gelmiş olmaları veya Necdet OKCU ile tanışıyor olmaları nedeniyle çok az tanıdığını,

- Bu veriler ışığında müvekkili Yavuz ÇAY açısından “kesin ve inandırıcı delilin yokluğu” değil, “sanık sıfatının yokluğu” söz konusu olduğundan, mütalaada belirtilen gerekçeye katılmadıklarını ancak beraat talebine katıldıklarını,

ifade etmiştir.

14- Hüseyin UYSAL ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın 14.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Rüşvet anlaşması olduğuna inanmadığını, böyle bir anlaşma olduysa dahi bundan haberinin olmadığını, bu dosyada bahsi geçen alınan-verilen paraların hiçbirisiyle alakalı bilgisinin bulunmadığını,

- (...) ve Murat AKBAŞ'ı tanımadığını, bu kişileri yargılama sırasında tanıdığını,

- İddia makamının “şifreli kelimeler” olarak ifade ettiği “öğrenci” kelimesini daha önce de açıkladığı gibi “dosya” anlamında kullandığını, kesinlikle “para” anlamında kullanılmadığını, bu kelimelerin Resul DALKIRAN tarafından kullanıldığını,

- Resul DALKIRAN ve Süleyman BALCI ile beraber çay içtiğinin doğru olduğunu, ancak kendileriyle görüşmelerinde kesinlikle dosya hakkında bir şey konuşmadıklarını, sadece davanın karşı tarafının gelip gelmediğini ayrıca dosyanın ne zaman geleceğine ilişkin sorular sorduklarını,

beyan etmiştir.

Sanık Müdafinin 14.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında özetle;

- Bu davanın en başta gelen delili görünümündeki tape kayıtlarının delil olarak değerlendirilmesi bahsinde yapılan itirazlara, suça konu anlaşmanın tarihi hakkındaki muarazanın giderilmiş olmaması yönündeki beyanlara, tahkikatın yürütülmesinde yetki ve

görev normlarına uyulmamış olması nedeni ile temin edilmiş delillerin yok sayılması lazım geldiği yönündeki ifadelerle aynen katıldığını,

- Esas hakkındaki mütalaada yargılama konusu rüşvet suçu bahsinde toplanan delillere göre, Süleyman BALCI, Resul DALKIRAN ve Murat YALÇINTAŞ'ın rüşvet veren, Hasan ERDOĞAN'ın alan taraf, müvekkilinin ise bu anlaşmaya dâhilinin alan ve veren tarafın irtibatlandırılması noktasında olduğunun iddia edildiğini,

- Yine esas hakkındaki mütalaaya göre, (...) ve Murat AKBAŞ'ın Resul DALKIRAN'ı müvekkili ile tanıştırdıkları ve müvekkilinin de Resul DALKIRAN'ı Necdet OKCU ile tanıştırdığı, Necdet OKCU kanalı ile de Hasan ERDOĞAN'a ulaşıldığının iddia edildiğini,

- Müvekkili bakımından tek delilinin telefon konuşmaları olduğunu herkesin bildiğini, telefon görüşmeleri dışında ne bu yargılamanın iddia makamının ve ne de 9. Ağır Ceza Mahkemesindeki yargılama bahsinde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının başkaca hiçbir delile dayanmışlığının bulunmadığını,

- Başsavcılığın mütalaasında müvekkiline ait sadece 6 tane tape kaydına yer verildiğini, aşamalarda sundukları dilekçelerde söz konusu tape kayıtlarının içeriklerini ortaya koyduklarını, müvekkilinin suça konu tahkikata ilişkin 53 tane tape kaydının bulunduğunu, tape kayıtlarında görüldüğü üzere, müvekkilinin dairede işi olan, dosyası bulunan bazı avukatlara destek verdiğinin anlaşıldığını,

- Müvekkilinin, tüm telefon görüşmelerinde, kendisine telefon açan bu avukatlara dosyanın henüz görüşülüp görüşülmediği, bozma kararı verildiği iddia edilen bir dosyanın henüz görüşülmemiş olduğu, bozma kararı verildiği ancak kararın henüz yazılmadığı, dosyayı bir başka avukatın da sorduğu ve dosya ile ilgilendiği, kararın postaya verildiği, tashihi karar taleplerinin okunmakta olduğu ve değerlendirildiği, tashihi karar taleplerinin ret kararı ile neticelendiği, kararın yerel mahkemesine ulaşma tarihi, müzakerenin devam ediyor olduğu hakkında bilgiler verdiğinin görüldüğünü,

- İddia makamının en şedit delil olarak varsaydığı tape kaydında müvekkili ile Necdet OKCU arasında geçen “Sana bir şey yaptılar mı?”, “Yok, daha senin ne verdiğini soruyorlar.” şeklindeki konuşmanın, esasen bir rüşvetin varlığına ve bunu müvekkilinin bildiğine değil, bir rüşvetin yokluğuna ve/veya bunu müvekkilinin bilmediğine ilişkin delil olduğunu, söz konusu konuşmada birinin “Sana bir şey yaptılar mı?” dediğini, öbürünün ise “Senin ne verdiğini sordular?” dediğini, iki kişinin bir kişiye rüşvet vermesi durumunda, işleri de hallolmuş olsa, bunları tanıştıran kişiye verilecek miktarın adının “bir şey” olmadığını, buradaki “şey”in harçlığa tekabül ettiğinin ortada olduğunu,

- Başsavcılığın mütalaasında şifre olarak addettiği, “öğrenci”, “ağa ayar veriyordu” şeklindeki ibarelerin hiçbir şekilde bir para alışverişinin mevcudiyetine ilişkin

olarak yorumlanmasının mümkün olmadığını, konuşmada geçen “*öğrenci yarın geliyor*”dan kastın, paranın yarın geleceği değil, dosyanın ne zaman görüşüleceği, kararın ne zaman verileceği hususu olduğunu,

- Müvekkilinin “*öğrenci*” den maksadının dosya olduğunu, “*ağa ayar veriyordu*” derken, daire tarafından kararın görüşülmesinden evvel, dosyanın önemli bir dosya olduğuna dikkat çekildiğini ifade etmek istediğini her defasında dile getirdiğini,

- Kaldı ki Başsavcılığın mütalaasında müvekkilinin dosyayı sürekli olarak takip ettiği ve Necdet OKCU’ya dosyanın akıbeti hakkında bilgi verdiğinin iddia edildiğini, kendilerinin de zaten bunun aksini iddia ediyor olmadıklarını, itirazlarının müvekkilinin dosya hakkında bilgi vererek nasıl rüşvet anlaşması yapılmasına katkı sağladığı noktasında olduğunu, zira bu bilgilerin sadece dosyanın durumu ile ilgili olduğunu,

- Tape kayıtları kelime kelime incelendiğinde hiçbir kayıta, müvekkilinin deyimiyile söylenecek olursa Hasan ERDOĞAN’ı kastederek “*Hâkim Bey’e ne kadar verdiniz?*”, “*Neye anlaştınız?*”, “*Ne dedi?*”, “*Kabul etti mi?*” ve hatta “*Bu işi para ile mi yapıyorsunuz?*” şeklinde tek bir cümlesinin bulunmadığını,

- İddia makamının müvekkili hakkında “*Sanık Hüseyin, daha önceden tanıdığı Avukat Necdet OKCU’ya suç konusu olayı ve sanıkları götürürken taraflar arasında bir rüşvet anlaşması yapılacağını bilmekte ve ona göre davranmaktadır.*”. şeklindeki iddiasına ilişkin tek bir delilin bulunmadığını,

- Müvekkilinin suç tarihi itibari ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun 4/C maddesi kapsamında odacı olarak çalışan geçici bir personel olduğunu, yardımcı hizmetler kadrosunda dahi görev yapmadığını,

- İDTM A.Ş. gibi bir şirketin finans müdürü ve avukatı olan Resul DALKIRAN ile Süleyman BALCI’yı ve son derece tecrübeli bir avukat olan Necdet OKCU’yu “*odacı*” olarak yönlendirmesinin mümkün olmadığını,

beyan etmiştir.

15- Abdullah PEHLİVAN ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanının 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında özetle;

- Aleyhine bir tanık beyanı olmadığını, İDTM A.Ş. Yönetim Kurulunun 14.11.2008 günlü kararıyla yapılan ödemenin birikmiş alacaklarına ilişkin olduğunu, bu ödemeye ilişkin sürecin 8.2.2008 günlü yönetim kurulu kararıyla başladığını, 11.4.2008 günlü yönetim kurulunda şirket avukatlarından detaylı rapor istendiğini, şirket bünyesindeki profesyonel yöneticilerin belli miktarın üzerinde ödeme yetkilerinin olmadığını, yetki sınırları içinde yapılan düşük ödemeleri de kendilerinin kabul etmediğini, en son 14.11.2008 günlü yönetim kurulu kararıyla birikmiş alacaklarına ilişkin ödeme yapılmasına karar verildiğini,- 10.11.2008 gününde 1.253.144,00 TL'nin şirketin bir hesabından diğer hesabına aktarıldığını ve repo yapıldığını, bu paradan kendisine herhangi bir ödeme yapılmadığını, 14.11.2008 günlü yönetim kurulu kararından sonra tarafına 17.11.2008 gününde ödeme yapıldığını, bu parayı herhangi bir kişiye verdiğine dair delil bulunmadığını,

- 10.11.2008 gününde tarafına yapılan 10.000 TL ödemenin kimseye verilmediğini, bu paraya ilişkin herhangi bir işlem yapmadığını, suç delili olarak dosyada bulunan tüm konuşmaların ya tarafı ya etkeni olan kişinin Resul DALKIRAN olduğunu, iddianamenin başında yer alan şifrelerin onun tarafından icat edildiğini, başka bir kişi tarafından bunların kullanılmadığını, hatta konuşmalardan anlaşılacağı üzere diğer kişilerin bu sözcükleri anlamadığını,

- Resul DALKIRAN'ın Süleyman BALCI dışında hiçbir şirket yetkilisi ile konuşmasının bulunmadığını, kendi şahsı için çalışmak dışında başka bir şey yapmadığını,

- 14.11.2008 günlü yönetim kurulu kararıyla yapılan ödemenin rüşvet parası olarak değerlendirilmesinin tek nedeninin Orkun Osman BİLGİVAR tarafından yapılan bir telefon görüşmesi olduğunu, ancak onun bu görüşmeyi kendine haksızlık yapıldığı düşüncesiyle kızgınlıkla yapmış olduğunu,

- Orkun Osman BİLGİVAR'ın 12.11.2008 saat 14.44'te Ahmet isimli bir kişiyle yapmış olduğu görüşmede, kendisiyle ilgili olarak "*Abdullah bildiğim kadarıyla yok*" şeklinde sarf ettiği sözlerin, kendisinin suçla ilgisinin olmadığına delil olduğunu,

- Suç tarihinin 10.11.2008 olduğunu, 17.11.2008 tarihinde kendisine yapılmış olan ödemenin bu suçla delil olarak gösterildiğini, bunun imkânsız olduğunu,

- Dosyada toplam 6 adet görüşmesinin bulunduğunu, bunların 4'ünün Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının mütalaasına alındığını, bununla birlikte tamamının suç tarihinden bir hafta sonra 18.11.2008 tarihinde gerçekleşmiş olduğunu,

- Operasyonu yürüten emniyet amiri Deniz ÖZKOÇAK'ın ifadesinde, ikinci kısımda Hasan ERDOĞAN'a para gideceğini düşündüklerini ama olmadığını, yanlış değerlendirme yapmış olduklarını söylediğini, Süleyman BALCI ile yaptığı konuşmaların, bir meslektaşının başka bir meslektaşına karşı sözünü yerine getirememesinden dolayı

eziklik içinde olması nedeniyle yapıldığını, bir suçun işlendiğine dair iddiaların sırf telefon görüşmeleriyle kanıtlanamayacağını,

beyan etmiştir.

Sanık Müdafinin 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında özetle;

- 5237 sayılı Kanun'un rüşvet suçuna ilişkin 252. maddesinin 2.7.2012 günlü, 6352 sayılı Kanun ile değişikliğe uğradığını, değişiklik öncesi hâlinin lehe olduğunu, buna göre değerlendirme yapılması gerektiğini,

- Necdet OKCU ile yapılan anlaşmanın rüşvet değil, bir vekâlet anlaşması olduğunu, esas hakkındaki mütalaada rüşvet anlaşmasının ne zaman, ne şekilde ve hangi kapsamla yapıldığına dair bilgiye yer verilmediğini,

- Dosyada bulunan telefon konuşmaları ve ortam dinlemelerinde, Hasan ERDOĞAN'a rüşvet verileceğine ilişkin bir hususa rastlanılmadığını, başka bir sergi salonuna ilişkin tek bir karardan hareketle suça konu davanın temyiz incelemesinde emsal kararlara aykırı karar verildiğinin ileri sürülemeyeceğini, ayrıca bu iki davada verilen kararların dayanakları ve gerekçelerinin farklı olduğunu,

- Hasan ERDOĞAN'a menfaat temin edildiğine dair delil bulunmadığını, suç tarihinin 10.11.2008 olduğunu, sanığa yapılan ödemenin ise 18.11.2008 gününde yapıldığını, bu nedenle sanık yönünden atılı suçun işlenemez olduğunu,

- Sanık tarafından Süleyman BALCI veya Resul DALKIRAN'a para verildiğine dair herhangi bir delil de bulunmadığını,

beyan etmiştir.

16- İlhan PARSEKER ve Müdafinin Esas Hakkındaki Savunması

Sanığın 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık söz konusu savunmasında; daha önce verdiği ifadeleri ve savunmaları aynen tekrarladığını, tarafına isnat edilen suçu işlemediğini ve bu suçun işlenmesini gerektirecek bir sebebin bulunmadığını, ayrıca iddia makamının mütalaasına da katıldığını belirtmiştir.

Sanık Müdafinin 13.11.2012 Gününde Yüce Divanda Yaptığı Esas Hakkındaki Savunma

Sanık müdafii söz konusu savunmasında özetle; iddia makamının görüş ve kanaatine itirazlarının bulunmadığını, alınan Yönetim Kurulu kararının hukuka uygun olduğunu, müvekkili olan sanık ile diğer yönetim kurulu üyelerinin kamu görevi yapmaları ve böyle bir suçu işlemelerinde hiçbir menfaatlerinin bulunmadığını, hukuk çerçevesi içinde İDTM A.Ş.’nin menfaatlerinin korunduğunu ve sanığın beraatına karar verilmesi gerektiğini belirtmiştir.

V- USULE İLİŞKİN İTİRAZLAR VE VERİLEN KARARLAR

Bu bölümde yalnızca önemli nitelikte görülen bazı usule ilişkin itirazlara ve bunlara ilişkin kararlara yer verilmiştir.

A- Katılma Kararına Karşı İtirazlar

Yüce Divan yargılamasının 21.11.2011 günlü duruşmasında, suçtan zarar gören Ceyda Zeliha EREM vekilleri Av. Hande Zeynep DURSUN ve Av. Haluk PEKŞEN yazılı ve sözlü olarak kamu davasına katılma talebinde bulunmuşlardır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, talebin kabulüne karar verilmesini mütalaa etmiş, sanık Hasan ERDOĞAN, talebe karşı bir diyeceğinin olmadığını, sanık Hasan ERDOĞAN müdafii Av. Bülent Hayri ACAR ise takdiri Yüce Divana bıraktığını beyan etmiştir.

6216 sayılı Kanun’da, Yüce Divanda görülen davalara “*katılma*” hususuna ilişkin özel bir düzenlemeye yer verilmemiştir. Bununla birlikte anılan Kanun’un 57. maddesinin (1) numaralı fıkrasında “*Genel Kurul, Yüce Divan sıfatıyla çalışırken yürürlükteki kanunlara göre duruşma yapar ve hüküm verir.*” denilmiştir. Ceza yargılamasına ilişkin yürürlükteki genel kanun olan 5271 sayılı Kanun’un 237. maddesinin (1) numaralı fıkrasında, mağdur, suçtan zarar gören gerçek ve tüzel kişiler ile malen sorumlu olanların ilk derece mahkemesindeki kovuşturma evresinin her aşamasında hüküm verilinceye kadar şikâyetçi olduklarını bildirerek kamu davasına katılabilecekleri; 238. maddesinin (1) numaralı fıkrasında ise katılmanın, kamu davasının açılmasından sonra mahkemeye dilekçe verilmesi veya katılma istemini içeren sözlü başvurunun duruşma tutanağına geçirilmesi suretiyle olacağı hüküm altına alınmıştır.

Kanunda tanımları yapılmamış olmakla birlikte, doktrinde belirtildiği üzere, “*mağdur*” kavramı, suçun maddi unsuruna muhatap olan ve bu nedenle suç ile korunan hukuki yararı zedelenen kişiyi; “*suçtan zarar gören*” ise suçun neticelerinden doğrudan etkilenmiş olan kişiyi ifade eder.

Diğer taraftan özel hukuk alanında bir hukuki ilişkinin tarafı olma ile ceza yargılamasında “suçtan zarar gören” kişi olma özdeş değildir. Özel hukuk alanındaki bir hukuki ilişkinin tarafı olmayan kişi, aynı hukuki ilişkiyi konu alan bir suçun dış dünyada meydana getirdiği sonuçlardan doğrudan zarar görmüş olabilir veya zarar görme tehlikesi altında bulunabilir.

Yüce Divan yargılamasına konu olayda, lehe karar almak için temyiz aşaması sırasında rüşvet verildiği iddia edilen kiralananın tahliyesi davasına konu kira sözleşmesinin tarafı CNR A.Ş. olmasına rağmen, atılı suçun meydana getireceği sonuçlardan anılan şirket ile birlikte şirket ortağı Ceyda Zeliha EREM’in de doğal olarak zarar göreceği açıktır. Dolayısıyla suçtan zarar gören sıfatı bulunan Ceyda Zeliha EREM’in, 5271 sayılı Kanun’un 237. maddesi uyarınca Yüce Divanda görülmekte olan kamu davasına katılma hakkı bulunmaktadır.

Yüce Divan, 21.11.2011 günlü duruşmada, “*Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 237 ve 238’inci maddeleri uyarınca Ceyda Zeliha EREM’in katılan olarak (;) usulüne uygun düzenlenmiş vekâletname uyarınca Ankara Barosu avukatlarından Avukat Hande Zeynep DURSUN ile Avukat Haluk PEKŞEN’in katılan vekili olarak dava ve duruşmalara kabulüne*” oy birliğiyle karar vermiştir.

Sanık Hasan ERDOĞAN müdafii Av. Bülent Hayri ACAR, 4.1.2012 ve 23.1.2012 günlü dilekçelerinde, 21.11.2011 gününde yapılan duruşmada Ceyda Zeliha EREM’in katılan olarak dava ve duruşmalara kabulüne ilişkin kararın suçtan zarar görmediği gerekçesiyle geri alınmasını talep etmiştir.

Yüce Divan, 27.2.2012 günlü duruşmada, sanık Hasan ERDOĞAN müdafii Av. Bülent Hayri ACAR’ın anılan talebinin, “... *dosyaya ibraz edilen belgelerden katılanın anılan şirketin ortağı olduğu dikkate alındığında şirketin zarar görmesi hâlinde katılanın da suçtan doğrudan zarar göreceği açık olduğundan reddine*” oy birliğiyle karar vermiştir.

Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen kamu davasının Yüce Divanda görülmekte olan dava ile birleştirilmesinden sonra, birleştirilen davanın bir kısım sanıklarının müdafileri, farklı tarihlerde verdikleri dilekçelerinde ve Yüce Divan yargılamasının 4.4.2012 günlü duruşmasında, katılan Ceyda Zeliha EREM’in, daha önce Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinin E.2011/61 sayılı dava dosyasının 21.10.2011 günlü duruşmasında şikâyetçi olmaması nedeniyle kendisinin Yüce Divanda görülmekte olan davaya katılması yönünde alınan ara kararının hükümsüz kaldığının tespit edilmesine ya da kaldırılmasına karar verilmesini talep etmişlerdir.

Yüce Divan, 4.4.2012 günlü duruşmada, bir kısım sanık müdafilerinin anılan talebinin, “... *daha önce aynı yönde sanık Hasan ERDOĞAN’ın müdafii tarafından yapılan*

istem hakkında 07/02/2012 günlü oturumda alınan ara kararında belirtilen gerekçeler ile Ceyda Zeliha EREM'in Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinin esas 2011/61 sayılı dosyasının 15/04/2011 günlü duruşmasında müşteki sıfatıyla alınan ifadesinde 'Şikâyetçi değilim, katılma talebim de yoktur.' şeklindeki beyanının birleştirilen davanın sanıklarının iştirak hâlinde işledikleri iddia olunan rüşvet verme suçu yönünden hüküm ifa etmesi nedeniyle reddine" oy birliğiyle karar vermiştir.

CNR A.Ş. vekilleri Av. Merve İrem ŞAHİN ve Av. Haluk PEKŞEN'in 9.1.2012 günlü dilekçesinde ve Av. Merve İrem ŞAHİN'in 6.2.2012 günlü dilekçesinde, CNR A.Ş.'nin katılan sıfatıyla dava ve duruşmalara kabulüne karar verilmesi talep edilmiştir.

Sanık Hasan ERDOĞAN müdafî Av. Bülent Hayri ACAR, 23.1.2012 günlü dilekçesinde, CNR A.Ş.'nin katılma isteminin suçtan zarar görmediği gerekçesiyle reddine karar verilmesi talebinde bulunmuştur.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcivekili, Yüce Divan yargılamasının 27.2.2012 günlü duruşmasında, katılma talebine bir diyeceklerinin olmadığını beyan etmiştir.

Yüce Divan yargılamasına konu olayda, lehe karar almak için temyiz aşaması sırasında rüşvet verildiği iddia edilen kiralananın tahliyesi davasına konu kira sözleşmesinin tarafı olan CNR A.Ş.'nin, atılı suçun meydana getireceği sonuçlardan doğrudan zarar göreceği açıktır. Dolayısıyla suçtan zarar gören sıfatı bulunan CNR A.Ş.'nin, 5271 sayılı Kanun'un 237. maddesi uyarınca Yüce Divanda görülmekte olan kamu davasına katılma hakkı bulunmaktadır.

Yüce Divan, 27.2.2012 günlü duruşmada, "Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 237'nci maddesi uyarınca CNR Uluslararası Fuarçılık ve Ticaret AŞ'nin katılan olarak; usulüne uygun düzenlenmiş vekâletname uyarınca Ankara Barosu avukatlarından Avukat Hande Zeynep DURSUN, Avukat Haluk PEKŞEN ve Avukat Merve İrem ŞAHİN'in ise aynı zamanda katılan CNR Uluslararası Fuarçılık ve Ticaret AŞ vekilleri olarak dava ve duruşmalara kabulüne" oy birliğiyle karar vermiştir.

Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen kamu davasının Yüce Divanda görülmekte olan dava ile birleştirilmesinden sonra, birleştirilen davanın bir kısım sanıklarının müdafileri, farklı tarihlerde verdikleri dilekçelerinde ve Yüce Divan yargılamasının 4.4.2012 günlü duruşmasında, katılan Ceyda Zeliha EREM'in Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinin E.2011/61 sayılı dava dosyasının 21.10.2011 günlü duruşmasında şikâyetçi olmaması nedeniyle CNR A.Ş.'nin Yüce Divanda görülmekte olan davaya katılması yönünde daha önce alınan ara kararının hükümsüz kaldığının tespit edilmesine ya da kaldırılmasına karar verilmesini talep etmişlerdir.

Yüce Divan 4.4.2012 günlü duruşmada, bir kısım sanık müdafilerinin anılan talebinin, “*Ceyda Zeliha EREM’in Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinin esas 2011/61 sayılı dosyasının 15/04/2011 günlü duruşmasında müşteki sıfatıyla alınan ifadesinde “Şikâyetçi değilim, katılma talebim de yoktur.” şeklindeki beyanının birleştirilen davanın sanıklarının iştirak hâlinde işledikleri iddia olunan rüşvet verme suçu yönünden hüküm ifa etmesi nedeniyle reddine*” oy birliğiyle karar vermiştir.

Katılan Ceyda Zeliha EREM vekili Av. Gülnur CAN, Yüce Divan yargılamasının 4.4.2012 günlü duruşmasında, birleştirilen dosyada yargılanan sanıkların iştirak hâlinde işledikleri iddia olunan rüşvet verme suçu yönünden de kamu davasına katılma talebinde bulunmuştur.

Bir kısım sanık müdafileri, aynı duruşmada, Ceyda Zeliha EREM’in daha önce şikâyetçi olmaması nedeniyle anılan katılma isteminin reddine karar verilmesini talep etmişlerdir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcivekili, aynı duruşmada, aynı gerekçeyle katılma isteminin reddine karar verilmesini mütalaa etmiştir.

5271 sayılı Kanun’un 237. maddesinin (1) numaralı fıkrası uyarınca, mağdur, suçtan zarar gören gerçek ve tüzel kişiler ile malen sorumlu olanlar, “*şikâyetçi olduklarını bildirerek*” kamu davasına katılabilirler. Buna göre, şikâyetçi olmayan mağdur, suçtan zarar gören gerçek ve tüzel kişiler ile malen sorumlu olanların kamu davasına katılma hakları bulunmamaktadır. Ceyda Zeliha EREM, Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinin E.2011/61 sayılı dosyasının 15.4.2011 günlü duruşmasında müşteki sıfatıyla alınan ifadesinde “*Şikâyetçi değilim, katılma talebim de yoktur.*” şeklinde beyanda bulunmuştur. Dolayısıyla Ceyda Zeliha EREM’in, Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinin E.2011/61 sayılı dosyasından tefrik edilerek Yüce Divanda görülmekte olan kamu davası ile birleştirilen ve bir kısım sanıkların rüşvet vermek suçuna ilişkin kamu davası yönünden katılmasına imkân bulunmamaktadır.

Yüce Divan, aynı duruşmada, “*Katılan Ceyda Zeliha EREM Vekili Avukat Gülnur CAN’ın birleştirilen dosyada yargılanan sanıkların iştirak hâlinde işledikleri iddia olunan rüşvet verme yönünden davaya katılma isteminin 6 numaralı ara kararında belirtilen gerekçelerle reddine*” oy birliğiyle karar vermiştir.

B- Davaların Birleştirilmesi İstemi

Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi, 20.2.2012 günlü, E.2011/61 sayılı yazıyla, aynı sayılı dosyada görülen kamu davası ile Yüce Divanda görülmekte olan kamu davası arasında şahsi, fiilî ve hukuki bağlantı bulunduğu belirterek her iki davanın birleştirilmesine muvafakat edilip edilmeyeceğine ilişkin olarak talepte bulunmuştur.

Katılanlar vekilleri Av. Haluk PEKŞEN ve Av. Merve İrem ŞAHİN, 22.2.2012 günlü dilekçelerinde ve katılanlar vekili Av. Haluk PEKŞEN, 23.2.2012 günlü duruşmada, birleştirme istemine muvafakat verilmesini talep etmişlerdir.

Sanık Hasan ERDOĞAN müdafî Av. Bülent Hayri ACAR, 23.2.2012 günlü dilekçesinde ve 23.2.2012 günlü duruşmada, birleştirme istemine muvafakat verilmemesi yönünde beyanda bulunmuştur.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcivekili, Yüce Divan yargılamasının 23.2.2012 günlü duruşmasında, birleştirme istemine muvafakat verilmemesini mütalaa etmiştir.

6216 sayılı Kanun'da, Yüce Divan yargılaması yönünden "*birleştirme*" hususu özel olarak düzenlenmemiştir. Bununla birlikte, anılan Kanun'un 57. maddesinin (1) numaralı fıkrasında, "*Genel Kurul, Yüce Divan sıfatıyla çalışırken yürürlükteki kanunlara göre duruşma yapar ve hüküm verir*" biçimindeki hükme yer verilmiştir. Buna göre, ceza yargılamasına ilişkin yürürlükteki genel kanun olan 5271 sayılı Kanun'un birleştirmenin usul ve esaslarını düzenleyen 8 ila 11. maddelerinin Yüce Divan yargılamasında da uygulanması gerekmektedir.

5271 sayılı Kanun'un 10. maddesinin (1) numaralı fıkrasında, kovuşturma evresinin her aşamasında, "*bağlantılı*" ceza davalarının birleştirilmesine yüksek görevli mahkemece karar verilebileceği düzenlenmiş, 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasında ise bağlantı kavramına açıklık getirilerek "*Bir kişi, birden fazla suçtan sanık olur veya bir suçta her ne sıfatla olursa olsun birden fazla sanık bulunursa bağlantı var sayılır.*" denilmiştir.

5271 sayılı Kanun'un 10. maddesinin (1) numaralı fıkrasında "...*karar verilebilir.*" denilmek suretiyle, ceza davalarının bağlantılı olması hâlinde dâhi birleştirme kararı verilmesi takdire bırakılmıştır. Kuşkusuz mahkemelerin bu takdir yetkisini kullanırken, birleştirmenin yararlı olup olmayacağına bakmaları gerekmektedir. Diğer taraftan, 5271 sayılı Kanun'un 10. maddesinin (1) numaralı fıkrasında, "*kovuşturma evresi*"nin her aşamasında bağlantılı "*ceza davaları*"nın birleştirilebileceğinden söz edildiğinden, kovuşturma evresindeki bir iş ile soruşturma aşamasındaki bir işin veya yine bir ceza davası ile diğer yargılama alanları kapsamındaki bir davanın birleştirilmesine olanak bulunmamaktadır. Yine mevzuatımızda, ceza davaları arasında bağlantı bulunsa ve birleştirme faydalı olsa bile, birleştirme yapılamayacak bazı hâllere yer verilmiştir. Buna göre birleştirme kararı verilebilmesi için, ceza davaları arasında bağlantı bulunması, birleştirmenin faydalı olması, birleştirme olanağının bulunması ve birleştirme yasağının olmaması gerekmektedir.

Yüce Divanda görülmekte olan kamu davası, Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinin E.2008/1423 sayılı dosyası kapsamında görülen CNR A.Ş. ile İDTM A.Ş.

arasındaki kiralananın tahliyesi davasında verilen kararın temyiz incelemesi sırasında Yargıtay 6. Hukuk Dairesi eski başkanı olan sanık Hasan ERDOĞAN'ın rüşvet aldığı iddiasına ilişkindir.

Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinin E.2011/61 sayılı dava dosyası ise genel olarak, sanık Necdet OKCU ve diğerlerinin, farklı mahkemelerde görülen ve farklı Yargıtay dairelerince temyiz incelemesi yapılan dosyalarla ilgili olarak ilk derece yargılamaları ve temyiz incelemeleri sırasında verilecek kararlara etki etmek amacıyla suç örgütü kurdukları veya üyesi oldukları, rüşvet verdikleri, nitelikli dolandırıcılık yaptıkları, yargı görevi yapanları etkiledikleri, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini akladıkları iddialarına ilişkindir. Bu kapsamda, Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinin E.2008/1423 sayılı dosyasında görülen CNR A.Ş. ile İDTM A.Ş. arasındaki kiralananın tahliyesi davasında verilen kararın temyiz incelemesi sırasında Yargıtay 6. Hukuk Dairesi eski başkanı olan sanık Hasan ERDOĞAN'a rüşvet verdikleri veya buna aracılık ettikleri iddiasıyla sanıklar Necdet OKCU, Yavuz ÇAY, Hüseyin UYSAL, Murat YALÇINTAŞ, Süleyman BALCI, Abdullah PEHLİVAN, Resul DALKIRAN, İlhan BALCI, Serkan TİGLİOĞLU, Çamur Ali KOPUZ, Abdullah ÇINAR, İlhan PARSEKER, (...), Murat AKBAŞ ve Orkun Osman BİLGİVAR hakkında 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 252/1-2 maddeleri uyarınca cezalandırılmaları talebiyle de kamu davası açılmıştır.

Buna göre, Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesinin E.2008/1423 sayılı dosyası kapsamında görülen CNR A.Ş. ile İDTM A.Ş. arasındaki kiralananın tahliyesi davasında verilen kararın temyiz incelemesi sırasında Yargıtay 6. Hukuk Dairesi eski başkanı olan sanık Hasan ERDOĞAN'a rüşvet verilmesi olayına ilişkin olarak, rüşvet aldığı iddiasıyla sanık Hasan ERDOĞAN hakkında Yüce Divanda, rüşvet verdikleri veya aracılık ettikleri iddiasıyla yukarıda belirtilen diğer sanıklar hakkında Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde kamu davası açılmıştır. Dolayısıyla aynı olaya ilişkin farklı sanıklar hakkında açılmış olan iki ceza davası arasında “bağlantı” bulunmaktadır. Kuşkusuz aynı olaya ilişkin eylemlerde buldukları ileri sürülen kişilerin aynı yargı merci tarafından bir dava içinde yargılanmaları, olaya ilişkin delillerin birlikte gözetilerek bütünlüğü bozulmaksızın değerlendirilmeleri, sağlıklı bir sonuca ulaşabilme olanağı meydana getirecek ve bu durum gerek kamu gerekse sanıklar yönünden güvenceli olacaktır. Diğer bir ifadeyle anılan iki ceza davasının birleştirilmesinde “fayda” vardır. Eldeki iki iş kovuşturma evresinde olduğundan “birleştirme olanağı”, yasaklayıcı bir düzenleme bulunmadığından “birleştirme yasağı” yönünden iki davanın birleştirilmesinde sakınca bulunmamaktadır.

Diğer taraftan Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen kamu davasında yargılanan kişilerin, Anayasa'nın 148. maddesinde sayılan Yüce Divanda yargılanacak kişiler arasında bulunmaması da birleştirme kararı verilmesine engel değildir. Şöyle ki; 5271 sayılı Kanun'un 10. maddesinin (1) numaralı fıkrasında, bağlantılı ceza davalarının birleştirilmesine “yüksek görevli mahkemece” karar verileceği hüküm altına alınmıştır. Bu hükmün doğal sonucu olarak, yüksek görevli mahkeme, kendi görev alanına girmemesi

nedeniyle alt dereceli bir mahkemeye açılmış olan kamu davası ile görevli olması nedeniyle kendisine açılmış diğer kamu davasının birleştirilmesine karar verme yetkisine sahiptir.

Yüce Divan, 23.2.2012 günlü duruşmada, “1) Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığının söz konusu mahkemenin 2011/61 esas sayılı dava dosyasında görülmekte olan davayla Yüce Divanda görülmekte olan bu davanın birleştirilmesine muvafakat verilmesi isteminin;

a) Yüce Divanda görülmekte olan Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesince karara bağlanan CNR Uluslararası Fuarçılık ve Ticaret AŞ ile İstanbul Dünya Ticaret Merkezi AŞ arasındaki kiralananın tahliyesine ilişkin davanın temyiz incelemesinin İstanbul Dünya Ticaret Merkezi AŞ lehine sonuçlanması için sanık Hasan ERDOĞAN'ın rüşvet aldığı iddiasıyla bağlantılı olan sanıklar: Necdet OKCU, Yavuz ÇAY, Hüseyin UYSAL, Murat YALÇINTAŞ, Süleyman BALCI, Abdullah PEHLİVAN, Resul DALKIRAN, İlhan BALCI, Serkan TIGLIOĞLU, Çamur Ali KOPUZ, Abdullah ÇINAR, İlhan PARSEKER, (...), Murat AKBAŞ ve Orkun Osman BİLGİVAR hakkında açılan kamu davasında isnat edilen suçlardan, sadece 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 252/1-2 maddeleri uyarınca cezalandırılmaları talebiyle açılan kamu davası yönünden söz konusu sanıklar ve belirtilen rüşvet eylemi ile Yüce Divanda görülmekte olan dava arasında Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 8'inci maddesi anlamında bağlantı bulunması ve her iki davanın birlikte görülmesindeki hukuki yarar nedeniyle kabulüne, her iki davanın belirtilen sanıklar ve rüşvet suçu yönünden birleştirilmesine,

b) Anılan sanıklar ile bunlar dışında kalan sanıkların işledikleri iddia edilen diğer suçlar yönünden reddine,

2) Birleştirme kararı verilen sanıklar ve bu sanıkların suçları hakkında Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinin 2011/61 esas sayılı dava dosyasında görülmekte olan kamu davasının yukarıda belirtilen şekilde tefrik edilerek bu davayla birleştirilmesi için Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına yazı yazılmasına” oy birliğiyle karar vermiştir.

Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi, Yüce Divanca birleştirme kararı verilen sanıklar ve eylemleriyle ilgili davaları tefrik ederek 2012/88 sayılı esas numarasına kaydetmiş, 3.9.2012 günlü E.2012/88, K.2012/51 sayılı kararla, davanın Yüce Divanda görülmekte olan davayla birleştirilmesine karar vermiş ve birleştirilen dosya ile eklerini Yüce Divan Başkanlığına göndermiştir.

Sanık Hasan ERDOĞAN müdafî Av. Bülent Hayri ACAR, 30.3.2012 günlü dilekçesinde, sanıklar Necdet OKCU ve Yavuz ÇAY müdafî Av. Mehmet Selam ENEZYüce Divan yargılamasının 4.4.2012 günlü duruşmasında, birleştirme kararının kaldırılarak davaların tefrik edilmesini talep etmişlerdir.

Yüce Divan, 4.4.2012 günlü duruşmada, “Sanıklar Necdet OKCU ve Yavuz ÇAY müdafininin birleştirme kararının kaldırılarak davaların tefrik edilmesine ilişkin isteminin, 23/02/2012 günlü oturumda alınan ara kararında belirtildiği üzere, her iki dava arasında Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 8’inci maddesi anlamında bağlantı bulunması ve her iki davanın birlikte görülmesinde hukuki yarar olması nedeniyle reddine” ve “Sanık Hasan ERDOĞAN’ın müdafininin 30/03/2012 günlü dilekçesinde ileri sürdüğü istemlerinin reddine” oy birliği ile karar vermiştir.

VI- ESASA İLİŞKİN TESPİT VE DEĞERLENDİRME

Esasa ilişkin tespit ve değerlendirmede öncelikle adalet müfettişlerinin yetkilerinin kapsamının belirlenmesi, sonucuna göre de Yüce Divan yargılamasına konu olayda adalet müfettişi tarafından yapılan işlemlerin hukuka uygun olup olmadığının, bu işlemlerle elde edilen delillerin hükme esas alınıp alınmayacağına tespit edilmesi gerekir.

Nitekim, sanıklar ve müdafilerince, adalet müfettişlerinin Yargıtay üyeleri ile hâkim ve savcı olmayan kişiler hakkında soruşturma yapamayacakları, iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme kararı talep etme veya resen karar verme yetkilerinin bulunmadığı, somut olayda adalet müfettişinin bu kurallara uymadan, yetkisiz olarak topladığı delillerin hukuka aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Yine sanık müdafilerince dosyaya sunulan Doç. Dr. Mahmut KOCA ve Doç. Dr. İlhan ÜZÜLMEZ tarafından düzenlenen 3.3.2011 tarihli; Prof. Dr. Hakan HAKERİ ve Prof. Dr. Yener ÜNVER tarafından düzenlenen 15.4.2012 tarihli; Prof. Dr. Bahri ÖZTÜRK ve Prof. Dr. Cumhur ŞAHİN tarafından düzenlenen 5.7.2012 havale tarihli; Prof. Dr. Mehmet Emin ARTUK, Prof. Dr. Erol CİHAN ve Yrd. Doç. Dr. Murat BALCI tarafından düzenlenen 13.11.2012 tarihli uzman mütalaalarında da özetle; adalet müfettişlerinin somut olayda inceleme ve soruşturma yapma, genel olarak da iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine başvurma yetkilerinin bulunmadığı, bu nedenle somut olayda adalet müfettişi tarafından toplanan delillerin hukuka aykırı olduğu yönünde görüş bildirilmiştir.

A- Genel Olarak Adalet Müfettişlerinin Yetkileri

Adalet müfettişlerinin inceleme ve soruşturma yetkileri, 5982 sayılı Kanunla Anayasa’nın 144. maddesinde yapılan değişiklikle yeniden belirlenmiş, anılan Anayasa değişikliğine bağlı olarak ilgili mevzuatta yeni düzenlemeler yapılmıştır.

Yüce Divan yargılamasına konu olayda adalet müfettişi tarafından yapılan inceleme ve soruşturma işlemleri, anılan mevzuat değişikliğinden önce yapılmış ve tamamlanmıştır. Dolayısıyla, somut olayda adalet müfettişlerinin inceleme ve soruşturma işlemlerini yapma yetkisinin bulunup bulunmadığının belirlenmesi için bu işlemlerin

yapıldığı tarih itibariyle yürürlükte bulunan mevzuat çerçevesinde değerlendirme yapılması gerekmektedir.

Bu kapsamda adalet müfettişlerinin inceleme ve soruşturma yetkileri, inceleme ve soruşturmanın yapıldığı tarihlerde yürürlükte bulunan Anayasa'nın 5982 sayılı Kanun ile değişiklikten önceki hâliyle 144. maddesi, 24.2.1983 günlü, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu, 29.3.1984 günlü, 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun, 2.2.1988 günlü, Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Tüzüğü, 24.1.2007 günlü, Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Yönetmeliği hükümlerine göre belirlenmelidir.

Anayasa'nın 5982 sayılı Kanun ile değişiklikten önceki hâliyle 144. maddesinde “*Hakim ve savcılarının görevlerini; kanun, tüzük, yönetmeliklere ve genelgelere (Hakimler için idari nitelikteki genelgelere) uygun olarak yapıp yapmadıklarını denetleme; görevlerinden dolayı veya görevleri sırasında suç işleyip işlemediklerini, hal ve eylemlerinin sıfat ve görevleri icaplarına uyup uymadığını araştırma ve gerektiğinde haklarında inceleme ve soruşturma, Adalet Bakanlığının izni ile adalet müfettişleri tarafından yapılır. Adalet Bakanı soruşturma ve inceleme işlemlerini, hakkında soruşturma ve inceleme yapılacak olandan daha kıdemli hakim veya savcı eliyle de yaptırabilir.*” biçimindeki hükme yer verilmiştir.

2992 sayılı Kanun'un 15. maddesinin (a) bendinde, “... hakim ve savcılarının görevlerinden dolayı veya görevleri sırasında suç işleyip işlemediklerini, hal ve faaliyetlerinin sıfat ve görevleri icaplarına uyup uymadığını araştırmak ve gerektiğinde haklarında inceleme ve soruşturma yapmak”, Teftiş Kurulu Başkanlığının görev ve yetkileri arasında sayılmıştır. Adalet müfettişleri, Adalet Bakanlığının merkez teşkilatı içinde denetim birimi olarak kurulmuş olan Teftiş Kurulu Başkanlığına bağlı olarak görev yapmaktadırlar. Dolayısıyla anılan görev ve yetki, kural olarak adalet müfettişleri eliyle yerine getirilir.

2802 sayılı Kanun'un yedinci kısmında, hâkim ve savcılarının işledikleri suçlara ilişkin özel soruşturma ve kovuşturma usulleri düzenlenmiştir. Bu kapsamda anılan Kanun'un 82. maddesinin birinci fıkrasında, “*Hakim ve savcılarının görevden doğan veya görev sırasında işlenen suçları, sıfat ve görevleri gereğine uymayan tutum ve davranışları nedeniyle, haklarında inceleme ve soruşturma yapılması Adalet Bakanlığının iznine bağlıdır. Adalet Bakanı inceleme ve soruşturmayı, adalet müfettişleri veya hakkında soruşturma yapılacak olandan daha kıdemli hakim veya savcı eliyle yaptırılabilir.*” denilmiştir.

Anılan düzenlemeler birlikte değerlendirildiğinde, “hâkim” ve “savcılar”ın, adalet müfettişlerinin “kişi yönünden” inceleme ve soruşturma yetkisi kapsamında oldukları açıktır.

2802 sayılı Kanun'un 86. maddesinde, "*Hâkim ve savcılarının suçlarına iştirak edenler aynı soruşturma ve kovuşturma mercilerine tabidirler.*" biçimindeki hükme yer verilmiştir. Buna göre, hâkim ve savcı olmasalar bile hâkim ve savcılarının işledikleri suçlara iştirak edenler de adalet müfettişleri tarafından soruşturulur. Anılan hükümde hâkim ve savcılarının suçlarına iştirak edenler yönünden, kamu görevlisi olup olmamalarına göre ayırım yapılmamış olup kamu görevlisi olmayan kişiler de hâkim ve savcılarının işledikleri suçlara iştirak ettiklerinde adalet müfettişlerinin kişi yönünden inceleme ve soruşturma yetkisi kapsamına girmektedirler.

2992 sayılı Kanun'un 15. maddesinin (d) bendi, Teftiş Kurulu Tüzüğü'nün 6. maddesinin (C) ve (D) bentleri, 10. maddesinin (A) bendi ve Teftiş Kurulu Yönetmeliği'nin 13. maddesine göre, adalet müfettişlerinin, Teftiş Kurulunun denetimine tabi yerlerde görev yapan hâkim ve savcı dışındaki bazı görevliler hakkında da inceleme ve soruşturma yetkisi bulunduğu anlaşılmaktadır. Bunların, adalet müfettişlerinin kişi yönünden inceleme ve soruşturma yetkisi kapsamında değerlendirilmeleri için hâkim ve savcılarının işledikleri suçlara iştirak etmelerine de gerek bulunmamaktadır.

Adalet müfettişlerinin hâkim ve savcılarla ilgili olarak "*konu yönünden*" inceleme ve soruşturma yetkisi, "*ağır ceza mahkemesinin görevine giren suçüstü hâlleri dışında*", "*görevlerinden dolayı*" veya "*görevleri sırasında*" suç işleyip işlemedikleri ile hâl ve eylemlerinin sıfat ve görevleri icaplarına uyup uymadığı konularıyla sınırlıdır. Hâkim ve savcılarının kişisel suçlarına ilişkin soruşturma ve kovuşturma usulü, 2802 sayılı Kanun'da ayrıca düzenlenmiş olup soruşturmaya yetkili makam, adalet müfettişleri değil, maddede belirtilen Cumhuriyet başsavcılıklarıdır.

Adalet müfettişlerinin hâkim ve savcılarla ilgili olarak konu yönünden inceleme ve soruşturma yetkisi, bunların görevlerinden dolayı veya görevleri sırasında işledikleri suçlarla sınırlı olduğundan, bunun doğal sonucu olarak adalet müfettişlerinin hâkim ve savcılarının suçlarına iştirak edenlerle ilgili inceleme ve soruşturma yetkisi de, bu kişilerin, hâkim ve savcılarının belirtilen nitelikteki suçlarına iştirak etmeleri hâliyle sınırlıdır. Anılan kişilerin hâkim ve savcılarının kişisel suçlarına iştirak etmeleri hâlinde adalet müfettişlerinin inceleme ve soruşturma yetkisi bulunmamaktadır.

Adalet müfettişlerinin, Cumhuriyet savcıları gibi yetki sınırları içinde işlenecek suçlarla ilgili kanunların verdiği genel yetkiye dayalı olarak, suç işlendiğinde kendiliğinden ortaya çıkan bir inceleme ve soruşturma yetkisi bulunmamaktadır. Adalet müfettişlerinin hâkim ve savcılar hakkında inceleme ve soruşturma yapabilmeleri için, kural olarak, Adalet Bakanlığı tarafından "*izin verilmiş olması*" ve izin verilen inceleme ve soruşturmayı yapmak üzere Bakanlık tarafından "*yetkilendirilmeleri*" de gerekmektedir.

Nitekim, Anayasa'nın 5982 sayılı Kanun ile değişiklikten önceki 144. maddesinde, "*Hâkim ve savcılarının ... haklarında inceleme ve soruşturma, Adalet*

Bakanlığının izni ile ... yapılır.”; 2802 sayılı Kanun’un 82. maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde, “Hâkim ve savcıların ... haklarında inceleme ve soruşturma yapılması Adalet Bakanlığının iznine bağlıdır.” denilerek, hâkim ve savcılarının görevlerinden dolayı veya görevleri sırasında işledikleri suçlar nedeniyle inceleme ve soruşturma yapılması, Adalet Bakanlığının izin vermesi koşuluna bağlanmıştır.

Ancak, hâkim ve savcılar hakkında inceleme ve soruşturma izni verildikten sonra, Adalet Bakanlığının, izin verilen inceleme ve soruşturma işlemini yapmak üzere “*adalet müfettişlerini*” veya “*hakkında soruşturma yapılacak olandan daha kıdemli hâkim veya savcıyı*” yetkilendirmesi gerekir.

Bununla birlikte, Teftiş Kurulu Yönetmeliği’nin 97. maddesi uyarınca adalet müfettişleri:

- Denetleme, inceleme, araştırma veya soruşturma sırasında öğrendikleri “*gecikmesinde sakınca bulunan konuları*”,

- Gecikmesinde sakınca bulunmasa bile bir soruşturma, inceleme veya araştırma sırasında öğrendikleri “*haklarında işlem yapılan hâkim ve Cumhuriyet savcılarıyla ilgili izin verilen konular dışında*” inceleme, araştırma ve soruşturmayı gerektiren konuları,

Adalet Bakanlığından izin almadan ve Bakanlığın kendilerini yetkilendirmesine gerek olmadan “*soruşturma*” yetkisine sahiptirler. Adalet müfettişlerinin, bir soruşturma, inceleme veya araştırma sırasında, hakkında işlem yapılan hâkim ve Cumhuriyet savcılarını haricinde “*diğer hâkim ve Cumhuriyet savcılarıyla ilgili izin verilen konularda*” inceleme, araştırma ve soruşturmayı gerektiren hususları ise izin almadan ve yetkilendirme olmadan sadece “*incelemeye*” yetkileri bulunmaktadır.

B- Adalet Müfettişlerinin Hâkim ve Savcılarla İlgili Olarak “Soruşturma İşlemleri Yönünden” Yetkileri

Yukarıda adalet müfettişlerinin kişi ve konu bakımından yetkileri üzerinde durulmuştur. Ancak, Yüce Divan yargılamasına konu olan olay bakımından, Adalet müfettişlerinin söz konusu yetkilerinin hâkim ve savcılarla ilgili olarak yaptıkları soruşturma işlemleri yönünden kapsam ve sınırlarının da belirlenmesi önem taşımaktadır.

Adalet müfettişlerinin iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine ilişkin yetkilerinin neler olduğunun değerlendirilebilmesi için öncelikle bu tedbirlerin anlam ve kapsamı üzerinde durulması gerekmektedir.

“*Telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenmesi*” tedbirinin koşulları 5271 sayılı Kanun’un 135. maddesinde düzenlenmiştir. Buna göre, bir suç dolayısıyla

yapılan soruşturma ve kovuşturmada, suç işlendiğine ilişkin kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı ve başka suretle delil elde edilmesi imkânının bulunmaması durumunda, hâkim veya gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde Cumhuriyet savcısının kararıyla şüpheli veya sanığın telekomünikasyon yoluyla iletişimi tespit edilebilir, dinlenebilir, kayda alınabilir ve sinyal bilgileri değerlendirilebilir. Cumhuriyet savcısı tarafından karar verilmişse, bu kararın derhâl hâkimin onayına sunulması ve hâkim tarafından da en geç yirmi dört saat içinde onaylanması gerekir. Sürenin dolması veya hâkim tarafından aksine karar verilmesi hâlinde tedbir, Cumhuriyet savcısı tarafından derhâl kaldırılır.

Bu maddede belirlenen esas ve usuller dışında hiç kimse, bir başkasının telekomünikasyon yoluyla iletişimini dinleyemez ve kayda alamaz. Aksi hâlde başka bir hususa bakılmaksızın elde edilen kayıtlar hukuka aykırı olur, soruşturma ve kovuşturmada kullanılamaz.

Söz konusu tedbire, 5271 sayılı Kanun'un 135. maddesinin (6) numaralı fıkrası uyarınca, soruşturmaya veya kovuşturmaya konu suçun ancak Kanun'da sayılan katalog suçlar arasında olması hâlinde başvurulabilir.

“*Teknik araçlarla izleme*” tedbirine ilişkin usul ve esaslar ise 5271 sayılı Kanun'un 140. maddesinde düzenlenmiştir. Anılan maddenin (1) numaralı fıkrasında, Kanun'da belirtilen katalog suçların işlendiği hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin bulunması ve başka suretle delil elde edilememesi hâlinde, şüpheli veya sanığın kamuya açık yerlerdeki faaliyetleri ve işyerinin teknik araçlarla izlenebileceği, ses veya görüntü kaydı alınabileceği belirtilmiştir.

Maddenin (2) numaralı fıkrasında ise teknik araçlarla izlemeye hâkimin, gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde ise Cumhuriyet savcısının karar vereceği, bununla birlikte Cumhuriyet savcısı tarafından verilen kararların yirmi dört saat içinde hâkim onayına sunulacağı düzenlenmiştir.

Teknik araçlarla izlemede, izlenen kişinin telefon ve benzeri bir iletişim aracı ile yaptığı konuşmaları ve yazışmaları değil, iletişim aracı kullanmaksızın yaptığı konuşmalar ve davranışları izlenmekte, ses ve görüntü kaydı alınmaktadır. Arada bir iletişim aracı bulunması suretiyle yapılan haberleşmeler teknik araçla izlemenin değil, telekomünikasyon yoluyla iletişimin denetlenmesinin konusudur.

Anayasa'nın 144. maddesinde, hâkim ve savcılar hakkında inceleme, araştırma ve soruşturmaya görevlendirilenlerin hangi soruşturma işlemlerini yapabileceklerine ilişkin bir kurala yer verilmemiştir. Buna ilişkin düzenleme, 2802 sayılı Kanun'un 101. maddesinde yer almaktadır.

2802 sayılı Kanun'un adalet müfettişlerinin yetkilerini düzenleyen 101. maddesinde, *“Adalet müfettişleri lüzum gördükleri kimseleri yeminle dinler gerektiğinde istinabe yoluna başvurabilir ve soruşturmanın zorunlu kıldığı hallerde arama yaparlar. Sübut delillerini, gereken bilgileri bütün daire ve kuruluşlardan doğrudan doğruya toplarlar. Adalet müfettişlerince yapılacak denetim, inceleme ve soruşturmalarda ilgili kuruluş ve kişiler istenecek her türlü bilgi ve belgeyi vermek zorundadırlar.”* denilmiştir.

Anılan maddede adalet müfettişlerinin yapabilecekleri işlemler, sadece *“lüzum gördükleri kimseleri yeminle dinleme”, “istinabe yoluna başvurma”, “soruşturmanın zorunlu kıldığı hâllerde arama yapma”* ve *“sübut delillerini ve gereken bilgileri bütün daire ve kuruluşlardan toplama”* olarak sayılmıştır. Adalet müfettişlerinin soruşturmaya ilişkin bu yetkileri Kanun'da sınırlayıcı (tahdidi) olarak sayılmış olup bunlar arasında telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenmesi ile teknik araçlarla izleme tedbirlerine yer verilmemiştir. Buna göre, adalet müfettişlerine telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenmesi ile teknik araçlarla izleme tedbirlerine ilişkin kararları talep etme veya gecikmesinde sakınca olan hâllerde bu kararları resen verme yetkisi kanunla verilmemiştir.

Bununla birlikte, 24.1.2007 günlü Teftiş Kurulu Yönetmeliği'nin *“İncelemenin ve soruşturmanın yapılışı”* başlığını taşıyan 98. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (ç) bendinde, *“İstinabe, tanık dinlenmesi, arama, el koyma, keşif, haberleşmenin tespiti ve dinlenmesi gibi delil toplama işlemleri sırasında Ceza Muhakemesi Kanununun hükümleri ile birlikte 2802 sayılı Kanunun 101 inci maddesindeki yetkiler kullanılır, hâkim ve Cumhuriyet savcılar lehine 2802 sayılı Kanunun 85 ve 88 inci maddelerinde yer alan kısıtlayıcı hükümler dikkate alınır”* denilmiştir. Kuralda, *“haberleşmenin tespiti ve dinlenmesi”* ibarelerine yer verilerek adalet müfettişlerinin iletişimin denetlenmesi tedbirine başvurma yetkileri açıkça belirtilmiş, *“... gibi delil toplama işlemleri”* ibaresine yer verilmek suretiyle de teknik araçlarla izleme tedbiri dâhil 5271 sayılı Kanun'da düzenlenen diğer delil toplama işlemlerine atıf yapılmıştır.

Bu noktada kanunla verilmemiş yetkinin yönetmelikle verilip verilemeyeceği üzerinde durulmalıdır. Telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenmesi, *“haberleşme özgürlüğü”*ne; teknik araçlarla izleme ise *“özel hayatın gizliliği”*ne bir müdahale niteliğindedir. Çağdaş hukuk sistemlerinde ve uluslararası antlaşmalarda, kişilerin kendilerini güvende hissetmeleri, diğer insanlarla sağlıklı ilişki kurabilmeleri ve kişiliklerini geliştirebilmeleri için haberleşme özgürlüğünü de kapsayacak şekilde özel hayatın gizliliği diğer kişilere ve özellikle de devlet gücüne karşı koruma altına alınmıştır. Anayasamızda da özel hayatın gizliliği bir temel hak ve özgürlük olarak güvence altına alınarak 20. maddede özel hayatın gizliliğine yer verilmiştir. Haberleşme özgürlüğü ise özel hayatın gizliliğinden ayrı olarak Anayasa'nın 22. maddesinde düzenlenmiştir.

Anayasa'nın "Özel hayatın gizliliği" başlıklı 20. maddesinde; herkesin, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahip olduğu, özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamayacağı ifade edilmiştir.

Anayasa'nın "Haberleşme hürriyeti" başlıklı 22. maddesinde ise herkesin haberleşme hürriyetine sahip olduğu ve haberleşmenin gizliliğinin esas olduğu hüküm altına alınmıştır.

Özel hayatın gizliliği ve haberleşme özgürlüğünün, uluslararası belgelerde de teminat altına alındığı görülmektedir. Bu belgelerde haberleşme özgürlüğü, özel hayatın gizliliği kapsamında değerlendirilmiştir. İnsan Hakları Evrensel Beyanname'si'nin 12. maddesinde, "Hiç kimse, özel hayatı, ailesi, meskeni veya yazışması hususlarında keyfi karışmalara, şeref ve şöhretine karşı tecavüzlere maruz kalamaz. Herkesin bu karışım ve müdahalelere karşı kanun ile korunmaya hakkı vardır." denilmek suretiyle, kişilerin yazışması ve özel hayatı koruma altına alınmıştır.

Birleşmiş Milletler Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi'nin "Mahremiyet hakkı" başlığını taşıyan 17. maddesinde, "Hiç kimsenin özel ve aile yaşamına, konutuna veya haberleşmesine keyfi veya hukuka aykırı olarak müdahale edilemez; onuru veya itibarı hukuka aykırı saldırılara maruz bırakılamaz. Herkes bu tür saldırılara veya müdahalelere karşı hukuk tarafından korunma hakkına sahiptir." hükmüne yer verilmiştir.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 8. maddesinin (1) numaralı fıkrasında ise "Herkes özel ve aile hayatına, konutuna ve yazışmasına (haberleşmesine) saygı gösterilmesi hakkına sahiptir." denilmiştir.

Haberleşme özgürlüğü ve gizliliği, herkese karşı ileri sürülebilen bir hak olmakla beraber, sınırsız da değildir. Çağdaş hukuk sistemlerinde, sınırsız özgürlük anlayışı artık kabul görmemektedir. Belirli bir toplumsal düzende yaşanabilmesi için bireylerin hak ve özgürlüklerine sınırlamalar getirilmesi kaçınılmazdır. İletişim teknolojisinin sunmuş olduğu araçların ve imkânların suç işlenmesinde de kullanıldığı bir gerçektir ve devletin bu araçlarla yapılan iletişimi denetlemesi olağan karşılanmalıdır. Ancak, diğer hak ve özgürlüklerde olduğu gibi iletişimin gizliliğine getirilecek sınırlamaların ve bunların sebeplerinin önceden herkes tarafından ulaşılabilir kurallara bağlanması ve sınırlamada belli ölçütlerin gözetilmesi gerekir. Bununla birlikte sınırlamalara yer verilecek kuralların niteliği, ülkelerin benimsediği hukuk sistemine göre değişiklik gösterebilir.

Anayasa'nın 13. maddesinde, temel hak ve hürriyetlerin özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasa'nın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabileceği, bu sınırlamaların Anayasa'nın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamayacağı ifade edilmiştir.

Anayasa'nın 20. maddesinin ikinci fıkrasında, özel hayatın gizliliğine Anayasa'nın 22. maddesinin ikinci fıkrasında ise haberleşme özgürlüğüne ilişkin ilişkin sınırlama nedenleri gösterilmiştir. Buna göre, ancak milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlakın korunması veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebeplerinden biri veya birkaçına bağlı olarak, özel hayatın gizliliği ile haberleşme hürriyetine müdahale edilebilmesi mümkündür.

AİHS'nin 8. maddesinde de benzer düzenlemeye yer verildiği görülmektedir. Anılan maddenin (1) numaralı fıkrasında, herkesin, özel hayatına, konutuna ve haberleşmesine saygı gösterilmesi hakkına sahip olduğu belirtildikten sonra (2) numaralı fıkrasında, kamu otoritelerinin bu hakların kullanılmasına ancak ulusal güvenlik, kamu emniyeti, ülkenin ekonomik refahı, dirlik ve düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için, müdahale edebilecekleri ve söz konusu müdahalenin de demokratik bir toplumda zorunlu olması ve kanunla öngörülmüş olması gerektiği ifade edilmiştir.

Görüldüğü üzere Anayasa'da, özel hayatın gizliliği ile haberleşme özgürlüğüne yapılacak müdahalelerin belirli nedenlere dayalı olarak ve mutlaka "*kanun*" ile yapılması gerektiği kurala bağlanmıştır. Oysa yukarıda belirtildiği üzere, Anayasa'da, 2802 sayılı Kanun'da ve diğer kanunlarda, adalet müfettişlerine, hâkim ve savcılar ile bunların suçlarına iştirak edenlerin işledikleri suçların soruşturulması sırasında, bu kişilerin iletişimlerinin denetlenmesi veya teknik araçlarla izlenmesine ilişkin her hangi bir yetki verilmemiştir. Teftiş Kurulu Yönetmeliği ile bu yetkilerin verilmesi ise anayasal olarak mümkün değildir. Bu nedenle, adalet müfettişlerinin iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme kararı verilmesini mahkemeden talep etme yetkileri bulunmadığı gibi gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde bu kararları resen verme yetkileri de yoktur. Adalet müfettişlerinin yaptıkları soruşturmalar sırasında başvuru ile iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerinin yetkisiz olarak talep edilerek alınmış hâkim kararına dayanması ya da yetkisiz olarak resen verilen kararların sonradan hâkim tarafından onaylanmış olması yapılan işlemleri hukuka uygun hâle getirmez.

Nitekim, Teftiş Kurulu Yönetmeliği'nin 98. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (ç) bendinde yer alan "*haberleşmenin tespiti ve dinlenmesi gibi delil toplama*" ibaresinin iptali ve yürütmesinin durdurulması istemiyle açılan davada, Danıştay 5. Dairesi de, 29.3.2011 günlü, E.2009/5240, K.2011/1619 sayılı kararıyla benzer gerekçeye dayalı olarak "*98. maddenin 1. fıkrasının (ç) bendi ile bireysel işlemin iptaline*" karar vermiştir.

Adalet müfettişlerinin hâkim ve savcılar hakkında yaptıkları inceleme, araştırma ve soruşturmada, iletişimin denetlenmesi ve teknik takip konularında, 5271 sayılı Kanun'da Cumhuriyet savcılarında verilen bir yetkinin tanınmamış olması, kanun koyucuyu harekete geçirmiş ve 11.12.2010 günlü, 6087 sayılı Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kanunu'nun 17. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendinde, kurul müfettişlerinin

görevlerini yerine getirirken yapacakları inceleme ve soruşturmalarda 6087 sayılı Kanun'da verilen yetkilere ilave olarak 5271 sayılı Kanun'a göre işlem yapabilecekleri, diğer kanunlarda müfettişlere ve Cumhuriyet savcısına, soruşturmanın yürütülmesiyle ilgili tanınan "tüm yetkileri" kullanabilecekleri (5271 sayılı Kanun'da gecikmesinde sakınca bulunan hâllere ilişkin olmak üzere Cumhuriyet savcısına tanınan yetkiler hariç) öngörülmüştür.

C- Yüce Divan Yargılamasına Konu Olayda Adalet Başmüfettişinin İnceleme ve Soruşturma Yetkisinin Değerlendirilmesi

1- Adalet Başmüfettişinin Yaptığı İnceleme ve Soruşturmaya İlişkin Süreç

Adalet başmüfettişince yapılan Yüce Divan yargılamasına konu inceleme ve soruşturmanın başlangıcı, Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığına posta yoluyla gönderilen "A. Aydın" adına imzalanmış "İstanbul Bakırköy Adliyesi Hâkimleri" başlıklı ihbar mektubu ile Teftiş Kurulu Başkanlığı faksına gönderilen isimsiz ancak imzalı, "Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığına" başlıklı ihbar mektubuna dayanmaktadır. Her iki ihbarda, bazı Bakırköy hâkimlerinin İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasında devam eden davalarla ilgili olarak rüşvet verilmesi ve kadın temin edilmesi olaylarına karıştıkları, ayrıca uyuşturucu ticaretine karışan kişilerle irtibat hâlinde oldukları ileri sürülmüştür.

Teftiş Kurulu Başkanlığı tarafından, ihbarların ciddi görüldüğü belirtilerek, "adı geçen hâkimler ile inceleme ve soruşturma sırasında tespit edilecek diğer yargı mensupları" hakkında, konunun mahallinde adalet müfettişlerince araştırılması, incelenmesi ve delil elde edilmesi durumunda ilgililer hakkında soruşturmaya geçilebilmesi amacıyla 21.4.2008 gününde Bakan Olur'u alınarak Adalet Başmüfettişi Halit KIVRIL 30.4.2008 gününde görevlendirilmiştir.

Adalet Başmüfettişi Halit KIVRIL tarafından Teftiş Kurulu Başkanlığına yazılan 8.5.2008 günlü yazıda, ilgili Bakırköy hâkimleri hakkında araştırma ve incelemeye başlandığı bildirilmiştir.

Adalet Başmüfettişi tarafından ilgili Bakırköy hâkimleri hakkında yapılan inceleme ve soruşturma sırasında, söz konusu hâkimler ve bunların suçlarına iştirak ettikleri iddia edilen ve hâkim-savcı olmayan kişilerle ilgili olarak iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine başvurulmuş ve diğer deliller toplanmıştır. Başvurulan iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme sırasında, İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasında görülen kiralananın tahliyesine ilişkin davanın temyiz aşamasında lehe karar almak için rüşvet verileceği yönünde deliller de elde edilmiştir.

Sonrasında, sanıklar Resul DALKIRAN, Murat AKBAŞ, (...) ve İlhan BALCI'nin 10.11.2008 gününde, İstanbul'dan Ankara'ya gelerek İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasındaki kiralananın tahliyesi davasının temyiz incelemesinin lehe sonuçlandırılması için rüşvet

verilmesi hususunda görüşmeler yapacakları gerekçesiyle, anılan kişiler hakkında, Adalet Başmüfettişi'nin talebi üzerine Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesinden 10.11.2008 günlü, 2008/1994 sayılı karar ile iletişimin dinlenmesi, tespiti, kayda alınması, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi ve teknik araçlarla izleme, ses ve görüntü kaydına alma kararı alınmış ve bu karar uygulanmıştır.

Aynı gün, Adalet Başmüfettişi tarafından “*gecikmesinde sakınca bulunması nedeniyle*” resen verilen kararlar, yukarıda belirtilen Mahkeme kararının uygulanmasıyla elde edilen bilgilere göre, CNR A.Ş. ile İDTM A.Ş. arasındaki kiralananın tahliyesi davasına ilişkin Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde yapılacak temyiz incelemesine etki etmek amacıyla rüşvet verilmesi konusunda İDTM A.Ş. yetkilisi ve avukatının Ankara'ya gelerek sanık Necdet OKCU'nun bürosuna gittiklerinin tespit edildiği ve içinde para olan poşeti bıraktıklarının değerlendirildiği gerekçe gösterilerek, sanık Necdet OKCU'nun kararda belirtilen GSM hatlarıyla yaptığı görüşmelere ilişkin iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, tespitine ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine ayrıca, kamuya açık yerlerdeki faaliyetlerinin ve işyerinin teknik araçlarla izlenmesi, ses ve görüntü alınmasına karar verilmiş ve bu karar da uygulanmıştır. Adalet Başmüfettişince resen verilen söz konusu karar, Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesinin 11.11.2008 günlü ve 2008/2016 Müt. sayılı kararı ile onanmıştır.

Adalet Başmüfettişi tarafından resen verilen kararın 10.11.2008 gününde kolluk görevlileri tarafından uygulanması sonucunda, İDTM A.Ş. yetkilisi ve avukatının kiralananın tahliyesi davasının temyiz incelemesinin lehe sonuçlanması için Necdet OKCU aracılığıyla rüşvet verecekleri kişinin Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı sanık Hasan ERDOĞAN olduğunun anlaşıldığının iddia edilmesine rağmen, bu sırada suçüstü yapılarak, yakalama, arama ve elkoyma işlemleri gerçekleştirilmemiştir. Bununla birlikte Adalet Başmüfettişi tarafından inceleme ve soruşturmaya devam edilmiş, bu kapsamda iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine ilişkin kararlar alınmış ve uygulanmış, kararların uygulanması 7.1.2009 gününde sonlandırılmıştır.

Adalet Başmüfettişi tarafından 13.3.2009 gün ve 03/13-1 sayılı yazıyla, 5271 sayılı Kanun'un 138. maddesinin (2) numaralı fıkrası uyarınca, Ankara Barosu avukatlarından sanık Necdet OKCU ile yanında çalışan sanık Yavuz ÇAY ve Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde sözleşmeli olarak çalışan sanık Hüseyin UYSAL hakkında elde edilen deliller, rüşvete aracılık etmek suçundan gereğinin yapılması için Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmiştir. Yargıtay Daire Başkanıyla ilgili elde edilen tesadüfi deliller ise gerekli değerlendirmenin yapılabilmesi için Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğüne 18.1.2010 gününde düzenlenen raporla birlikte sunulmuştur.

Adalet Başmüfettişinin yazısı üzerine, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından, 2009/42333 sayılı soruşturma evrakı üzerinden, bu ikinci olaya ve sonradan tespit edilen başka olaylara ilişkin soruşturma yapılmış, sonrasında Ankara 9. Ağır Ceza

Mahkemesine kamu davası açılmıştır. E.2011/61 sayılı dosya üzerinde görülen bu davanın ilgili kısmı, sonradan Yüce Divan yargılamasında görülen dava ile birleştirilmiştir. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yapılan soruşturma sırasında da genel hükümlere göre ikinci olaya ilişkin iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine başvurulması delil elde edilmiştir.

Ayrıca, Adalet Başmüfettişi tarafından yapılan inceleme ve soruşturma sırasında, İDTM A.Ş. vekili Av. Abdullah PEHLİVAN tarafından 30.12.2008 ve 21.1.2009 tarihlerinde verilen iki ayrı dilekçeyle, İDTM A.Ş. ve CNR A.Ş. arasındaki suça konu kiralananın tahliyesine ilişkin davada verilen kararın Yargıtay tarafından onanmasından sonra, ilamın icrası aşamasında Bakırköy 1. İcra Mahkemesince verilen kararlar nedeniyle mahkeme hâkimi hakkında şikâyette bulunulmuş, Bakırköy 1. İcra Mahkemesi Hâkimi, 2802 sayılı Kanun'un 82. ve 83. maddeleri ile Teftiş Kurulu Yönetmeliği'nin 97/5-b maddesi uyarınca önceden izin verilen inceleme ve soruşturmaya dâhil edilmiştir.

2- Adalet Başmüfettişince Yapılan İşlemler

Adalet Başmüfettişince yapılan yukarıda belirtilen inceleme ve soruşturmaya ilişkin süreç dikkate alındığında, İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasındaki kiralananın tahliyesine ilişkin aynı dava kapsamında, davanın ilk derece ve temyiz aşaması ile dava sonucu verilen ve Yargıtayca onanan kararın icrası aşaması olmak üzere üç ayrı aşamasında, üç ayrı olaya ilişkin inceleme ve soruşturma yapıldığı, iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine başvurulması delil elde edildiği anlaşılmaktadır. Bu olaylardan sadece ikinci olay, yani temyiz aşamasında Yargıtay'dan lehe karar almak için rüşvet verilmesi ve alınması olayı Yüce Divan yargılamasına konudur.

Adalet Başmüfettişince yapılan inceleme ve soruşturmaya konu üç olay kapsamında başvuru ile iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerinden ve bunların uygulanması sonucu elde edilen delillerden, üçüncü olay kapsamında elde edilenlerin Yüce Divan yargılamasına olayla ilgisi bulunmamaktadır.

Adalet Başmüfettişi tarafından yapılan inceleme ve soruşturma sırasında, iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine ilişkin olarak mahkemelerden alınan ve Yüce Divan yargılamasına konu ikinci olayla doğrudan ve dolaylı olarak ilgili olan kararlar kronolojik olarak şöyledir:

- Sincan 2. Sulh Ceza Mahkemesinin 22.5.2008 Günlü ve 2008/367 Müt. Sayılı Kararı

Adalet Başmüfettişliğinin 22.5.2008 günlü, 05/22-1 sayılı yazısıyla, bazı Bakırköy hâkimleri hakkında rüşvet alma ve rüşvete aracılık etme iddialarıyla ilgili

yürütülen inceleme ve araştırma nedeniyle, anılan kişilerin yazıda belirtilen GSM hatlarıyla 2007 ve 2008 yıllarındaki görüşme kayıtlarının temini için iletişimin tespitine karar verilmesinin talep edilmesi üzerine, talep doğrultusunda 2007 yılının tamamı ve 2008 yılı için 22.5.2008 tarihine kadarki iletişimlerinin tespitine karar verilmiştir.

- Ankara 2. Sulh Ceza Mahkemesinin 25.6.2008 Günlü ve 2008/858 D. İş Sayılı Kararı

Adalet Başmüfettişliğinin 24.6.2008 günlü, 06/24-1 sayılı yazısıyla, bazı Bakırköy hâkimleri hakkında rüşvet alma ve rüşvete aracılık etme iddialarıyla ilgili yürütülen inceleme ve araştırma nedeniyle, başka surette delil elde edilebilmesi mümkün olmadığından bazı Bakırköy hâkimleri ile sanık Resul DALKIRAN, İDTM A.Ş., N.B., H.Ö. ve M.H.’nin yazıda belirtilen GSM hatlarıyla 10.3.2008 ila 10.6.2008 tarihleri arasındaki görüşme kayıtlarının temini için iletişimin tespitine karar verilmesinin talep edilmesi üzerine, talep doğrultusunda anılan kişiler hakkında iletişimin tespitine karar verilmiştir.

- Sincan 1. Sulh Ceza Mahkemesinin 7.7.2008 Günlü ve 2008/538 Müt. Sayılı Kararı

Adalet Başmüfettişliğinin 4.7.2008 günlü, 07/04-1 sayılı yazısıyla, daha önce verilen kararlar uyarınca temin edilen HTS raporları ve CNR A.Ş. ve İDTM A.Ş.’nin avukat ve yetkililerinin bazı davaları etkileme girişimlerinde bulunduğu iddiasına ilişkin İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 2008/446 Sor-Muh. sayılı soruşturma evrakı tetkik edildikten sonra, “A. Aydın” imzalı ihbar mektubunda belirtilen iddiaların ciddi olduğu kanaatine varılması ve başka suretle delil elde edilmesinin mümkün olmaması gerekçesiyle, bazı Bakırköy hâkimleri ile sanık Resul DALKIRAN, N.B., M.H., H.Ö., D.K. ve G.Ö.’nün yazıda belirtilen GSM hatlarıyla yaptıkları görüşmelere ilişkin 3 ay süreyle iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, tespitine ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine karar verilmesinin talep edilmesi üzerine, talep doğrultusunda anılan kişiler hakkında iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, tespitine ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine karar verilmiştir.

- Selçuk Sulh Ceza Mahkemesinin 5.8.2008 Günlü ve 2008/207 D. İş Sayılı Kararı

Adalet Başmüfettişliği tarafından gecikmesinde sakınca bulunması nedeniyle resen verilen 4.8.2008 günlü kararlar, daha önce verilen kararın uygulanmasıyla elde edilen bilgilere göre, CNR A.Ş. ve İDTM A.Ş. arasındaki kiralananın tahliyesi davasıyla her iki tarafın yetkilileri ve avukatlarının hakkında soruşturma ve inceleme yapılan bir Bakırköy hâkimi ile irtibat hâlinde oldukları, 5.8.2010 tarihinde hâkim ile bir araya gelineceği gerekçe gösterilerek söz konusu hâkim ile N.B., M.H. ve sanık Resul DALKIRAN’ın

kamuya açık yerlerdeki faaliyetleri ile işyerlerinin 5.8.2008 gününden itibaren 4 hafta süreyle teknik araçlarla izlenmesi, ses ve görüntü alınmasına karar verilmiştir.

Adalet Başmüfettişliği'nin 5.8.2008 günlü, 08/05-1 sayılı yazısıyla, resen verilen kararın onaylanmasının talep edilmesi üzerine, talep doğrultusunda resen verilen kararın onaylanmasına karar verilmiştir.

- Sincan 2. Sulh Ceza Mahkemesinin 27.8.2008 Günlü ve 2008/594 Müt. Sayılı Kararı

Adalet Başmüfettişliğinin 27.8.2008 günlü, 08/27-1/3052 sayılı yazısıyla, daha önce verilen kararın uygulanmasıyla elde edilen bilgilere göre rüşvet verilmesi hususunda kuvvetli şüphe bulunduğu kanaatine varılması ve başka suretle delil elde edilmesinin mümkün olmaması gerekçe gösterilerek, bir Bakırköy hâkimi ile sanık Resul DALKIRAN, H.Ö., M.H., N.B., A.S., H.D., sanık Orkun Osman BİLGİVAR ve sanık Süleyman BALCI'nın yazıda belirtilen GSM ve sabit hatlarıyla yaptıkları görüşmelere ilişkin 3 ay süreyle iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, tespitine ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine karar verilmesinin talep edilmesi üzerine, talep doğrultusunda anılan kişiler hakkında iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, tespitine ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine karar verilmiştir.

- Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesinin 10.11.2008 Günlü ve 2008/1994 Sayılı Kararı

Adalet Başmüfettişliğinin 10.11.2008 günlü, 11/10-1 sayılı yazısıyla, daha önce verilen kararların uygulanmasıyla elde edilen bilgilere göre CNR A.Ş. ile İDTM A.Ş. arasındaki kiralananın tahliyesi davasına ilişkin Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde 11.11.2008 tarihinde yapılacak temyiz incelemesine etki etmek amacıyla rüşvet verilmesi konusunda İDTM A.Ş. yetkililerinin ve avukatlarının şüpheli konuşmalarda buldukları, buna ilişkin olarak Ankara'ya gelip birileriyle görüşmeler yaptıklarının belirlendiği, söz konusu rüşvet verilmesi olayının tam olarak tespit edilmesi için başka surette delil elde edilmesinin mümkün olmaması gerekçe gösterilerek;

- Sanıklar Resul DALKIRAN, Murat AKBAŞ, (...) ve İlhan BALCI'nın yazıda belirtilen GSM hatlarıyla yaptıkları görüşmelere ilişkin 15 gün süreyle iletişiminin dinlenmesine, tespitine, kayda alınmasına, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine,

- Sanıklar Süleyman BALCI, Resul DALKIRAN, (...) ve İlhan BALCI'nin rüşvet verilmesi olayıyla ilgili olarak İstanbul'dan Ankara'ya gelerek bazı görüşmeler yapacak olmaları ihtimaline binaen adı geçen kişilerin kamuya açık yerlerdeki faaliyetleri ile işyerlerinin 10.11.2008 gününden itibaren 1 hafta süreyle teknik araçlarla izlenmesi, ses ve görüntü kaydının alınmasına,

Karar verilmesinin talep edilmesi üzerine, talep doğrultusunda anılan kişiler hakkında iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, tespitine ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine ayrıca, anılan kişilerin kamuya açık faaliyetleri ile işyerinin teknik araçlarla izlenmesi, ses ve görüntü kaydının alınmasına karar verilmiştir.

- Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesinin 11.11.2008 Günlü ve 2008/2016 Müt. Sayılı Kararı

Adalet Başmüfettişliği tarafından gecikmesinde sakınca bulunması nedeniyle resen verilen 11.11.2008 günlü kararla, daha önce verilen kararın uygulanmasıyla elde edilen bilgilere göre, CNR A.Ş. ile İDTM A.Ş. arasındaki kiralananın tahliyesi davasına ilişkin Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde 11.11.2008 tarihinde yapılacak temyiz incelemesine etki etmek amacıyla rüşvet verilmesi konusunda İDTM A.Ş. yetkilisi ve avukatının Ankara'ya gelerek Av. Necdet OKÇU'nun bürosuna gittiklerinin tespit edildiği ve içinde para olan poşeti bıraktıklarının değerlendirildiği gerekçe gösterilerek Necdet OKÇU'nun kararda belirtilen GSM hatlarıyla yaptığı görüşmelere ilişkin iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, tespitine ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine, ayrıca şahsın kamuya açık yerlerdeki faaliyetlerinin ve işyerinin teknik araçlarla izlenmesi, ses ve görüntü alınmasına karar verilmiştir.

Adalet Başmüfettişliği'nin 11.11.2008 günlü, 11/11-1 sayılı yazısıyla;

- Resen verilen kararın onaylanmasına,

- Sanıklar Yavuz ÇAY ve Hüseyin UYSAL'ın da resen verilen kararda belirtilen şahıslarla irtibat hâlinde oldukları gerekçe gösterilerek, Hüseyin UYSAL'ın yazıda belirtilen GSM hatlarıyla yaptığı görüşmelere ilişkin iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, tespitine ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine,

- Sanıklar Resul DALKIRAN, Necdet OKÇU, Yavuz ÇAY, İlhan BALCI, (...), Murat AKBAŞ ve Hüseyin UYSAL'nın yazıda belirtilen GSM hatlarıyla yaptığı 10.8.2008-10.11.2008 tarihleri arasında yapıkları görüşmelerin kayıtlarının temini için iletişimin tespitine,

karar verilmesinin talep edilmesi üzerine, talep doğrultusunda resen verilen kararın onaylanmasına, ayrıca anılan kişiler hakkında iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, tespitine ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine karar verilmiştir.

Kararda Hüseyin UYSAL hakkında iletişimin dinlenmesi, kayda alınması, tespiti ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi tedbiri yönünden süre belirtilmemesi nedeniyle talep üzerine aynı mahkemenin 12.11.2008 günlü ve 2008/2016 Müt. sayılı ek kararıyla süre 15 gün olarak belirlenmiştir.

- Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesinin 13.11.2008 Günlü ve 2008/2041 Müt. Sayılı Kararı

Adalet Başmüfettişliğinin 13.11.2008 günlü, 11/13-1 sayılı yazısıyla, daha önce verilen kararların uygulanmasıyla elde edilen bilgilere göre sanık Necdet OKCU'nun kendisini GSM hattından arayanlara sabit hattan aramalarını söylemesi gerekçe gösterilerek sanığın yazıda belirtilen GSM hatlarıyla yaptığı görüşmelere ilişkin iletişiminin dinlenmesine, tespitine, kayda alınmasına, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine karar verilmesinin talep edilmesi üzerine, talep doğrultusunda anılan kişi hakkında 13.11.2008 ila 25.11.2008 tarihleri arasında iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, tespitine ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine karar verilmiştir.

- Ankara 9. Sulh Ceza Mahkemesinin 17.11.2008 Günlü ve 2008/1546 Müt. Sayılı Kararı

Adalet Başmüfettişliğinin 17.11.2008 günlü, 11/17-1 sayılı yazısıyla, daha önce verilen kararların uygulanmasıyla elde edilen bilgilere göre İDTM A.Ş. yetkililerinin ve avukatlarının rüşvet parasının 14.11.2008 tarihli yönetim kurulundan önce verilemeyeceği bu nedenle temyiz incelemesinin ertelenmesi gerektiği yönündeki görüşmeleri ve buna ilişkin faaliyetleri sonucu, A.Ş. ile İDTM A.Ş. arasındaki kiralananın tahliyesi davasına ilişkin Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde 11.11.2008 tarihinde yapılacak temyiz incelemesinin 18.11.2008 tarihine ertelendiği ve karara etki etmek amacıyla rüşvet verilmesi konusunda İDTM A.Ş. yetkililerinin ve avukatlarının rüşvet parasını vermek için sanık Necdet OKCU ile irtibata geçmek amacıyla 17.11.2011 tarihinde Ankara'ya gelecekleri, söz konusu rüşvet verilmesi olayının tam olarak tespit edilmesi için başka surette delil elde edilmesinin mümkün olmaması gerekçe gösterilerek;

- Sanıklar Yavuz ÇAY ve Orkun Osman BİLGİVAR'ın yazıda belirtilen GSM hatlarıyla yaptığı görüşmelere ilişkin 17.11.2008 gününden itibaren 9 gün süreyle iletişiminin dinlenmesine, tespitine, kayda alınmasına ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine,

- Sanıklar Süleyman BALCI, Resul DALKIRAN ve Yavuz ÇAY isimli şahısların kamuya açık faaliyetleri ile işyerlerinin 17.11.2008 gününden itibaren bir hafta süreyle teknik araçlarla izlenmesi, ses ve görüntü alınmasına,

karar verilmesinin talep edilmesi üzerine, talep doğrultusunda anılan kişiler hakkında iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, tespitine ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine, ayrıca anılan kişilerin kamuya açık faaliyetleri ile işyerinin teknik araçlarla izlenmesi, ses ve görüntü kaydının alınmasına karar verilmiştir.

- Fatih 2. Sulh Ceza Mahkemesinin 26.11.2008 Günlü ve 2008/2145 Müt. Sayılı Kararı

Adalet Başmüfettişliğinin 26.11.2008 günlü, 11/26-1 sayılı yazısıyla, daha önce verilen kararların uygulanmasıyla elde edilen bilgilere göre CNR A.Ş. ile İDTM A.Ş. arasındaki kiralananın tahliyesi davalarından birinin Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde karara bağlandığı, diğer tahliye davaları için de girişimlerde bulunulacağı, ayrıca sanık Necdet OKCU'nun söz konusu taraflar dışındaki başka kişilerin taraf olduğu davaları menfaat karşılığı etkilemek için de girişimlerde bulunduğu, olayların aydınlatılabilmesi için daha önce dinleme kararı alınanların dinlenmesine devam edilmesinin uygun olacağı gerekçe gösterilerek sanıklar İlhan BALCI, Murat AKBAŞ, (...), Resul DALKIRAN, Süleyman BALCI, Necdet OKCU, Yavuz ÇAY ve Hüseyin UYSAL ile A.S.'nin yazıda belirtilen GSM ve sabit hatlarıyla yaptığı görüşmelere ilişkin 26.11.2008 ile 7.1.2009 tarihleri arasında iletişiminin dinlenmesine, tespitine, kayda alınmasına ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine karar verilmesinin talep edilmesi üzerine, talep doğrultusunda anılan kişiler hakkında iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, tespitine ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine karar verilmiştir.

3- Adalet Başmüfettişince Yapılan İşlemlerin Yetki Yönünden Değerlendirilmesi

Yüce Divan yargılamasındaki olayda haklarında inceleme ve soruşturma yapılan kişilerin hâkimler ve bunların suçlarına iştirak edenler olmaları, inceleme ve soruşturma yapılan suçun ise görev nedeniyle işlenebilen rüşvet suçu olması nedeniyle adalet başmüfettişinin kişi ve konu yönünden yetkisi bulunmaktadır. Ancak 10.11.2008 gününde, rüşvet verileceği iddia edilen kişinin sanık Hasan ERDOĞAN olduğunun anlaşılmasından sonra ise anılan sanığın Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı sıfatını taşıması ve buna bağlı olarak özel soruşturma usulüne tabi olduğundan, Adalet Başmüfettişinin kişi yönünden yetkisinin bulunmadığı açıktır.

Diğer taraftan, Adalet Başmüfettişinin iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirleri yönünden başlangıçtan itibaren yetkisi bulunmamaktadır.

Yukarıda kronolojik olarak belirtilen işlemlerden anlaşılacağı üzere, Adalet Başmüfettişi, Yüce Divan yargılamasına konu olayla ilgili inceleme ve soruşturma sırasında çeşitli mahkemelerden iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirine ilişkin kararlar talep etmiş ve gecikmesinde sakınca bulunduğu belirtilen bazı hâllerde ise resen bu kararları kendisi vermiştir. Oysa yukarıda da belirtildiği üzere, Anayasa'da, 2802 sayılı Kanun'da ve diğer kanunlarda, adalet müfettişlerine, hâkim ve savcılar ile bunların suçlarına iştirak edenlerin işledikleri suçların soruşturulması sırasında, bu kişilerin iletişimlerinin denetlenmesi veya teknik araçlarla izlenmesine ilişkin her hangi bir yetki verilmemiştir. Teftiş Kurulu Yönetmeliği ile bu yetkilerin verilmesi ise anayasal olarak

mümkün değildir. Yetkisiz olarak yapılan iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine ilişkin talepler üzerine mahkemeden karar alınması ya da yetkisiz olarak resen verilen kararların sonradan hâkim tarafından onaylanmış olması da bu durumu değiştirmez.

Açıklanan nedenlerle, Yüce Divan yargılamasına konu olayda Adalet Başmüfettişi'nin yetkisi olmadığı hâlde hukuka aykırı olarak iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine başvurmuş olduğu sonucuna varılmıştır.

VII- DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE SONUÇ

Burada öncelikle Adalet Başmüfettişi'nin yasal yetkisi olmadan hukuka aykırı olarak talepte bulunarak aldığı mahkeme kararlarına ve gecikmesinde sakınca bulunduğu belirtilerek resen verdiği kararlara dayanılarak uygulanan iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerinin uygulanması sonucu elde edilen delillerin hükme esas alınıp alınamayacağı belirlenmesi, hükme esas alınamayacak deliller bulunmakta ise bunlar dışarıda bırakıldıktan sonra kalan deliller dikkate alınarak sanıkların hukuki durumlarının tayin edilmesi gerekmektedir.

Ceza yargılamasının temel amacı maddi gerçeğe ulaşmaktır. Çağdaş hukuk sistemlerinde, hukuka aykırı delillerin ceza yargılamasında hükme esas alınıp alınamayacağı hususunda iki ayrı görüş bulunmaktadır. Bunlardan birincisine göre, maddi gerçeğin ortaya çıkarılmasındaki kamu yararı ile kişinin hukuka aykırı olarak delil toplanması sırasında ihlal edilen hakkının dengelenmesi, kamu yararının ağır basması hâlinde hukuka aykırı olarak toplanmış olan delillerin hükme esas alınması, aksi hâlde bunların hükme esas alınmaması gerekir. İkinci görüşe göre ise delillerin hukuka aykırı olarak toplanması sırasında kişilerin temel hak ve hürriyetlerinin ihlal edilip edilmediği, maddi gerçeğin araştırılmasındaki kamu yararının ağırlığı dikkate alınmaksızın elde edilen hukuka aykırı deliller hükme esas alınmamalıdır.

Anayasa'nın 38. maddesinin altıncı fıkrasında, "*Kanuna aykırı olarak elde edilmiş bulgular delil olarak değerlendirilemez.*"; 5271 sayılı Kanun'un 217. maddesinin (2) numaralı fıkrasında, "*Yüklenen suç, hukuka uygun bir şekilde elde edilmiş her türlü delille ispat edilebilir*" denilmiştir. Aynı Kanun'un 206. maddesinin (2) numaralı fıkrasında, ortaya konulması istenilen bir delilin kanuna aykırı olarak elde edilmiş olması hâlinde reddolunacağı; 230. maddesinde (1) numaralı fıkrasında ise mahkûmiyet hükmünün gerekçesinde hükme esas alınan ve reddedilen delillerin belirtileceği, bu kapsamda dosya içerisinde bulunan ve hukuka aykırı yöntemlerle elde edilen delillerin ayrıca ve açıkça gösterileceği kurala bağlanmıştır. Söz konusu kurallar dikkate alındığında, hukukumuzda toplanmaları sırasında kişilerin temel hak ve özgürlüklerinin ihlal edilip edilmediğine bakılmaksızın hukuka aykırı delillerin ceza yargılamasında kullanılması yasaklanarak ikinci görüşün benimsendiği anlaşılmaktadır. Bununla birlikte doktrinde ve kimi Yargıtay Ceza Genel Kurulu kararlarında belirtildiği üzere, delillerin toplanması için yapılan işlemlerin

geçerliliğini etkilemeyen şekilde ilişkin basit usul hatalarının bu kapsamda değerlendirilmemesi gerekir.

Yüce Divan yargılamasına konu olayda, Adalet Başmüfettişi'nin yetkisi olmadan talepte bulunarak çeşitli mahkemelerden aldığı ve gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde resen kendisinin verdiği kararlara dayanılarak iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine başvurularak delil toplanması basit bir usul hatası olarak kabul edilemez. Çünkü yetkisiz olarak bir işlemin yapılması, onun geçerliliğine etki eder. Yetkisiz olarak başvuru söz konusu tedbirler ile kişilerin özel hayatlarının gizliliğine ve haberleşme özgürlüklerine müdahale edilmiş olması da hukuka aykırılığın basit bir usul hatası olarak kabul edilmesine engeldir.

Açıklanan nedenlerle, görülmekte olan davada olayda hukuka aykırı olarak uygulanan iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirleri sonucu elde edilen delillerin hükme esas alınması mümkün değildir. 10.11.2008 tarihinde Koza Sokak'ta meydana geldiği iddia edilen olayla ilgili olarak aşamalarda ve Yüce Divan yargılaması sırasında ilgili emniyet görevlileri de tanık olarak dinlenmiş iseler de bu kabulün sonucu olarak, bunların beyanlarının da hukuka aykırı delil kapsamında değerlendirilmesi gerekir.

Varılan bu sonuca bağlı olarak, sanıklara isnat edilen eyleme ilişkin delil değerlendirmesinin de doğal olarak, Adalet Başmüfettişince başvuru iletişimin denetlenmesi ile teknik araçlarla izleme tedbirleri sonucu elde edilen deliller dışında kalan diğer deliller dikkate alınarak yapılması gerekir.

Adalet Başmüfettişince başvuru iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme kararları ile bunlara dayalı olarak elde edilen deliller dışında kalan diğer deliller ise şunlardır:

- Soruşturmada yer alan emniyet görevlileri dışındaki tanıkların beyanları,
- HTS raporları,
- Suça konu tahliye dava dosyaları, dava sonucu verilen karar ve bu karara ilişkin kanun yollarında verilen kararlar,
- Benzer nitelikli tahliye dava dosyaları, davalar sonucu verilen kararlar ve bu kararlara ilişkin kanun yollarında verilen kararlar,
- İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu kararları,
- İDTM A.Ş. tarafından 10.11.2008 gününde bankaya yazılan havale yazıları,

- İDTM A.Ş. adına düzenlenen fuarcılık belgesi,
- İDTM A.Ş.'ye ilişkin diğer belgeler,
- Bazı sanıkların hesap hareketlerine ilişkin banka kayıtları,
- Sanıkların beyanları ve ibraz ettikleri belgeler.

Hukuka aykırı deliller dışarıda bırakıldığında geriye kalan söz konusu delillerin değerlendirilmesinden şu sonuçlar ortaya çıkmaktadır:

1- İDTM A.Ş. tarafından, ayrı ayrı sözleşmelerle, Bakırköy Şevketiye Mahallesi 1221 ada 193 parsel sayılı taşınmazda bulunan 1-8 numaralı sergi salonları ve ofis katları, CNR A.Ş.'ye kiralanmış, bir süre sonra da bu yerlere ilişkin olarak ihtiyaç nedeniyle farklı Bakırköy Sulh Hukuk Mahkemeleri nezdinde tahliye davaları açılmıştır.

Bu kapsamda:

- Bakırköy 5. Sulh Hukuk Mahkemesi, 3.4.2008 günlü, 47/565 sayılı kararıyla, 2 numaralı sergi salonu ile ilgili açılan tahliye davasını reddetmiştir.
- Bakırköy 4. Sulh Hukuk Mahkemesi, 17.4.2008 günlü, 1175/433 sayılı kararıyla, ofis büroları ile ilgili açılan tahliye davasını reddetmiştir.
- Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesi, 24.6.2008 günlü, 1423/658 sayılı kararıyla, yukarıda belirtilen aynı nitelikteki davalardan farklı olarak, 1, 5, 6 ve 7 numaralı sergi salonları ile ilgili açılan tahliye davalarını kabul etmiştir. Temyiz incelemesi sırasında rüşvet verildiği iddia edilen dava, bu tahliye davasıdır.

2- Suça konu bu son tahliye davasında İDTM A.Ş. lehine verilen tahliye kararının Yargıtayda onanması için, İDTM A.Ş. yetkilileri ve avukatları tarafından bazı girişimlerde bulunulmuştur. Sanıkların savunmasına göre bu girişimler hukuki yardım alma mahiyetinde olup hukuki çerçevede gerçekleşmiştir. İddiaya göre ise anılan girişimler rüşvet vermek suretiyle lehe onama kararı alınması mahiyetinde yasa dışı olarak yapılmıştır. İDTM A.Ş. lehine verilen tahliye kararının Yargıtayda onanması için sanıklar Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN'ın, sanık Necdet OKCU vasıtasıyla Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı sanık Hasan ERDOĞAN'a rüşvet verdikleri ve bu şekilde hukuka aykırı olarak lehe onama kararı aldıkları iddia edilmektedir.

3- Bu kapsamda, rüşvet olarak verildiği iddia edilen üç ayrı para mevzuu bulunmaktadır:

Bunlardan birincisi, 10.11.2008 tarihinde İDTM A.Ş. tarafından şirketin sözleşmeli avukatları olan sanıklar Süleyman BALCI ve Abdullah PEHLİVAN'ın hesaplarına ayrı ayrı 100.000 TL olarak aktarılan toplam 200.000 TL tutarındaki paradır. Süleyman BALCI, kendi hesabına aktarılan parayı aynı gün bankadan çekmiştir.

Abdullah PEHLİVAN ise kendi hesabına yatırılan parayı aynı tarihte çekmemiştir. Bu paranın rüşvet olarak verildiğine dair dosyada somut bir delil de bulunmamaktadır.

İkincisi, 10.11.2008 tarihinde İDTM A.Ş.'nin Vakıflar Bankası Merter Şubesindeki hesabından çıkan 1.253.144 TL tutarındaki paradır. Bu para İDTM A.Ş.'nin Garanti Bankası Şirinevler Şubesindeki 6299033 numaralı başka bir hesabına EFT yoluyla repo amacıyla transfer edildiği, suçla ilgisinin olmadığı anlaşılmıştır.

Üçüncüsü ise İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu'nun 14.11.2008 tarihli ve 23 sayılı kararıyla, Şirketin sözleşmeli avukatları olan sanıklar Süleyman BALCI ve Abdullah PEHLİVAN'a avukatlık ücreti ve prim adı altında 17.11.2008 ve sonraki tarihlerde parça parça ödenen paralardır. Banka kayıtları ve sanıkların beyanları ile bu paranın bir kısmının 19.11.2008 tarihinde ve tam olarak belirlenemeyen başka bir tarihte sanıklar Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN tarafından sanık Necdet OKCU'ya verildiği sabittir. Ancak, sanık Necdet OKCU tarafından alınan bu paranın sanık Hasan ERDOĞAN'a verildiğine dair dosya kapsamında herhangi bir delil bulunmamaktadır. Dolayısıyla söz konusu paranın suçla ilgili olduğu sübuta ermemiştir.

Buna göre, ikinci sırada sayılan paranın suçla ilgisinin bulunmadığı sabit olduğundan, üçüncü sırada sayılan paralar ile birinci sırada sayılan paranın sanık Abdullah PEHLİVAN'ın hesabına yatan 100.000 TL'lik bölümünün suçla ilgisi sübuta ermediğinden, sadece birinci sırada belirtilen paranın sanık Süleyman BALCI tarafından çekilen 100.000 TL'lik bölümünün rüşvet parası olarak verilip verilmediğine ilişkin olarak değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1- Sanık Resul DALKIRAN, 10.11.2008 tarihinden önceki bir tarihte Ankara'ya geldiğinde sanık Necdet OKCU'ya ulaşmış ve onunla suçla konu temyiz incelemesi hususunu görüşmüştür.

2- Sanık Süleyman BALCI'nın bilgisi dâhilinde sanık Resul DALKIRAN tarafından, 5.11.2008 tarihinde TOBB'dan alınan fuarcılık düzenleme belgesi, 6.11.2008 tarihinde Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde bulunan dosyaya konulmuştur.

3- 10.11.2008 tarihinde İDTM A.Ş. tarafından, sanıklar Süleyman BALCI ve Abdullah PEHLİVAN'ın hesabına, yetkili kişilerin müşterek imzasının bulunmadığı talimat

yazısı üzerine ayrı ayrı 100.000 TL para aktarılmış, sanık Süleyman BALCI bu parayı aynı gün bankadan çekmiştir.

4- 10.11.2008 tarihinde sanıklar Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN, Ankara'ya gelerek sanık Necdet OKCU'yla bürosunda görüşmüşlerdir.

5- Yüce Divan tarafından istenilen Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının 9.2.2012 günlü, 2012/73511 sayılı yazısı ekinde gönderilen HTS kayıtlarından;

- 10.11.2008 günü saat 20.09.31'de sanık Necdet OKCU'nun bürosunda kurulu bulunan 0 312 468 68 01 numaralı sabit telefondan sanık Hasan ERDOĞAN'ın evinde kurulu bulunan 0 312 439 00 10 numaralı sabit telefonunun arandığı ve 131 saniye görüşmenin yapıldığı,

- Aynı gün saat 20:21:54'de sanık Necdet OKCU'nun cep telefonundan sanığın ev telefonunun arandığı ve 20 saniyelik bir görüşmenin yapıldığı,

tespit edilmiştir.

7- Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı (TİB)'den gönderilen 23.5.2012 günlü yazı ekindeki CD'nin incelenmesinden;

- Sanık Necdet OKCU'nun bundan önceki görüşmeleri sırasında GSM numarasının bürosuna çok yakın bir yerde bulunan başka bir baz istasyonundan sinyal alırken, yukarıda belirtilen son görüşme sırasında GSM numarasının sanık Necdet OKCU'nun bürosu ile Koza Sokak arasındaki yol güzergâhı üzerinde Koza Sokak'a yakın bir yerdeki baz istasyonundan sinyal aldığı,

- Sanık Yavuz ÇAY'a ait hedef GSM numarası ile olayla ilgisi olmayan A.C.G.'ne ait GSM numaraları arasında 10.11.2008 gününde 20.23.44 saatinde yapılan görüşme ve sanık Necdet OKCU'ya ait hedef GSM numarası ile sanık Resul DALKIRAN'a ait GSM numarası arasında 10.11.2008 gününde 20.30.15 saatinde yapılan görüşmeler sırasında, sanıklar Yavuz ÇAY ve Necdet OKCU'ya ait GSM hatlarının Koza Sokak'ta bulunan baz istasyonlarından sinyal aldığı,

tespit edilmiştir.

8- Suça konu tahliye kararının temyiz incelemesi, Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde sanık Hasan ERDOĞAN'ın başkanlığında 18.11.2008 tarihinde Salı günü yapılmış ve 18.11.2008 günlü, 10373/12832 sayılı kararla yerel mahkemenin, davanın kabulüne ilişkin kararının onanmasına karar verilmiştir.

Sanık Hasan ERDOĞAN'ın emekli olmasından sonra yapılan karar düzeltme incelemesi sonucu ise aynı Dairenin 5.5.2009 günlü, 318/4116 sayılı kararıyla onama kararı kaldırılmış, yerel mahkeme kararı bozulmuştur.

9- Suça konu tahliye kararının onanması kararından önce aynı hukuki sebebe dayalı olarak aynı taşınmazda bulunan benzer kullanımlı yerler ile ilgili açılmış, tarafları aynı olan davalardan;

- (2) numaralı salonun tahliyesi istemiyle Bakırköy 5. Sulh Hukuk Mahkemesine açılan dava, 3.4.2008 günlü, E.2006/47, K.2008/65 sayılı kararla reddedilmiştir. Söz konusu karar incelendiğinde; ihtiyaç istemiyle açılan davanın, Mahkemece İDTM A.Ş.'nin fuar organizasyonu yapma yetkisinin bulunmaması ile davacı İDTM A.Ş.'nin benzer özelliklere sahip başkaca taşınmazlarının aynı parsel numarası üzerinde bulunması nedeniyle ihtiyaç iddiasının samimi bulunmadığı gerekçesiyle reddine karar verildiği anlaşılmaktadır. Anılan karar, Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 10.7.2008 tarih ve 5905/9069 sayılı kararı ile onanmıştır.

- 560 metrekarelik ofis bürolarının tahliyesi istemiyle Bakırköy 4. Sulh Hukuk Mahkemesine açılan dava, 17.4.2008 günlü, E.2005/1175, K.2008/433 sayılı kararla reddedilmiştir. Söz konusu karar incelendiğinde; ihtiyaç istemiyle açılan davanın "*...keşif sonucu 16.4.2007 tarihli bilirkişi raporunda davacının kendisine ait aynı özellikli boş olan büro şeklindeki işyerlerini ihtiyacına tahsis etmeyerek, bir yandan kiraya vermeye devam ederken özellikle kiralayanın tahliyesinde direnmesi onun iyi niyetli olmadığını gösterir. Bu nedenlerle samimi olmayan davanın reddine karar vermek gerektiği...*" gerekçesiyle reddine karar verildiği anlaşılmaktadır. Anılan karar, Yargıtay 6. Hukuk Dairesi'nin 8.7.2008 tarihli, 6402/8964 sayılı kararı ile onanmıştır.

- (3) ve (4) numaralı salonların tahliyesi istemiyle Bakırköy 3. Sulh Hukuk Mahkemesine açılan dava, 1.7.2009 günlü, E.2005/1563, K.2000/2241 sayılı kararıyla reddedilmiştir. Söz konusu karar incelendiğinde; ihtiyaç istemiyle açılan davanın, Mahkemece İDTM A.Ş.'nin fuar organizasyonu yapma yetkisinin bulunmaması ile davacı İDTM A.Ş.'nin benzer özelliklere sahip başkaca taşınmazlarının aynı parsel numarası üzerinde bulunması nedeniyle ihtiyaç iddiasının samimi bulunmadığı, ayrıca Bakırköy 5. Sulh Hukuk Mahkemesinin 3.4.2008 günlü, E.2006/47, K.2008/65 sayılı kararıyla İDTM A.Ş. aleyhine reddedilen davanın Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 18.12.2008 günlü ve 12209/13851 sayılı kararıyla onanmasının da İDTM A.Ş.'nin ihtiyaç isteminin yerinde olmadığını kesinlik kazandırdığı gerekçesiyle reddine karar verildiği anlaşılmıştır.

- Suça konu onama kararının karar düzeltme incelemesi üzerine verilen kararda, aynı Dairenin yukarıda belirtilen 10.7.2008 tarih ve 5905/9069 sayılı kararına atıf yapılarak aynı nitelikteki başka bir kiralanana hakkında daha önce verilip kesinleşen karar ile davacının ihtiyacını karşılayabileceği başka yerlerin bulunduğu ve ihtiyacın samimi olmadığını kesinlik kazandığı, bu davanın da aynı şekilde reddine karar verilmesi gerektiği belirtilerek

karar düzeltme istemi kabul edilerek onama kararı kaldırılmıştır. Buna göre söz konusu kararda, sadece Bakırköy 5. Sulh Hukuk Mahkemesinin (2) numaralı sergi salonuyla ilgili davanın reddi kararının aynı Dairenin 10.7.2008 tarih ve 5905/9069 sayılı onanması kararı emsal alınmıştır.

10- Suça konu temyiz incelemesi sonucu verilen kararda imzası bulunan Yargıtay üyeleri A. Nazım KAYNAK, Erdoğan KABAKÇI, Canan ÇÖKE ve Tülün TOPRAK, karara ilişkin dosyanın Tetkik Hâkimi Bayram TEMİZ, 23.2.2012 günlü Yüce Divan duruşmasında tanık olarak dinlenmiştir.

Yargıtay üyesi olan tanıklardan bir kısmı, olayı hatırlamadıklarını beyan etmişler, bir kısmı ise sanık Hasan ERDOĞAN'ın herhangi bir baskı ve yönlendirmesinin olmadığını, müzakerenin normal şekilde gerçekleştiğini, sonradan karar düzeltmede onama kararından dönülmesinin hukuki takdir hakkı kapsamında olduğunu beyan etmişlerdir.

Tetkik Hâkimi Tanık Bayram TEMİZ ise temyiz incelemesinin müzakeresinin mutadın dışında tüm daire üyelerinin katılımıyla yapıldığını, heyetin dosyayla ilgili söylentiler nedeniyle çekilmeyi tartıştığını ancak, çekilmemeye kanaatine vardıklarını, heyetin daha önce benzer davalarda verdiği kararların da tartışıldığını, çelişki olup olmayacağı yönünde yapılan değerlendirme sonucunda davacının talebine karar verilmesi durumunda taraflar arasında bir dengenin sağlanacağı kanaatine varılıp ihtiyaç samimi görülerek kararın onandığını, Daire Başkanı'nın kendisine herhangi bir telkinde bulunmadığını, temyiz incelemesinin ertelenmesinin de söz konusu olmadığını beyan etmiştir.

11- Yüce Divan yargılamasında tanık olarak dinlenen İDTM A.Ş. Yönetim Kurulu üyeleri ve yetkilileri ile diğer tanıklar (beyanları hukuka aykırı delil kapsamında değerlendirilen emniyet görevlileri dışındakiler) da sanıkların üzerlerine atılı suçu işlediklerine dair herhangi bir beyanda bulunmamışlardır.

Sabit olan hususlar dikkate alındığında, sanıkların üzerlerine atılı suçu işleyip işlemediklerinin belirlenebilmesi için öncelikle, suçun unsurlarının tespit edilmesi, sonra da bu unsurların somut olayda bulunup bulunmadığının değerlendirilmesi gerekir.

Sanıkların üzerlerine atılı suç "*rüşvet*" suçu olup bu suç, 5237 sayılı Kanun'un 252. maddesinde düzenlenmiştir. Ancak anılan madde, 2.7.2012 günlü, 6352 sayılı Yargı Hizmetlerinin Etkinleştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Basın Yayın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Ertelenmesi Hakkında Kanun'un 87. maddesiyle yeniden düzenlenmiştir.

6352 sayılı Kanun'un 87. ve 105. maddeleriyle 5237 sayılı Kanun'un rüşvet suçunu düzenleyen 252. maddesi ile görevi kötüye kullanma suçunu düzenleyen 257. maddesinin (3) numaralı fıkrasında değişiklikler yapılmıştır. Kanun'un 87. maddesiyle

rüşvet suçunu düzenleyen 5237 sayılı Kanun'un 252. maddesi yeniden düzenlenmiş, 105. maddesiyle ise görevin gereklerine uygun davranması için veya bu nedenle kendisine veya bir başkasına çıkar sağlayan kamu görevlisinin eylemini suç olarak düzenleyen 5237 sayılı Kanun'un 257. maddesinin (3) numaralı fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

5237 sayılı Kanun'un 7. maddesinin (2) numaralı fıkrasının, “*Suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanun uygulanır ve infaz olunur.*” biçimindeki hükmü uyarınca öncelikle rüşvet suçuna ilişkin suç tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan hükümler ile değişiklik sonrası hükümlerin karşılaştırılması, daha sonra lehe olduğu tespit edilen hükümler çerçevesinde atılı suçun unsurlarının tespit edilmesi gerekir.

5237 sayılı Kanun'un 6352 sayılı Kanun ile değişik 252. maddesinin Yüce Divan yargılamasında uygulanma ihtimali bulunan ilgili hükümleri şöyledir:

“(1) Görevinin ifasıyla ilgili bir işi yapması veya yapmaması için, doğrudan veya aracılar vasıtasıyla, bir kamu görevlisine veya göstereceği bir başka kişiye menfaat sağlayan kişi, dört yıldan oniki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Görevinin ifasıyla ilgili bir işi yapması veya yapmaması için, doğrudan veya aracılar vasıtasıyla, kendisine veya göstereceği bir başka kişiye menfaat sağlayan kamu görevlisi de birinci fıkra da belirtilen ceza ile cezalandırılır.

(3) Rüşvet konusunda anlaşmaya varılması halinde, suç tamamlanmış gibi cezaya hükmolunur.

(4) Kamu görevlisinin rüşvet talebinde bulunması ve fakat bunun kişi tarafından kabul edilmemesi ya da kişinin kamu görevlisine menfaat temini konusunda teklif veya vaatte bulunması ve fakat bunun kamu görevlisi tarafından kabul edilmemesi hâllerinde fail hakkında, birinci ve ikinci fıkra hükümlerine göre verilecek ceza yarı oranında indirilir.

(5) Rüşvet teklif veya talebinin karşı tarafa iletilmesi, rüşvet anlaşmasının sağlanması veya rüşvetin temini hususlarında aracılık eden kişi, kamu görevlisi sıfatını taşıyıp taşımadığına bakılmaksızın, müsterek fail olarak cezalandırılır.

(6) Rüşvet ilişkisinde dolaylı olarak kendisine menfaat sağlanan üçüncü kişi veya tüzel kişinin menfaati kabul eden yetkilisi, kamu görevlisi sıfatını taşıyıp taşımadığına bakılmaksızın, müsterek fail olarak cezalandırılır.

(7) Rüşvet alan veya talebinde bulunan ya da bu konuda anlaşmaya varan kişinin; yargı görevi yapan, hakem, bilirkişi, noter veya yeminli mali müşavir olması halinde, verilecek ceza üçte birden yarısına kadar artırılır.

...”

5237 sayılı Kanun’un 6352 sayılı Kanun ile değişiklikten önceki hâliyle 252. maddesinin Yüce Divan yargılamasında uygulanma ihtimali bulunan ilgili hükümleri şöyledir:

“(1) Rüşvet alan kamu görevlisi, dört yıldan oniki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Rüşvet veren kişi de kamu görevlisi gibi cezalandırılır. Rüşvet konusunda anlaşmaya varılması hâlinde, suç tamamlanmış gibi cezaya hükmolunur.

(2) Rüşvet alan veya bu konuda anlaşmaya varan kişinin, yargı görevi yapan, hakem, bilirkişi, noter veya yeminli mali müşavir olması hâlinde, birinci fıkraya göre verilecek ceza üçte birden yarısına kadar artırılır.

(3) Rüşvet, bir kamu görevlisinin, görevinin gereklerine aykırı olarak bir işi yapması veya yapmaması için kişiyle vardığı anlaşma çerçevesinde bir yarar sağlamasıdır.

...”

5237 sayılı Kanun’un 257. maddesinin 6352 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılan (3) numaralı fıkrası şöyledir:

“İrtikâp suçunu oluşturmadığı takdirde, görevinin gereklerine uygun davranması için veya bu nedenle kişilerden kendisine veya bir başkasına çıkar sağlayan kamu görevlisi, (Değişik ibare: 08/12/2010-6086 S.K./1.mad.) bir yıldan üç yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.”

Yukarıda yer verilen hükümlerden anlaşılacağı üzere; 6352 sayılı Kanun ile yapılan değişikliklerden önce, bir kamu görevlisinin, “görevinin gereklerine aykırı olarak” bir işi yapması veya yapmaması için anlaşma çerçevesinde bir yarar sağlaması, rüşvet; bu yarar “görevinin gereklerine uygun davranması” için sağlanması hâlinde ise görevi kötüye kullanma suçu olarak kabul edilmiştir. Anılan Kanun ile yapılan değişiklikten sonra ise yukarıda belirtilen eylemler arasında fark gözetilmeksizin, her iki eylem de rüşvet suçu kapsamında düzenlenmiştir. Diğer bir ifadeyle değişiklikten sonraki hükümlere göre, yapılması ya da yapılmaması için yararın sağlanan işin, görevin gereklerine aykırı olup olmadığının bir önemi kalmamıştır. Değişiklikten sonraki hükümlerde rüşvet suçunun cezasında değişiklik yapılmamıştır. Ancak, görevin gereklerine uygun davranılması için menfaat temin edilmesi eylemi, değişiklikten önceki hükümlerde görevi kötüye kullanma suçu olarak kabul edilip daha az ceza öngörülmüş olduğundan, bu eylem yönünden değişiklikten önceki 5237 sayılı Kanun hükümleri sanıkların lehinedir. Dolayısıyla,

sanıkların üzerine atılı suçun unsurlarının değişiklikten önceki hükümlere göre belirlenmesi gerekir.

Buna göre, rüşvet suçunun oluşabilmesi için, “*rüşvet alanın kamu görevlisi olması*”, “*rüşvet alan ile veren arasında rüşvet anlaşması yapılması*”, “*yapılan anlaşmanın görevinin gereklerine aykırı olarak bir işin yapılması veya yapılmaması için olması*” ve “*kamu görevlisine bir yarar sağlaması*” gerekir. Bununla birlikte rüşvet konusunda anlaşmaya varılması hâlinde, menfaat sağlanmasa bile suç tamamlanmış sayılacaktır. Diğer taraftan, belirtilen unsurlar bulunmakla birlikte yapılan anlaşma, görevin gereklerine uygun bir işin yapılması veya yapılmaması için ise eylem, görevi kötüye kullanma suçunu oluşturacaktır.

Yüce Divan yargılamasına konu olayda, hukuka aykırı deliller dışarıda bırakılarak kalan deliller dikkate alındığında:

İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasında fuar alanları ve ofislerle ilgili olarak Bakırköy Sulh Hukuk Mahkemelerinde açılmış kiralananın tahliyesi davaları olduğu, suç tarihi olan 10.11.2008 tarihinde İDTM A.Ş banka hesabından anılan Şirket’in sözleşmeli avukatı olan sanık Süleyman BALCI’nın banka hesabına 100.000 TL para havale edildiği, bu sanığın aynı gün havale edilen parayı çektiği, Şirket’in finans müdürü olan sanık Resul DALKIRAN ile birlikte İstanbul’dan Ankara’ya geldiği, anılan sanıkların Ankara’da serbest avukatlık yapan ve 6. Hukuk Dairesi Başkanı sanık Hasan ERDOĞAN’la eskiye dayalı tanışıklığı bulunan sanık Necdet OKCU ile onun bürosunda buluşarak görüşme yaptıkları, daha sonra sanık Necdet OKCU’nun sanık Hasan ERDOĞAN ile telefon görüşmesi yaptığı, olay tarihinde akşam saatlerinde sanık Necdet OKCU ile onun bürosunda çalışan sanık Yavuz ÇAY’ın GSM hatlarının sinyal aldığı baz istasyonunun sanık Hasan ERDOĞAN’ın ikametinin ve rüşvet parasının verildiği iddia edilen yerin yakınlarında bulunduğu, İDTM A.Ş. ile CNR A.Ş. arasındaki suça konu kiralananın tahliyesi davasında taraflar arasındaki diğer tahliye davalarından farklı olarak İDTM A.Ş. lehine verilen kararın temyiz incelemesinin olay tarihinden bir hafta sonra Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde yapıldığı ve yerel mahkeme kararının onandığı, sanık Hasan ERDOĞAN’ın emekli olmasından sonra aynı Daire tarafından yapılan karar düzeltme incelemesi sonucunda ise önceki karar kaldırılarak yerel mahkeme kararının bozulduğu sabit ise de, sabit kabul edilen bu hususlar çerçevesinde yapılan değerlendirme sonucunda, olayda İDTM A.Ş. lehine olan yerel mahkeme kararının onanması için rüşvet aldığı iddia edilen sanık Hasan ERDOĞAN ile rüşvet verdikleri iddia edilen diğer sanıklar arasında görevin gereklerine aykırı veya uygun bir işin yapılması ya da yapılmaması için rüşvet anlaşması yapıldığına ve bu amaçla yarar sağlandığına dair sanıkların mahkûmiyetlerine yeterli, her türlü şüpheden uzak somut delil bulunmadığı anlaşılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, yüklenen suçların sanıklar tarafından işlendiğinin sabit olmaması nedeniyle, sanıkların tamamı hakkında 5271 sayılı Kanun’un 223. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (e) bendi uyarınca beraat kararı verilmesi gerekmiştir.

Başkanvekili Serruh KALELİ ile Üyeler Mehmet ERTEN ve Erdal TERCAN bu görüşe ek gerekçeyle katılmışlardır.

Bu kabule, Başkan Haşim KILIÇ ile Üyeler Recep KÖMÜRCÜ, Nuri NECİPOĞLU ve Hicabi DURSUN sanıklar Süleyman BALCI, Resul DALKIRAN, Necdet OKCU ve Hasan ERDOĞAN'ın rüşvet suçundan mahkumiyetlerine karar verilmesi; Üye Recep KÖMÜRCÜ ise ayrıca sanık Murat YALÇINTAŞ'ın da rüşvet suçundan mahkumiyetine karar verilmesi gerektiği düşüncesiyle katılmamışlardır.

VIII- HÜKÜM

Ayrıntıları ve dayanakları yukarıda açıklandığı üzere;

1- Sanıklar Hasan ERDOĞAN, Yavuz ÇAY, Necdet OKCU, Hüseyin UYSAL, Murat YALÇINTAŞ, Süleyman BALCI, Abdullah PEHLİVAN, Resul DALKIRAN, İlhan BALCI, Serkan TİGLİOĞLU, Çamur Ali KOPUZ, Abdullah ÇINAR, İlhan PARSEKER, (...), Murat AKBAŞ ve Orkun Osman BİLGİVAR hakkında rüşvet suçundan dolayı cezalandırılmaları istemiyle açılan kamu davasında; soruşturma evresinde elde edilen delillerden bir kısmının hukuka uygun olmaması, diğer delillerin ise sanıkların üzerlerine atılı rüşvet suçundan mahkumiyetlerine yeterli bulunmaması nedeniyle Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (e) bendi gereğince sanıkların ayrı ayrı **BERAATLERİNE,**

Başkan Haşim KILIÇ ile Üyeler Recep KÖMÜRCÜ, Nuri NECİPOĞLU ve Hicabi DURSUN'un sanıklar Süleyman BALCI, Resul DALKIRAN, Necdet OKCU ve Hasan ERDOĞAN'ın rüşvet suçundan mahkumiyetlerine karar verilmesi; Üye Recep KÖMÜRCÜ'nün ayrıca sanık Murat YALÇINTAŞ'ın da rüşvet suçundan mahkumiyetine karar verilmesi yönündeki karşıoqları ve **OYÇOKLUĞUYLA,**

2- Sanıkların gözaltında ve tutuklulukta geçirdikleri sürelerle ilişkin olarak Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 141. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (e) bendi ve (2) numaralı fıkrası ile 142. maddesinin (1) numaralı fıkrası uyarınca kararın kesinleştiğinin tebliğinden itibaren üç (3) ay ve her halde kararın kesinleşme tarihini izleyen bir (1) yıl içinde oturdukları yer ağır ceza mahkemelerinde tazminat isteminde bulunabileceklerinin Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 231. maddesinin (3) numaralı fıkrası gereğince hatırlatılmasına (hatırlatıldı),

3- Yargılama giderlerinin Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 327. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereğince kamu üzerinde bırakılmasına,

4- Hüküm tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin 13. maddesinin (5) numaralı fıkrası gereğince 3.000'er TL maktu avukatlık ücretinin hazineden

alınarak sanık İlhan BALCI dışında kendisini vekil ile temsil ettiren sanıklara ayrı ayrı verilmesine,

İlişkin karar katılan Ceyda Zeliha EREM ile sanıklar Serkan TIĞLIOĞLU ve Çamur Ali KOPUZ'un yokluğunda, diğer sanıkların, sanıklar müdafilerinin ve katılanlar vekilinin yüzlerine karşı, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcivekili ve savcılarının huzuru ile kısmen isteme aykırı olarak 6216 sayılı Kanun'un 58. maddesi gereğince huzurda bulunanlar yönünden hükmün tefhiminden; yokluklarında hüküm verilenler yönünden ise tebliğinden itibaren onbeş (15) gün içinde Yüce Divana bir dilekçe verilmesi suretiyle Yüce Divan nezdinde yeniden inceleme yolu açık olmak üzere, 19 Aralık 2012 gününde verilen karar açıkça okunup usulen anlatıldı.

Başkan
Haşim KILIÇ

Başkanvekili
Serruh KALELİ

Başkanvekili
Alparslan ALTAN

Üye
Fulya KANTARCIOĞLU

Üye
Mehmet ERTEN

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Zehra Ayla PERKTAŞ

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Burhan ÜSTÜN

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Erdal TERCAN

Üye
Muammer TOPAL

Üye
Zühtü ARSLAN

KARŞIOY GEREKÇESİ

Sanıklar hakkında yapılan yargılama sonucunda; Adalet Müfettişlerinin Anayasa'da, 2802 sayılı Kanun'da ve diğer kanunlarda, adalet müfettişlerine, hâkim ve savcılar ile bunların suçlarına iştirak edenlerin işledikleri suçların soruşturulması sırasında, bu kişilerin iletişimlerinin denetlenmesi veya teknik araçlarla izlenmesine ilişkin herhangi bir yetki verilmediği, bu nedenle Adalet Başmüfettişi'nin yetkisi olmadan talepte bulunarak çeşitli mahkemelerden aldığı ve gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde resen kendisinin verdiği kararlara dayanılarak iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine başvurularak delil toplanmasının basit bir usul hatası olarak kabul edilemeyeceği, zira yetkisiz olarak bir işlemin yapılmasının, onun geçerliliğine etki edeceği, yetkisiz olarak başvuru söz konusu tedbirler ile kişilerin özel hayatlarının gizliliğine ve haberleşme özgürlüklerine müdahale edilmiş olmasının da hukuka aykırılığın basit bir usul hatası olarak kabul edilmesine engel olduğu belirtilerek, Adalet Başmüfettişince başvuru iletişimin denetlenmesi ile teknik araçlarla izleme tedbirleri sonucu elde edilen deliller dışında kalan diğer deliller dikkate alınarak yapılması gerektiği yönündeki çoğunluk görüşünün bulunduğu kabule aşağıdaki gerekçelerle katılamamaktayız.

1- ADALET MÜFETTİŞLERİNİN SORUŞTURMA İŞLEMLERİ YÖNÜNDEN YETKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Adalet müfettişlerinin inceleme ve soruşturma yetkileri, 5982 sayılı Kanunla Anayasa'nın 144. maddesinde yapılan değişiklikle yeniden belirlenmiştir. Anılan Anayasa değişikliğine bağlı olarak da 11.12.2010 günlü, 6087 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nda, mahkemelerin bağımsızlığı ve hâkimlik teminatı esaslarına göre görev yapan Teftiş Kurulu ve Kurul müfettişlerinin görev ve yetkileri yeniden düzenlenmiştir. Bunun yanında, 6087 sayılı Kanun'un 14. maddesinin (5) numaralı fıkrasında yer alan "*Mahkemelerin bağımsızlığı ve hâkimlik teminatı esaslarına göre görev yapan Teftiş Kurulu ve Kurul müfettişlerinin çalışma yöntemleri ile denetim, araştırma, inceleme ve soruşturmaların yapılmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.*" biçimindeki kural gereğince Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından "*Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Teftiş Kurulu Yönetmeliği*" çıkarılmış ve 9.4.2011 günlü, 27900 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

Ancak, Yüce Divan yargılamasına konu olayda, Adalet Müfettişi tarafından yapılan inceleme ve soruşturma işlemleri, yukarıda belirtilen mevzuat değişikliğinden önce yapılmış ve tamamlanmıştır. Dolayısıyla, Yüce Divan yargılamasına konu olayda Adalet

Müfettişinin inceleme ve soruşturma işlemlerini yapma yetkisinin bulunup bulunmadığı ile bunun kapsamının belirlenebilmesi için, bu işlemlerin yapıldığı tarih itibariyle yürürlükte bulunan mevzuat hükümleri çerçevesinde değerlendirme yapılması gerekmektedir.

Bu bağlamda, Adalet Müfettişinin inceleme ve soruşturma yetkisinin bulunup bulunmadığı ile bunun kapsamı, Yüce Divan yargılamasına konu olayın meydana geldiği ileri sürülen tarihlerdeki yürürlükte bulunan Anayasa'nın 5882 sayılı Kanun ile değişiklikten önceki 144. maddesi, 24.2.1983 günlü, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu, 29.3.1984 günlü, 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun, 2.2.1988 günlü, Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Tüzüğü ile 24.1.2007 günlü, Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Yönetmeliği hükümlerine göre belirlenmelidir.

Çoğunluk görüşünde de belirtildiği üzere, Adalet Başmüfettişinin “*hâkim ve savcılar*” ile “*bunların suçlarına iştirak edenler*” yönünden, yetkisinin bulunduğu hususunda tereddüt olmadığından, anılan hususların ayrıntısına girilmemiştir.

Adalet müfettişlerinin yetkisi konusunda çoğunluk görüşü ile farklılaştığımız husus, bunların inceleme ve soruşturma sırasında 2802 sayılı Kanun'un 101. maddesinde açıkça belirtilenler dışındaki soruşturma işlemlerini yapma, özellikle de iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine başvurma yetkilerinin bulunup bulunmadığıdır.

2802 sayılı Kanun'un adalet müfettişlerinin yetkilerini düzenleyen 101. maddesinde, “*Adalet müfettişleri lüzum gördükleri kimseleri yeminle dinler gerektiğinde istinabe yoluna başvurabilir ve soruşturmanın zorunlu kıldığı hallerde arama yaparlar. Sübut delillerini, gereken bilgileri bütün daire ve kuruluşlardan doğrudan doğruya toplarlar. Adalet müfettişlerince yapılacak denetim, inceleme ve soruşturmalarda ilgili kuruluş ve kişiler istenecek her türlü bilgi ve belgeyi vermek zorundadırlar.*” biçimindeki hükme yer verilmiştir. Anılan maddede adalet müfettişlerinin yapabilecekleri işlemlerden sadece “*lüzum gördükleri kimseleri yeminle dinleme*”, “*istinabe yoluna başvurma*”, “*soruşturmanın zorunlu kıldığı hallerde arama yapma*”, “*sübut delillerini ve gereken bilgileri bütün daire ve kuruluşlardan toplama*” sayılmıştır.

Bununla birlikte, ceza soruşturmalarına ilişkin temel kanun olan 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nda yer alan soruşturma işlemleri söz konusu maddede sayılanlardan ibaret değildir. Dolayısıyla, adalet müfettişlerinin, izin verilen ve kendilerinin yetkilendirildikleri bir soruşturma sırasında yapabilecekleri soruşturma işlemlerinin anılan maddede sayılanlardan ibaret olup olmadığının, diğer bir ifadeyle özellikle iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme gibi 5271 sayılı Kanun'da yer alan, ancak anılan maddede sayılmayan soruşturma işlemlerini yapıp yapamayacaklarının açıklığına

kavuşturulması gerekir. Bu hususun açıklığa kavuşturulması için öncelikle bazı tespitlerde bulunulması yararlı olacaktır:

- 2802 sayılı Kanun'un sistematığı incelendiğinde, hâkim ve savcılar hakkındaki soruşturma ve kovuşturma usul ve esaslarının anılan Kanun'un 82 ila 98. maddelerini içeren "Soruşturma ve Kovuşturma" başlığını taşıyan yedinci kısmında, 101. maddenin ise 99 ila 101. maddeleri içeren "Denetim" başlığını taşıyan sekizinci kısmında düzenlenmiş olduğu görülmektedir. Sekizinci kısmında yer alan 99. maddede, Teftiş Kurulu; 100. maddede, adalet müfettişlerinin görevleri; 101. maddede ise adalet müfettişlerinin yetkileri düzenlenmiştir. 2802 sayılı Kanun'da hâkim ve savcılar hakkında bazı soruşturma işlemlerinin uygulanamayacağına ilişkin yasaklayıcı hüküm, anılan Kanun'un "Soruşturma ve Kovuşturma" başlığını taşıyan yedinci kısmında yer alan 88. maddesinde bulunmaktadır.

Buna göre: "Ağır ceza mahkemesinin görevine giren suçüstü hâlleri dışında suç işlediği ileri sürülen hakim ve savcılar yakalanamaz, üzerleri ve konutları aranamaz, sorguya çekilemez. Ancak, durum Adalet Bakanlığına derhal bildirilir.

Birinci fıkra hükümlerine aykırı hareket eden kolluk kuvvetleri amir ve memurları hakkında yetkili Cumhuriyet savcılığı tarafından genel hükümlere göre doğrudan doğruya soruşturma ve kovuşturma yapılır."

Dolayısıyla, kanun koyucu isteseydi, ceza soruşturmalarına ilişkin diğer işlemleri de yasak kapsamına alabilirdi. 2802 sayılı Kanun'un 101. maddede sayılanlar dışındaki soruşturma işlemlerinin hâkim ve savcılar hakkında uygulanmasının yasak olduğu sonucuna varmak, yukarıda belirtilen hüküm ve dolayısıyla kanun koyucunun iradesi ile çelişecektir. Bu nedenle, 101. maddede bazı soruşturma işlemlerinin özel olarak sayılmasının, sınırlayıcı değil, örnekseyici nitelikte olduğu sonucuna varılması daha uygun olacaktır.

- Anayasa'nın 5982 sayılı Kanun ile değişiklikten önceki hâliyle 144. maddesinde ve 2992 sayılı Kanun ile 2802 sayılı Kanun'da, hâkim ve savcılarının görevleri sebebiyle ve görevleri sırasında işledikleri suçlarla ilgili olarak soruşturma yapma yetkisi, "adalet müfettişleri" veya "hakkında soruşturma yapılacak olandan daha kıdemli hakim veya savcı"ya verilmiştir. Anılan soruşturma yetkisinin, Adalet Bakanlığının yetkilendirmesine göre, ancak bunlardan biri tarafından kullanılması mümkündür. Bakanlık tarafından adalet müfettişlerinin yetkilendirilmesi hâlinde, bunlar dışında başka bir mercii tarafından soruşturma yapılması söz konusu olamaz. Bir başka ifadeyle Anayasa'nın 144. maddesi uyarınca hakim ve savcılar hakkında inceleme ve soruşturma yetkisine sahip olan Adalet müfettişlerinin soruşturma sırasında Cumhuriyet savcılarının kullanabileceği tüm yetkileri kullanabileceğinin dayanağı, bizatihi Anayasa'nın 144. maddesidir. Bu nedenle çoğunluk görüşünde Adalet müfettişlerinin Anayasa'dan kaynaklanan yetkilerinin kanunda ayrıca ve açıkça sayılması gerektiği yönündeki kabulüne katılmak mümkün değildir.

Adalet müfettişlerinin 101. maddede sayılanlar dışındaki soruşturma işlemlerini yapma yetkilerinin bulunmadığının kabul edilmesi, hâkim ve savcılarının görevleri nedeniyle ve görevleri sırasında işledikleri suçları soruşturacak başka mercii bulunmadığından, iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine başvurulmadan delil elde edilmesinin mümkün olmadığı hâllerde, hâkim ve savcılarının işledikleri 5271 sayılı Kanun'un 135. ve 140. maddelerinde sayılan ciddi bir takım suçlara ilişkin soruşturmaların etkisiz kalmasına neden olur.

Diğer taraftan iletişimin denetlenmesi kapsamındaki tedbirlerden biri de iletişimin tespiti olup, bu tedbirin uygulanmasıyla, önceki tarihlere ilişkin telefon görüşmelerinin arayan-aranan numaralar, hat sahiplerinin kimlik bilgileri ve görüşme süreleri gibi bilgiler elde edilmektedir. Adalet müfettişlerinin, iletişimin denetlenmesi tedbirine başvurma yetkisinin bulunmaması, bu bilgilerin dahi elde edilememesi sonucunu doğurur.

Kanun koyucunun bu sonuçları öngördüğünün kabul edilmesi ise mümkün değildir. Bu nedenle 101. maddenin, bu hususlar göz önünde tutularak yorumlanması gerekmektedir.

- Özel soruşturma usullerinin öngörüldüğü durumlarda, soruşturmanın tüm yönleriyle düzenlenmemesi, genel hükümlerden ayrılan hususlarda özel düzenlemelere yer verilmesi, kalan hususların ise genel hükümlere bırakılması kanun yapma tekniğine daha uygundur. Nitekim kanun koyucunun uygulaması da bu yöndedir. Anayasa'nın 5982 sayılı Kanun ile değişiklikten önceki 144. Maddesinde ve 2992 sayılı Kanun ile 2802 sayılı Kanun'da hâkim ve savcılarının görevleri sebebiyle ve görevleri sırasında işledikleri suçlarla ilgili olarak özel bir soruşturma usulü düzenlenmiştir. 5271 sayılı Kanun'un ceza soruşturmasına ilişkin hükümlerinin, özel soruşturma usulleri yönünden genel hüküm niteliğinde olduğunda ise kuşku bulunmamaktadır.

- 2802 sayılı Kanun'un 101. maddesi, ilk düzenlendiği hâliyle yürürlükte olup, bu maddede sonradan herhangi bir değişiklik yapılmamıştır. 2802 sayılı Kanun'un ve dolayısıyla anılan 101. maddenin yürürlük tarihi 26.2.1983'tür. Bu tarih itibarıyla "*iletişimin denetlenmesi*" ve "*teknik araçlarla izleme*" tedbirlerini düzenleyen bir kural Türk hukukunda bulunmamaktadır. Bu tedbirlere ilk olarak 30.7.1999 günlü, 4422 sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu'nda yer verilmiştir. Dolayısıyla, anılan 101. maddenin düzenlendiği sırada anılan tedbirler hukukumuzda düzenlenmediğinden, bu tedbirlere anılan 101. maddede yer verilmesi de mümkün değildir. 2802 sayılı Kanun'un 101. maddesinin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla hukukumuzda bulunmayan, sonradan düzenlenmiş olan tedbirlere adalet müfettişlerince başvurulmasına, 101. maddede bazı soruşturma işlemlerinin özel olarak sayılmasının, sınırlayıcı değil, örnekseyici nitelikte olduğu sonucuna varılması karşısında, salt bu tedbirlerin anılan maddede sayılmadığı gerekçesiyle karşı çıkılması, sağlam hukuki temellerden yoksundur.

Kaldı ki 4422 sayılı Kanunla yapılan düzenlemeden önce 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nda telefon dinlemelerine ilişkin açık bir hüküm bulunmamasına rağmen uygulamada bu Kanun'un posta evrakının zaptına ilişkin 91 ve 92. maddeleri geniş yorumlanmak suretiyle bu tedbir uygulanmakta ve söz konusu tedbirler uyarınca elde edilen kayıtlar da Yargıtay tarafından hukuka uygun delil olarak kabul edilmektedir.

Bu tespitler göz önünde tutulduğunda, hâkim ve savcılarının görevleri nedeniyle ve görevleri sırasında işledikleri suçlara ilişkin soruşturmalar sırasında, özel düzenleme bulunmayan hâllerde, genel hüküm niteliğindeki 5271 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanabilmesi, bu arada anılan Kanun'un 135. ve 140. maddelerinde düzenlenmiş olan iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine başvurulabilmesi gerekir.

Nitekim, iletişimin denetlenmesi tedbirinin hukukumuzda girmesinden sonra hazırlanan Teftiş Yönetmeliği'nin "*İncelemenin ve soruşturmanın yapılışı*" başlığını taşıyan 98. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (ç) bendinde "*İstinabe, tanık dinlenmesi, arama, el koyma, keşif, haberleşmenin tespiti ve dinlenmesi gibi delil toplama işlemleri sırasında Ceza Muhakemesi Kanununun hükümleri ile birlikte 2802 sayılı Kanunun 101 inci maddesindeki yetkiler kullanılır, hâkim ve Cumhuriyet savcıları lehine 2802 sayılı Kanunun 85 ve 88 inci maddelerinde yer alan kısıtlayıcı hükümler dikkate alınır*" biçiminde kurala yer verilmiştir. Anılan bentte "*haberleşmenin tespiti ve dinlenmesi*" ibarelerine yer verilerek, iletişimin denetlenmesi tedbiri açıkça belirtilmiş; "*gibi delil toplama işlemleri*" ibaresine yer verilmek suretiyle ise 5271 sayılı Kanun'da düzenlenen diğer delil toplama işlemlerine atıf yapılmıştır. Kuşkusuz 5271 sayılı Kanun'un 140. maddesinde düzenlenen teknik araçlarla izleme tedbiri de bir delil toplama işlemi olup, bunun da anılan bentte yer alan "*diğer delil toplama işlemleri*" kapsamında değerlendirilmesi gerekir.

Teftiş Yönetmeliğinin anılan bendinde yer alan "*haberleşmenin tespiti ve dinlenmesi gibi delil toplama*" ibaresinin iptali ve yürütmesinin durdurulması istemiyle açılan davada Danıştay 5. Dairesi, "*...98. maddenin 1. fıkrasının (ç) bendi ile bireysel işlem yönünden ise olayda, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 4001 sayılı Kanun'la değişik 27. maddesinin 2. fıkrasında öngörülen koşulların gerçekleşmiş bulunduğu da gözönünde tutularak yürütmenin durdurulmasına, 28.12.2009 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.*" şeklinde karar vermiştir. Bu karara davalı Adalet Bakanlığının yaptığı itirazı, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu, 25.2.2010 tarihinde oybirliği ile reddetmiştir. Bunun üzerine Danıştay 5. Dairesi dosyayı esastan görüşmüş ve "*...98. maddenin 1. fıkrasının (ç) bendi ile bireysel işlemin iptaline...29.3.2011 tarihinde oybirliği ile karar verildi.*" şeklinde karar vermiştir. Bu kararı davalı Adalet Bakanlığı temyiz etmiş olup, dosya Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nda görüşülmeyi beklemektedir. Dolayısıyla, Teftiş Yönetmeliğinin anılan bendinde yer alan "*haberleşmenin tespiti ve dinlenmesi gibi delil toplama*" ibaresinin iptaline ilişkin kesinleşmiş bir yargı kararı bulunmamaktadır. Yürütmenin durdurulması

kararı ise üçüncü kişiler yönünden, ancak kararın verildiği tarihten sonraki işlemlerde etkisini ve gücünü gösterecektir. Dolayısıyla, Yüce Divan yargılamasına konu suçun işlendiği iddia edildiği tarihten sonra verilen yürütmenin durdurulması kararı, davaya taraf olmayan sanıklar açısından etkili değildir.

Tüm bu açıklamalar ışığında, Yüce Divan yargılamasına konu olan rüşvet suçu ile ilgili olarak Adalet müfettişince yapılan inceleme, araştırma ve soruşturma sırasında 10.11.2008 tarihinde rüşvet verilecek hâkimin Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı sanık Hasan ERDOĞAN olduğu anlaşılınca kadar “telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenmesi” ve “teknik araçlarla izleme” tedbirlerine başvurulması sonucunda elde edilen delillerin hukuka uygun olduğu sonucuna varılmıştır.

2- DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme tedbirlerine başvurulması sonucunda elde edilen deliller de dâhil olmak üzere tüm deliller birlikte değerlendirildiğinde aşağıdaki tespitler yapılmıştır:

A- İstanbul Dünya Ticaret Merkezi (İDTM) A.Ş. tarafından, ayrı ayrı sözleşmelerle, Bakırköy Şevketiye Mahallesi 1221 ada 193 parsel sayılı taşınmazda bulunan 1-8 numaralı sergi salonları ve ofis katları, CNR Uluslararası Fuarçılık ve Ticaret A.Ş.’ye kiralanmış, bir süre sonra da bu yerlere ilişkin olarak ihtiyaç nedeniyle farklı Bakırköy Sulh Hukuk Mahkemeleri nezdinde tahliye davaları açılmıştır.

Bu davalarla ilgili olarak;

- Bakırköy 5. Sulh Hukuk Mahkemesi, 3.4.2008 günlü, 47/565 sayılı kararıyla, 2 numaralı sergi salonu ile ilgili açılan tahliye davasını reddetmiştir.

- Bakırköy 4. Sulh Hukuk Mahkemesi, 17.4.2008 günlü, 1175/433 sayılı kararıyla, ofis büroları ile ilgili açılan tahliye davasını reddetmiştir.

- Bakırköy 2. Sulh Hukuk Mahkemesi, 24.6.2008 günlü, 1423/658 sayılı kararıyla, yukarıda belirtilen aynı nitelikteki davalardan farklı olarak, 1, 5, 6 ve 7 numaralı sergi salonları ile ilgili açılan tahliye davalarını kabul etmiştir. Temyiz incelemesi sırasında rüşvet verildiği iddia edilen dava, bu tahliye davasıdır.

B- Suça konu bu son tahliye davasında İDTM A.Ş. lehine verilen tahliye kararının Yargıtayda onanması için, İDTM A.Ş. finans müdürü ve avukatları tarafından girişimlerde bulunulmuştur.

C- Lehe onama kararı almak için yapılacak girişimi, başından itibaren, İDTM A.Ş. adına şirketin sözleşmeli avukatı sanık Süleyman BALCI ile şirketin finans müdürü sanık Resul DALKIRAN gerçekleştirmiştir. Nitekim bu sanıklar arasındaki ilk görüşme olan ve 2.9.2008 tarihinde saat 15.46.15'te yapılan telefon görüşmesinde; sanık Süleyman BALCI "aşka yelken açıyoruz", "Güzel şeyler var" demiş, sanık Resul DALKIRAN ise "anladım da tamamen avukatlık sözleşmesini sen yap abi bütün işleri sen götür", "Tamam ben de sana yardımcı olurum kimseye bir şey söylemem merak etme" diye karşılık vermiştir.

D- Sanıklar Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN, süreç içerisinde bir takım görüşmelerde bulunmuş, işin halledilmesi için bir şeyler verilmesi gerektiği sonucuna varmışlardır.

Bu kapsamda örneğin;

- Sanıklar Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN arasında 11.9.2008 tarihinde saat 11.13.52'de yapılan telefon görüşmesinde, sanık Resul DALKIRAN "muhtara gitmemiz için mühür götürmemiz lazım" demiş ve sanıklar arasında şifre olduğu değerlendirilen konuşmalar yapılmaya başlanmıştır.

- Sanık Süleyman BALCI, tanık İskender ELVERDİ'yi 22.9.2008 tarihinde saat 13.02.28'de aramış ve "Bizim de ... bir takım görüşmelerimiz mevcut" demiştir.

E- Süreç içerisinde, sanık Resul DALKIRAN, birkaç kez Ankara'ya gelmiştir. Ancak, konuşmalarda kendisinin gerçeğe aykırı olarak Balıkesir'e gittiğinden bahsetmiştir.

F- Sanık Resul DALKIRAN, 10.11.2008 tarihinden önceki bir tarihte Ankara'ya geldiğinde sanık Necdet OKCU'ya ulaşmış ve onunla suça konu temyiz incelemesi hususunu görüşmüştür.

G- Süleyman BALCI'nın bilgisi dâhilinde Resul DALKIRAN tarafından, 5.11.2008 tarihinde TOBB'dan alınan fuarcılık düzenleme belgesi, 6.11.2008 tarihinde Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde bulunan dosyaya konulmuştur.

H- Sanıklar Süleyman BALCI, Resul DALKIRAN ve Çamur Ali KOPUZ tarafından 6-7-8.11.2008 tarihlerinde yapılan konuşmalardan, kararın sonucu bakımından problem olmadığı, ancak garanti edilmek üzere öncesinde bir miktar para (1000'in beşte biri olarak ifade edilmiştir) verilmesi gerektiği yönünde konuşmalar yapıldığı tespit edilmiştir.

Bu kapsamda örneğin:

- Sanıklar Resul DALKIRAN ve Çamur Ali KOPUZ arasında 8.11.2008 tarihinde saat 13.55.56'da telefon görüşmesinde, sanık Çamur Ali KOPUZ, Ankara'dan 6. Hukuk Dairesi ile irtibatı bulunan bir yakının "*emanetin*" verilmemesi nedeniyle Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN tarafından başlatılan girişimle ilgili olarak temas hâlinde buldukları kişiler nezdinde güven sorunu oluştuğunu kendisine haber verdiğini Resul DALKIRAN'a iletmiş, Resul DALKIRAN ise "*Öğrencinin kaydı*"nın yüzde yüz tamam olduğunu ancak "*emanet*" ile ilgili problem bulunduğunu, işin garanti edilmesi için 1000'in beşte biri tutarında paranın o gün öğleden sonraya kadar ödenmesi gerektiğini söylediği, Çamur Ali KOPUZ'un ise ödemenin pazartesine ertelenmesini istediği tespit edilmiştir.

- Bu görüşmenin akabinde sanık Çamur Ali KOPUZ, aynı gün saat 14.20.12'de sanık Süleyman BALCI'yı arayarak "*Bugün bir kısım bir şey gitmesi gerekiyormuş*", "*bugün gitmese Salı günü çıkan karar bozuk olacakmış ona göre o zaman konuş*", "*bugün halledin onu.*" demiş, sanık Süleyman BALCI "*bugün (...) görüştük.*", "*Başkanla erteleyelim dedi başkan onu.*" diye karşılık vermiş, sanık Çamur Ali KOPUZ "*Ama olmaz ki öyle bir şey (...)*" "*Verin onu siz cebinizde, var mı sizde*" demiş, Süleyman BALCI ise kendisinde para olmadığını, başka yerden de bulamayacağını, ancak pazartesi (10.11.2008) gününe kadar süre aldıklarını söylemiştir.

I- 10.11.2008 tarihinde İDTM A.Ş. tarafından Süleyman BALCI ve Abdullah PEHLİVAN'ın hesabına İDTM A.Ş. tarafından Yüce Divana gönderilen 1.6.2012 günlü yazı ekindeki dosyaların tetkikinden İDTM A.Ş.'nin 5.10.2007 tarihinde yapılan Yönetim Kurulu toplantısında alınan 16 nolu imza sirkülerinin 4. maddesinde 180.000 TL'ye kadar EFT talimatlarının, banka hesaplarından para çekmenin yönetim kurulu üyeleri veya genel müdürün imzalarının biri ile birinci derece imza yetkilisi genel müdür yardımcısı veya ikinci derece imza yetkililerinden biri olmak üzere şirket kaşesi üzerine müştereken imzalamak suretiyle mümkün olacağı ifade edilmişken, söz konusu şirket avukatlarına 100.000'er TL ödenmesine ilişkin talimat yazılarında yalnızca İDTM Genel Müdür Yardımcısı Hanefi BEKTAŞ'ın imzasının bulunduğu bir başka ifadeyle yetkili kişilerin müşterek imzasının bulunmadığı talimat yazısı üzerine ayrı ayrı 100.000 TL paranın aktarılmış, Süleyman BALCI parayı aynı gün bankadan çekmiştir.

J- Bu paranın çekilmesinden sonra sanıklar Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN İstanbul'dan Ankara'ya hareket etmişlerdir.

(NOT: Teknik takip kaydını yapan cihazın saati ile tape kayıtlarının saati arasında yaklaşık 11 dakikalık bir fark bulunması nedeniyle, aşağıdaki açıklamalarda parantez içindeki saat, tape kayıtlarındaki saati göstermektedir.)

K- Sanıklar Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN, saat 18.20 (18.31)'de İstanbul-Ankara otobanı Ankara gişelerinden geçmişlerdir.

L- Saat 19.15'te (tape kaydına göre 19.26.18) Resul DALKIRAN, Necdet OKCU'yu arayarak telefonda kendisi için alınacak paranın Süleyman BALCI'nın yanında konuşulmamasını istemiş, yine aynı konuşmada Necdet OKCU ise "...gel burda konusalım ben burdan sonra bi yere gidip şey yapmam lazım teslimat yapmam lazım" şeklinde beyanda bulunmuştur.

M- Sanıklar Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN'ın Necdet OKCU'nun bürosuna gidip görüşme yapmışlardır. Bürodan ayrıldıktan sonra sanık Resul DALKIRAN, saat 20.04.46'da Hüseyin UYSAL'ı arayarak "öğrenci arkadaşşı yerine teslim ettik" demiştir.

N- Saat 20.09.31'de sanık Necdet OKCU'nun bürosundaki sabit telefondan Yargıtay 6. Hukuk Dairesi başkanı sanık Hasan ERDOĞAN'ın evindeki sabit telefon aranmış ve 131 saniye görüşme yapılmıştır.

O- Sanık Necdet OKCU, yanında çalışan sanık Yavuz ÇAY ile birlikte saat 20.05'te (20.16) bürodan ayrılmıştır.

P- Saat 20:21:54'de sanık Necdet OKCU, bürosundan Koza sokağına doğru giderken yolda cep telefonundan sanık Hasan ERDOĞAN'ın ev telefonunu aranmış ve 20 saniyelik görüşme yapılmıştır.

R- Daha sonra sanık Necdet OKCU, sanık Hasan ERDOĞAN ile Koza sokağında buluşmuştur.

Her ne kadar sanık Necdet OKCU, Cumhuriyet Savcısı tarafından alınan 23.10.2010 günlü ifadesinde, 10.11.2008 gününde teknik araçlarla izleme tutanağında belirtildiği şekilde sanık Hasan ERDOĞAN ile Koza Sokakta buluşup kendisine para teslimi yapmadığını, söz konusu tarihte o sokağa gitmediğini, o sokaktan dahi geçmediğini beyan etmiş ise de Yüce Divanın 7.6.2012 günlü duruşmasında kendisine TİB'den gönderilen HTS raporları okunup yukarıdaki beyanıyla çelişki teşkil ettiği sorulunca, Telekomünikasyon İletişim Başkanlığınca gönderilen bilgilerden 10.11.2008 gününde Koza Sokak civarında bulunduğu ilişkin sinyal bilgilerinin doğru olabileceğini, söz konusu sokağın yol güzergâhında bulunduğunu, o yerde dostları ve arkadaşlarının bulunması nedeniyle haftada 2-3 gün oralara gittiğini, ancak hiçbir zaman o sokakta Hasan ERDOĞAN'a para vermediğini, belirtmek suretiyle (Duruşma tutanağı, s. 376), 10.11.2008 tarihinde suçun işlendiği iddia edilen Koza Sokağına gitmiş olabileceğini kabul etmek durumunda kalmıştır.

Söz konusu buluşmada, teknik araçlarla izleme tutanağı ile bu tutanağı düzenleyen polis memurları Mehmet Ali EBCİ, Aydın ŞİŞMAN, Ali DURHAN ve Deniz ÖZKOÇAK'ın beyanlarından, aynı sokağın köşesinde bulunan Koza Taksi durağının yanında bulunan binanın önünde sanık Hasan ERDOĞAN'ın sanık Necdet OKCU'dan

aldığı ve gazete kağıtlarına sarılı desteleri ceplerine ve elindeki çantasına koyduğu anlaşılmaktadır. Her ne kadar tanık polis memurları sanık Hasan ERDOĞAN'a verilen şeylerin para olduğu konusunda net bir gözlemlerinin bulunmadığını ifade etmiş iseler de aynı gün İDTM A.Ş.'nin hesabından yetkili kişilerin imzası olmadan İDTM A.Ş. avukatlarının hesabına aktarılan paralardan sanık Süleyman BALCI'nın hesabına aktarılan 100.00 TL'nin derhal çekilip, İstanbul'dan Ankara'ya gelmesi şeklinde gerçekleşen ve yukarıda ayrıntılı olarak belirtilen deliller birlikte değerlendirildiğinde, sanık Hasan ERDOĞAN'a teslim edilen şeyin para olduğu anlaşılmaktadır.

S- Sanık Necdet OKCU, sanık Hasan ERDOĞAN ile buluşmasından hemen sonra saat 20.30.09'da Resul DALKIRAN'ı arayarak "*...Resulüm... Şimdi haftaya Salı günü görüşülecek çünkü sen gelince öyle oldu, haberin olsun... senin işler tamam*" demiştir.

T- Resul DALKIRAN, aynı gün saat 23.13.26 ve 23.18.46'da iki ayrı kişiyle yaptığı telefon görüşmelerinde "*öğrenci kayıtlarının ertelendiği*" yönünde beyanlarda bulunmuştur.

U- Suça konu tahliye kararının temyiz incelemesi, Yargıtay 6. Hukuk Dairesinde sanık Hasan ERDOĞAN'ın başkanlığında 18.11.2008 tarihinde Salı günü yapılmış ve 18.11.2008 günlü, 10373/12832 sayılı kararla yerel Mahkemenin davanın kabulü kararının onanmasına karar verilmiştir. Ancak davalı tarafın karar düzeltme isteminde bulunması üzerine sanık Hasan ERDOĞAN'ın emekli olmasından sonra 5.5.2009 tarihinde karar düzeltme incelemesi yapılmış ve aynı Dairenin 5.5.2009 günlü, 318/4116 sayılı kararıyla önceki karar kaldırılmıştır.

V- Suça konu tahliye kararının onanması kararından önce aynı hukuki sebebe dayalı olarak aynı taşınmazda bulunan benzer kullanımlı yerler ile ilgili açılmış, tarafları aynı olan davalardan;

- Bakırköy 4. Sulh Mahkemesinin aynı yerde bulunan 560 metre karelik ofis katıyla ilgili İDTM A.Ş. aleyhine verilen davanın reddi kararı, Yargıtay 6. Hukuk Dairesi'nin 8.7.2008 tarihli, 6402/8964 sayılı kararı ile onandığı, 18.12.2008 tarih ve 12838/13852 sayılı kararıyla karar düzeltme isteminin reddedildiği (her iki karar da sanık Hasan ERDOĞAN'ın başkanlığında ve oybirliği ile verilmiştir),

- Bakırköy 5. Sulh Hukuk Mahkemesinin aynı yerde bulunan (2) numaralı sergi salonuyla ilgili İDTM A.Ş. aleyhine verilen davanın reddi kararı, aynı Dairenin 10.7.2008 tarih ve 5905/9069 sayılı kararı ile onandığı, 18.12.2008 tarih ve 12209/13851 sayılı kararıyla karar düzeltme isteminin reddedildiği (her iki karar da sanık Hasan Erdoğan'ın başkanlığında ve oybirliği ile verilmiştir),

tespit edilmiştir.

Ayrıca suça konu onama kararının karar düzeltme incelemesi üzerine verilen kararda da, aynı dairenin yukarıda belirtilen 10.7.2008 tarih ve 5905/9069 sayılı kararına atıf yapılarak aynı nitelikteki başka bir kiralanan hakkında daha önce verilip kesinleşen karar ile davacının ihtiyacını karşılayabileceği başka yerlerin bulunduğu ve ihtiyacın samimi olmadığı kesinlik kazandığı, bu davanın da aynı şekilde reddine karar verilmesi gerektiği belirtilerek karar düzeltme istemi kabul edilmiş ve onama kararı kaldırılmıştır.

Y- Süreç içerisinde, sanıklar telefon konuşmalarında tedirgin olmuşlar, açık konuşmamaya çalışmışlardır. Örneğin Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN arasında 6.11.2008 tarihinde saat 16.06.35'te yapılan telefon görüşmesinde, sanık Süleyman BALCI, *"onları şey telefonda hiç konuşma zaten"*, sanık Resul DALKIRAN ise *"Sabit numaraya geçtiğinde bi görüşelim"* demiştir.

Z- Sanıklar, anlaşılmasını için telefon konuşmalarında *"Öğrencinin kaydı"*, *"doktorun tayin işi"*, *"tecil"*, *"muhtarla görüşmemiz lazım, muhtara gitmemiz için mühür götürmemiz lazım"* şeklinde şifreli kelimeler kullanmışlardır. Örneğin sanıklar Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN arasında 4.11.2008 tarihinde saat 12.35.17'de yapılan telefon görüşmesinde, fuarcılık düzenleme belgesinden *"kuaförcülük belgesi"*, TOBB'dan ise *"kuaförcüler odası"*, *"berberler odası"* şeklinde bahsedilmiştir.

Yukarıda belirtilen hususlar dikkate alındığında:

A- 1- İDTM A.Ş. Finans Müdürü olan sanık Resul DALKIRAN'ın, baştan itibaren süreci sanık Süleyman BALCI ile birlikte yönettiği, bu süreç içerisinde zaman zaman Ankara'ya gelerek görüşmelerde bulunduğu, sanık Necdet OKCU ile irtibatı ilk olarak kuran kişi olduğu, çeşitli kanallardan davanın her aşamasıyla ilgili bilgi aldığı, süreç içerisinde şifreli konuşmalar yaptığı, 10.11.2008 tarihinde Ankara'ya gelerek aynı gün sanık Süleyman BALCI'nın banka hesabına aktarılan parayı onunla birlikte sanık Necdet OKCU vasıtasıyla sanık Necdet OKCU'ya teslim ettiği,

2- İDTM A.Ş.'nin sözleşmeli vekili olan sanık Süleyman BALCI'nın, sanık Resul DALKIRAN'la birlikte hareket ederek süreci yönettiği, sanık Resul DALKIRAN aracılığıyla sanık Necdet OKCU ile irtibata geçtiği, çeşitli kanallardan davanın her aşamasıyla ilgili bilgi aldığı, 10.11.2008 tarihinde Ankara'ya gelerek aynı gün kendi banka hesabına aktarılan parayı sanık Resul DALKIRAN ile birlikte sanık Necdet OKCU vasıtasıyla sanık Necdet OKCU'ya teslim ettiği,

3- Ankara'da serbest avukatlık yapan sanık Necdet OKCU'nun, ilk olarak sanık Resul DALKIRAN'la tanıştığı, bu sanıkla suça konu davanın temyiz aşamasında yardımcı olmak için görüşme yaptığı, daha sonra İDTM A.Ş. vekili sanık Süleyman BALCI ile bu husustaki nihai anlaşmayı yaptığı, bu sanık tarafından kendisine yetki belgesi verildiği, suça konu davanın temyiz aşamasında yaptığı yardımın sadece fuarcılık yetki belgesinin alınarak dosyaya konması tavsiyesinden ibaret olmasına ve dosyada herhangi resmi bir sıfatı veya

işlemi olmamasına karşın sanık Hasan ERDOĞAN ile davayla ilgili birtakım görüşmeler yaptığı, bu görüşmelerin sanık Hasan ERDOĞAN'la geçmişe dayalı dostluklarıyla izah edilemeyeceği, sanığın davanın aşamalarından bilgi edindiği ve diğer sanıkları da bu konuda haberdar ettiği, 10.11.2008 gününde Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN tarafından kendisine getirilen parayı aldıktan hemen sonra aynı gün sanık Hasan ERDOĞAN'la telefonla görüşüp evinin yakınında bulunan Koza Sokakta bulunduğu sanık Hasan ERDOĞAN'a parayı teslim ettiği,

4- Sanık Hasan ERDOĞAN'ın suç tarihinde yukarıda belirtildiği şekilde sanık Necdet OKCU aracılığıyla kendisine verilen parayı teslim aldığı ve yaklaşık bir hafta sonra 18.11.2008 tarihinde sanık Hasan ERDOĞAN başkanlığında yapılan temyiz incelemesinin aynı taraflara ilişkin emsal dosyaların aksine İDTM A.Ş. lehine sonuçlandığı,

anlaşılmıştır. Böylece sanıklar Süleyman BALCI, Resul DALKIRAN ve Necdet OKCU'nun "görevin gereklerine aykırı olarak" bir işi yapılması için anlaşma çerçevesinde sanık Hasan ERDOĞAN'a yarar sağladıkları sübuta erdiğinden, sanıklar Süleyman BALCI, Resul DALKIRAN, Necdet OKCU ve Hasan ERDOĞAN'ın üzerlerine atılı rüşvet suçundan ayrı ayrı mahkûmiyetlerine karar verilmesi gerektiği yönünde kanaat sahibi olunmuştur.

B- Diğer sanıklar bakımından ise üzerlerine atılı rüşvet suçunu işlediklerine dair mahkûmiyetlerine yeterli her türlü şüpheden uzak, kesin ve inandırıcı delil elde edilemediğinden ayrı ayrı beraatlarına karar verilmesi gerektiği yönünde kanaat sahibi olunmuştur.

Başkan
Haşim KILIÇ

Üye
Nuri NECİPOĞLU
EK GEREKÇE

Üye
Hicabi DURSUN

Beraat kararının gerekçesinde; sanık Hasan ERDOĞAN'ın rüşvet almak, diğer sanıkların ise rüşvete iştirak etmek suçlarını işledikleri iddiasına dayanak yapılan bir kısım delillerin, Adalet Başmüfettişi'nin yasal yetkisi olmadığı halde iletişimi denetleme ve teknik araçlarla izleme tedbirlerini uygulamak suretiyle elde edilen ve bu nedenle de hukuka aykırı kabul edilen deliller olduğu, hukuka aykırı olarak elde edilen bu delillerin hükme esas alınamayacağı, bunlar dışındaki delillerin ise sanıklar arasında rüşvet anlaşmasının gerçekleştiği ve bu amaçla yarar sağlandığı konusunda mahkûmiyetlerine yeterli, şüpheden uzak somut delil niteliğini taşımadıkları ifade edilerek sanıklar beraat ettirilmiştir.

Ana hatları özet olarak yukarıda belirtilen beraat gerekçelerine katılmakla birlikte, hukuka aykırı olarak elde edildiği için hükme esas alınmayan delillerin öncelikle:

Adalet Başmüfettişi'nin;

Adalet Bakanlığınca verilen soruşturma izninin kapsamı uyarınca sadece Bakırköy hâkimleri hakkında rüşvet soruşturması yapma yetkisi bulunmakta iken, bu soruşturma ile ilgili bulunmadığı için soruşturma izni kapsamında olmayan Yargıtay'da gerçekleştirileceği ileri sürülen rüşvet suçu ile Bakanlıktan alınmış her hangi bir soruşturma izni bulunmadan bu suçun soruşturulmasına geçmesi,

Yargıtay'da gerçekleştirilecek incelemeye etki edebilecek, kimlikleri belirsiz hâkim ve savcılarının rüşvet suçlarına erişebilmek için kimlikleri belirlenmeden ve bunlarla sivil kişiler arasındaki suç bağlantısı saptanmadan yine Adalet Bakanlığından alınmış bir soruşturma iznine dayanmadan ve yetkisinde olmayan yöntemleri (iletişimin denetlenmesi ve teknik araçlarla izleme yöntemleri) kullanarak genel hükümlere tabi sivil kişileri soruşturması,

Suretiyle elde edilen deliller olduğunun ve bu nedenle hukuka aykırı olduklarının da gerekçede ayrıca belirtilmesi gerekir.

Çoğunluğun beraat gerekçesine bu gerekçelerle birlikte katılıyoruz.

Başkanvekili
Serruh KALELİ

Üye
Mehmet ERTEN

Üye
Erdal TERCAN

KARŞIOY GEREKÇESİ

Sanıklar Resul DALKIRAN, Süleyman BALCI, Necdet OKCU ve Hasan ERDOĞAN yönünden Sayın Başkan Haşim KILIÇ ile Üyeler Nuri NECİPOĞLU ve Hicabi DURSUN'un sanıklar Süleyman BALCI, Resul DALKIRAN, Necdet OKCU ve Hasan ERDOĞAN'ın rüşvet suçundan mahkûmiyetlerine karar verilmesi gerektiği yönündeki muhalefet görüşünde belirtilen hususlara aynen katılmaktayım.

Bununla birlikte aşağıda belirteceğimiz değerlendirme doğrultusunda sanık Murat YALÇINTAŞ'ın da rüşvet suçundan mahkûmiyetine karar verilmesi gerektiği kanaatindeyim.

Şöyle ki:

İDTM A.Ş. Başkanvekili sanık Murat YALÇINTAŞ, anılan Şirket'in sözleşmeli avukatı sanık Süleyman BALCI ve Şirket'in Finans Müdürü sanık Resul DALKIRAN ve Yönetim Kurulu Üyesi sanık Çamur Ali KOPUZ tarafından 6-7-8.11.2008 tarihlerinde yapılan konuşmalardan, suça konu kiralanan tahliyesi davasında İDTM A.Ş. lehine verilen kararın temyiz incelemesinin sonucu bakımından problem olmadığı, ancak garanti edilmek üzere öncesinde bir miktar para (1000'in beşte biri olarak ifade edilmiştir) verilmesi gerektiği yönünde konuşmalar yapıldığı, Murat YALÇINTAŞ'ın ise yönetim kurulu üyelerine telefonla durumu anlatamayacağını belirterek bu paranın verilmesinin ertelenmesini istediği anlaşılmıştır.

Bu kapsamda örneğin;

- Sanıklar Süleyman BALCI ve Murat YALÇINTAŞ arasında 6.11.2008 tarihinde saat 08.51.30'da yapılan telefon görüşmesinde, sanık Murat YALÇINTAŞ, *"Ankara ya gidişini bi hafta ertele", "Millete telefon edip durumu telefonda anlatmak zorunda kalmayayım,"*, *"Cuma günü yönetim var, yönetimde imzalatım herkese elden dolaştırmak yerine, rahat rahat bu iş bitsin"* demiş, daha sonra aynı sanıklar arasında 6.11.2008 tarihinde saat 11.13.51'de telefon görüşmesinde ise sanık Süleyman BALCI, *"bu programın bozulması kesinlikle mümkün değil diyorlar,"*, *"yani işimiz bozulur diyolar"*, şeklinde beyanda bulunmuş, sanık Murat YALÇINTAŞ ise *"Tamam canları sağolsun yani bi hafta erteleyemiyorlarsa ben başkan olarak bu risksi almam, telefonda konuşmam yani,"* şeklinde cevap vermiştir.

- Sanıklar Resul DALKIRAN ve Çamur Ali KOPUZ arasında 08.11.2008 tarihinde saat 13.55.56'da telefon görüşmesinde, sanık Çamur Ali KOPUZ, Ankara'dan 6. Hukuk Dairesi ile irtibatı bulunan bir yakının "emanetin" verilmemesi nedeniyle Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN tarafından başlatılan girişimle ilgili olarak temas hâlinde buldukları kişiler nezdinde güven sorunu oluştuğunu kendisine haber verdiğini Resul DALKIRAN'a iletmiş, Resul DALKIRAN ise, "Öğrencinin kaydı"nın yüzde yüz tamam olduğunu ancak "Emanet" ile ilgili problem bulunduğunu, işin garanti edilmesi için 1000'in beşte biri tutarında paranın o gün öğleden sonraya kadar ödenmesi gerektiğini söylediği, Çamur Ali KOPUZ'un ise ödemenin pazartesine ertelenmesini istediği tespit edilmiştir.

- Bu görüşmenin akabinde sanık Çamur Ali KOPUZ, aynı gün saat 14.20.12'de sanık Süleyman BALCI'yı arayarak *"Bugün bir kısım bir şey gitmesi gerekiyormuş"*, *"bugün gitmese Salı günü çıkan karar bozuk olacakmış ona göre o zaman konuş"*, *"bugün halledin onu."* dediği, sanık Süleyman BALCI'nın *"bugün (...) görüştük."*, *"Başkanla erteleyelim dedi başkan onu."* diye karşılık vermiş, sanık Çamur Ali KOPUZ *"Ama olmaz ki öyle bir şey (...)"* *"Verin onu siz cebinizde, var mı sizde"* demiş, Süleyman BALCI ise kendisinde para olmadığını, başka yerden de bulamayacağını, ancak pazartesi (10.11.2008)

Esas Sayısı : 2011/1 (Yüce Divan)
Karar Sayısı : 2012/1

gününe kadar süre aldıklarını, bu nedenle Murat YALÇINTAŞ ile bu konuda Pazartesi günü bir daha görüşeceğini söylemiştir.

Sonraki tarihli görüşmelerden, Süleyman BALCI'nın Pazartesi günü (10.11.2008) Murat YALÇINTAŞ ile görüşmek üzere randevu aldığı, aynı gün görüşmenin gerçekleştiği, aralarında yukarıda belirtilen hususu konuştukları tespit edilmiştir.

10.11.2008 tarihinde İDTM A.Ş. tarafından Süleyman BALCI ve Abdullah PEHLİVAN'ın hesabına, yetkili kişilerin müşterek imzasının bulunmadığı talimat yazısı üzerine ayrı ayrı 100.000 TL paranın aktarılmış, Süleyman BALCI aynı gün bankadan çekmiştir.

Bu paranın çekilmesinden sonra sanıklar Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN İstanbul'dan Ankara'ya hareket etmişler ve Ankara'da serbest avukatlık yapan sanık Necdet OKCU vasıtasıyla suça konu kiralananın tahliyesi davasında İDTM A.Ş. lehine verilen kararın temyiz incelemesini yapacak olan Yargıtay 6. Hukuk Dairesi'nin Başkanı olan sanık Hasan ERDOĞAN'a parayı vermişlerdir. Suç tarihinden bir hafta sonra sanık Hasan ERDOĞAN başkanlığında yapılan temyiz incelemesi İDTM A.Ş. lehine sonuçlanmıştır.

Yukarıda belirtilen hususlar dikkate alındığında, İDTM A.Ş.'nin yöneticisi olan sanık Murat YALÇINTAŞ'ın başlangıçtan itibaren sürecin içinde olduğu, sanıklar Süleyman BALCI ve Resul DALKIRAN'ın onun emir ve talimatları doğrultusunda hareket ettikleri anlaşılmış, sanık Murat YALÇINTAŞ'ın da rüşvet suçundan mahkûmiyetine karar verilmesi gerektiği kanaatine ulaşılmıştır.

Üye
Recep KÖMÜRCÜ